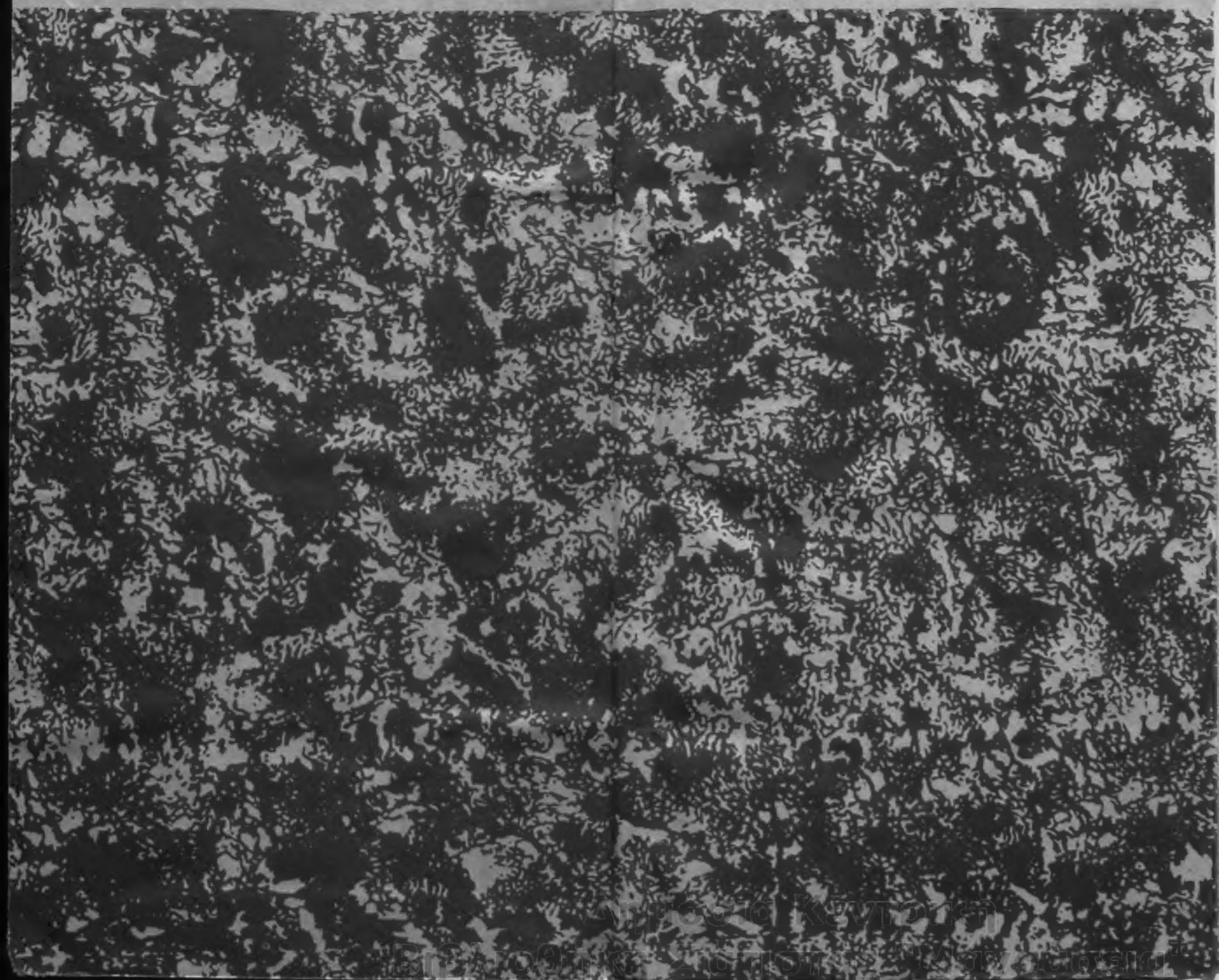

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσεια"

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Η
ΟΚΤΩΗΧΟΣ

243
1810

Πολλαχῶς διορθωθείσα παρὰ τῆς
Μουσικολογιωτάτης Πρωτοψάλτης
τῆς ἁγίας τῆς Χριστῆ μεγάλης
Ἐκκλησίας Κυρίου

ΚΥΡΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

Ἡ, ἤδη νεωστὶ προσετέθησαν,

165

Ὁμλία τις παραινετική. Αἱ δέκα τῆς Θεῆς
ἐντολαί. Τὰ χαρίσματα τῆς ἁγίας Πνεύματος
Τὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Αἱ Θεολο-
γικαὶ ἀρεταί. Αἱ Ἠθικαὶ ἀρεταί.
Διάγραμμα διὰ τὸ Διατονικὸν τῆς
Μουσικῆς Γένος. ἢ εἴχοι τινὲς δηλω-
τικὴ τῆς ἰδιότητος τῶν ὀκτῶ ἤχων.
Πρὸς δὲ ἢ Κανόνια διὰ πλὴν εὐρεσιν τῆς ἀρ-
χῆς τῆς Σελήνης, τῶν Μηνῶν, ἢ τῆς
Ἀναστάσεως ἡγυν τῆς ἁγίας Πάχχα.

Ἐν τῷ εἰς τὸ Μαχμετπασάχαν
Ἑλληνικῷ Τυπογραφεῖο.

Ἐν ἔτει - α - ω - ι .

Δυσεῖ
Αδελφῶν Κ. Χ. Γωγῶν
15. Μαρτ. 1901.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Λεγόμενα ὡ ταῖς Κυριακαῖς μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἢ τῷ Τρισάγιον. Λέγομεν δὲ εἰς μὴ τὸν α' ἤχον τὸν β', τὸν γ', ἢ τὸν δ', τὸ παρὸν Τροπάριον. ἤχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν ἄσωμεν ὡ ἀναστάντι ἐκ τάφου, ἢ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν. καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον τὸ πικρὸν δωκεν ἡμῖν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλά. τὸν πλβ'. τὸν βαρὸν, ἢ τὸν πλδ'. λέγομεν τόδε. ἤχος πλδ'.

Αΰξας ἐκ τῆς μνήματος, ἢ τὰ δεσμά διαρρήξας τῷ Ἀδ. ἔλυσας τὸ κατάκριμα τῷ θανάτῳ. Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τῆς ἐχθρῆς ρυσίμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξάπτεσθαι αὐτῆς ἐπὶ τὸ κήρυγμα. ἢ δι' αὐτῶν τιῶν ἐλευθέρῳ παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλει.

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

Ὁ Ἐν Ἱατροφιλοσόφοις Βασίλειος.

Δὲν εἶναι πρᾶγμα θαυμασιώτερον, ἢ ἐπωφελέ-
τερον διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων σωτηρίαν, ὥς ἡ ἀγία
ἢ ὀρθοδόξος πίσις. ,, Τῷ πιστῷ ὅλος ὁ κόσμος τῶν
χρημάτων, τῷ δὲ ἀπίστῳ ἐδὲ ὀβολός ,, Μὲ τὸ νὰ εἶναι
ὅλη ἀγία, ὅλη ἀρετῆς ἔμπλεος, ὅλη θεόπνοστος. Διὰ
τῆτο ἢ οἱ Προφῆται διὰ Πίσεως μεγάλοι ἐγόνοντο.
Οἱ ἀλιεῖς, Μαθηταὶ τῷ σωτῆρος Χριστῷ, ἢ δοχεῖα
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀνεδέχθησαν. Οἱ ἀγνώστῳ Θεῷ
λατρεύοντες νόες τῆς Ἑλλάδος, Θεὸν ἐγνώσαν τὸν
ἀληθινόν. ἢ οἱ κατὰ τὴν ἀνθρώπινον σοφίαν, ἢ
κενὴ ἀπάτῃ ἐν πλάνῃ διαπορεύομενοι, ὁπαδοὶ τῆς
ὄντως σοφίας, ἢ τὸν βίον ἐν ἀρετῇ ἐφάνησαν. Πρέπει
λοιπὸν, Νέοι Φιλομαθέσασοι, ἀφ' ἧ ἐγυμνάσθητε
καλῶς εἰς τὸ νὰ διακρίνητε τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμ-
ματα, νὰ ἐντυπώσητε ἀμέσως εἰς τὸν καθαρὸν, ἢ
ἀθόλωτον νῦν σας τὰ κυριώτερα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν
Πίσεως. Ἐπειδὴ ἂν τυχὸν προλάβεν ἰδεῖν ἀνωφελεῖς,
ἢ ὀλέθριαι νὰ ριζώσῃν εἰς τὴν τρυφεράν σας Φαν-
τασίαν, αὐτὰ ἀποπνύγειν ἔπειτα τὸν ὀνησιμώτατον
λόγον τῷ Θεῷ, ὅπῃ ἤθελον ἐπιχειρηθῇ τις νὰ ἀπείρῃ
εἰς τὸν νῦν σας, καθὼς αἱ ἄκανθα δὲν ἀφίπνυν νὰ
τελεσφορήσῃ ὁ καλὸς ἀπόρος.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι ἡμεῖς πιστεύομεν εἰς Πατέρα
Υἱὸν ἢ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοῦσιον ἢ ἁχ-
ρισον. Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν γεννητὸν, Πνεῦμα

ΕΧ

ἐκ Πατρὸς ἐκτοροῦτόν. Πρόσωπα μὲν τρία, ἓνα δὲ
μόνον Θεὸν ἀναρχον, αἰδίου, ἀτελεύτητον, ποιητὴν
καὶ δημιουργὸν τῆς παντός. Τὸ ἄκρον ὄν ὅπως προνοεῖ,
καὶ ἀρρήτῳ σοφίᾳ διακυβεῖν τὸ πᾶν. Αὐτὸς ὁ τρισυ-
πόστατος Θεὸς κτίσας τὸν ἅπαντα κόσμον, ἐπλασε καὶ
τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἀπάτῃ τῇ πονηρᾷ παρέβη, ἦν πα-
ρὰ Θεῷ ἔλαβον ἐντολήν. διὸ καὶ ἐξορίσθη τῆς τρυφῆς τῇ
Παραδείσῃ. Πλὴν ὁ Φιλανθρωπότατος, καὶ δικαιο-
τατος ἡμῶν Θεός, διὰ τὴν ἀνακαλέσθαι τῆς ἀνθρώπου
εἰς τὸν Παράδεισον, εὐδόκησεν (ὡς οἶδεν αὐτός) νὰ πέμ-
ψῃ εἰς ἡμᾶς τὸν μονογενῆ αὐτῷ Υἱόν, νὰ σαρκωθῇ ἐκ
Πνύματος ἁγίου, ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς αἰσπαρθένου Μα-
ρίας καὶ Θεοτόκου. νὰ Φανῇ ἐπὶ γῆς Τέλειος Θεός, καὶ
τέλειος ἄνθρωπος. διπλῆς τὴν φύσιν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν
ὑπόστασιν· νὰ πάθῃ, νὰ σταυρωθῇ, νὰ ταφῇ ὡς ἄν-
θρωπος, ὡς δὲ Θεός, καταβὰς εἰς τὸν ᾅδην, νὰ ἐ-
λῶθερώσῃ ἐκ τῆς καταδίκης τὸ ἀνθρώπινον γένος. καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, νὰ συναναστήσῃ ἡμᾶς πεσόντας τῇ
ἁμαρτίᾳ. Οὕτω τίσει μὲν πάντες δοξάζομεν. καὶ
ἡ τοιαύτη Θεολογία εἶναι ἡ ὑπόθεσις ταύτης τῆς Τερ-
τιστάτης, καὶ Θεολογικωτάτης βίβλου. εἰς τὴν ὁποίαν
ἡ χαριεσάτη λύρα τῷ Πνύματι, ἡ ἀνεξάντλητος
πηγὴ τῆς Θεολογίας, ὁ ἐκ τῆς Δαμασκῆ Ἰωάννης, καὶ
ἄλλοι σὺν αὐτῷ ὑμνογράφοι, ἐνηχῶσιν εἰς τὰ ὦτα
ἡμῶν ἁσματικῶς, τὰ πλέον ὑψηλὰ καὶ ἀπόκρυφα τῆς
Πίστεως νοήματα, καὶ θέλωσιν ἀπορρήτως ἡμῶν τὰς
ἀκοὰς, μὲ τὸ νὰ μὴ εἶναι καμμία διδασκαλία τόσον
διάρετος, καὶ ἡδύς κυῖα τὴν ψυχῇ, ὅσον ἡ δι' ἁ-
σμάτων, καὶ ἐντέχνῃ μουσικῇ γινομένη. Διὰ τῆτο καὶ
προτρέπομεν ὑμῖν τοῖς νέοις Φιλοφρόνως νὰ ἀναγνώ-
σῃτε ἐκ πρώτης ἀρχῆς τὴν γλαφυρωτάτην ταύτην
βίβλον, μελετῶντες, ὅσον δύναδε, τὰ θεῖα λόγια,
καὶ

ἢ γυμνάζοντες, τρόπον τινὰ τὴν ὑμετέραν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὄντως θαυμασίαν Φράσιν τῆς Ἐκκλησιακῆς ἡμῶν διαλέκτου, ἣ ὅποια θαυμάζεται ἢ μέχρ' ἑνὶ νῦν ἀπὸ ὅλης τῆς Φιλοσόφου.

Πρέπει πρὸς τούτοις, ὡς νεοθελῇ τέκνα τῆς ἐκκλησίας τῷ Χριστῷ νὰ μάθετε, ποῖαι εἶναι αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ. Ποῖα εἶναι τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ποῖα εἶναι τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Ποῖαι αἱ ἠθικαὶ ἀρεταί. Καὶ ποῖαι αἱ θεολογικαὶ ἀρεταί. Διὰ τὴν ἡθέλουν εἶναι πάντῃ ἀπαύσιον, ἐν ᾧ ὁ καθὲς τεχνίτης ἢ ἐπιστήμων ἰξούρει τῆς ὁρῆς ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπαγγέλματός τε, οἱ χριστιανοὶ ἂν ἐρωτηθῶν περὶ τῶν τῆς Πίσεως, νὰ ἀποκρίνωμαι, περὶ αὐτῶν κατὰ τὸ πρέπον δὲν ἐδιδάχθην. Ὅθεν ὁ λόγον ἐφάμην νὰ σημειώσωμεν ὀλίγα τινὰ ἢ περὶ τούτων, ὅσα δηλαδὴ ἡμπορεῖν νὰ εἶναι δεκτὰ εἰς τὰς ἀπαλὰς ἀκοὰς ὑμῶν τῶν νέων, διὰ νὰ λάβητε ἀφορμὴν νὰ σερωθῇτε εἰς τὴν ὁρθόδοξον ἡμῶν Πίσιν, τὸ μόνον ἀληθὲς ἄγαθον, δι' ἣν ἡ ἄκρα βδυσχία εἰς τὴν παρεῖσαν ζωὴν, ἢ ἡ ἀναφαίρετος ὑπερκόσμιος βδαιμονία.

ἔξερωδε.

Περὶ τῶν δέκα τῷ Θεῷ Ἑντολῶν.

Α'. Εἰς ὁ Θεός σε αὐτὸν προσκυνήσεις, ἢ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Β'. Μὴ ὀμώσης. Γ'. Ἐόρταζε ἀγιάζων τὰς ἐορτάς σε. Δ'. Τίμα τὸν Πατέρα σε, ἢ τὴν Μητέρα σε. Ε'. Μὴ φονεύσης. ς'. Μὴ μοιχεύσης. Ζ'. Μὴ κλέψης. Η'. Μὴ ψευδομαρτυρήσης. Θ'. Μὴ ἐπιθυμήσης τὴν γυναῖκα τῆ πλησίον σε. Ι'. Μὴ ἐπιθυμήσης ἕδεν πρᾶγμα τῆ πλησίον σε.

Περὶ τῶν ἑπτὰ χαρισμάτων τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Α'. Πνεῦμα φόβου Θεοῦ. Β'. Πνεῦμα ἰσχύος. Γ'. Πνεῦμα βελῆς. Δ'. Πνεῦμα ἐπιστήμης. Ε'. Πνεῦμα γνώσεως. ς'. Πνεῦμα συνέσεως. Ζ'. Πνεῦμα σοφίας.

Περὶ τῶν ἑπτὰ Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας.

Α'. Τὸ ἅγιον Βάπτισμα. Β'. Τὸ μέγα Μυστήριον. Γ'. Ἡ Λειτουργία, ἥ ἐστιν ἡ Εὐχαριστία. Δ'. Ἡ Μετέννοια. Ε'. Τὸ Εὐχέλαιον. ς'. Ἡ ἱερωσύνη. Ζ'. Ὁ Γάμος.

Περὶ τῶν τεσσάρων Ἡθικῶν ἀρετῶν.

Α'. Φρόνησις. Β'. Δικαιοσύνη. Γ'. Σωφροσύνη. Δ'. Ἀνδρεία. (Τὸ γυναικίον δηλαδὴ παράσημα τῆς ψυχῆς δι' ἧς ὑπομῶναι τὰς ἐν βίῳ ταλαιπωρίας.)

Περὶ τῶν τεσσάρων Θεολογικῶν ἀρετῶν.

Α'. Πίστις. Β'. Ἐλπίς. Γ'. Ἀγάπη. Δ'. Καλὰ ἔργα.

Περὶ τῶν τεσσάρων εὐρίσκεται σαφὲς ἑρμηνεία εἰς τὸ Ἀποκάλυψις τῆς χριστιανικῆς πίστεως, τὸ παρ' ἡμῶν προσεκομμένον ἢ προσωμνηθέν τῷ Πανιερωτάτῳ, ἢ Ἐξογιμωτάτῳ ἁγίῳ Ἰωάννῃ Κυρίῳ Κυρίῳ Κυρίῳ, τῷ λίαν Φιλέτῳ, ἢ Φιλομένῳ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΤΟΝΙΚΟΥ

Τῶν Ἑλλήνων Γένεσις.

Η Μυσική ὅσα μέρος τῆς Μαθηματικῆς, ἐπιδέχεται ἄ-
ρα ἢ μαθηματικὰς διέξεις. Ἐξω γραμμῇ, ἢ γενὴ ἢ τῆ
Ταμπυρίσ, Φέρ' εἰπῆεν, χορδῇ ΓΒ. ἣτις παρέχει πλητο-
μένη, τὸ Γευκιάχ. αὐτὴ τμηθεῖσα μέσον κατὰ τὸ Ν. δίδει
ὡς ἡ αἰθροῖς, τὸ Νεβὰ, τὴν διὰ πασῶν ἀπὸ αὐτὸ τὸ Γε-
υκιάχ, ὅπερ ἢ ἐπταφώνια, ἢ ἀντιφώνια αὐτῆ λέγεται.
ἄρα ἡ α' πρὸς τὴν δι' ὀκτῶ αὐτὴν ἀντιφώνιαν ἔχει λόγον
ὡς 1 : 2. Ἐάν δε ἡ ΓΒ. διαιρεθῇ εἰς 3. ἢ τῶν ληφθῶσι
τὰ 2. κατὰ τὸ Δ. δίδει τὸ Δευκιάχ, τὴν διὰ πέντε ἀπὸ
τὸ Γευκιάχ, ὅπερ ἢ τετραφώνια αὐτῆ ἡκούσθω. ἄρα ἡ α'
πρὸς τὴν ε' ὡς 3 : 2. Ἐάν δε διαιρεθῇ εἰς 4. ἢ τῶν λη-
φθῶσι τὰ 3. κατὰ τὸ Ρ. δίδει τὸ Ῥας, τὴν διὰ τεσσάρων
ἀπὸ τὸ Γευκιάχ, ὅπερ ἢ τριφώνια αὐτῆ λέγεται. ἄρα ἡ α'
πρὸς τὴν δ' ὡς 4 : 3. ἢ δὴ ἡ ε'. πρὸς τὴν δ' ὡς 3 : 2. πρὸς
4 : 3. ὡς 9 : 8. λόγος ἐξ ἑ' ἀναφέρεται εἰς ἴονος· εἰς γὰρ ἴονος
μεταξὺ ε'. ἢ δ'. φωνῆς. Τῶντι δε διαιρεθεῖσα ἡ ΓΒ. εἰς 9.
ληφθῶτων τῶν τὰ 8. κατὰ τὸ Α. πλητομένη δίδει τὸ
Ἀσιράν, τὸν α' ἀπὸ τὸ Γευκιάχ τόνον. Ἐάν δε ληφθῶσι
τὰ 4. τῶν 5. τῆς ΓΒ. κατὰ τὸ Ἀρ. δίδει τὸ Ἀρακ. τὴν
μεγάλην διὰ τριῶν, τὴν ἐκ δύο ὀλοχυρῶν συνισαμένην τόνων,
ὅπερ ἢ μέσος, ἢ διφώνια λέγεται. ἄρα ἡ α' πρὸς ταύτην ὡς
5 : 4. Ἐάν δε ληφθῇ τὰ 3. τῶν 5. τῆς ΓΒ κατὰ τὸ Σ. δίδει
τὸ Σευκιάχ, τὴν μεγάλην διὰ ἑξ. ἢ ἡ α' πρὸς ταύτην ὡς
5 : 3. Κατὰ δε τὸ α' ὅπερ τὰ 5. τῶν 6. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ α-
τζεμασιράν, τὴν μικρὰν διὰ τριῶν, τὴν ἐκ τόνου συνισαμένην
ἢ ἡμιτόνις, τὴν ἢ διφώνιαν λεγομένην. Κατὰ δε τὸ Ζ. ὅπερ
τὰ 5. τῶν 9. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ Ζαρυκιάχ, τὴν μικρὰν δι'
ἑπτά. Κατὰ δε τὸ χ. ὅπερ τὰ 8. τῶν 15. τῆς ΓΒ. δίδει
τὸ χιτζαζ, τὴν μεγάλην δι' ἑπτά, κατὰ δε τὸ ν. ὅπερ τὰ
5. τῶν 8. τῆς ΓΒ. δίδει τὸ νεχαβαύτ, τὴν μικρὰν διὰ ἑξ.
Δηλον ἔν, ὅτι τὰ διαστήματα τῶν τόνων ἀίσα, ἢ ὅτι τὸ
μέσον Ἀρακ ἢ Ῥας διαστημαῖσον τῷ ἡμίσει πᾶσι τῶ μέσον
Γευκ. ἢ Λος. ἢ τὸ μέσον Σευκ. ἢ Ζαρυ. ἴσεν τῷ ἡμίσει
πᾶσι τῶ μέσον Ῥας ἢ Δευκ, ἢ δὴ ἡμιτόνια ρηθεῖεν ἄν-
ἀπερ ἢ λήμματα τῶς παλαιῆ Ἑλληνικῆς ἐλέγετο μίξω τε
ἢ ἐλάττω. Κατὰ δε τὸ Χ. ὅπερ τὰ 8. τῶν 9. τῆς ΒΝ.
δίδει

δίδεται τὸ χυσεῖνι ὁ πρῶτος τόνος ἀπὸ τὸ Νεβά. δηλαδὴ
ἢ δι' ὀκτὼ ἀντιφωνία τῷ Ἀσιράν. Οὕτω ἢ περὶ τῶν
λοιπῶν εἰς ἀποπλήρωσιν τῆς δις διὰ πασῶν ἀρμονίας. κτ.
Ἰεῶν δὲ ὅτι καὶ τῇ ἀντικρὺ χορδῇ τὸ μὲν α' δηλοῖ τὸν Πρῶ-
τον ἤχον ἀνάανες. τὸ β' τὸν Δεύτερον νεανές. τὸ γ' τὸν
Τρίτον νανά. τὸ δ' τὸν Τέταρτον αἶγια. τὸ α' δὲ ἀνευ τόνου
τὸν πλά. ἀνεανές. τὸ β' τὸν πλβ' νεχέανες. τὸ γ' τὸν
Βαρὺν ἀανές. τὸ δ' τὸν πλδ'. νεαῖγιε. Τὰ δὲ α' β' γ' δ' τῆς
τετραφώνους τῶν τετραρῶν Κυρίων ἤχων. Καὶ ταῦτα μὲν
καθ' ἡμᾶς· εἰ ἢ ἄλλως τισὶν ἔδοξε τῶν νεωτέρων κολωβῶσι
πως τες τόνους, χάριν, ἢ Φασί, τῆς ἀρμονίας, ἢ διὰ τὴν
ιδιότητα τῆς ἡχῶδους ὕλης, ἣτις ἐλλείπει πάντοτε τῆς μα-
θηματικῆς ἀκριθείας. Ὅπως δ' ἔχει τὸ Χρωματικὸν Γένος,
ἢ τὸ Ἐναρμονικὸν πρὸς αὐτὸ τὸ Διατονικόν, ἣν Θεὸς δι-
δῶ, ὡς ἄλλοις, ὅτε ἢ περὶ τῶν ἀρμονικῶν λόγῳ τε ἢ
φωνῶν, ἀποχρῶντως ρηθῆσεται.

Τὸ δὲ παρ' Εὐρωπαίους $\mu\epsilon$, ὡς παρασατικὸν τῷ πλδ'
δύναμιν ἔχει τῷ Γευκιᾷχ, τῷ Ρας, ἢ τῷ Ζαργκιᾷχ.
ἢ ἐπομένως τὸ $\mu\iota$ ἦγαν ἡ μεγάλη διὰ τριῶν ἀπὸ τῷ πλδ'
ἐμφαντικῇ ἔσεται τῷ Ἀρακ (Ἰπάτης ὑπατῶν), τῷ Σε-
γκιᾷχ (Ἰπάτης μέσων), ἢ τῷ Χυσεῖνι (Μέσης), ὡς
διακρίνεται καλῶς οἱ τὴν ἡμετέραν ἐπιστάμην Μουσικὴν
ἐπάδωσαν ἢ τοῖς περσικοῖς μέλλεσί τε ἢ ὀνόμασι τῶν ἡ-
χων, ὡς ἢ ἐν τῷ ἀντικρὺ ἐξεθέμεθα διαγράμματι.
Συνωδία πως τέτοις γράφει καὶ τις ἀνώνυμος τῶν νεωτέρων
αὐταῖς λέξεσιν „ Au lieu de $\mu\iota$, les Grecs auoioient
dit, suivant la différence des temps, ou l' hypa-
te. ou la mèse, ou l' hypate des mèses.

Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἴσοις αὐτῶν τῶν ἡχων, ἀλλὰ δι'
ἢ ἐν τοῖς λοιποῖς οἱ Εὐρωπαῖοι ὅπως ἐν ὑπολαμβάνον-
τες τὸ $\mu\epsilon$, προβαίνουσι χρώμενοι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῇ
διὰ τριῶν μεγάλῃ. Ὅθεν ἢ τὰ ἄσματα αὐτῶν γίνονται
τὰ πολλὰ εἰς ἤχον πλδ'.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

Τῶ τῶν Ἑλλήνων συστήματος Πυθαγόρου
 καὶ ἄλλων, διὰ τὸ Γένος τὸ Διατονικόν.

Τετράχορδον	{	la Νήτη Συνημένων . Μυχαῖε ^{Τόνος}
Συνημένων		sol Παρὰν. Συνημέν . Κερδανί ^{Τόνος}
Δι' αὐτῶ ὅ γ' ὡς πλθ. γίνεται.		fa Τρίτη Συνημέν . . . Ἀτζέμ ^{Τόνος} Ημιτόνιον mi Μέση Χρυσείν ^{Χρυσείν}

mi Νήτη Ὑπερβολ . Τίς Χρυσείν ^{Τόνος}	{	Τετράχορδον
re Παρὰνήτη Ὑπερβ. Τίς Νεβά ^{Τόνος}		Ὑπερβολῶν
ut Τρίτη Ὑπερβολ. Τίς Ζαργκ ^{Τόνος} Ημιτόνιον		Συναφή.
si Νήτη Διεzeugm. Τίς Σεγκιάχ ^{Τόνος}	{	Τετράχορδον
la Παρὰνήτη Διεzeugm. Μυχαῖε ^{Τόνος}		Διεzeugm ^{Τόνος} μῶν.
sol Τρίτη Διεzeugm. Κερδανί ^{Τόνος} Ημιτόνιον		Διάzeugm.

Παραμέση Ἐξίς ^{Τόνος}	{	Διάzeugm.
mi Μέση Χρυσείν ^{Τόνος}		Τετράχορδον
re Λιχανὸς Μέσων . . Νεβά ^{Τόνος}		Μέσων.
ut Παρυπάτη Μέσων. Ζαργκιάχ ^{Τόνος} Ημιτόνιον	{	Μέσων.
si Ὑπάτη Μέσων . . Σεγκιάχ ^{Τόνος}		Συναφή .
la Λιχανὸς Ὑπατῶν . Δεγκιάχ ^{Τόνος}		Τετράχορδον

Παρυπάτη Ὑπατῶν . Ρας ^{Τόνος} Ημιτόνιον	{	Τετράχορδον
Ὑπάτη Ὑπατῶν . . Ἀράκ ^{Τόνος}		Ὑπατῶν.
Προσλαμβανόμενος Ἀσισάν.		

ὁ χαμηλότερος ὢλων τῶ συστήματος τῶν τόνων.

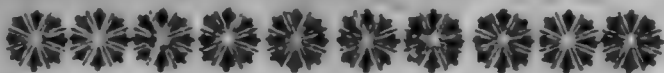
Β
 ΓΧΖΝΖΣΜΚΕΔΧΝΧΤΣΝΔΡΑΕΔΑ
 α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' κ' λ' μ' ν' ξ' ο' π' ρ' σ' τ' υ' φ' χ' ψ' ω' α' β' γ' δ' ε' ς' ζ' η' θ' ι' κ' λ' μ' ν' ξ' ο' π' ρ' σ' τ' υ' φ' χ' ψ' ω'

Ανέστη Χριστός ἡ πεπλώχασι Δαίμονες.

Ανέστη Χριστός ἡ χαίρεσιν Ἄγγελοι.

Ἰωάν. Κρυστ. Οἰμλ. εἰς τὸ αὔγ. Πάχα.

ΑΡΧΗ ΣΤΗΝ ΘΕΩ, ΑΓΙΩ,

ΤΗΣ

ΟΚΤΩΗΧΟΥ

ΗΧΟΣ, Α΄.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τὰς Ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἄγνε Κύριε. καὶ παράχρη ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος αὐτὸς διέξας, ὡν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε Λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δοξάζαν ὡς αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενός ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνεμιῶν ἡμῶν.

Λεῖτε Λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χοῖσόν, δοξάζοντες αὐτῇ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τῆς ἐχθρῆς, τὸν κόσμον λυτρωσάμενός.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολὴς Πατριάρχης.

Εὐφρανθήτε Οὐρανοί, σάλπίσατε τὰ θεμέλια τῆς Γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζῶν ὁ ἀθάνατος, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας ὡς Φιλάνθρωπος.

Ποτασαίμεν ἐκ σοφίας, σωρωθῶμεν δι' ἡμᾶς, ταπείνῳ καὶ ταφῇ, καὶ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες· σήμερον ὁμολογήσαμεν τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, καὶ εὐφρανέμεσθαι τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Παύσητε τὸν θυμὸν ὑμῶν, καὶ τὰ φωνὰς, παρεσῶμεν οἱ ἀνάστη, δοξαλογίαν προσφέρομεν, τῇ ἀθάτῳ σε εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατέδεξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητος, ἵνα τῷ Κόσμῳ δωρήσῃ, τὴν Ἀνάστασιν ὡς Φιλάνθρωπος.

Πάν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναΐδιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθενικῆς Νηλῆος, προσελθόντα ἀφράστως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον, δι' ἡμᾶς ἐκ σοφίας καταδεχάμενον.

καὶ

ἢ ἀνασάντα ὡς δόξα, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ζωοῦτα
Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρήσαν,
ἢ τὸν Δεσπότην τεκῆσαν, τὴν ἐπαράνιον πύλην, ὑμνή-
σωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀστωμάτων τὸ ἄσμα, ἢ
τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα. Αὕτη γὰρ ἀνεδίχθη Οὐρανὸς
ἢ Ναὸς τῆς Θεότητος. Αὕτη τὸ μεσότηχον τῆς ἔχθρας
καθελῶσα, ἠρήνην ἀντεισῆξε, ἢ τὸ Βασίλειον ἠνεῖξε.
Ταύτην ἔν κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἀγκυραν, ὑπέρ-
μαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθῶτα Κύριον. Θωπεύτω
τοῖον. Θαρσύντω Λαὸς τῷ Θεῷ. ἢ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τῶν
ἐχθρῶν ὡς Παντοδύναμος. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Πῶ παῖδες Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθην, ἢ τῷ
Ἀναστάσει, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθην, Κύριε δό-
ξα σοι. Ἔτερα Στιχηρά κατὰ Ἀλφάβητον.

Γαλλιάδω ἡ Κτίσις, Οὐρανὸν εὐφραίνεῖδωσαν, χαί-
ρας κοιτῆτω τὰ Ἔθνη μετ' εὐφροσύνης. Χριστὸς γάρ
ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
ἢ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῶν ἰδωρήσατο. πεπτω-
κότα τὸν Ἀδὰμ, παγγυνῇ ἀναστήσας ὡς Φιλάνθρωπος.

Βασιλεὺς ὑπάρχων Οὐρανὸς ἢ Γῆς, ἀκατάληπτε, ἐκίων
βιβαῖνσαι διὰ Φιλανθρωπίαν. Ὅν ὁ Ἄδης συναντή-
σας κάτωθεν ἐπικράνθη, ἢ Δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι ἠγά-
λιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν Κτίστην ὡς τοῖς καταχθονί-
αις ἀνέστη. Ὡς τῷ θαύματος. πῶς θανάτῳ ἐγεύσατο ἡ τῶν
ἀπάντων ζωὴ, ἢ ὡς ἡ βαλὴθῃ. Κόσμον φωτίσαι, κραυ-
γάζοντα ἢ λέγοντα· οὐκ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Τυπῆες Μυροφόροι, μῦρα φέρεσαι μετὰ σπυγῆς ἢ ὁ θυρ-
μῆ, τὸν τάφον σε κατέλαβον, ἢ μὴ εὐρεῖσαι τὸ ἀχνον-
τον σῶμά σε, παρὰ δὲ τῷ Ἀγγέλῳ μαθεῖσαι, τὸ και-
νὸν ἢ παραδόξον θαῦμα, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον. Ἀ-
νέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πεπλήρωται ἡ τῷ Ἠσαΐᾳ πρόφητις. Παρθένος
γὰρ ἐγέννησας, ἢ μετὰ τόκον ὡς πρὸ τόκου διέμενας.
Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς, διὸ ἢ φύσικ ἐκαυστόμικτω. Ἀλλ'
ὡς Θεομήτορ, ἰκεσίας σὺν δούλων, σὺ Τεμενὲς προσφε-

ορμέναις σοι μὴ παρίδῃς. ἀλλ' ὡς τὸν εὖσπλαγχον, σαῖς ἀγκάλαις φέρεται, τοῖς ἰκέταις σπλαγχνιδίῃτι, ἢ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Τὴ λίθῃ σφραγιδωτός ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἢ τραυμάτων φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σε Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ, δωρημένος τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν. διὰ τῆτο αἰ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ αἰκονομίᾳ σου μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Τὴ Γαβριὴλ φθεγγαμένῃ σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρχέτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ὡ σοὶ τῇ αἰγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ, ἐδέχθη πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βασιάσασα τὸν Κτίσιν σου. δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τῆ τόκε σου.

ΤΗ ΚΗΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰν τῇ Μεσσηνικῇ. Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκροσ. Μίαν σε μέλπω τὴν Τρισήλιον Φύσιν.

Ποίημα Μητροφάνης. Ὡ, δὴ, ἀ. Σὺ ἡ τροπαῖχος δεξιὰ.

Τὴ ἰσὺν τρισυπέσασαι ἀρχὴν, τὰ Σεραφίμ ἀσιγήτως δόξαῖς σου, ἀναρχον, αἰδῖον, ποιητικὴν ἀπάντων, ἀκατάληπτον. ἣν ἢ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρηται ὅπμασιν.

Τὴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνίκη, τὴν τριλαμτῇ σου δειλῶσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν Ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν Εἰκόνα διεμόρφωσας. καὶ αὐτῷ ἢ λόγον, ἢ πνεῦμα δὲς ὡς Φιλάνθρωπος.

Τὴνωθεν δευνὺς Μοναδικόν, Θεαρχικῶς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφθας, τῷ ἰσχυρῷ Υἱῷ σου ἢ τῷ Πνεύματι· δεῦτε καταβαίντες, αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν. Θεοτοκίον.

Τὴ αἰς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατὴρ, ἐκονικῶς τοῖς σεφοῖς προηγόρευται. Λόγος δὲ συνἀναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, ἢ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τῷ Λόγῳ κτίσαν τὴν σάρκα σου. Ὡ, δὴ, γ'. Ο' μόνος εἰδὺς.

Τὴ ὑπάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὤφθη Τρισυπόστατος, Μοναδικός τε φύσει Θεότηας, Θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφθας, ἢ πιστῶς ἐμνημέν σε, τὸν

τὸν Μονάρχην Θεόν, ἡ Τρισήλιον.

Εἴς σὲ γυνηθεὶς θεοτρεπῶς, ἀρρέυσας Πάτερ ἔλαμψε, Φῶς ἐκ Φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, ἡ Πνεῦμα Θεῶν, Φῶς ἐκπεπνευσται, ἡ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην Τρισυπόστατον, προσκυνῶμεν πιστῶς ἡ δοξάζομεν.

Μονὰς ἡ Τριάς ὑπερφῶς, ἀρόγητος ὑπὲρ ὧν ὅτιαν, ταῖς ποταῖς ὑστάις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις Φωταῖς ἀσίγητον, ἐκβυσσῶσαι ἀνεσιν, αἷς συμφῶνως ὑμνῶται, ἡ ἡμῶν τρισυπόστατος Κύριος. Θεοτοκίον.

Εἴς σὲ χρονικῶς ἀνευ σποράς προῆλθον ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῶν ὁ ἀνέιδεος, ἡ μίαν Φύσιν ἡ κυριότητα, τῷ Πατρὶ ἐδίδαξε, ἡ Υἱὸς ἡ Πνεύματος, Θεότοκε, διό σε δοξάζομεν. Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Πατέρα ἡ Υἱὸν, προσκυνήσωμεν πάντες, ἡ Πνεῦμα τὸ εὐθεὲς ἡ ἰσότημον δόξη, Τριάδα τὴν ἁκτίστον, ἡ Ἰπέρθεον δύναμιν ἡν δοξάζομεν, τῶν Ἀσωμάτων αἰτάσεις, ταύτην σημερον, ἡ γηγενῆς μετὰ φόβῃ, πιστῶς εὐφημήσωμεν. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, ἡ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπεσφύγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγκλισμένων ἀνθρώπων, Θεὸς ὠδιάτημα.

Ω δὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τάμιλλον μοι Θεαρχία τρισήλιε λαμβύσει, σὼν θεργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ καλῶς φανταζέσθαι, τῆς ὑπὲρ νῦν θεαρχικῆς σε λαμπρότητος, ἡ σωτηργῆς ἡ γλυκείας μεθεξέως.

Τερότερον Οὐρανὸς ἐσερεώσας Κυριε, ἡ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σε τῷ παντεργῷ, ἡ Πνεύματι σώματος τῷ συμφυῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις τῷ σύμταϊτας, ὡ τριλαμπτῇ Μοναρχία Θεότητος.

Ως ἔκλασας κατ' εἰκόνα με σὴν ἡ ὁμοιώσιν, θεαρχικῆς πωτεργικῆς, Τριάς ἀσίγχευτε Μονὰς, συνέτισον, ὧτισον, πρὸς τὸ πᾶν, τὸ θελημά σε τὸ Ἅγιον, τὸ ἀναθόν ἐν ὁρῷ ἡ τέλει. Θεοτοκίον.

Τίταις τῆς Τριάδος τὸν σὺ Πάναγραντε, θεαρχικώτατον Υἱὸν ἐκματὰ θύτα δι' ἡμᾶς, ἐκ σὲ καταπηγάζοντα, τὰς γηγενῆς τῆς τρισήλις Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ ἡ ταῖς

ταῖς λαμψέσιν. Ὡ δὴ, ε. Ὁ Φωτίσας τῆ ἐλλάμψει.

Η τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον, ἀ-
προσίτως τῷ σὺ καὶ λαῖς, ἀκτίσιν ἐλλάμπυσας, ταῖς
σαις αἴγλαις Φωτίσον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη, τὴς ὁρ-
θοδόξως σε μέλποντας.

Η ἢ ἡ φύσις ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνῇ σε, ἢ
ἐξίσωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν,
ἢ πηρασμῶν ἐξαγερμένη, ἢ τῶν θένων ἢ τῶν θλίψεων.

Η ὃν Πατέρα, ἢ Υἱόν, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν
Φύσιν, ἢ Θεότητα πίσει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέρισον,
ὡς Θεοῦ τῆς ἀσράτης, ἢ ὁρωμένης τε Κτίσεως. Θεοτοκίον.

Η ἡσας πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε, τὸν
σὸν τόκον τὸν ἀπόρρητον, ἢ ἀνεργάνευτον. ὃν ἡμῶς
ἐγνώκαμεν, μυσαγωγὸν τῆς ἐνείας, ἢ τρισηλὶς Θεότητος.

Ὡ δὴ, ε. Ἐκίχλωσεν ἡμᾶς.

Η σόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερύστος,
ὡς ἰουλιότητι βελήσεως Μονάς, τέφυκας ἀπλῇ, ἢ ἀδιαί-
ρετος. σὺ ἐν ἡμᾶς, ὡτὴ δύναμις σε περιφρέρισον. Δίς.

Η πᾶντας τῆς αἰῶνας τῇ βελήσει σὺ, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστη-
σας, ἐξ ἧς ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς. ἦτα καὶ τὸν
ἀνθρώπον διεπλάσας. ἀλλὰ ἢ νῦν, ἐκ πάσης ῥυσάί με
περισάσεως. Θεοτοκίον.

Η λίχ τῷ αὐτῷ οἴκῳ γέγονας, τῷ κτίσαντις ἢ τῷ ἑαυτοῦ,
τῆς Φωστῆρας τῆς μετὰ τῆς παιδεύσεως, Ἀχραντε Παρθένε
Θεοῦ μφευτε· ἀλλὰ ἢ νῦν, τῆς τῶν παθῶν μερῦσαι ζοφώ-
σεως. Κἀθισμα Τριαδικόν. Τὸν τῷ Φωστῇ Σωτήρ.

Η ριάδα τὴν σεπτὴν, ἢ ἀμέρισον Φύσιν, προσώπως ὡς
τρισὶ, τεμνομένην ἀτμήτως, ἢ μῶνσαν ἀμέρισον,
καὶ ἐσίαν Θεότητος, προσκυνήσωμεν, εἰ γηγενεὺς μετὰ φόβῳ,
ἢ δοξάσωμεν, ὡς Πατῆρ ἢ Δεσπότην, Θεὸν ὑπερά-
γατον. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Η βέρησκον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν με, ἢ οἰκτι-
ρον αὐτὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων βυθῷ ὀλοδοάου-
σαν, ἀπωλίας Πανάμωμε, ἢ ὡς ἄρα με, τῇ φοβερᾷ τῷ
θανάτῳ, σὺ ἐξάρπασον κατηγορεύντων δαμόνων, ἢ πᾶ-
σε κολάσεως. Ὡ δὴ, ζ. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Η ὅγε Θεοσύμφυτος ἀπαύσασμα, τῷ Παντοκράτορι Θε-
ῷ, ὡς ὑπέχεα τὴν παρὰ σὺ, θεουργὸν ἐν οἰκῇ σου, τείη-
σον

σον ως Εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρί σου, ἢ τῷ Πνεύματι, ἢ φοβερὸν τοῖς δαίμοσί με δέξον, ἢ πάθῃσι. Δίς.

Ενα τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δέξῃς τὸ πέλαγος ἡμῶν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπινότητα αὐτῷ ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. ἀλλὰ ἢ ἡν, τῷ Θεῷ με συνέτισον Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Ο Χερσβίμ Θρόνῳ ἐποχόμενος, ἢ τῶν ἀπάντων Βασιλεὺς, ὡ γαστρί σου Παρθενικῇ, ὥκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρεύμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος. ἀλλὰ ἢ ἡν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περισφύρησον.

Ω δὴ, ἢ. Θαύματος υπερφύες.

Ηεὐματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, Τρισυπόστατε, ἢ Παντοκράτορ, Οὐρανὸς ἐξετενας ὡσεὶ δέριν, εἴτα ἢ Γῆς, ἀπῆλῃσας τὸ βάθος πανδακῆς σου δρακί. διδ ἢ τῆς δάλης σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ ἢ πίστι τῇ σῇ Φιλάνθρωπε. ἵνα σε δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας. Δίς.

Φώτισον θεαρχικὸν Φῶς τὰς ὑμνῶντας, τὸ τρισήλιον Φῶς τοῖς προσώποις, ἐν αἷν αὐτῷ δε τῇ ὡσίᾳ, τῷ πρὸς τὰς σὰς, φωτοδότηδας ἀκτῖνας ἐπιβλέπῃν αἰ, δι ὧν χορταθῆσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκέαν ἢ φωτισγόν ἢ παύλβιον, ἢ ὑπερυψῶ σε πῶς εἰς τὰς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Υψωσον εἰς Οὐρανὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου Πάναγι Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ρυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς ὡ ἢ εὐχαρίσως ἀναμείλτομεν, εὐλογέτω ἢ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶ, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς Κτίσεως, τῆς αἰδητῆς ἢ νεκρῆς τῆς δάλης σου, τῆς τῶν δυσμενῶν ἐπιβελῆς ἢ κακώσεως, Παναγία Τριάς ὁμοῦσι, ἢ Φῶς τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀντιβέλευτον. Δίς.

Ενα τὸν βυθὸν τὸν ἄπτηρον, τῆς ὑσιώδους δέξῃς σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας τρισήλιε, ἢ Μονάρχα Θεῖ Παντοδύναμε, σωσικὰς τοῖς σοῖς δούλοις ὡς ἐκ πληρώσει καταΐψων. Θεοτοκίον.

Ηεὐσον ταῖς ἡμῶν δέησιν, ὁ ὡ τρισὶ θεουργικῶς ὑποσάσῃσι, μόνος ἵς Θεὸς ἀληθινὸς πισευόμενος, ἢ παράχῃ σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς Ἀχαράντε.

χοάντε, ἢ Πανυμνήτε Θεομήτορος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογία. Καθίστα.

Εν τάφον σου σωτήρ, Στρατιῶται τῆρώντες, περὶ τῆ
Ἰσραὴλ, τῷ ὀφθιώτος Ἀγγέλῳ, ἐκινῶντο κηρύττει
τες, Γυναῖξί τὴν Ἀνάσασιν, σὲ δόξαζέμεν, τὸν τῆς
Φθορᾶς καθαιρετὴν. σοὶ προσκίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
ταφῶ, ἢ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν. Δόξα.

Εσταυρῷ προσηλωθῆς, ἐκβοῶνς οἰκτιρῶν, ὡ μνήματι
στεθῆς, ὡς θνητὸς ζωοδότα, τὸ κράτος συνετριψας,
Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ τυλωροὶ οἱ
τῷ Ἄδῃ, σὺ συνήγηρας, τὰς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς
μόνος Φιλάνθρωπος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεῶ, ἐπισάμεθα πάντες, Παρθένον ἀλη-
θῶς, ἢ μετὰ τόκον Φανέσαν, οἱ πόθῳ καταφύ-
γοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁ-
μαρτωλοὶ προσασίαν. σὲ κεκτήμεθα, ὡ πηρασμοῦ
σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογία. Καθίσματα.

Τῷ λίθῳ σφραγιδιώτος.

Ευναῖκες πρὸς τὸ μῆμα, παρεγένοντο ὄρθραι, ἢ
Ἀγγελικὴν ὄπτασίαν, θεασάμεναι ἔτρεμον. ὁ τά-
φος ἐξηραπτε ζῶν. τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς. διὰ
τῷτο ἀπελθεῖσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυτον τὴν ἔγερσιν.
τὸν Ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταῖος ἢ δυ-
νατός, ἢ φθαρύτας συνήγηρε πάντας, τὸν τῆς κατα-
κρίσεως Φύζον, λύσας δυνάμει Σταυρῷ. Δόξα.

Εν τῷ Σταυρῷ προσηλωθῆς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἢ
ὡ πεκοῖς λογιδῆς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστη τριή-
μερος Σωτήρ, ἢ ἡγῆρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς Φθορᾶς, διὰ τῷ-
το αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα
ταῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου.
Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σιπτόν, τῷ Δεσπότην δοχεῖον, ἀνάστητον ἡ-
μᾶς, πεπτωκότας ἐς χάος, θνήσκ' ἀπογνώστους,
ἢ πταισμάτων, ἢ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτω-
λῶν σωτηρία, ἢ βοήθεια, ἢ κραταῖα προσασία, ἢ σώ-
ζεις τὰς δούλῃς σου. Μετὰ τὸν Ἀρωμα, ἢ Ἱπτακχ.

Η τῷ Λησῇ μετάνοια τὴν Παραδείσον ἐσίλησεν . ὁ
 δὲ θάνατος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν .
 ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεὸς , παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέ-
 γα ἔλεος . Οἱ Ἀναβαθμοί . Ἀντίφωνον . Α΄ .

Εν τῷ θλίβεσθαί με , ἠσάκυσέν μου τῶν ὀδυνῶν . Κύ-
 ρε σοὶ κράζω .

Τῷ ἐρημικοῖς , ἄπαυσος ὁ θῆος πόθος ἐγγίνεται .
 Κόσμε ἔσι τῷ ματαίῳ ἐκτός . Δόξα . ἡ νῦν .

Τῷ Πνεύματι , τιμὴ , ἡ δόξα , ὥσπερ Πατρί , πρέ-
 πεισμα ἡ Υἱῷ , διὰ τὸ τοῦ ἁγίου τῇ Τριάδι μο-
 νοκρατορίας . Ἀντίφωνον . Β΄ .

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν , ὑψώσας με νόμων , ἀρεταῖς ἐκ-
 λαμπρουνον ὁ Θεός , ἵνα ὑμνώσῃ .

Λεξίσσῃ χηροὶ λαβὼν σὺ Λόγε , Φύλαξόν με , Φρόνη-
 σον , μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας . Δόξα , ἡ νῦν .

Τῷ Πνεύματι , πᾶσα ἡ Κτίσις καινεργῆται , πα-
 λινδρομῶσα εἰς τὸ πρῶτον . ἰσοδυνῶς γὰρ εἰσι Πα-
 τοί , ἡ Λόγοι . Ἀντίφωνον . Γ΄ .

Επὶ τοῖς ἀγκύροις μου , ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τῷ Κυ-
 ρίῳ , καὶ φράνθημε τὸ πνεῦμα , συγχαίον ἡ καρδία .

Επὶ αἶκον Δαβὶδ , φόβος μέγας ἐκὼν γὰρ θρόνων ἐκτε-
 θέντων , κριθήσονται ἅπασαι , αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἡ
 γλῶσσαι . Δόξα , ἡ νῦν .

Τῷ Πνεύματι , τιμὴν προσκύνησιν , δόξαν , ἡ κρέ-
 ατος , ὡς Πατρί τε ἅξιον , ἡ τῷ Υἱῷ ὡς προσφύεσιν .

Μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῇ φύσει , ἀλλ' ὅς προσώποις .

Προκείμενον . Νῦν ἀναστήσομαι , λέγει Κύριος .

Στίχ . Τὰ λόγια Κυρίου , λόγια ἀγά . Πᾶσα πνοή .

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν , Ἀνάστασιν Χριστοῦ . Καὶ ὁ Ν΄ .

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος . Ω , δὴ , α . Ο΄ Εἰρμός .

Εὐ ἡ τροπαίεχος δόξα , θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασαι .
 Ἄ , τη γὰρ ἀθάνατε , ὡς πανδυνῶς ὑπεναντίας ἔδραυσε ,
 τοῖς Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθῶ καινεργήσασα . Τροπαρίου .

Ο Χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοῦς , θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς δια-
 πλάσας με , χήρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ , ἐκ Γῆς
 ἀναναλόμενος . Ὁ θάνατός με σῶμα , ὁ ἐκ Πνεῦς προσήληφας .

Η ἐκρῶσω ὑπέστη δι' ἐμέ , ἡ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
 προσέδωκεν , ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ ψυχὴν μοι αἰθεῖς ,
 ἡ

ἢ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, ἢ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρ-
σία ἐδόξασε. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ. Χαῖρε ἡ κλίμαξ ἢ πύλις-
ραίνης. Χαῖρε ἡ λυγρία ἢ εἰρηνὸς χουσὴ, ἢ ὅρος ἀ-
λατομητον, ἡ τὸν ζωδότην Χριστὸν, τῷ κόσμῳ κηρύσσουσα.
Ἐτέρως Κανὼν Σταυροῦ. Ω, ὦ, α. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸς θεοὶ με σαρκώμενος. Χριστὸς με ἀνιψοῖ ταπει-
νόμενος. Χριστὸς ἀπαθὴ ἐργάζεται, πάχων ὁ
ζωδότης, φίσι σαρκός. Ὄθω ἀναμελπω, χαρισηρίον
ῶδην, ὅτι δεδοξάσαι.

Χριστὸς ὑποῖ με σαρρώμενος. Χριστὸς συναψῶ με νε-
κρώμενος. Χριστὸς μοι ζωὴν χαρίζεται. Ὄθω ὡ
εὐφροσύνη, χεῖρας κροτῶν, ἄδω τῷ Σωτῆρι, ἐπινίκιον
ῶδην, ὅτι δεδοξάσαι. Θεοτοκίον.

Θεὸν Παρθένε συνέλαβες, Χριστὸν ὡ παρθενίᾳ δε-
τέτοκας, ἐκ σὲ σαρκωθῶτα Πάναγνε, ὡ τῇ ὑπεστάσει
Μονογενῇ, ὡ δυσὶν ἑστίᾳς, γνωρίζομενον Υἱὸν, ὅτι δε-
δόξασαι. Ἐτέρως Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκης.

Ω, ὦ, α. Σὲ ἡ τροπαῖχος δεξιά.

Τροπῶν σοι ἐπάξιον ῶδην, ἡ ἡμετέρα προσοίσι ἀδέ-
λφαις, ἢ μὴ τὴν χαρμόσυνον, ἣν Γαβριὴλ ἡμᾶς ἐμυ-
σαγωγῆσε, Χαῖρε Θεοτοκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῇ Ἀμπαρβῶν ἢ Μητρί, τῇ βασιλέως τῶν ἀνω Δυνά-
μεων, ἐκ καθαρωτάτης καρδίας πιστοὶ, πνευματικῶς
βοησωμεν. Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τῷ πειρὸς ἢ ἀβυσσὸς τῆς σῆς, ἀκαταλήπτῃ κηρύσσῃς
Πάναγνε, πίστι ἀδισάκτῳ ἔν, ἐλκρινῶς προσφε-
ρομένῳ σοι λέγοντες· Χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀ-
νύμφευτε. Ω, ὦ, γ. Ὁ Εἰρμός.

Οἷμος ἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, ἑστίας τὴν ἀδύνατον, ἢ
συμπλῶς αὐτὴν μερψωσάμενος, περίωσέν με ἐξ
ῶδης δυνάμιν, τῇ βεβῆνσι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος,
τῆς ἀχράντης σε δόξης φιλάνθρωπε. Τροπαίον.

Θεὸς με ὑπάρχων ἀγαθὸς, πεσόντα κατοικτήρησας, ἢ
καταβῆναι πρὸς με κηρύσσῃς, ἀνιψασθὲς με διὰ
σαυρώσεως, τῇ βοῶν σοι Ἅγιος, ὁ τῆς εἰσεῖς Κίριος, ὁ
ἀνύκαστος ὡ ἀγαθότητι.

Θὴ ὡνύπαστος Χριστὲ, ὑπάρχων ἢ φθαρτὰ με.
Ὡς συμπαθὲς Θεὸς εὐδισάμενος, εἰς γὰρ βασιλεὺς

καταβὰς Δέσποτα, τὸ θυγνὸν διέρρηξας, ἢ νεκρὸς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφ' ὀφθαλμῶν ἡμῶν. **ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ**
Θ εὖν συλλαβῆσα ὡς Γαστρί, Παρθένε, διὰ Πνεύματος, τῷ Παναγίῳ ἔμμενος ἀφλεκτος, ἐπὶ σὲ βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγμενὴ ἀκαυσα, σαφῶς προεμήνυσσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄσπεκτον.

Εἰμὸς ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Π ὦ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ πλανώμενον πρόβατον ἄραυτι, ἢ κατελόντι διὰ ξύλων, τὴν αὐτὴν ἁμαρτίαν. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐσώσωμεν, ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἄγιος ἢ Κύριε.

Π ὦ ἀναγαγόντι, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν ἐξ Ἄβου Χριστὸν, ἢ τῇ αὐτῇ Ἱεραρχίᾳ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, σαφῶς τὰ ἔθνη ποιμαίναντι, ὡς ἀληθείᾳ, ἢ Θεῷ πιστοί, πνεύματι λατρεύσωμεν. **ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.**

Π ὦ ἐκ τῆς Παρθένου, σαρκωθῶτι ἀσπόρως βελήσει, ἢ τὴν τεκέσαν μετὰ τόκον, θῆκῃ δυναστείᾳ, Ἀγνὴν Παρθένον φιλάξαντι, τῷ ἐπὶ πάντων Βασιλεῖ Θεῷ, Ἄγιος ἢ Κύριε. Ἄλλος. Ὁ μόνος ἡδώς.

Η ἐφέλῃ σε κέσθην ἀψείδως, Παρθένε ὀνομάζομεν, προφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσιν. ἐλήλυθε γὰρ ἐπὶ σοὶ Κύριος, κατελὼν Αἰγύπτια, πλάνης χειροποίητα, ἢ φωτίσαι τὰς ταῦτα λατρεύοντας.

Ε ἐς ἐσφραγισμῶν ἀληθῶς, χορὸς Προφητικῶς, πηγὴν τε κεκλησισμῶν πύλιν ὠνόμασε, τῆς Παρθενίας τῆς σῆς Πανήμνυτε, τηλαυγῶς τὰ σύμβολα, ἡμῖν διαγοάζοντες, ἢ ἐφύλακας ἢ μετὰ γέννησιν.

Η οὖν τὸν ὑπερέσιν ἰδεῖν, ὡς θέμις ἀξιόμενος, ὁ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμει περιχαρὴ σοὶ φωνῇ ἐκέμισε, τὴν τῷ Λόγῳ σύλληψιν, ἐμφανῶς μηνύσαν, ἢ τὸν ἄφραστον τέκον κηρύττιζαν. Ὡς δὲ, ὁ Εἰμὸς.

Ο ὅς σε τῇ χάριτι τῇ Θεᾷ κατασκήν, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀβραάμ, κατασκήτας ὀφθαλμοῖς, ἐκ σὲ ἐξελεῖσθαι, τῷ Ἰσραὴλ προαιφάνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν. **Τροπάριον.**

Π ἰς ἔτος Σωτὴρ ὁ ἐξ Ἐδῆν ἀφικόμενος, σεφισσοῦν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοιγμένους, τὴν πόλιν, ὡς ξύλων κοσμημῆς, τῷ Ἰσραὴλ ὑπάγει, ἔτος ὁ Ἄγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν.

Ἰδετε

Εἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, ἢ αἰχλύνθητε. ὅν ὡς κα-
κουργοὺν γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν Σταυρῷ, Πιλά-
του ἡγίσταδε φρονοβλαβῶς, θανάτῳ λύσας τὴν δύναμιν,
θεοπρεπῶς ἐξάντησεν τὴ μνήματος. Θεοτοκίον.

Σύλον σε Παροξύνει τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα. ἢ γὰρ τῆς
βρώσεως καρπὸς, θανατηφόρος τοῖς βροτοῖς ἐκ σὺ
ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Εἰς ἔτος ὥραιοις ἐξ Ἑδῶν. ἢ τίττε τὸ ἐρούθημα, τῶν
ἱματίων ἐξ ἀμπέλους βοσῶν; ὥραιοις ὅτι Θεός, ὡς
βροτὸς δὲ αἵματι σαρκὸς, τὴν εὐλὴν πεφουνηγμένος, ὡς
μελωδῶμεν πιστοί. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Χριστὸς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, Φανὴς Ἀρχιερεὺς ἡμῶν
τὴν ἀμαρτίαν διεσκέδασεν, ἢ ὁμῆας ξενὴν ὁδὸν,
τῷ ἰδίῳ αἵματι, εἰς κρείττονα ἢ τελειότεραν, ἡσέερα-
με δὲ σκηνὴν, πρόδρομος ἡμῶν εἰς τὰ ἁγία. Θεοτοκ.

Εἰς Εὐας τὴν παλαιὰ φιλίαν, ἀπέτισας πανύμνητε,
τῷ δὲ ἡμᾶς φανέντι νέῳ Ἀδὰμ· ὡύσας γὰρ ἐκυτὸν,
ἐξ ἀγνῆς συλλήψεως, σὰρκα νοερὰν ἐμψυχωμένην, ἐκ
σὺ προήλθε Χριστὸς, εἰς τὸ συναμφοτεροῦν Κύριος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὅρις σε τῇ χαρίτι.

Τῆς θαυματίων Οὐρανὲ, ὡτίζε δὲ ἡ Γῆ, ὅτι θυ-
γατὴρ χοῖκῃ, τῇ πεπτωκότος πρὸν Ἀδὰμ, Θεὸς ἐ-
χηματίσεν, τῇ ἐαυτῆς Δημιουργῇ τε Λοχεύτρια, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν.

Υμνεῖμεν τὸ μέγα, ἢ φοικτόν σου Μυστήριον, ὑπερ-
κοσμίας γὰρ λαθῶν, ταξιαρχίας ἐπὶ σέ, ὁ ὢν κα-
ταβέβηκων, ὡς ἑτέρος ὁ ἐπὶ πόκεν Πανύμνητε, εἰς σω-
τηρίαν ἡμῶν ἢ ἀνάπλασιν.

Τῶν ἁγίων Ἀγία Θεοτόκε Πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν
Ἑθνῶν, ἢ σωτηρία τῶν Πιστῶν, ἐκ σὺ ἀνατέταλ-
κεν, ὁ Λυτρωτὴς ἢ ζωοδότης ἢ Κύριος, ὃν ἐκδυσώπι-
σθῆναι τὸς ὁμῆας σε. Ω δὲ, ε. Ο' Εἰρμός.

Οφώτισας τῇ ἐκλάμψει τῆς σῆς παρσείας Χρῆς,
ἢ φαυδρίνας τῷ Σταυρῷ σου τῇ Κρίσει τὰ πέρατα,
τὰς καρδίας φώτισεν φῶτι, τῆς σῆς Θεογνωσίας, τῶν
ὁρθοδόξως ὑμνούντων σε. Τροπῆριον.

Πρὶν Παιμῶν τῶν προφάτων τὸν Μῆσαν ἢ Κύριον, Ἰσδαὶρ
Εδὴ ἐύλῃ Σταυρῇ ἐθανάτωσαν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρό-
 φητος, ὡς Ἄδ' ἰθαμμένους, κράτης θανάτῳ ἐόρίσατο.

Εὐσταυρῶσθ τὴν εἰρήνην εὐαγγελισάμενος, ἢ κη-
 ρύτας αἰχμαλώτους Σωτήρη μὲν τὴν ἁΐσειν, τὴν κρα-
 τήντα ἥχυνας Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένων, δειξας τὴν
 ἀγάπην ἐγερθεὶς σου. Θεοτοκίον.

Πρὸς αἰτήσεως τῶν πιστῶς αἰτημάτων Πανύμνητε, μὴ
 παρίδης· ἀλλὰ δέχῃ ἢ ταύτας προσάγαγε τῷ
 Τῷ σου Ἀγαυαντε Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, σὲ γὰρ προ-
 σάτιν κεκτήμεθα. Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ως πλεῖτος ἢ βάθος σοφίας Θεῷ, τὴς σοφίης ὁ δρασ-
 σόμενος Κύριος, τῆς τέτων πανουργίας, ἐλυτρώσα-
 το ἡμᾶς, παθὼν γὰρ ἐκασίως, σαρκὸς ἐξ ἀδωκείας,
 ἐξ ἰδίας ἰχίος, ζωοποιὸς νεκρὸς ἐγήγερται.

Θεὸς ὢν ὠνται σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἢ σταυρεῖται ἢ θνήσκει
 ἢ θάπτεται, ἢ αὐθις ἐξανίσταται, ἢ αἰεσι Φαιδρῶς,
 σαρκὶ σὺν τῇ ἰδίᾳ, Χριστὸς πρὸς τὸν Πατέρα, μεθ' ἧς
 ἦσσι ἢ σώσῃ, τὴς εἰσεβῶς αὐτῷ λατρεύοντας. Θεοτόκ.

Εὐχὴν Ἀγία Παρθένε Ἀγνή, τῶν Ἀγίων τὸν Ἀγιον
 τέτοκας, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρω-
 τήν, διόσε Βασιλίδι, ἢ Δέσποιαν ἀπάντων, ὡς Μη-
 τέρα τῇ Κτίσει, τῶν ποιημάτων καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκῃς. Ὁ Φωτίσας τὴν ἐκδήμην.

Εὐφραίνονται Οὐρανῶν αἱ Δυναμὲς ὁρῶσά σε, ἀγάλλ-
 ονται σὺν αὐταῖς τῶν ἁγίων τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ
 ἡνῶνται τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, ὃν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ενέδωσαν πᾶσαι γλῶσσαι βροτῆται ἢ εὐνοῖαι, πρὸς
 ἢ ἔπαινον τῇ βροτῶν, ἀληθῶς καλλωπίσματος, ἢ
 Παρθένος πάρεσθ σαφῶς, δοξάζουσα τὴς πίεσι, ταύτης
 ὑμνεῖν τὰ θαύματα.

Δοξάζεται ὁ ἦμος ἀπας σοφῶν ἢ ἐγκώμιον, τῇ Παρ-
 θένῃ ἢ Μητρί τῇ Θεῷ προσφερόμενος, τῆς γὰρ δό-
 ξης γέγονεν, αὐτῇ ναὶς τῆς ὑπερδύς, ἢ ἐπαξίως δο-
 ξάζομεν. Ω, δὴ. 5. Ὁ Εἰρμός.

Εὐκλῶσθ ἡμᾶς ἐσχάτη ἀβυσσος, ἐκ ἔσθιν ὁ ρυόμε-
 νος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς, σῶσον τὸν
 λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀδωκέντων, ἢ
 ἐπανόρθωσις. Τροπικόν. Τῷ

Τῷ πταίσματι τῷ Πρωτοκλάσει Κύριε , θνήσκω ἐ-
τραυματίσθην . τῷ δὲ μύλωπι ἰάθην τῷ σῶ ,
ὡ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης Χριστέ . σὺ γὰρ ἰχὺς τῶν ἀ-
δυνάτων , καὶ ἐκταύρωσις .

Τῷ ἡγάγεθαι ἡμᾶς ἐξ Ἀδὰμ Κύριε , τὸ κῆτος χερσά-
μενος τὸ παμφαγον . Παντοδύναμι τῷ σῶ . κράτι
καθελὼν αὐτῷ τὴν διαμίν . σὺ γὰρ ζωὴ , καὶ φῶς ὑπάρ-
χης καὶ ἡ ἀνάστασις . Θεοτοκίον .

Εὐφραίνονται ὡ σοὶ Παρθένε Ἀχραντε , τῷ γυνὲς οἱ
Προπάτορες , τὴν Ἑδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σὲ , ἣν ἐκ
παραβάσεως ἀπώλεσαν· σὺ γὰρ Ἀγνή , καὶ πρὸ τῷ τόκῳ ,
καὶ μετὰ γέννησιν . Ἀλλος . Σπλαγχνῶν Ἰωάν ,

Ηὡς ὡν ἀπαθὴς καὶ αἷλος μίγνυται , Χριστὲ ἰ Θεὸς ,
τῷ ἀνθρωπίνῳ νοί . μεσιτεύοντι , Θεία φύσει σαρκὸς
τε παχύτητι , καὶ ὁλω μοι ἀτρέπτως ὅλος ἦνῳται , ἵνα
σωτηρίαν ὁλω μοι τῷ πεσόντι ὀρέξῃ ταυρῆμενος .

Τῷ ἰπτι πτερυγῶν , Ἀδάμ καὶ συντρίβεται . ἐλπίδι .
ψευδὲς παλαι Θεώσεως· ἀλλ' ἀνίσταται , τῷ ὡ-
σὶ τῷ Λόγῳ θεούμενος , καὶ πάθει τὴν ἀπάθειαν κομί-
ζεται , Θρόνῳ ὡς Υἱὸς δοξάζεται , συνεδρεύων Πατρί τε ,
καὶ Πνεύματι . Θεοτοκίον .

Ηὅλων ἐκ ἐκείας , ἀνάρχῳ Γεννήτορες , ὡ κάλποις
Ἀγνῆς Κόρη ἀνλίζεται , καὶ καθίσταται , ὁ Ἀμήτωρ
Ἀπάτωρ σαρκῆμενος , ὁ τῆς δικαιοσύνης βασιλεύων Θεός·
τέτε ἀγενεαλόγητος , ἡ φρικτὴ χυεὰ καὶ ἀπόρρητος .
Ἀλλος . Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς .

Τῷ ἀρίσταναι δολοτρεπῶς τῷ τόκῳ σου , αἱ τάξεις αἱ
ἐραναίαι . ἐκπληττόμεναι ἀξίως τὸ τῆς σῆς , ἀσκόρη
λοχίας Ἀκταρδίας· σὺ γὰρ Ἀγνή καὶ πρὸ τῷ τόκῳ , καὶ
μετὰ γέννησιν .

Εσαρκῶνται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος , ὁ Λόγος ἐκ
σὲ Παναγνε , ὁ τὰ σύμπαντα βελήματι ποιῶν , ὁ
τῶν Ἀσωμάτων τὰ τετεύματα , παραγαγὼν ἐκ τῆ μη-
ῶντος ὡς Παντοδύναμος .

Ηὡκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωφύρῳ σε , καρπῷ Θεοχα-
ρίτωτε , καὶ πεπάτηται ὁ Ἀδὴς προΦανῶς , καὶ οἱ ὡ-
δεσμοὶς ἡλευθερώθην . οὐδὲ βεῶ , τὰ πάθη λύσον τὰ
τῆς καρδίας με . Εὐτακίον . Ὅταν ἔλθῃ .

Ἐξαγέτης

Εξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τῆ τάφου ἐν δόξῃ, ἡ Κόσμον συνανέ-
 στας, ἡ ἡ φύσιν τῶν βοστῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, ἡ
 Θάνατος ἡ Φάνισαι, ἡ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, ἡ ἡ Εὐά-
 νυν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρεμένη, χαίρει κράζουσα· σὺ ἡ
 ὁ πᾶσι παρέχων Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν. **Οἱ Οἰκός.**

Πὺν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύ-
 ναμον, ἡ πύλας τῆ Ἀδὲ συνείψα.τα, ἡ ἡς ἀπ' αἰῶ-
 νος ἐκ τάφου ἐγήραντα, ὅς ὁ Φθίς Μυροτόρεος καθὼς ἡ δόκη-
 σι, πρῶταις ταύταις τὸ Χαίρειτε ἔφητε, ἡ Ἀποστόλοις χαρὰν
 ἐμήνυσεν ὡς μένος Ζωοδότης. ὅθεν πίσει αἱ Γυναῖκες, Μαθη-
 ταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, ἡ Ἀδὲς σπάζει, ἡ
 Θάνατος οὐδύρεται, ἡ Κόσμος ἀγάλλεται, ἡ πάντες συσχαί-
 ρουσι. Σὺ γὰρ παρέχες πᾶσι Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ Εἰρμός.

Εὐνοητὴν, Θεοτόκε Κάρμινον, κατανοῶμεν οἱ πιστοί.
 ὡς γὰρ Παῦδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὅλον με-
 τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέκλασιν, ὁ αἰνετὸς
 τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερῷδος. **Τροπάριον.**

Εφίξε Γῆ, ἀπετρέψθη Ἡλίας, ἡ συνεσκότασε τὸ
 Φῶς, διεπράγη τὸ τῆ Ναῦ θῆσι, καταπέτασμα, πέ-
 τρας δὲ ἐχίδνησαν. διὰ Σταυρῷ γὰρ ἦται ὁ δίκαιος, ὁ
 αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερῷδος.

Εὐ γεγενώς, ὡς ἡ ἀβοήθητος, ἡ τραυματίας ἐν νε-
 κροῖς, ἐκαστίως τὸ κατ' ἡμᾶς, ὁ ὑπερυψώμενος, πάν-
 τας ἡλευθέρωσας, ἡ κραταῖα χερὶ συνανέστησας, ὁ αἰ-
 νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερῷδος. **Θεοτοκίον.**

Χαίρε πηγὴ, κρίζουσα νάματος, χαίρε Παράδοις τρυ-
 Φῆς, χαίρε τῆς τῶν πιστῶν, χαίρε ἀκηρόγα-
 με, χαίρε ἡ παγκόσμιος χαρὰ, δι' ἧς ἡμῶν ἐξανέτι-
 λαι, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἡ ὑπερῷδος.

Ἀδὲς. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Πάλαι μὲν κατηράθη τῷ τῆ Ἀβελ. Φοινιχθῆσα αἰ-
 ματι, ἀδελφεκτίω γῇ χερὶ, Θεορῶτω δὲ σε Αἰ-
 ματι, εὐλογῇ τε ἐναντιόθησα, ἡ σκιρτῶσα βοᾷ· ὁ τῶν
 Πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Θερπέντω Ἰουδαίων ὁ ἀντίθεος λαός, τὸ Ἰσλημμα τῆς ἀναρῶ-
 σεις Χοιρῶν. τὰ δὲ Ἑθνη εὐφραίνεσθωσαν, ἡ κροῖτωσαν
 τὰς χοῖρας ἡ βοάτωσαν· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Εὸς τὰς Μυροφόρους ἐξαεραίπτων, ἀνεβόα "Αγγελος
τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· δεῦτε ἴδετε τὰ σύμβολα, τὰς
συνδύνας ἢ τὸν τάφον, ἢ βοήσατε· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ. "Αλλος, τῆς Θεοτόκου. Σε νοητήν.

Εὶ Ἰακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικῶς κατανοῶ,
διὰ σὺ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ὑπερυψώμενος, ᾤθη τοῖς
ἀνθρώποις τε, συνανεστράφη ὡς ἠυδέκησω, ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνώδης.

Χαῖρε σεμνή, τῷ Ἀδὰμ τὸ κώδον, ἐκ σὺ προήλθεν ὁ
Ποιμὴν, ὠδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψώμενος, ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀκαταλήπτου, ὁ αἰ-
νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνώδης.

Θεὸς Ἀδὰμ, ἐξ αἰγῶν αἱμάτων σε, ὁ προαΐνιος
Θεὸς, ἐχηματίσω ἀληθῶς. ὃν περ νῦν κίτευσεν,
τὸν παλαιωθῆντα με, ἀνακαινίσαι κραυγάζοντα, ὁ αἰ-
νετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπερνώδης.

Ω δὴ, ἢ. Ο' Εἰρμός.

Εν καμίῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς οὐ χωνευτήριον, τῷ κάλ-
λει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χουσοῦ, ἀπέσιλβον
λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνῆτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Τροπάρ-

Οβελήσῃ ἅπαντα ποιῶν, ὁ ἢ μετασκευάζων, ἐκτρε-
πων σκιὰν θανάτου, εἰς αἰώνιον ζωὴν, τῷ πάθει σε
Λόγε Θεῷ, σὲ ἀπαύσεως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον
ὑμνῶμεν, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Εὐ καθεῖλες σύντριμμα Χριστὲ, ἢ τὴν ταλαιπωρίαν
ὡ πύλας, ἢ ὀχυρώμασι τῷ Ἄδῃ, ἀναστὰς ἐκ τάφου
τρίημερος· σὲ ἀπαύσεως πάντα τὰ ἔργα, ὡς Κύριον ὑμνῶσι,
ἢ ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεοδοκίον.

Τὴν ἀσπόρως ἢ ὑπερφύως, ἐξ ἀσρατῆς τῆς θείας
τεκῆσαν τὸν Μωσχαρίτην, τὸν πολύτιμον Χριστόν,
ὑμνήσωμεν λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνῆτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Εἰρμός ἄλλος. Θαύματος ὑπερφύως.

Λεῖτε Λαοὶ προσκυνήσωμεν τὸν τόπον, ὃ ᾧ ἔστησαν
ἄχραντοι πόδες, ἢ ὃ ἐξέλει θῆαι Χριστὸν παλάμαι
ζωοποιῶν, ἐξετάθησαν εἰς πάντων σωτηρίαν βροτῶν, ἢ
τάφον ζωῆς κυκλῶντες μέλψωμεν. Εὐλογητῶ ἢ Κτίσις
πάντα

πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Η λέγεται τῶν Θεοτόκων Ἰσδαίων, ἡ παράνομος συχοφαντία· ὃν γὰρ πλάνοι ἔφησαν, ἐξηγέρθη αἰς δυνατὸς μικτηρίτας τῶν ἀνέμων τὰ σφραγίσματα. διὰ γιγνόμενους ἀναμείλψωμεν. Εὐλογῶμεν ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Πρὸς οὖν ὡς ἁγίασμοις Θεολογῶντες, τῆς μιᾶς κυριότητος δοξάν, Σεραφὶμ τὰ ἄχραντα, μετὰ δέους δειλοπρεπῶς, τρισυπόστατον δοξάζουσι Θεότητα. μεθ' ὧν ἡ ἡμῖς εὐσεβῶντες ἀναμείλψωμεν. Εὐλογῶμεν ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἢ ὑπερυψῶτω εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Ἐν καρδίᾳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

Πᾶν πασάδα τὴν Φωτοκὴν, ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δεσπότης, ὡς περ νυμφίος προεληλύθε Χριστός, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ἐκβοῶντες· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνῶτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Χαῖρε Θρόνε ὠδοῦ Θεῷ, πρὸς τὸν χαῖρε τὸ τέχος, δι᾽ ἧς Φῶς τοῖς ὡς σκότι, ἐξανέστηλε Χριστός, τοῖς σὲ μακαρίζουσι, ἢ βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνῶτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φωτηρίας αἴτιον ἡμῖν, τὸν Κύριον τεκῆσα, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν βοῶντων ἐκλυῶς. Παυθῶν πανύμνηε.

Εὐλογῶτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνῶτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ω, δὴ, θ'. Ο' Εἰρμός.

Πύκτον τῆς ἀγνῆς λοχίας σε, πυρπολαμένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. ἢ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριάνυσαν, κατασβέσαι αὐτῶν τὴν κάμινον, ὥστε σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν. Τροπάριον.

Ω πῶς ὁ λαὸς ὁ αἰώμος, ὁ ἀκηδὴς ἢ πονηρὰ βουλευσάμενος, τὸν ἀλάστορα, ἢ ἀσεβῆ ἰδικαίωσε, τὸν δὲ Δίκαιον ζύλοι κατέκρινε, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Ωστε ὁ Ἀμνὸς ὁ ἁμώμος, ὁ τὴν τῷ Κόσμῳ ἁμαρτίαν ἀράμενος, σὲ δοξάζομεν τὸν ἀνασάντα τριήμερον, σὺν Πατρί τε ἢ τῷ θῆῳ σου Πνεύματι, ἢ Κύριον τῆς δόξης, Θεολογῶντες μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Γῶσον τὸν Λαόν σε Κύριε, ὃν περ ἐκτίσῃ τῷ τιμῇ σε Αἵματι, κατ' ἰχθυῶν ἰσχὺν τῷ Βασιλεῖ χαριζόμενος.

καὶ ταῖς σαῖς Ἐκκλησίαις Φιλάνθρωπε, βραβεύων τὴν εἰρήνην,
τῆς Θεότηός σου ταῖς ἐντεύξεσιν. Ἄλλος. Μυστήριον ζώνον.

Λεδοῦσά σοι τὴν ἀπορρήτῳ δυνάμει σου, ὁ Σταυρός σου
Κύριε. σὺ γὰρ τὸ ἀδυνάτον, ὑπὲρ δυνάμιν πᾶσιν
ἐδείχθη, δι' ἧς δυνατοὶ μὴ, καταβέβληνται εἰς γῆν,
καὶ πτωχοὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνακομίζονται.

Ηνέκρωται ὁ ἀμειδῆς ἡμῶν Θάνατος, ἐκ νεκρῶν ἀνά-
στασιν, σὺ γὰρ ἐπιφανὴς, ταῖς ὡς Ἄδῃ Χριστὲ ἐδώ-
κῃς. διὸ ὡς ζῶν σε καὶ ἀνάστασιν, καὶ φῶς τὸ ἐνυπόστα-
τον, ὑμνῶντες μεγαλύνομεν.

Η ἀναρχος φύσις καὶ ἀπερίοριτος, ἐν τρισὶ γνωρίζεται,
μόναρις θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μία Θεότης, Πατὴρ,
Υἱός, καὶ Πνεῦμα, ἐφ' ᾧ ὁ Θεόφρων Βασιλεὺς, πεποιθὼς
σώζεται. Ἄλλος, τῆς Θεότηός σου. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ρίζης ἐκ Δαβὶδ ἐβλάστησας, προφητικῶς Παρθένῳ τῇ
Θεοπάτορος. ἀλλὰ καὶ Δαβὶδ, ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδο-
ξάσας, ὡς τεκῆσα τὸν προφητευόμενον, τὸν Κύριον τῆς
δόξης, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Απὸς ἐγκωμίων Πάναγνε, νόμος ἡττάται τῷ μεγέ-
θει τῆς δόξης σου· ἀλλὰ Δέσποινα, παρίκετ' ὁ ἀνά-
ξιόν σου, ἐξ εὐνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου
Θεότης, μετ' εὐμενίας τὸ ἐφύμνιον.

Ω τῶν ὑπὲρ ὧν Θαυμάτων σου. σὺ γὰρ Παρθένε μό-
νη ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, πᾶσι δέδωκας, κατανοῶν τὸ
καυστότατον θαῦμα Πάναγνε, τῆς σῆς γεννήσεως, τὸ τῆς
ἀκαταλήπτου. διὸ σε πάντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰς Λύρας. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Υμνῶμέν σοι Χριστὲ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζο-
μεν σοὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ο Σταυρὸν ὑπεμείνας, καὶ τὸν Θάνατον καταργήσας, καὶ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν
Κύριε, ὡς μόνος Παντοδύναμος.

Ο τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας, καὶ τὸν Ἄνθρωπον ἀναστήσας,
τῇ Ἀναστάσει σου Χριστὲ, ἀξιώσον ἡμᾶς ὡς καθάρ-
α κενθία, ὑμνῶν καὶ δοξάζειν σε.

Ρῆν θεοπρεπῆ σε συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνῶμεν
σε Χριστὲ, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, καὶ ἀρχαίος ὑπῆρχες
τῷ Πατρί. ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκασίως ὑπέμεινας

Σταυ-

Σταυρόν. ἀνέστη ἐκ τῷ τάφῳ, ὡς ἐκ πατρίδος προελθὼν, ἵνα σώσῃ τὸν Κόσμον. Κύριε δόξα σοι. Ἑτέρα Ἀνατολικά.

Οτε προσηλωθῇ τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, τότε κενρώθη τὸ κράτος τῷ ἐχθρῷ. ἡ Κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, ἡ δ' Ἀδὴς ἐσकुλεύθη τῷ κράτει σου, τὴς νεκρῶς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, ἡ τῷ Λητῇ τὸν Παραδείσον ἡνείχας. Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οδυρόμεσαι μετὰ σπυδῆς, τὸ μῆμά σου κατέλαβον αἱ τίμιαι Γυναικες, εὗρεσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, ἡ μαθεῖσαι παρὰ τῷ Ἀγγέλῳ τὸ καινόν, ἡ παραδόξον θαῖμα, ἀτήγγησαν τοῖς Ἀποστόλοις, ἔτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρήμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πῇ τῶν ταφῶν θῆσαν μολώπτωσιν, σὺ προσκυνῆμεν Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ τὴν ὡτὴ Σιών Δεσποικὴν Ἱερουσόλαν, τὴν ὡ τέλει τῶν αἰώνων, Θεοφανῶς γεγενημένην. τὴς γὰρ ὡ σκότει καθεύδοντας, ὁ ἥλιος ἐώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπρον χιραγωγῶν ἔλλαμψιν. Κύριε δόξα σοι.

Ποῖν αἱ Πιλάτῳ προσελθόντες, εἶπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται, τῷ ἡσὶν αἱ σφραγίδες τῷ μνήματι; πῶ μετετέθη ὁ ταφὴς; πῶ ἐκράθη ὁ ἄτρατος; πῶς ἐκυλύθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντῆτε τὴν ἑγερσιν τῷ Σταυρωθέντι, παρὰ τοῖς Ἰουδαῖοις; ἀνέστη ὁ ὡ νεκρῶς ἐλευθερός, ἡ παρέχῃ τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτωργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Αι ἐρώσεως ἐξήγαγε, τῷ Παραδείσῳ ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυρῷ δὲ τὸν Λητῇ, ἀνλίσήγαγε Χριστὸς ὡ αὐτῷ, μνήμητί με κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῷ Βασιλείᾳ σου.

Προσκυνῶ σὺ τὰ Παθήματα, δόξολογῶ ἡ τὴν Ἀνάστασιν. σὺν τῷ Ἀδὰμ ἡ τῷ Λητῇ, μετὰ Φωνῆς ἀναβέωσοι λαμπρῶς μνήμητί με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς, ὡ τῷ Βασιλείᾳ σου.

Εξαιρώθῃς ἀναμαρτήτῃ, ἡ ὡ Μνημείῳ κατεῖθῃς ἐκών. γὰρ ἐξάνεστης ὡς Θεὸς συνεγείρας σεαυτῷ τὸν Ἀδάμ, μνήμητί με κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς, ὡ τῷ Βασιλείᾳ σου.

Πὸν Ναόν σου τὸν τῷ σώματος, τῇ τριήμερῳ ἀπατήσας ταφῇ. σὺν τῷ Ἀδὰμ τὴς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξάνεστησας Χριστὲ ὁ Θεός. Μνήμητί με κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ὡ τῷ Βασιλείᾳ σου.

Μυστήριον

Προφάροι ἤλθον κλαίοντες ἐπὶ τὸ μνηματίου Χριστοῦ
 Θεός. λίαν πρὸς ἡμᾶς λευκαῖς, εὖρον Ἄγγελον
 καθήμενον, τί ζητᾶτε κράζοντα; Ἐξάνεσθ Χριστός. μὴ
 θρηνεῖτε λοιπόν.

Οἱ Ἀπόστολοι σε Κύριε, ἐπὶ τὸ ὄρος ἔτάξω αὐτοῖς, παραφε-
 νόμωσι Σιων, σὲ ἰδόντες προσεκύνησαν, ὡς ἡ ἑξαπέσει-
 λας, εἰς τὰ Ἑθνη, διδάσκειν ἡ βαπτίζειν αὐτοὺς. Δόξα.

Πρὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, ἡ τὸν Υἱὸν δοξολογή-
 σωμεν, ἡ τὸ Πανάγιον ἅμῃς, πάντες Πνεῦμα ἀνυ-
 μνήσωμεν, κράζοντες ἡ λέγοντες, Παναγία Τραῖς, σῶ-
 σον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὸν Μιτέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἱκεσίαν ὁ Λαός
 σε Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τὴς οἰκτιρ-
 μῆς σε δὸς ἡμῖν Ἀγαθὲ, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τῆς
 Φυῆς ἡμῶν ἀνατείλαντα.

Τέλος τῆς Πρώτης Ἠχῆς.

Τέχνη μελεγεῖς, σὺς ἀγαθὰς καὶ καλὰς.

Πρώτην νέμει σοι τάξιν· ὡς τῆς ἀξίας.

Ἠχος ὁ Πρῶτος Μουσικῇ κληθεὶς τέχνη.

Πρῶτος παρ' ἡμῶν εὐλογεῖται τοῖς λόγοις.

Τὰ Πρῶτα Πρῶτε τῶν καλῶν λαχὼν φέρεις.

Πρωτὰ νίκης πανταχῶς πάντων ἔχεις.

Ἕτεροι Στίχοι Εἰς τὴν Πρῶτον Ἠχὴν τὸν Δώμιον.

Πρῶτος θεοῖς μετ' ἀλλὰ τῇ φύσει πέλεις

Κλαῖδος Τετάρτη Ἰλαγίαν πρώτην Τόνω.

Μικρὰν ἔχεις μετ' τὴν δια τριῶν σάφα.

Τερπνὸς δὲ πάντως ἀρετὴν βροτῶς φέρων.

Μάθησον ὁ γυνὴς, ἀρμονίας τὴς λόγου.

Μέλπει σε ὡς ἂν σὺν Τόνῳ θ' Ἠμιτόνω.

Η Χ Ο Σ. Β'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Πρὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθεῖς, τὸν Θεὸν λό-
 γον σαρκωθῆναι, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προ-
 σκυνή

σκυνήσωμεν. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδό-
θη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. ἡ ἀνάστας ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με
τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προ-
σηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, ἡ τῷ θανάτῳ τὸ
κράτος κατήρησε. προσκυνῶμεν αὐτῷ τὴν τριήμερον ἔφεσιν.

Εὖν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν Χριστὴν τὴν Ἀνάστασιν.
αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, ἡ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ
ὡ δόξα Φοβερά, ἡ κραταίᾳ δυνάμει, πάντῃ ἐρχεται, κρῖ-
ναι Κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὖ τὸν Σταυρωθῶτα ἡ ταφῶτα, Ἀγγελοῖς ἐκήρυξε
Δεσπότην, ἡ ἔλεγε ταῖς Γυναξί· δεῦτε, ἴδετε, ὅ-
που ἔκειτο ὁ Κύριος. ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπον ὡς Παντο-
δύναμος. διό σε προσκυνῶμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, Ζωο-
δοτὰ Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὖ τῷ Σταυρῷ σε κατήρησας, τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν,
ὡ τῇ ταφῇ σε ὠκρῶσας, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος· ὡ δὲ
τῇ ἐγέρσει σε, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. διὰ τῷ-
τό σοι βοῶμεν, εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ηνεύγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυ-
λωροὶ δὲ Ἀδὲ ἰδόντες σε ἐπτήξαν. πύλαι γὰρ χαλ-
κᾶς συνέτριψας, ἡ μοχλῶς σιδηρῆς συνέθλασας, ἡ ἐξή-
γαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, ἡ σκιᾶς θανάτου, ἡ τῆς δεσ-
μῆς ἡμῶν διέρρηξας.

Εὖ ὃν σωτήριον ὕμνον ᾄδοντες, ἐκ σωματίων ἀναμέλψω-
μεν. δεῦτε πάντες, εὐ οἶκῳ Κυρίου προσπέσωμεν
λέγοντες, ὁ ἐπὶ ξύλῳ σταυρωθὴς, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστας,
ἡ ὡν ὡ κόλποις τῷ Πατρὶ, ἰλασθῇ ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοδοκίον.

Ηπαύληται ἡ σκιά τῷ Νόμῳ, τῆς χάριτος ἐλθόντος.
ὡς γὰρ ἡ βάτης ἐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, ἔτω
Παρθένος ἔτεκες, ἡ Παρθένος ἔμεινας. ἀντὶ ξύλου πυ-
ρός, δικαιοσύνης ἀπέτηλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως,
Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Στίχον. Στιχηρὰ.

Η ἀνάστας σε Χριστὲ Σωτὴρ, ἡπάσαν ἐφώτισεν τὴν
Οἶκον

Οἰκεμῶν , ἢ ἀνεκαλέσῃ τὸ ἴδον πλάσμα . Παντοδύ-
ναμε Κύριε δόξα σοι .

Τὰ κατὰ ἈΛΦάβητον .

Λιά ξύλῳ Σῶτες κατήργησας , τὴν τῷ ξύλῳ κατάραν ,
κράτες θανάτῳ τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας , ἐφώτισας δὲ
τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου . διδ βεβῶμύ σοι . Ζωοδότα
Χοιρὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι .

Εν τῷ Σταυρῷ Χοιρὲ Φανείς καθηλωμένος , ἡλθίσιασας
κάλλος κτισμάτων . ἢ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον φρατίζται
δεικνύμενοι , λόγῳ πλευράν σου ἐκύτῃσαν . Ἑβραῖοι δὲ
σφραγίσαι τάφον ᾗτήσαντο , τὴν σὴν ἐξέσιάν ἐκ ἐπιτά-
μεινι . ἀλλ' ὁ δὲ οἶκτον σπλάγχχνων σου , καταδεξάμενος
ταφὴν , ἢ τριήμερος ἀναστὰς , Κύριε δόξα σοι .

Ζωοδότα Χοιρὲ , ἐκείως πάθος ὑπόσας διὰ θνητῆς . ὡς
Ἰσραὴλ δὲ κατελθὼν ὡς Δυνατῆς , τῆς ἐκεί τὴν ἔλευσιν
μύοντας τὴν σὴν , ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χερὸς κραταῖς ,
Παράδεισον ἀνθ' Ἀδου , οἶκόν δεδώρησαι . διδ ἢ ἡμῖν τοῖς
δόξάζοις , τὴν σὴν τριήμερον ἐγέρσιν , δώρησαι ἰλασμόν
ἀμαρτιῶν , ἢ τὸ μέγα ἔλεος .

Δόξα , ἢ νῦν . Θεοτοκίον . Ὁμοιον .

Ω θαύματος καινῆ , πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων ,
τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα , ἀνευ ἀνδρὸς τετοκῆαν , ἢ ὡς
ἀγκάλας φέρεσαν , τὴν ἀπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα .
Θεὸς ἐπὶ βελὴ τὸ κυρθεῖν . ὃν ὡς βρέφος Πάναγος . σὺν
ὠλεῖαις βασιάσασα , ἢ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν
κεκτημένη , μὴ πάυσῃ δυσωπῆσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων ,
τῷ οἰκτηρῆσαι , ἢ εἴσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἀπολυτίκιον .

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον , ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος .
τότε τὴν Ἀδὴν ἐνέκρωσας τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος .
ὅτι δὲ ἢ τῆς τεθνεῦτας , ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας ,
πᾶσαι αἱ Δυναμεις τῶν ἐπερανίων ἐκράυγαζον . Ζωοδότα
Χοιρὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . Θεοτοκίον .

Τὰντα ὑπὲρ ὧναιαν , πάντα ὑπερέδωξα , τὰ σὰ Θεο-
τόκε Μυστήρια , τῇ ἀγνίᾳ ἐσφραγισμένη , ἢ παρθε-
νίᾳ . ὑλατομένη , Μητὴρ ἐγνώθης ἀψευδῆς , Θεὸν τεκῆσα
ἀληθινόν , αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρος.

Τὸ Τρισπὸν ὑμῶν τῆς Θεαρχίας σέλας.

Ω, δὴ, α. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε ποτέ.

Τὴν τρίτην ἢ μίαν ἀρχικὴν, Φύσιν τῆς Θεότητος,
 μορματικῶς ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, τῷ ἐλέει πέλα-
 γος ἀνεξάντητον, ποῖῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τὰς προσκυ-
 νῶντας φέρησον ἢ σῶσον ὡς Φιλάνθρωπος.

Οὕτῳ ἢ ῥίζα πεφυκὴς ὁ Πατὴρ ὡς αἷτιος, τῆς ὡ-
 τῆς ἢ Ἀγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος,
 τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μὲ πύγασον σέλας, ἢ μετέχει
 λάμπρυνον, τῆς θεουργῆς ἐλαμψεως.

Προφυγῆς Μονὰς Θεαρχικῆς, πᾶσαν διακίδασον,
 ἁμαρτιῶν ἢ παθῶν μὲ τὴν ζόφωσιν, φωτικῶν ἀκ-
 τίνων σε, γλυκυτάταις ὡ μετεσσίαις, ἢ ποιήσον, σὲ τῆς
 ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν, ἢ σκηνὴν ἄχραντον. Θεοτοκ.

Ροῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονηθῆς ἄτοτον,
 ἢ πρὸς φθορὰν ὀλιθισάσης Ἀχραντε, σαρκωθῆς
 ὡ Μητὲρ σε ὁ Θεὸς Λόγος, Φιλανθρώπως ἀνέτειλε, ἢ
 τὴν Θεαρχίαν, τρίφωτον ἡμᾶς ἐμυσαγώγησεν.

Ω, δὴ, γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίσεως.

Εστίτηι τῇ φύσεως Θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
 ταῖς τριστόποις. ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς σὺ προελθῆσα,
 ἀρρέουσας πέφυκας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ καὶ ἐστὶν Ἄγιος,
 τλήν σε Κύριε.

Εὐτάξας τὰς αὐλὰς ἢ θρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπ-
 τρα τῷ σὺ κάλλος, Τριὰς ἢ ἀδιαίρετος Μοναρχία,
 ὑμνῶν ἀπαύσεως σε. ἀλλὰ ἢ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνης ἐσ-
 ματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Ετερίωσιν τῆς Πίσεως ὡ τῇ πέτρᾳ, ἢ πλάτυνον ἀ-
 γαπὸς σε τῷ πελάγει, καρδίαν ἢ διάνοιαν τῶν σῶν
 δούλων, Μονὰς Τρισήλιε. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν. ἐφ' ᾧ
 περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰχυνθείημεν. Θεοτοκίον.

Ο πᾶσαν πρὶν ὑπέσασιν οὐσιώσας, τῆς Κτίσεως ὡ
 μήτρα σε ὑπῴθη, ἀπῆρω ἀγαθότητι Θεοτόκε, ἢ
 Φῶς Τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μᾶς Θεότητος,
 ἢ Κυριότητος.

Καθίσματα.

Ὅτε

Ο "τε κατ' ἀρχάς τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε
τῷ Λόγῳ σου τῷ ὑποστάτῳ ἐβόησας Εὐσπλαγχνε.
ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν. τὸ δὲ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον συμπαρήν Δημιουργόν. διὸ βοῶμέν σοι. Ποιητὰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο "τε πρὸς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐλθὼν κατήξωσε, τότε σε Πά-
ναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατέωκησε, ἢ ἔτισσε
διὰ σὲ τῶν ἀνθρώπων τὸ Φύραμα, ἡ χαρισάμενος ἅπασιν
Βασιλείαν Ὁρανοῦν διὸ βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Ἀγνή χαί-
ρε Δέσποινα. Ὡς δὲ, δ. Ὑμνωσε ἀκροῦ.

Η σὺν σε, ὅδε τάξας αὐτοὶ ἐκχύουσι τῶν Ἀγγέλων,
Τριάς Μονίας ἀναρχε. ἀλλ' ἐν ἡμῖς πληρὴν γλῶσ-
σιν, τὴν σὴν ἐσιώδην ἀγαθότητα, ἢ ἀνυμνῶμεν πίστι,
ἢ δόξαζομεν.

Π αὐτῶν, Πλαστεργὸς τῆς φύσεως Παντοκράτωρ τῆς
τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς παν-
τοκράτης ἀδυναμίαν. διὸ κατακτιήρησεν τὸν δούλον σου, ἢ
πρὸς ζωὴν βελτίην ἐπανάγαγε.

Η σὺν σε, ἀρχικῶς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυ-
μνῶμεν, ὡς ἰδικῶς ἔχοντα, ἢ μεριστῶς τὰς Ὑπεστά-
σεις. ἀλλ' ἐν ἡμεῖς ἢ ἀμεριστα, ὡς τε βελή, ἢ δόξη,
ἢ Θεότητι. Θεοτοκίον.

Η σὺν σε, καθαρὸν ἢ ἀχραντον. Αἰετάρθεις Θεοτόκε,
ὁ Παντοκράτης εὐλόγη, μόνην σαφῶς ἐκ τῶ αἰῶνος, ὡς
ὡ κατεκλήσας ἀνεμόρφωσε, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν αἰς
Οὐλάνθρωπος. Ὡς δὲ, ε. Ὁ Φωτισμός.

Ω ς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας,
τὰς ἐκποδὰς ἀπλῶν ἀκτίνων, ἢ σωτηρίας Βασι-
λεῦ τῆς εἰρήνης. Φαύρησόν με ὡς τῇ εἰρήνῃ σου. Σὺ γὰρ
ἡ ζωὴ, ἢ εἰρήνη τῶ σύμπαντος.

Π ῶ Μοῦσῃ, ὡς τῇ Βάτῳ ὡς ὡθῆς πυρὸς ὡς εἶδη,
Ἄγγελος ἐκλήθης Πατὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς
σε προσελὼν παρυσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγηλεις,
κοάτος Θεαρχίας μᾶς τρισυπόστατον.

Η σὺν σε, συναϊδίον δόξαν προβαλλομένη, Μονα-
ρχικωτάτη Τριάς Ἀγία, τῆς ἀνυμνῶντας ὁρθεοδόξῳ
σε Πίστι, τῆς σῆς δόξης ἰδὼν ἀξίωσεν, ἀναρχον ἢ μί-
αν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Συνεχ

Ενεκτικὸς, κατ' ἑστίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάν-
των τῶν αἰώνων ἐν τῇ Γαβρίσῃ, Παρθενονόμῳ συνε-
χέθῃ ἀφράστως, τῆς ἀνθρώπου ἀνακαλέμενος, πρὸς τὸν
ἐνικὸν τῆς μιᾶς Κυριότητος. **Ω**δὴ, ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ.
Θελητὰ τῷ ἐλέει ἐλέησον, τῆς ἡς σὲ πιστεύοντας Θεὸς
Τρισήλιε, ἐν τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἐν παθύν-
ει κινδύνων τὰς δούλῃς σου. **Δίς.**

Εν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότης, τὴν ἀπερινόητον τῆς
Θεῆς ἐλλάμψεως, ἐν τριλαμπὲς Θεότητος, φωτοδοτι-
δα αἴγλην μοι βράβευσον. **Θεοτοκίον.**

Τορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψίστος, ἀνθρώπος ἐγνώστο
Δεῖ σὺ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, ἐν φωτὶ
τριλαμπὲ με κατηύγασε. **Καθίσματα. Εὐσπλαγχνίας.**

**Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῶν ὑφαπλώσας, ὑπόδε-
ξαι ἡμᾶς ἑλεῆμων, βλέψον ἡς Λαὸν τὸν σὲ δοξα-
ζόντα, δεῖσαι τὰς ὁδὰς τῶν αἰτημένων σε, Τριάς Μονὰς
ἀνασχε. ἡς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν
πταισμάτων δῶναι τὴν συχώρησιν.**

Δόξα, ἐν νῦν. Θεοτοκίον.

**Εὐσπλαγχνίας κηύσασα πηγὴν, συμπαθὲς σὺ ὑπάρ-
χεις Ἀγαθὴ Θεοτόκε. σὺ γὰρ τῶν Πιστῶν μόνη ἀντίληψις.
σὺ τῶν λυπεμένων ἢ παράκλησις. διὸ σοι νῦν ἅπαντες, ἐν
πίσει προσκίπτομεν, εὐρίην λύσιν δυνῶν, οἱ πλητῆντες
μόνην σε βοηθίαν. **Ω**δὴ, ζ'. Εἰκένος χρυσῆς.**

Ρυθμίζεις αἶν, τῶν Ἀγγέλων φροτίας πρὸς ἀτρε-
ψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστα-
τος Κύριος. δῶξον ἐν καρμὶ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον
πάντοτε. πρὸς τὸ δοξαζέμεν σε θερμῶς, ἐν ἀνυμνῇ εὐσε-
βῶς. **Δίς.**

Χερσὶ νεβροῖ, τῶν αὐτῶν ἑστιῶν ταῖς σαῖς ἀκτίσι, Θεὸς
Μονάρχῃ ἐν Τρισήλει, καθ' αὐγαζόμενοι γίνονται, θε-
σι δευτερευόντα φῶτα, ὡν καὶ μοι ταῖς ἐλλάμψεσι, ἐν μετε-
στίας δῶξον φῶς, ὡς Φωτογενὲς Τριλαμπὲς. **Θεοτοκ.**

Εθύνῃ ἡμᾶς, ἐν ὑμῶν πρὸς Οὐρανὸν μὴ διαλίπῃς.
τῆς σὲ φιλῶντας, ὁ οὐ ἀφάτην Φιλενθροπίαν γενέ-
μενος ἄνθρωπος, ἐν Μήτρει Παρθένῃ, ἐν θεύσας τὸν
ἄνθρωπον, ἐν θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

Ωδὴ.

Ω δὲ , ἡ . Ἰνδ' λματος χρυσῷ .

Τὸς Τριάς , συναΐοιε συναΐαρχε Θεοαρχία . ἡ
 ἀπαράληκτος ἐν πᾶσι , πλὴν τῶν φωσφῶρων ἰδιο-
 τῆτων . πᾶσαν ποιήραν κατέρχου , τῶν αὐτικημῶν βα-
 λην , ἡ ἐνέχλησιν τῶν Δαιμόνων , ἀβλαβῇ τηρῶν με γὰρ .
 Κύριε πάντων .

Δίς .

Εοφῶς ἡ πανοδωῶς ἡ ἀπερίγραπτε Τρισήλιε Μονα-
 ρχία , ἡ ὑποέσασα τὴν Κόσμον , ἡ συντηρῶσα ἐν ἀ-
 λωβήτῳ τὴν παντελεῖ , ἐνέκησον τῇ ἐμῇ καρδίᾳ , ὕμνῳ
 ἡ δοξάζων σε ἀσιγήτως , σὺν χορῷ Ἀγγέλων ἡς πάντας
 τὰς αἰῶνας .

Εοφία τῷ Πατρὶ , ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεῷ Λόγε
 τὴν ἀμεταβλητόν σε Φύσιν ἐκ ἀλλοιώσεως , τὴν τῶν
 ἀνθρωπῶν Φύσιν , συμπαθῶς ἀνέλαβες , ἡ τὴν εὐαίαν
 Τριάδα ἐδίδαξας πάντας γέβειν ἡ Κυριαρχίαν ἀπάν-
 των τῶν αἰώνων .

Ω δὲ , θ' . Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα .

Εκ φωτὸς ἀνάρχε συναναρχος Υἱός , Φῶς ἐξανέτειλε ,
 ἡ συμφύεξ Φῶς Πνεῦμα ἐκπεπόρευται , ἀπορήτας ,
 θεοπρεπῶς ἡ ἀρῶν σε τῆς γεννησεως , πιστευομένης ἅμα δὲ ,
 ἡ τῆς ἀφράστῃ Ἐκπερέσειας .

Ταίς καρδίαις , Τρισήλιε Θεότης τῶν ὕμνων-
 τῶν σε , τῷ τριλαμπῇ φωτί σε , ἡ δὲ σύνεσιν , τῷ
 ἐν πᾶσι κατανοῆν , ἡ πράττειν τὸ σὺν θέλημα , τὸ ἀ-
 γαθὸν ἡ τέλειον , ἡ μεγαλύνειν , ἡ δοξάζων σε .

Τῆς τῇ Φύσει , ὑπάρχον ὡς Θεός , ἀπὸ πρὸς πε-
 λαγος τῶν αἰκτιρῶν , ὡς ἔχων κατώκτηρητας ,
 Τριάς πρῶν . ἔτω ἡ ὦν , ἐκτιρήσων τὰς θέλας σε , ἡ
 τῶν πταισμάτων λύτρωσαι , ἡ περασμάτων , ἡ περιστά-
 σεων .

Θεοτοκίον .

Εὐδὸν με Θεέ μου , παντοίας ἐπιτηρίας ἡ κακώσεως , ὁ
 ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνῶμενος , ἀνέκφραστως , μονα-
 ρχικός ἡ Θεός ἡ παντοδύναμος , ἡ τὴν σὴν ποιήντη Φύ-
 λαττε , τῆς Θεοτόκου ταῖς ὠτευξίαις .

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ .

Εἰς τὸν Ὁρθρον . Μετὰ τὴν α' Στιχαλογίαν :

Καθίσματα Ἀνακρίσιμα .

Θεὸς εὐχόμενος Ἰωσήφ , ἀπὸ τῆς ξύλης καθελὼν τὸ ἄχραν-
 τόν

τόν σε σῶμα, συνῶν καθαρά ἡλίσσας ἢ ἀρώμασιν, ἐν
μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστη
Κύριε, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Ραῖς Μυροφόραις Γυναῖξί, παρα τὸ μνήμα ἐπίσας, ὁ
Ἄγγελος ἐβόα, τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρ-
μόδια. Χριστὸς δὲ διαφθερᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος. ἀλλὰ
κραυγάζατε, ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχης Θεότοκε Παρθένε, ὑμνω-
μῶ σε. διὰ γὰρ τῷ Σταυρῷ τῷ Τίῳ σε, κατεβλήθη
ὁ Ἄδης, ἢ ὁ θάνατος τέθνηκε. τεκρωθῶτες ἀνέστημεν,
ἢ ζωῆς ἡξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἁρ-
χαίαν ἀπολαύσιν. διὸ εὐχαριστοῦντες δαξολογῶμεν, οἱ
κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Καθίσ. Ἀναστάσιμα.

Τὴν λίθον τῷ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας,
τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέχεις πᾶσι.
Κύριε δόξασσι. Δόξα.

Ραῖς Μιθῆτων σε ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόραις Γυναῖξιν, ἀ-
γαλλεῖται συμφωναί. κινήν γὰρ Ἑσπρὴν σὴν αὐτοῖς ἐορ-
τάζομεν, εἰς δόξαν ἢ τιμὴν τῆς σῆς Ἀναστάσεως. ἢ δι' αὐτῶν
Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ Λαῷ σε παράχῃ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερυλογημένη ὑπάρχης Θεότοκε Παρθένε, διὰ γὰρ τῷ
ἐκ σε σαρκωθῶτες, ὁ Ἄδης ὑχμαλώτισται, ὁ Ἀ-
δάμ ἀνακέκληται, ἡ κατὰρα νεκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθε-
ρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, ἢ ἡμεῖς ἐζωσπαήθημεν.
Διὸ ἀνυμνῶντες βοῶμεν. εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ ἔτις ἐδόκησας, δόξα σοι. Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος περὶ τοῦ μνήματος, πρὸς τὸ
μυρίσαι τὸ Σῶμά σε αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός,
ἰσὺν Ἄγγελος ἐν τῷ τάφῳ ἢ ἐξέστησαν. Φωνῆς γὰρ ἤκουον
ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, διαρρέμενος τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α'.

Εν τῷ Οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω με τῆς καρδίας,
πρὸς σὲ Σωτὴρ· σῶσόν με σὴ ἐπιλαμίην.

Ελέησον ἡμᾶς τὰς πταίσαντας σοὶ πολλὰ, καὶ ἰκάστη
ῥάσαν, ὦ Χριστέ μου· ἢ ὅς προ τέλους τρέψῃ, τῷ

ΜΕΤΑ-

μετανοῶν σοι .

Δόξα , ἡ νῦν .

Τ γίνω Πνεύματι , τὸ βασιλεύειν πέλει , τὸ ἀγιάζειν
τὸ κινεῖν τὴν Κτίσιν . Θεός γάρ ἐστιν , ὁμοούσιος
Πατρὶ ἡ Λόγῳ . Ἀντίφωνον , Β' .

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ὡ ἡμῖν , τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχ-
θεῖναι , ἐκ τῶ ἐχθρῶ ἁμα , ἡ ἀνθρωποκτόνῃς ;

Εως ὁδῶσιν αὐτῶν , μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δα-
δον , λέντες τρόπον κατ' ἐμῶ κινῶνται , ἡ γὰρ οἱ
ἐχθροί μῃ . Δόξα , ἡ νῦν .

Τ γίνω Πνεύματι , ζωαρχία ἡ γέρας , πάντα γὰρ τὰ
κτίσις , ὡς Θεός ὢν δυναμεῖ , συντηρεῖ ὡ Πατρὶ δι'
τῆς δέ . Ἀντίφωνον , Γ' .

Οἱ ποταμοὶ ἐπὶ Κύριον , εἰκάσιν Ὅρη τῷ Ἀγίῳ ,
οἱ ὁδοὶ σαλεύονται , προσβλαῖς τῷ Βελίῳ .

Εν ἀνομίαις χῆρας αὐτῶν , μὴ ἐκτινάτωσαν οἱ θῆως
ζῶντες . ἡ γὰρ ἐν Χριστῷ , τῇ ράβδῳ τὸν κλῆρον αὐτῶ .

Δόξα , ἡ νῦν .

Τ γίνω Πνεύματι , προσπηγάζει πᾶσα Σοφία , αἰθε-
ρ χαρὶς Ἀποστόλοις , ἡ τοῖς ἁθλοῖς κατασέφονται
Μάρτυρες , ἡ Προφῆται ὁρῶσι .

Προκείμενον . Ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μῃ ὡ προσάγ-
ματι , ᾧ ὤστέλω , ἡ συναγωγῇ λαῶν κυκλώσει σε .

Στίχος . Κύριε ὁ Θεός μῃ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα .

Πᾶσα πνοή .

Εὐαγγέλιον τὰ Ἑωθινόν .

Ἀνασάσιν Χριστῷ Θεασάμεναι .

Ο' Ν' .

Καὶ ὁ Ἀναστάσιμος . Κανὼν . Ω δὴ , α' . Ο' Εἰρμός .

Εν βυθῷ κατέβρωσε ποτὲ , τὴν Φαραωνίτιδα , παν-
στρατιὰν ἡ ὑπερόπλος δύναμις . σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ ,
τὴν ταμνὸχθρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν , ὁ δεδοξασμένος
Κύριος . ὡδῶς γὰρ δεδοξάσαι . Τροπᾶριον .

Οτὲ Κόσμος ἀρχῶν Ἀγαθῶ , ᾧ ἀπεγραμμέθα , τῇ
ὥτελῃ τῇ σὴ μὴ παιδαρχήσαντες , τῷ Σταυρῷ σοι
κέκριται . προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ περιπέττωκε ,
τῷ τῆς ἐξουσίας κράτησιν , ἡ ἀδωκῆς διήλεγχται .

Ευτρωτὴς τῷ γυνὲς τῶν βροτῶν , ἡ τῆς ἀκράτου ζωῆς ἀρ-
χηγός , εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας . τῇ γὰρ Ἀναστά-
σεισ , διεσπάρεις τῷ Θανάτῳ τὰ σπάργματα . ἦν δοξο-
λογεῖμεν ἅπαντες . ὡδῶς γὰρ δεδοξάσαι . Θεοτοκίον .

Υ' περ .

Υπερέτα πέρας Ἀγνή, πάσης ἀρετῆς τε ἢ ὁρα-
τῆς Ἀνιάρθινε κτίσεως τὸν γὰρ Κτίστην τέτρεκας,
ὡς ἠδὸκῃσε σαρκωθῆναι ὡς Μίτρε· σὺ ὦ σὺν παρή-
σια πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερος Κανὼν Σταυροανατολῆς. Οὗ ἡ ἀκροεχίς.
Ἄδω τὸν αἶνον τῷ Φερεσβίῳ Λόγω. Σὺν τῷ Εἰρημῷ.
Ὡ δὴ, α. Ἀτριπτον ἀσυνήδη.

Λύναμις ἀδυνάσῃ, Ἀνάστασις, πεσῶσι, ἢ ἀφθα-
σία, τοῖς τεθνεῶσι γέγονας Χριστέ, τῆς σαρκὸς τῷ
πάθει σὺ, ὅτι δεδῶξαι.

Ωκτιρε τὴν πεσῶσαν, Εἰκόνα ἢ ἀνέστης, συντρι-
βῆσαν, ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἢ καινουργός, νεκρω-
θεὶς ὁ γέγονεν ὅτι δεδῶξαι.

Ἐτερος Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Οὗ ἡ ἀκρος.
Ἄδω τὸν αἶνον τῷ Φερεσβίῳ Κόρη.
Ὡ δὴ, α. Ἀτριπτον ἀσυνήδη.

Εὐλος πάλαι κλίμα, ἢ ζῶντος χειρωθεῖσα, ὁδὸς
θαλάσσης, τὴν σὴν ἐδήλω γέννησιν Ἀγνή, ἢ ὑμνῶ-
μεν ἀπαυτες, ὅτι δεδῶξαι.

Λύναμις τῷ Ὑψίστῳ, ὑπέρτασις τελεία, Θεὸς Σοφία,
σωματωθεῖσα Ἀχραντὴ ἐκ εἶ, τοῖς βροτοῖς ὠμί-
λῃσιν, ὅτι δεδῶξαι.

Ωδεύσε διὰ πύλης, ἀβάτης κεκλησμένης, τῆς σῆς
νῆδος, δικαιοσύνης Ἥλιος Ἀγνή, ἢ τῷ Κόσμῳ
ἐλαμῆν, ὅτι δεδῶξαι. Ὡ δὴ, γ. Ὁ Εἰρημῷ.

Εξήνθησεν ἡ ἔσχατος, ὡς κρῖνον Κύριε, ἢ τῶν Ἐθνῶν
ἐσηρεύσα, Ἐκκλησία τῇ παρυσίᾳ σὺ, ὡς ἡ ἐσπερώ-
θη ἡ καρδία με. Τροπάριον.

Εκτίσις ἐν τῷ Πάθει σὺ, ἡλκυὶς βλέπεσα, ὡς
ἐντελὴ προσηύματι, ὑπ' ἀνόμων μυχθηριζόμενον,
τὸ ἐσπράσαντα πάντα θίω νεύματι.

Εκ γοῆς κατ' ἐκόντα με, τῇ χερὶ σὺ ἐπλασας, ἢ συν-
τριβύτα πάλιν, ἢς χερὶ θανάτῃ δι' ἁμαρτίαν Χριστέ
συνκαταβάς ἢς εὐδὴν συνανέστης. Θεοτοκίον.

Πὰ τὰ γάμματα ἐξέτισαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, ἢ
τῶν ἀνθρώπων ἔσπεσαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σὺ.
διό σε Θεοτόκε πίστιν σέβομεν. Ἄλλος. Τόσον συνερίη.

Οπάντων ἐπέκτα Χριστός, ἡλάνθωται βραχύ, τῷ πάθει
τῷ

τῷ τῆς σαρκὸς, τῆς Ἀγγέλων φύσεως.

Ηεκρὸς μετ' ἀνθρώπων λογισθεῖς, ἐκλάμπων Γυναίξι,
σεφάνῳ δόξης Χριστῷ· ὡφθης τῆς ἐγέρσεως.

Οὐ αὐτός. Τῆς Θεότητος.

Ο χρόνῳ ἐπέκεινα παντός, ὡς χρόνων Ποιητῆς, ἐκ σὺ
Παρθένε ἑκὼν, βρέφος κεπλασθήσῃται.

Ηθὺν πλατυτέραν Οὐρανῶν, ὑμνήσωμεν πῖσι, δι
ἧς Ἀδὰμ ἐν τοῖς Οὐρανῶς, χαίρων πεπολιτευται.

Ω δὴ, δ'. Οὐ Εἰρμός.

Ελὴλυθας, ἐκ Παρθένῃ, ἔ Πρέσβυς ἐκ Ἀγγελοῦ.

Εὰλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος ἢ ἔσωσας, ὅλον
με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει
σὺ Κύριε.

Τροπᾶριον.

Ηαρίσασαι, ὡς κριτὴς ὁ Θεὸς με τῷ βήματι, ἔ κραυ
γάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐλάγων τοῖς Ἑθνεσιν, ἢ
τῷ πάθει σε, τῇ Οἰκωμῇ ἐπογασσωτηρίαν Χριστῷ.

Τῷ Πάθει σε, τῷ ἐχθρῷ αἱ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον, τῶν
ὑπὸ πάντων δέ, ἐν τῇ ἐκείνῃ Ἀδὲ καθόδῳ σε, Πόλης
καθηρέθησαν, ἢ τῷ Τυράννῳ τὸ θράσος καταβεβλή
ται.

Θεοτόκιον.

Εὐμνῶ, σωτηρίας ἢ τέχης ἀκραδάντων, Θεοτόκε
Δέσποινα, πάντες πῖσι ἐπιτάμεθα. σὺ γὰρ ταῖς
πρεσβύταις σε, ἐκ τῶν κινδύνων λυτρεῖσαι τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν.

Ἄλλος. Ἀκήκοα, Κύριε.

Τῶσα ἐν ξύλῳ σε Χριστῷ, παγκύβη Παρθένος, ἢ ἀν
θρώπως Σὲ κήρυξας, τὰς μητρικὰς ὁδὸνας ὑπέμεινε

Ηνίκηται θάνατος, νεκρὸς σκυλεῖν Ἀδὲ τὰς κύλας.

Ητῷ παμφάγῳ γὰρ παγκύβη μοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν
πάντα δεδομηται.

Τῆς Θεότητος. Οὐ αὐτός.

Τὸ ἐν ὑπερύψωται, τὸ θῶρον ὅσος οἶκῳ Κυρίῳ, ὑπερά
νω τῶν δυνάμεων, ἢ Θεομήτωρ ἐμφανέσασα.

Ηθμῖμιν τῆς φύσεως, Παρθένε ἄτερ μόνῃ τεκῆσα,
τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως, κατηξιώθης θείας

κλήσεως.

Ω δὴ, ε'. Οὐ Εἰρμός.

Ηεσῖτης Θεῷ, ἢ ἀνθρώπων γέγονας Χριστῷ ὁ Θεός.
διὰ σὺ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχιζῶντα Πα
τέρα σε, ἐκ νυκτὸς ἀγνώστιας, προσπαγωγὴν ἐχίκαμει.

Τροπᾶριον.

Ως κέδρος Χρῖσέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ Φρύαγμα συνέτριψας, ἐκυσίας Δέσποτα, ὡ τῇ κυπαρίσσω ὡς ἠδύκησας, ἢ τῇ πεύκῃ ἢ κέδρῳ, σαρκὶ συμανυλόμενος.

Εν λάκκῳ Χρῖσέ, κατωτάτῳ ἔθωντέ σε, ἄπνυν νεκρόν. Ἄλλ' οἰκόμενῳ λυτῇ ἐπιλεησμονίᾳ τραυματίας Σωτῆρος ὡ τὰ Φῶς ὑπνῶντας, σαυτῷ συνεξάνευσας. Θεοτοκ.

Λυσώπη τὸν σὺν Υἱὸν, ἢ Κύριον Παρθένε Ἀγνή. Λαίχημαλώτους λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ὠαντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, ἐρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ἄλλος ὁ ἄνθραξ τῷ Ἠγαῖα.

Ηγεῖνεν ἀπανηνάμενος, Ἀδάμ γεύεται, θανατηφόρος τῷ ξύλῳ ὁ πρῶτος. ἀλλὰ τῷ τὴν ἁμαρτίαν ἐξαφανίζει, σαυρωθῆς ὁ δεῦτερος.

Τὴν φύσιν παθητός, ἢ θνητὸς γέγονας, ὁ ἀπαθὴς τῇ αὐτῷ Θεότητι, ἀφθαρτίσας νυκερωμένους Χρῖσέ, κευθμώνων Ἀδὲς ἐξάνευσας. Τῆς Θεότητος. Οἱ αὐτός.

Ηεθέλει τῆς εὐφροσύνης, γλυκασμὸν ράνατε, τοῖς ἐπὶ γῆς, ὅτι παιδίον δεδοται, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθῆς Θεὸς ἡμῶν.

Τῷ βίῳ ἢ τῷ σαρκίῳ μὴ, τὸ Φῶς ἔλαμψε, ἢ τὸ συγγόν τῆς ἁμαρτίας ἔλυσον, ἐκ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Παρθένου. αἰεὶ σπέρμας σωματωθῆς ὁ Υἱός.

Ὡδὴ, 5. Οἱ Εἰρημός.

Εν αἰβύσῳ πταίσματων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίασον τῆς εὐσπλαγχνίας σε. ἐπικαλεῖμαι αἰβύασον, ἐκ θοροῦς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. Τροπῆριον.

Ως κακῆργος ὁ Δίκαιος κέκερται, ἢ μετὰ ἀνόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνους ἄφεσιν, τῷ οἰκτιρᾷ δωρέμενος ἁματι.

Αὐτὸς μὲν ἀνθρώπῳ τῷ πρώτῳ Ἀδὰμ, πάλαι εἰς τὸν Κόσμον ἐσπλάσθη ὁ Θάνατος, ἢ οἱ ὡς Ἀνάσσει. τῷ Υἱῷ ἢ Θεῷ περὶ αἰῶνα. Θεοτοκίον.

Τηράνδρος Παρθένε ἐκύησας, ἢ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνεσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τῷ Υἱῷ. ἢ Θεῷ σε τὰ σύμβολα. Ἄλλος. Ἦχος ῥηματικῶν.

Φύλακας ἔδω τῷ πταίσαντι, τὰ Χερσὶν τῷ ξύλῳ τῆς Ζωῆς, Ἄλλ' ἰδόντα σε τὰς πύλας ἠνοιξαν, ὡφθῆς γὰρ ὁδοποιῶν, τῷ Ἀρσῇ Παράδεισον.

Ἔοικμος

Εὐχόμενος Ἄδης ἢ ἄπορος , διὰ θανάτου γέγονεν εὖος .
Εὖν πολὺν γὰρ πῖτον ἐθροαύουσιν , ἥς ὑπὲρ πάντων
 ἡμῶν , ὁ Χριστὸς ἐκένωσε . Τῆς Θεοτόκου . Οἱ αὐτός .

Εἴσι ἀνθρώπων θαλεύεσα , τῇ ἁμαρτίᾳ Δίσποινα
Αγνή , διὰ σὲ ἐλευθερίας ἔτυχε . σὸς γὰρ Τίος ὡς
 Ἀμνός , ὑπὲρ πάντων τέθυται .

Επιβιώμεθα πάντες , πρὸ τὴν ἀληθῆ Μητέρα τῷ Θεῷ
Παροργισάντας αἰέτας λύτρωσαι . μόνῃ γὰρ πρὸς
 τὸν Υἱόν , παρρησίαν κέκτησαι .

Κοιτάκιον . Τὰ ὧν ζητῶν .

Τῆς Σωτῆρ ἐκ τάφου Παντοδύναμε , ἢ ἁδὲς ἰδὼν ,
Τὸ θαῦμα ἐξπλήττετο , ἢ νεκροὶ ἀνίσαντο , ἢ ἡ
 Κτίσις ἰδὼσα συχαίρει σοι , ἢ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται ,
 ἢ Κόσμος Σωτῆρ με ἀνυμνῇ σε αἰ . Οἱ Οἴκος .

Εὐ ἡ τὸ Φῶς τῶν ἐσκοτισμῶν , εὐ ἡ Ἄνασσις
Πάντων , ἢ ἡ ζωὴ τῶν βοσῶν , ἢ πάντας συνανέστησας ,
 τῷ Θανάτῳ τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας , ἢ τῷ Ἀδὲ
 τὰς πύλας συντρίψας Λάγε . ἢ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ
 θαῦμα ἐθαύμαζον , ἢ πᾶσα Κτίσις συχαίρει σὺ τῇ σῇ
 Ἀναστάσει Σιλαίνθρῳπε . διὸ ἢ πάντες δοξάζομεν , ἢ
 ἡμῶν τὴν σὴν συγκατάβασιν , ἢ Κόσμος Σωτῆρ με
 ἀνυμνῇ σε αἰ . Ὡδὴ , ζ . Οἱ Εἰσμός .

Τῇ τιθεσὶ πρόσαγμα παρανομήντος , Τυράννου με-
Τάρσιον , τὴν Ὀλόγα ἀνερρίπισε . Χριστὸς δὲ ἐφῆ-
 πλωσε θεοσεβέσι Παισὶ , δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος , ὁ
 ὢν εὐλογημένος , ἢ ὑπερῷος . Τροπάριον .

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν , θανάτῳ τὸν ἄνθρω-
 πον , καθορᾶν τυραννέμενον ἄλλῃ ἤλθες ἢ ἔσωσας ἰδίῳ αἵ-
 ματι . ἄνθρωπος γενόμενος , ὁ ὢν εὐλογημένος ἢ ὑπερῷος .

Εἰδοὺς σε ἐκτίξαν ἡμῶν , εὐλὴν ἐκδικήσεως ,
Εοὶ κυλωρὶ τῷ Ἀδὲ Χριστῷ ἀγνώμονα τυράννον ,
 αἰκέτην Δέσποτα , ἤλθες γὰρ χειρώσασθαι , ὁ ὢν εὐλο-
 γημένος ἢ ὑπερῷος . Θεστοκίον .

Τῶν Ἀγίων Ἀγίαν σε κατανέμειν , ὡς μόνῃ κυήσασαν Θεὸν
Πτὸν ἀναλλοίωτον , Παρθένε Ἀμόλυντε , Μητὲρ Ἀ-
 νύμφευτε , πᾶσι γὰρ ἐπήγασας τισοῖς , τὴν ἀσφαλείαν
 τῷ θεῷ τόκῳ σὺ . Ἄλλος . Ρήτορες ἀνεδήχθησαν .

Εκρίνε τὸν προπάτορα πάλα , σὺ τῇ Ἐσθῇ παρακοῇ .
 ἄλλῃ

ἀλλ' ἐκυσίως ἐκρίθη, τῷ παραβάντι λίαν τὸ ἔγκλημα, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Εἰσωκας τὸν τραυδίτα τῇ γλώσῃ, τῇ ἰοβόλῃ ἐν Ἑδῇ, τὸ ἐθελύσσιν δῶγμα, τῷ ἐκυσίῳ πάθει. ἰῶσω γάρ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Βαίνοντα ὡς σκιά με θανάτῳ, ἀνεκαλέσω πρὸς τὸ Φῶς, τὸν σκεταίνόμενον Ἄδην, τῇ ἀσραπῇ βαλὼν τῆς Θεότητος, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Εώρα ὡς νυκτὶ Ἰακώβ μὲν, ὡς ὡ αἰνύματι, Θεὸν σεσαρκωμένον. ἐκ σὲ δὲ ὡ φρικτωρία ὡδῇ τοῖς μέλεσιν, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Εύμβολα ἴς ὡ σοὶ ἀποιρήτε, προκαταγγέλλω συμπλοκῆς, τῷ Ἰακώβ προσπαλαίῃ, δι' ἧς ἐκὼν ἠώδη ἀθῶνταις Ἀγνῇ, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Βέβηλος ὁ μὴ ὡα κηρύττων, τὴν τῆς Παρθένου σε Τῶν, τῆς παννυμνῆς Τριάδος, ἢ ἀδιτάκτῳ γνώμῃ, ἢ γλώσσῃ βοῶν. ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, Θεὸς ἢ ὑπεριούδοξος.

Ω δὴ. ἢ. Ο' Εἰρμός.

Εμίνος ποτὲ, πυρὸς ὡ Βαβυλῶνι, τὴς νεογνῆς διεμέριζε, τῷ Θῷ προσάγματι, τῆς Χαλδαίας καταφλέγσας. τῆς δὲ τις δὲ δροσίοντα ψαλλόντας, εὐλογῆτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Εμάτι Χριστὲ, τῷ σῷ πεφονυγμένῃ, τὴν τῆς σαρκὸς σε καθορῶντα φυλὴν, ἐν τρόμῳ ἐξίσαντο, τὴν ποτὴν μακροθυμίαν σε, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· εὐλογῆτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Εὐ μὲν τὸ θιητὸν, ὠέδυσας Οἰκτίρων, ἀθανάσιον τῇ εὐγεσθῇ σε, διὸ ἀγαλλόμενος εὐχαρίστως ἀναμέλῃ σοι, ὁ ἐκλεκτὸς Λαὸς Χριστὲ κράζων σοι· κατεπόδη ὄντως εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Εὐ τὸν τῷ Πατρὶ ἀχώρισον ὡ μήτρα, Θεανδρικῶς πολυτευσάμενον, ἀσπάρως συνελαβες, ἢ ἀφράστως ἀπεκίησας, Θεογονῆτορ Πάνκυνε, ὅθω σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐψάμεθα.

Ἄλλος. Ἰνδάλματος.

Ωράθης ἐν Σταυρῷ, καθηλμένος ὁ πλεσιος ἐν ἐλπί. ἐκὼν ἐτάφης δε, ἢ τριήμερος ἐξανέστης, ἢ ἐλυτρώσω πάντας τῆς βροτῆς φιλανθρωπε, τίθει μελωδῶντας.

δέντας· ὑμνῶ τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψῶ τὴν ἡς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ψυχοῦσαι τῆς Φθορᾶς, ὑπελθὼν τὰ καταχθόνια Θεῷ Λόγῃ, ὃν περ διέπλασας, δυνάμει Χριστοῦ σε θείᾳ, ἢ ἀφθαρτίσας, δόξης αἰδίᾳ μέτοχον, τῆς σῆς ἀπειργάσω, ὑμνῶ κραυγάζοντα πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψῶ τὸν Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Τῆς Θεότητος. Ὁ αὐτός.

Ψαῖδι ἐπὶ γῆς, διὰ σὺ ἢ τοῖς ἀνθρώποις συνανέσραφῃ, ὁ ἀγχαρότητι ἀσύγκριτος ἢ δυνάμει. ὦ μελωδῶντες πάντες οἱ πιστοὶ κραυγάζου· ἡ ζωωθῆσα ὑμνῶ τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψῶ τὴν ἡς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ψυρίως σε αὔγῃν, καταγγέλλοντες δοξάζομεν Θεότητε. Σὺ γὰρ τοῖς ὡς ἀπεκύντας, τῆς Τριάδος σεσαρκωμένων, ὦ σὺν τῷ Πατρὶ, ἢ Πνεύματι πάντες μελωδῶμεν, ὑμνῶ τὸν Κύριον πᾶσα Κτίσις, ἢ ὑπερυψῶ τὴν ἡς πάντας τὰς αἰῶνας. Ὡς δὲ. Θ'. Ὁ Εἰς.

Ψυχοῦσαι Γυνήτορες, τῆς Θεᾶς ἢ Κίρος, σαρκωθῆς ἔκ Παρθένῃ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγὼν τὰ ἐσκορπισμένα, διὰ τὴν πανύμνητον, Θεότητον μεγαλύνομεν. Τροπῆριον.

Ψὺς ὡς Παραλήσω φυτευθῶ, ὡς τῷ κρανίῳ Σωτῆρ. τῷ τοισόλβιον ξύλον τῷ σὺ ἀχράντῃ Σταυρῷ, αἵματι ἢ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς τῆς θείας πλευρᾶς τε, Χριστὲ ἀδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνθησε.

Ψαυθῆδες Δυνατάς, σαυρωθῆς ὁ Παντοδύναμος, ἢ τὴν καίτω κενύην, ὡς τῇ τῷ ὁδῷ Φερρῷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ Πατρὶ ὡιδευσας Θρόνῳ. μεθ' ἧς σε ἐργόμην, προσκυνῶντες μεγαλύνομεν.

Ψονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοῖσιον, ὁδοδοξῶς ὑμνῶντες πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον Φύσιν τριστοφεγγῇ, ἀνέσπερον αὔγλῃ, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ Φῶς ἡμῶν ἐκλαμψασαν.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεῷ Θεῶν Λόγον.

Εν μέσῳ τῶν καταδίκων, ὡς Ἀμνὸς ἀνηρτήθης, Χριστὲ ἐπὶ κρανίῳ τῷ Σταυρῷ, λόγῃ πλευρᾷ ἐκκεντῆ. μενος τὴν ζωὴν ἐδώκω, ἡμῖν τοῖς χεῖκοις ὡς ἀγαθῆς, τοῖς ὡς πίσι τιμῶσι, τὴν θείαν σε Ἀνάσασιν.

Τὸν

Πρὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ, τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, δύνα-
μη καταργήσαντα Θεόν, πάντες πιστοὶ προσκυνή-
σωμεν, ὅτι τῆς ἀπ' αἰῶνος, νεκρῶς συνεζήανέσῃ, ἢ
τοῖς πᾶσι παρέχει, ζωὴν ἢ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὅλος ὑπαόχης ἔδρασε.

Θάβδος ἰχθὺς δέδοται, φύσιν τῇ σαφῆ, Λόγος Θεῷ,
ὡς Μητέρα σὺ Ἀγνή, ἢ ταύτην ἀνέσῃ, πρὸς ἁδὴν
ἐλυθίσασαν, διό σε Παναγνὴ, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ην ἡρετίσω Δέσποτα, δέξαι συμπάσης, πρέσβιν
Μητέρα, σὺν ὑπὲρ ἡμῶν, ἢ σὺ τῆς χρηστότητος, τὰ
σύμπαντα πληθήσονται, ἵνα σε ἅπαντες, ὡς εὐεργέτην
μεγαλύνωμεν. Εἰς τῆς Αἰῶνος. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τῶσα πνοή, ἢ πᾶσα Κτίσις σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι
διὰ τῷ Σταυρῷ τὸν θάνατον καθήργησας, ἵνα δέξῃς τοῖς
Λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σὺ Ἀνάστασιν, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ τραυιῶνται ἀπώλεσαν,
τηρῶντες τὸν Βασιλέα; διὰτί γὰρ ὁ λίθος, ἐκ ἐφύλα-
ξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀνα-
στάντα προσκυνήτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν. Δόξα τῷ
πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Χαίρετε Λαοὶ, ἢ ἀγαλλιάδε. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς
τὸν λίθον τῷ μνήματι, αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσαστο ἡ-
πάν Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἢ ἐπλή-
ρωσε τὰ σύμπαντα εὐδοκίας, χαίρετε Λαοὶ ἢ ἀγαλλιάδε.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε,
τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον
τῷ εὐδόξῳ σου Μνήματι, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν.
Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύτης, εὐφροσύνης σύμβολα πνύων.
ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν.
διὸ βοῶμέν σοι, εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εώρασαν μύρα μετὰ δακρύων, ἐπὶ τῷ μνήματι αἱ Γυ-
ναῖκες, ἢ ἐπλήθη χαρᾶς τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς τῷ λέ-
γην, Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Εἰνεσάτωσαν ἔθνη ἢ Λαοὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν
ἐκπαιδίσαντα δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομέναντα, ἢ ὡς τῷ Ἀδῶν
τοιμημερεύσαντα, ἢ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ τὴν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται, πάντα τῷ Κόσμῳ τὰ πέρατα

Ἐσαυ-

Εσταυρώθης, ἐτάφης. Χοιρὲ ὡς ἡβελήθης, ἐσκέλευ-
σας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς ἢ Δεσπότης, θαυράμενος
τῷ Κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Οὕτως παρὰντες, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μέζονες
ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἦσι τὴν γνώσιν οἱ Φύ-
λακες· σήμερον προῆλθε τῷ μνί· ἦτος, ἢ ἔλεγεν, εἶπα' ε,
ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθες οὐ Μαθηταί, ἢ ἐκλεψάν
αὐτὸν· ἢ τίς κλέπτη νεκρὸν, μάστιγα δὲ ἢ γυμνόν· αὐτὸς
ἀνέστη αὐτὴν ἐξ ὧς ὡς Θεὸς, καταλιπὼν ἢ ἐν τῷ τάφῳ τὰ
ὑπέρβια αὐτῷ· οὐτε ἴδετε Ἰηδοῖοι, πῶς ὁ ὑιὸς ἠεὶ ῥήξε
σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον παλίσας, ἢ τῷ γένει τῶν ἀν-
θρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν θαυράμενος, ἢ τὸ μέγα
ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιτταργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Πρὸν Φωτὴν σοι προσάγομαι, τῷ Ληστῇ ἢ βοῶμίν σοι,
Μηρόντι ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πρὸν Σταυρὸν σοι προσάγομαι, εἰς πταισμάτων συγ-
χώρησιν, ἐν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶμίν σε Δέσποτα, τὴν ταφὴν ἢ τὴν ἔγερσιν,
δι' ἧν ἐκ θβραῖς ἐλυτρώσω, τὸν Κόσμον Φιλάνθρωπε.

Πρὸ Θανάτῳ σε Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, ἢ τῇ
Ἀναστάσει σε Σωτῆρ, τὸν Κόσμον δέστωσας.

Οἱ ἐν σκότει καθεύδοντες, σὲ τὸ φῶς θαυράμενοι, ἐν
τοῖς κατωτάτοις τῷ Ἀδῷ, Χοιρὲ ἐξανέστησαν.

Προφύροις ὑπῆντησας, ἀναστὰς ἐκ τῷ μνήματι, ἢ
τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, εἶπεν σε τὴν ἔγερσιν.

Δόξα.

Πρὸν Πατέρα δοξάζωμιν, τὸν Υἱὸν προσκυνήσωμιν,
πάντες ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, πῶς ἀνυμνήσωμιν.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμαρτε, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε,
χαῖρε ἢ Θεὸν τοῖς ἀνθρώποις, Παρθένε κυήσασα.

Τέλος τῷ Δευτέρῳ Ἦμῳ.

Καὶ δευτέραν ἠλθας ἐν τάξει θείῃ.

Ἀλλ' ἡδονὴ πρώτη σοι τῷ μελιφύτῳ.

Τὸ σὺν μελιχρὸν, ἢ γλυκύτατον μέλος.

Ὅσα πικρὰ, καρδίᾳ τ' ἐκδηλῶ.

Σειρήνες ἡδὼν Δευτέρῳ πάντως μέλη.

Οὕτω πρῶτος σοι ῥῆ μελισσὰς μέλος.

Ἐπεὶ

Ἐτεροι Στίχοι εἰς τὸν Δεύτερον ἤχον τὸν Λύδιον.
 Ἀπλῆς ὑπάρχης Δεύτερος μὲν ὁς τόνεις,
 Παιὴς Τετάρτης Πλάγιον ὅσους δυσὶν.
 Ἀλλ' ἐν Φθορικὸς Δεύτερός γε Ἦχος ὢν,
 Ὅδ' ἐν Βαλίζης ὡς Φθορὰ ὡς σοὶ πρέπει.
 Ὁργίλος ἀπλῆς; ἠδονὴς δ' αὖ Φθορὰ,
 Σὺν κατὰ θυμὸν ποικίλως ἡμᾶς κινεῖς.

Η Χ Ο Σ. Γ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τῷ σὺ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, θανάτῳ κράτος λελύσκει,
 ἢ διαβόλῃ ἢ πλάνῃ κατήγηται. Γένος δὲ ἀνθρώπων
 τίσει σωζόμενον, ὕμνον σοὶ καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Ἦ ἐφωτίσαι τὰ σύμπαντα, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, ἢ
 ὁ Παράδοτος πάλιν ἠνέωκται. πᾶσα δὲ ἡ Κτίσις
 ἀνευφημῶσά σε, ὕμνον σοὶ καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Δοξάζω τῷ Πατρί, ἢ τῷ Υἱῷ τὴν δύναμιν, ἢ Πνεύ-
 ματι Ἁγίῳ, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιάρετον ἁκτίσου
 Θεότητα. Τριάδα ὁμοῦσιον, τὴν βασιλεύσαν ἐν αἰῶνα
 αἰῶνος.

Ἐτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ἦ ἐν Σταυρὸν σε τὸν Τύμιον, προσκυνῶμεν Χριστέ, ἢ
 τὴν Ἀναστάσειν σε; ὕμνῶμεν ἢ δοξάζομεν. τῷ γὰρ
 μαλωπί σε, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Ἦ μνήμεν τὸν Σωτήρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκω-
 θέντα. δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, ἢ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
 ἀνέστη, δωρήμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ οὕτως ὡς Ἀδὰμ καταβὰς. Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρ-
 σάτε λέγων, νῦν κνίχηκα. Ἐγὼ εἰμι ἡ Ἀνάστασις.
 ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάσω, λύσας θανάτῳ τὰς ψύλας.

Θὶ ἀναξίως ἐσώτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σε Οἴκῳ, ἐσπερι-
 ζόντες ὕμνον ἀναμείλομεν, ἐκ βαθέων κραυγαζόντες, Χρι-
 στέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν Κόσμον, τῇ τριήμερῃ Ἀνα-
 στάσει σου, ἐξελεῖς τὸν Λαόν σου, ἐκ χηρὸς τῶν ἐχθρῶν σου
 Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτεκνίον.

Ἦ ὡς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανόρκεν σε Τόκεν Παν-
 τεβά-

σεβίσμῃ· κῆραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμος,
ἔτεκες Ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πα-
τρὸς γεννηθῆντα Ἀμήτορα, μηδ' αὖτις ὑπομείναντα τροπὴν,
ἢ Φορμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας πόδας τὴν ιδιότητα
σώων φυλάσσοντα, διὰ Μητροπαρθενὴ Δέσποινα, αὐτὸν
ἐκέλευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον
ὁμολογούντων σε. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Θ τῷ Παθί σε Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν Ἥλιον, ἢ τῷ
ὧτὶ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, Φαειδύνας τὰ σύμπαν-
τα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.
Ἦ κατὰ Ἀλφάβητον.

Η ζωοδόχες σὲ ἔχευσις Κύριε, τῇ Οἰκουμένῃ πᾶσαν
ἐφώτισε, ἢ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέ-
σατο, διὰ τῆς κατάρσεως τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγόντες βοῶ-
μεν· Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Θ εὐς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάθων ἡλθούωται.
ὅν ἡ Κτίσις μὴ φέρεσα κρεμάνμων ὄραν, τῷ φόβῳ
ἐκλυέτο, ἢ σῶσα ὕμνη, τὴν σὴν μακροθυμίαν, κα-
τελθὼν ἐν Ἀδὰμ, τριήμερος ἀνέστη, ζωὴν τῷ Κόσμῳ
δωομένης, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τῆ θανάτῃ Χριστέ λυτρώσῃ,
θάνατον ὑπὲρνευκας, ἢ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς,
σεαυτῷ συνανέστησας, τὴν σὲ Θεὸν ἐπιγινόντας, ἢ Κρίσμον
ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, ἢ νῦν Θεοτοκίον.

Τ σπάρως ἐκ Θείου Πνεύματος, βελήσει δὲ Πατὴρ
συνέληφας Υἱὸν τὸν τῷ Θεῷ, ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα
πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σὲ Ἀπάτο-
ρα γεννῶντα, σαρκὶ ἀπεκύνθας, ἢ βρέφος ἐγαλῶντας.
Διὰ μὴ παύσῃ πρεσβεῖν, τὴν λυτρωθῆναι κινδύνῳ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνεθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι
ἐπέκτισε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὁ Κύριος ἐπάτησε
τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο,
ἐκ καλίας Ἀδὰμ ἐρύσας ἡμᾶς, ἢ παρέχε τῷ Κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ε ἐπὶ τὴν μεσιτεύσαντα τὴν σωτηρίαν τῷ γένει ἡμῶν,
Γάνυμιν Θεοτοκε Παρθε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῷ ἐκ
σε

σε προσλ. φθείρη, ὁ Υἱὸς σε, ἡ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς Φιλάνθρωπος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρος.

Αἰνῶ Τριάς σε, τὴν μίαν Θεοαρχίαν. ΜητροΦάνες.

Ω δὴ, αἰ. Ο' τὰ ὕδατα.

Τ'κατάληπτε μόνῃ Κυριαρχία, ἡ μία Τριαδικὴ Θεαρχία, τριλαμπὲς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσης νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνωμένην ἀκαύτως, Τρισαγίους ἁσμασιν, Ἀγγέλων ζώμασιν.

Τ'ερῶς τῶν αὐλῶν, πάσαι αἱ τάξεις ὑμνεῖσι, ποιητικὴν ὡς αἰτίαν ἐνικὴν τρέφωτεν, ἀρχικωτάτην σαφῶς, ἣν συμφῶνως μέλψωμεν, ἡ τῶν ἀνθρώπων τὰ πλήθη, ἡ πῖς ὡς δοξάσωμεν, πηλίνους ζώμασι.

Ν'οὖν ἡ Λόγον ἡ Πνεῦμα, οἱ Θεολόγοι προσφῶρως συμβολικῶς σε καλῶσιν, ἀπαθῆ γέννησιν ἐξ ἀγενήτης Πατρὸς, τῷ Υἱῷ σημαίνοντες. Θεὸ Μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα ἡ τῷ Πνεύματος, Θείαν ἐκτόρευσιν. Θεοτοκ.

Ω'ς Φιλάνθρωπος φύσει, τὴν τῶν ἀνθρώπων ὁσίαν, προσηληφῶς Θεῷ Λόγε, τὸ τοιοῦτον ἔλαμψας μοναρχικωτάτον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος, δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δόξας τὴν τεκῆσάν σε, Παρθένον ἀχραντον.

Ω δὴ γ'. Ο' ἐκ μὴ ὄντων.

Προγεῦσαι πάσαι τὸ ὕδωρ προσεταχώς. Ἡλίος ταῖς χίδαξι, τυπικῶς παρινέφωε, τὴν τριττὴν Ὑπόστασιν, τῆς εἰσῆας Θεῷ Κυριαρχίας.

Τ'ῶσθες φύσις ὑμνεῖ σε τῶν Γηγενῶν, τὸν εἶα ἡ τρέφωτον. Πλασθεγὸν ἀναλλοίωτον, ἡ βοᾷ σοι Δέσποτα παντοδατῆς με τροπῆς ρῦσαι ἡ εἰσόν με.

Ε'σηγορεύντες τοῖς λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν Ἀποστόλων τε, ἡ Κηρυκῶν τῆς Πίσεως, ἰσχυρὸν Τριάδα σε, δοξολογεῖμεν πῖσιν Θεῷ τῶν ὅλων. Θεοτοκίον.

Τ'ὸ ἴδ' ὅραν κα' ἤλθε ἴδ' ὑψηλῆ, ὁ Χριστὸς τὸν ἀνθρώπον, ἀνυψῶν ὡς Φιλάνθρωπος, διὰ σε Πανάχραντε, ἡ τὸ Τρισήλων φῶς ἔλαμψε πᾶσι. Καθίσματα.

Ο'πὲρ ἑσῆς ἡ μόνος Κύριος. Χριστὸς ἀπαύγασμα τῷ πρεσβύτερῳ Πατρὶ, ἡ Πνεῦμα τὸ Θεότατον, ἐλέησον

τὰς δούλῃς σε. πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλ' ἂν σὺ ἐκ ἀπέσι-
μην. ὅθεν δυσωπῶμί σε. Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχον
ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σὺ, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ὑπερόσιος Θεὸς ἢ Κύριος, ἐκ σὺ σεσάρκωται δι'
ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς ἔσιωθης, ἢ μείνας ὅπερ
πέφυκεν· ὅθεν ἢ Θεάνθρωπον, τῆτον σέβοντες Πάλλαγγε,
σέ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεότοκον κηρύττεμεν, δοξάζοντες
τὸ μέγιστον θαῦμα, τῆς σῆς ἀσπόρου κήσεως.

Ω δὴ, δ'. "Εδὺ πρὸς ἡμᾶς.

Ετέλεχος διτόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν ὁ Υἱός,
ἢ Πνεῦμα τὸ εὐδές, οἱ συμφυεῖς βλαστὶ ἢ Θεόφυτοι,
ἢ ἀνθ' ὁσὶν ἀνάκταρχα, ὡς Τριακῆναι Φῶτα τῆς Θεότητος. Δίς.

Ετίφῃ νεφῶν, ἔσιων ἀπαύτως ὑμνεσί σε, τὸν ἀπει-
νόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμῖς δοξάζομεν λέγοντες. Τριάς
ὑπερέσιε, τὴς σῆς οἰκέτας σῶσον ὡς Σιλάνθρωπος. Θεῷ.

Εθέλῃς ἡμᾶς εἰς ἀγάπην σὴν Πολυέλεε, Λόγε τῷ
Θεῷ, ὁ δὲ ἡμᾶς σωματωθῇς ἀτρέπτως, ἢ Τριφω-
τον, τὴν μίαν Θεότητα μυσαγωγῆσαι. ὅθεν σε δοξαζο-
μεν.

Ω δὴ, ε'. Ὡς ἦδεν Ἡσαΐας.

Εὖν εἰς Κυριάρχῃν εἰκονικῶς, ὡς ἦδεν Ἡσαΐας Θεόν,
ὡ τρισὶ προσώποις δοξολογῶμεν, ἀχράντοις Φωταῖς
Σεραφίμ, ἀπεσάλῃ τῷ κηρύξαι παρευθὺς, τριφωτον
Οὐσίαν, ἢ Μοναδα Τρισήλιον. Δίς.

Επάντων ἀοράτων ἢ ὁρατῶν, τὴν Φύσιν ἐξ ἑκ ὄντων
τὸ πρὶν, ὑποσησαμένη Μονὰς Τρισήλιε, τὰς εἰς
Θεὸν σε πιστῶς εὐφημῶντας, ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκ-
λυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Εὐμῶνα Φωτοφόρον ἢ καθαρὸν, Παρθένε γεγενῆαι
Θεῷ, σέ ὑμνεῖμεν πόθῳ ἢ μακαρίζομεν, ἐκ σὺ γὰρ
ἐτέχθη Χριστός, ὡ ἔσιαις ἢ θελήσει διτταῖς, ὁ εἰς τῆς
Τριαδος, ἢ τῆς δόξης ὧν Κύριος.

Ω δὴ, ε'. "Αβυσσος ἐσχάτη.

Εταίος ὑπάρχων ὁ Ἀβραάμ, κατηξιώθη τυτικῶς
ὑποδέξασθαι, οὐκὲν μὲν Κύριον, ὡ τρισὶν ὑποτά-
σασιν, ὑπερέσιον, ἀνδρικαῖς δὲ μορφώσεσι. Δίς.

Εὐνοον καρδίας σὺν οἰκετῶν, πρὸς ὧς τὸ ἀπρόσιτον.
Ὡ Τρισήλιε Κύριε, ἢ σῆς δόξης ἔλθαι μὴν, παρὰ-
χεν

χοι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ φαντάζεσθαι, τὸ σὸν κάλλος
τὸ ἀρίστον.

Θεοτοκίον.

Τοῖς τὰς κύλας μοι τῷ φωτὶ, τῷ κυθηύτος ἐκ
κηδύς σε Ἀχραντε, ἵνα βλέπω τρίωτον, ἀκτίνα
τῆς Θεότητος, ἣ δοξάζω σε, τὴν ὁλόφωτον Δέσποιναν.

Καθίσματα. Θείας Πίσεως.

Θείας φύσεως ὁμοσίῳ, τὸ Τρισήλιον ὑμνεῖμεν κράτος,
ἣ τρισαγίας Φωναῖς ἐκβοήσωμεν. Ἅγιος εἶ, ὁ Πα-
τήρ ὁ προάνειρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάνειρχος,
Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἰς ἀμερὲς Θεὸς ἡμῶν, ἣ πάντων
Ποιητὴς ἣ φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἣ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγισον, πῶς συνεχέθη. ὁ ἀχώρητος ὡς τῇ
Γαστρί σου; ἣ ἐσαρκώθη, ἣ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ
ὑπομείνας φθορὰν ἢ διάρεσιν, τῆς Θεότητος ἣ ἀτρέπτῃ
Θεότητος, Κόρη Πάναγνε. διὸ Θεοτόκον σε πεισῶς, κη-
ρύττομεν εἰ, ἣ δοξαζόμεν.

Ὡς δὲ, ζ'. Ὡς πάσαι τὲς εὐσεβεῖς.

Καὶ με δεῖξον τῆς σῆς Θεότητος Δέσποτα, τῆς τρι-
λαμπῆς ὅλον φωτεινῆς, ἀμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δι-
νῆς, ἣ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτειναῖς σε λάμπουσιν,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τοῖς
ὑποστατικαῖς, ἣ διαιεταῖς ιδιότησι, Πατὴρ, ἣ Υἱὸς,
ἣ Πνεύματος, εὐλογητὸς εἰ κράζοντες, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ε'φάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς Τρισυπόστατος, ἐν τῇ δευ-
τέρῃ τῇ Μαρβρῇ, τῆς φιλοξενίας, μισθὸν τὸν Ἰ-
σαὰκ ἀντιδὲς δι' ἔλεον. ὅν περ ἣ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ε'φάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντοκρά-
της ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς ἣ ἀχραντὸς σε Γαστρί,
ἣ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκε Πανά-
χραντε.

Ὡς δὲ, η'. Ἀσέκτων πυρὶ ὠκυπέτας.

Ε'νάρεχεν Πατὴρ ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος ἣ τὸ Πνεῦμα, συ-
νανάρχως πεφυκότες, ὡς ἐλασοὶ τῆς ἱερωσύνης Τ' προοσίς Θεο-
κράτίας, ἔδειξαν τῆς Τριάδος, ἐδείξαν μίαν τε ἣ δύναμιν, ἣν
ὑμνεῖμεν πάντες, πεισὶ εἰς τὲς αἰῶνας.

Δίς.

Ρυθμί-

Εὐθιμίσεις ταῖς σαῖς Φρυκτωρίαις, τάξης ἑρανοῖς,
ἀναμείλκην ἀσιγῆτως, Τρισαγίοις ἁσμασι θεοῖς.
Πάτερ Λόγε σύμμορφε, ἡ τὸ Πνεῦμα τρίψωτεν, κράτος
ἡ ισόρροπον. ὁθι σε ὑμῶμεν, ἡς πάντα τὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χρησμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες,
Θεστόκε ἀνευφήμεν, ὡς ἀσπάρως ἡ ὑπερφύως, γυν-
νηθῶτα Δέσποινα, ἡ συμφώνως τῶτον ὑμῶμεν ὡς Κύ-
ριον, ἡ ὑπερυψῶμεν, ἡς πάντα τὺς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Κανὸν τὸ Θαῦμα.

Εἴδεν τὴν δόξαν, τὴν τρισταλαμπῇ, αἱ Θεοῦδοις τῶν
Ἀσωμάτων Τάξης, σαφῶς ἀνιῶναι πτέρυξιν ἀφίσιν-
ται ἄνω. ἀλλ' εὐλαβέονται σφόδρα τὸ ἀπρόσιτον Φῶς, ἡ
ὑμνον ἀπαύσως ἐκβοῶσι· τέτοις συμφώνως, Μοναδικῇ
Τριάδι σε δόξαζομεν.

Δίς.

Επλέτῳ πόθῳ, ἡ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σῶ-
λαβόντες ἡ λογικὴν, σὲ ὑμῶμεν Δέσποτα Θεὲ τῶν
ἀπάντων, τὴν νῆλαιαν φύσιν ἀληθῶς, ἡ τριττὴν προ-
σώποις, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας. διὸ Οἰκτιρῶμεν, ὡς πο-
λυέλεος ἡμᾶς οἰκτιρον.

Θεοτοκίον.

Ηλὸν με δέξον τῆς μοναρχικῆς, ἡ τριφεγγυῆς σε Θεορ-
χίας Φωτοδῆ, καθαρῶς λατρευομένη σὺ τῷ Κτίσῃ τῶν
ὅλων, ἡ τῆς ἀφράσεως δόξης νοερὸν θεωρὸν, πρεσβύαις τῆς
μόνης Θεστόκης, ἡν ἐπαξίως ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμη-
μένων. ὁ Πρωτότοκος τῆς Κτίσεως, ἡ Δημιουργὸς πάν-
των τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρέσαν φύσιν τῆ γυνῆς
ἡμῶν, ὡ ἐαυτῷ ἀνεκαίνισεν, καὶ ἐπὶ θανάτῳ κυριεύσας. ὁ
γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σε κατέλυσε. Δόξα.

Εαρκὶ τῷ Θανάτῳ γευσάμενος Κυριε, τὸ τιμὸν τῷ Θανά-
τῳ ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σε, ἡ τὸν Ἀνθρωπον κατ'
αὐτῷ νίκησας, τῆς ἀρχαίας κατάραις τὴν ἡττῶν ἀνακα-
λέμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ὦν. Θεοτοκίον.

Εὐν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σε, ἡ τὸ ὑπέρολαμ-
πτον

πρὸν τὸ τῆς Ἀγνείας σε, ὁ Γαβριήλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῶν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, ἢ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσεταύην βοῶ σοι. χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσμ. Τῆς ὠραιότητος.

Πρὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, ἢ τὸ ἐκκρίσιον Πάθος σε Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ Ἄδης ἐπωδύρετο. τρέμω τὴν τῆς σώματος, μὴ φθαρῆσαν ὑπόστασιν. βλέπω τὸν ἀόρατον, μουσικῶς πολεμῶντά με. διὸ ἢ ἔς κατ' ἐχὼ κραυγάζωσι. δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναστάσει σε. Δόξα.

Πρὸ ἀκατάληπτος τὸ τῆς Σταυρώσεως, ἢ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως, θεολογῶμεν οἱ πιστοί, ἀπόρητον Μυστήριον. σήμερον γὰρ θάνατος, ἢ ὁ Ἄδης ἐσκόλευται. γάτος δὲ ἀνθρώπων, ἀσθαλείαν κινδυνεύει. διὸ ἢ εὐχαρίστας κραυγάζομεν· δόξα Χριστῇ τῇ Ἀναστάσει σε. Καὶ νῦν. Θεο.

Πρὸν ἀκατάληπτον ἢ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοῖσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὡς τῇ Γαστρί σε μουσικῶς, ἐχώρησας Θεομήτωρ, μίαν ἢ πούγχετον, τῆς Τριάδος ἀεργίαν, ἔγνωμεν τῷ Τόκῳ σε, ὡς τῷ Κόσμῳ δοξαζέσθαι. διὸ ἢ εὐχαρίστας βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ ὁράσει, ὁρροίζων ταῖς ῥήμασιν, ὁ ἀετὶς πτωγῶν Ἀγγέλους ταῖς Μυστοφόροις ἔλεγε. τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ὡς Μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ Μνήματα. τῆς Φθορᾶς ἀλλοιωτὴν, γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· ἔπαυε τῷ Θεῷ, ὡς φοβερά ταῖς ἔργοις σε, ὅτι τὸ γάτος ἐσώσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α'.

Πρὸν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξήλθες ἐκ Βαβυλώνας, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζῶν ἔλκυσον Λόγε.

Εν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες δακρυοῖν ὠθεῖς, θέρωνται ἐν χάριτι ἀεζώτας. Δόξα, ἢ νῦν.

Πρὸν Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρί, ἢ Υἱῷ συνασπᾶται, ὡς ὅτι τὰ πάντα ζῇ ἢ κινεῖται.

Ἀντίφωνον, Β'.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν. τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντες, ὡς ἡμῶν περιθάλπεται τὴν Πόλιν.

Πρὸν καρπὲ τῆς Γαστρός, τῷ Πνεύματι Υἱοποιηταῖς σε

σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρί, οἱ Ἅγιοι πάντοτε ἵσι.

Δόξα, ἡ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, ὡς θεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία.
Αποιοὶ πᾶσαν γὰρ Κτίσιν. αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς
 γὰρ, ὡς Πατρίτε, ἡ Λόγῳ. Ἀντιφωνον, Γ'.

Οἱ Φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρεῖς βαδίζονται,
 τῶν ἐκτελῶν Φάγονται, ζωὴν γὰρ παγκαρτίαν.

Εὐκλῶ τῆς τραπέζης σὺ εὐφρανθήτι, καθαρῶν σὺ
Ποιμναρχα, τὰ ἔγγονα φέροντα, κλάδες ἀγα-
 θεοργίας. Δόξα, ἡ νῦν

Γίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλῆτος τῆς δόξης, ἐξ ἧς χα-
Αρις, ἡ ζωὴ πάση τῇ Κτίσει, τὸν Πατρί γὰρ ανυ-
 νῆται, ἡ τῷ Λόγῳ. Προκείμενον.

Εἴπατε ὡς τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε.

Στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πᾶσα πνεύ. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσασιν Χριστῷ Θεοσάμνωσι. Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀνασασίμος. Ω δὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Οτὰ ὕδατα πάλαι νεύματι θείῳ, ἡς μίαν συναγω-
 γὴν συναθροίσας, ἡ τεμὼν Θάλασσαν Ἰσραηλί-
 Λαῷ, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμῶς ὑπάρχει, αὐτῷ
 μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξασαι. Τρεπάριον.

Οτὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάτῃ ἰδρωτός, φέρειν
 καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκάνθων σεφανέν ἐκ παρὰ νό-
 μι χειρὸς, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος,
 τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδοξασαι.

Ηκητὴς τροπαῖχος κατὰ θάνατον, ὁ θάνατον δεδεικώς,
 ἀνεδείχθη. παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένη λα-
 βὼν, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ συμπλακὴς τῷ Τυράννῳ,
 πάντας συνανέτισεν, ὅτι δεδοξασαι. Θεστοκίον.

Τληθῇ Θεστοκίον. πάντα τὰ Ἑθνη δοξάζει σε, τὴν
Ασπόμενος τεκῆσαν, ὑποδὺς μήτραν γὰρ, ἡγιασμένην
 τὴν σὴν, ἔτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς ἐσιώδη, ἡ
 Θεὸς ἡ Ἀνθρωπος, ἐκ σὺ γεγενῆται.

Γτερος Κανὼν Σταυραν. Ω δὴ, α. Ἄσμα καινόν.

Εὐὸς βροτῶν Αἵματι Θείῳ, δεδωλωμένων Τυράννῳ Οί-
 λαμαρτήμονι, Χριστὸς ἐξηγόρασε, ἡ θεοπληκίας
 ἀνεκαίνισεν, ὅτι δεδοξασαι.

Ως

Ως μὲν θνητὸς θανάτῳ θέλων, ὁ τῆς ζωῆς ταμιεύ-
χος Χριστὸς ἐγεύσατο. ὡς ὡν δὲ ἀθάνατος φύσει τὰς
νεκρὰς ἐξωποίησιν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Θεότητος. Οὐ ἡ ἀκροσιχίς.

Ἄδω τρίτον μέλισμα, Σοὶ Θεοτόκε.

Σὺν ταῖς Εἰρμαῖς. Ἄσμα Κανὼν.

Εὐνο κάμπτη ἅπαντα Φύσις, ἐπερανίων Παρθένε,
τῷ Σαρκοθώτι ἐκ σὺ, σὺν ταῖς ἐπιγυίοις τε, ἀξιο-
τρεπῶς τὰ καταχθόνια, ὅτι δεδόξασαι.

Ω συναλλαγμάτων τῶν ἐν σοί. ἀγαθῶν γὰρ ἀφθό-
νως, παρεκτικὸς ὡς Θεὸς, Πνεῦμα Θεὸν δις ἡ-
μῖν, σάρκα ἐκ σοῦ Κόρη προσελάβετο, ὅτι δεδόξασαι.

Ὡ δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λόγῳ κτι-
ζόμενα, τελειόμενα Πνεύματι. Παῦλοκράτορ Δέσποτα,
ὡ τῇ ἀγάπῃ τῇ σὴ σερέωσόν με. Τροπάριον.

Λιὰ Σταυρὸν σε ἠσχύνθη ὁ ἀσιεβής. ἐργάσατο βόθρον
γὰρ, ὃν οὐρύξας ἐσκέπτωκε. ταπηνὼν ὑψώθη δὲ
Χοιρὲ τὸ κέρας, ὡ τῇ σὴ Ἀναστάσι.

Φῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, αἰς ὕδωρ ἐκά-
λύψε, τὰς θαλάσας φιλάνθρωπε. ἀναστὰς ἐκ τάφου
γὰρ, τὰ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας Φέγγος. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ Πόλις ἡ ἐμφυ-
λτος τῷ αἰὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς
ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη. Ἄλλος. Τόξον ἔδραυσεν.

Ρεῦψις Ἀχραντὲ Σταυρὲ, ἡδωλικῶν ἐδέχθης σὺ καθαρ-
μάτων, ὅτι Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, ὡ σοὶ χείρας ἐξεπέτασε.

Ενα πάντες οἱ πιστοὶ, τὸ ζωοδόχον Μῆμα σὲ προσ-
κυβώμεν, τέθαπται ὡ σοί, ἢ ἐγὼ γερταί Χριστὸς,
ὅντως ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Ράβδος ρίζης Ἰεσοῦ, προφητικῶς Σλαήσασα, ἡ Παρθέ-
νος ἄνδρες σε Χριστέ, ἐξανέτειλεν ἡμῖν. Ἄγιος ἡ Κύριε.

Ενα θείας κειτῶνες, τὰς γηγενεῖς ἐργάσῃ, ἐκ τῆς Παρ-
θύνῃ, σάρκα τὴν ἡμῶν, σὺ ἐπτώχευσας λαβὼν.
Ἄγιος ἡ Κύριε. Ὡ δὴ, δ'. Ο' Εἰρμός.

Εθὺς πρὸς ἡμᾶς, κραταῖαν ἀγάπην Κύριε, τὴν Μο-
νογενῇ γὰρ σοῦ Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας.
δόξα σοι κραυγάζομεν εὐχαριστῶντες· δόξα τῇ δυνάμει σὺ
Κύριε.

Κύριε.

Τροπάριον.

Επίγµατα Χριστέ, συμπαθῶς ἢ μώλωπας ἤνεγκας.
Εὐβριν ραπισµάτων καρτερῶν, ἢ μακροθύμως φέρων
 ἐµπτύσµατα. δι' ἣν κατηγάσω μοι τὴν σωτηρίαν. δόξα
 τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐµατι θνητῶ, ἢ ζωὴ θανάτῳ ὠμίλησας, τῆς τα-
 λαιπωρίας τῶν πτωχῶν, ἢ συναγµὲ πινύτων σου
 ἤνεκον. ἢ φθείρας τὸν φθείραντα, δεδοξασµένως, πάν-
 τας συνανέστησας μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μνήσθητι Χριστέ, ἥς ἐκτίσω πόµνης τῷ πάθει σου,
 τῆς δεδοξασµένως σε Μιηρὲς, τὰς συμπαθείς ὡτεύ-
 ξεις δεξιόµενος, ἢ ἐπισκεψάµενος, κεκακωµένων ῥῦσαι, τῇ
 δυνάμει σου Κύριε. Ἄλλος. Τὸ ξύον ἢ ἀπόρρητον.

Οπλάσας κατ' Εἰκόνα σε, Φιλάνθρωπε τὸν ἄνθρωπον,
 ἢ νεκρωθῶτα τῇ ἁμαρτίᾳ, διὰ τῆς παραβάσεως,
 σταυρωθεὶς ὡ Κρανίῳ διέσωσας.

Ηεκρὲς μὲν ἔς κατέπιον, ὁ θάνατος ἀπέδωκε, κατελύ-
 θη δὲ ἢ τὸ τῷ Ἀδμ, φθοροποιὸν βασιλείου, ἀνα-
 σάντος ἐκ τάφου σου Κύριε. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Οψήσας Ὁρη Δέσποτα, ζυγῷ τῆς θείας γνώσεως,
 λελατόµησαι ἐκ τῆς Παρθένου, λίθος χειρῶν ἀνευ-
 θω, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ηοσῶσαν ἐθεράπευσας, ἡµῶν τὴν φύσιν Δέσποτα,
 ἡδρασιχώταται ὡ τῇ Παρθένῳ, ταύτῃ ὡσπερς φάρ-
 μακον, τὴν σὴν ἄχραντον Λόγε Θεότητα.

Μερίς µε ἢ ὁ Κύριος, ἢ κλῆρος ἐπιπόθητος, ὁ ὡώ-
 σας µε ἐκ τῆς Παρθένου, Λόγε τῇ ὑποστάσει σου,
 τῇ σαρκὶ χηµατίσας ὑπόστασις. Ὡ δὲ, ε. Ο' Εἰρμός.

Τερεῖς σε ὀρθερίζω, τὸν τῷ πάντας Δημιουργόν, τὴν ὑπε-
 ρέχουσαν πάντα νέον ἡρόνην. διότι φῶς τὰ προσάγ-
 µατα σου, ὡ εἰς µε καθοδήγησον. Τροπάριον.

Ηριτὴ ἀδίκῳ, Ἐβραίων φθόνῳ, προδοθεὶς ὁ Παντε-
 ῥύκτης, ἢ ἄπασαν δικαίως κρίνων τὴν γῆν, τὸν
 Ἀδὰμ τῆς πάλαι ἐρρύσω κατακρίσεως.

Τῇ σὴν ἡρόνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χριστέ, τῇ ἀληθί-
 νῳ δυνάμει τῷ Σταυρῷ σου, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς πα-
 ράχης, ἢ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡµῶν. Θεοτοκίον.

Εκινή ἀγία, ἢ πλατυτέρα Οὐρανῶν, ὡς τὸν ὡ πάσιν
 ἀχῶ-

ἀχώρητον τῇ Κτίσει, Λόγου Θεῷ δεῦαιώη, μόνη ἐδήχ-
 ῃς Ἀπαράθετος. Ἄλλος. Ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὴν γὰρ πλευρὰν, ὡς Χριστέ μου νυγέσθαι, τὴν ἐν πλευ-
 ρῇ ἀνθρωπίνῃς κτιθεῖσαν, ὁλέσθαι πᾶσι βροτοῖς
 ὡς ἔδωκεν, τῆς κατάρτας ἡλευθέρωσας.

Τὸς πατέρι, κατ' ἐσίαν ὑπάρχων, τὸν ἱερόν ἐξάνεση-
 σας ἴδιον, τῷ παναγρᾷ ἑσέ, ἢ πανσέτις σώματος,
 ἐν νεκρῶν Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν. Τῆς Θεότητος. Οἱ αὐτός.

Τὸς Θεῷ, ὁ Υἱὸς σου παρθένε, Δημιουργὸς Ἀδάμ
 τῷ πρωτοπλάστῃ, ἐδημιουργημα, εἰ ἢ σάρκα ἐμ-
 βύον, ἐαυτῷ ἐκ σὲ διέπλασιν.

Τὸς Πατρί, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, Λόγε Θεῷ, Ὑπό-
 στασις τελεία, ὡς δύο φύσεις, Ἰησὺς ὁ Κύριος, Θεὸς
 τέλειος ἢ Ἄνθρωπος. Ὡς δὲ ἑστῇ. Οἱ Εἰρμός.

Τὸς Ζυγὸς ἐσχάτη ἀμαρτιῶν ἐκύκλωσέ με, ἢ ἐκλείπει τὸ
 Ἀπῶμά μου, ἀλλ' ἐκτείνεις Δέσπota, σὸν ὑψηλὸν βρα-
 χίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, Κυβερνήτα διάσωσον. Τροπ.

Τὸς Ζυγὸς ἐλέες ἢ αἰκτισμῶν ἐκύκλωσέ με, τῇ εἰσπλαγ-
 ῇ καὶ καθόδῳ σου. σαρκωθεὶς γὰρ Δέσπota, ἢ γεγωνὴς
 ἐν σὺν μορφῇ ἐδεύρησας, ἢ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Ἐκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτὴς, τὸν νεκρωθέντα ζωοθέντα
 Θεώμενος, τῆς σῆς Ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστέ τὰ σὺμ-
 βολα, ἢ τῷ πάθῃ σου, τῷ ἀχράντῃ τὰ ἔπαθλα. Θεόδοκ.

Τὸς Ἄναγνε ἢ μόνη τῷ Πλάστῃ ἢ τοῖς Ἀνθρώποις
 ὑπὲρ ὧν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἵλεων, τοῖς ἐπ-
 τακόσι ὅλοις σου, ἢ ὑπέρμαχον, ἡχοματίσαι δυσώπησον.

Ἄλλος. Σκηνώσῃς.
 Τὸς Ἄνωτων σὺ παραδείς, Ἄδὲ τραυματίας, πάθει
 Τὸς Σαυρὸς συνανέστης. ὅθεν σοι κραυγάζω ἀνάγαγε,
 ἐν Θεοῦ τὴν ζωὴν μου Φιλάνθρωπε.

Τὸς Ἰατρίταις σοι Χριστέ, φόβῳ κύλοι Ἄδὲ, σκευὴ ἐχθρῶ
 Ἄδὲ ἀρτάζονται. ὅθεν σοι γυναῖκες ὑπήντησαν, ἀντι-
 λήπτῃ χαρὰν κερμαδόμεναι. Τῆς Θεότητος. Οἱ αὐτός.

Τὸς Ἰατρίταις τῷ καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀκηράτης Κόρης, ὁ
 Τὸς Ἰατρίταις αἰσώσῃς, χύματι ὑπάρξας ἢ πράγματι,
 μὴ ταῦτα τὴν Θεότητα ἄνθρωπος.

Τὸς Βίους ἀμαρτιῶν, ἢ τῆς καταγίδος Πάναγνε, τῷ
 Ἄπαθῳ ῥυσαί με. πέφυκας Λιμὴν γὰρ ἢ Ἀβυσσος
 τῶν

τῶν θαυμάτων, τοῖς πίσει σοι προστρέχεις.

Κοντάκιον. Ἡ Προφῆτις σήμερον.

Εξάνστης σήμερον, ἀπὸ τῆς τλῆφς Οἰκτιρῶν, ἡ ἡμῶς
ἐξήγαγες ἐκ τῶν πηλῶν τῆς θανάτῃ. σήμερον Ἀδάμ
χορεύει, ἡ χαίρει Ἐὐα. αἶμα δὲ ἡ οἱ Προφῆται σὺν
Πατριαρχαῖς, ἀνυμνῶσιν ἀκαταπαύτως, τὸ θεῖον κράτος
τῆς ἐξουσίας.

Ὁ Οἶκος.

Θεὸς ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, ἡ Χριστὸν τὸν
Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνῶτωσαν, ὅτι τὰς δεσμίαις ἐκ τῶν
τάσεων ἀνέστης. συγχαίρει πᾶσα ἡ Κτίσις, προσφέρουσα
ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίσει, ἡ Λυτρωτῇ ἡμῶν.
ὅτι τὰς βροτὰς ἐξ Ἀδὲ σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύ-
σας, πρὸς Οὐρανὸς συνανύψαι, ἡ καταρρίψει τῆς ἐχθρῆς
τὰς ἐπάροχας ἡ κύλας τῆς Ἀδὲ διαθλάττει, τῷ θεῷ
κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτῆς.

Ω δὲ, ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ως πάλαι τὰς εὐσεβῆς τρεῖς Παῖδας ἐδρόσισας, ἐν
τῇ Φλογὶ τῇ Χαλδαϊκῇ, τῷ Φωτισικῷ τῆς Θεότητος
πυρὶ, ἡ ἡμῶς καταύγασον. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπᾶριον.

Εράγη τὸ τῆς Ναῦ Φαιδρὸν καλὰ πέτασμα, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ τῆς Δημιουργῆς, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γραμμα-
τι δηλῶν, τοῖς Πιστοῖς ἀλήθειαν. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζον-
σιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ηυγείνης σε τῆς πλευρᾶς ρανίδες θεόρρυθται, ζωοποιῶ
Αἵματος Χριστὲ, οἰκονομικῶς ἀποσάξουσαι ἐς γῆν,
τὰς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Πρὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν Πατρὶ συνδοξάσωμι, ἡ τῷ
Υἱῷ τῷ Μονογενῇ, μίαν ἐν τρισὶ πῖσει σέβοντες
Ἀρχὴν, ἡ μίαν Θεότητα. Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀΐας. Σοβαρὸς ὁ Τύραννος.

Θὺ μὲν ὁ Ἥλιος, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἀνθρῶπον,
ἀλλὰ Θεὸν σκοτίζεται, σεσαρκωμένων ὄρων, ὡς ἡ ψάλλ-
ομεν. Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τσχυρὸν Θεότητι δεδουμένους Ἀδὲς ὁ δέλιος, τὸν ἀφ-
ἑαρτίας πάροχον, ψυχὰς Δικαίων βεβῶτας ἡμεσιν,
Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεσσαυρὸς πελὺτιμος, εὐλογίας Πανάγνης πέφυκας, τοῖς
καθάραι

καθαρά καρδιά, σὲ ὁμολογῶσι Θεογνωτῆριαν, ἡ γὰρ ἐκ
σὲ σεσάρκωται, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκης. Ο' αὐτός.

Ο τῆς Δόξης Κύριος, ἡ κρατῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων, ὁ
σὺν Πατρὶ καθήμενος, παρθενικαῖς ταῖς χερσὶ φερό-
μενος, Εὐλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε ταμὸς ὁ Θεάτορ, ἀλλὰ τὸν σοὶ ὁμιλήσαντα ἐκ τῆς
Παρθένου ὤλεσας, Θεοῦ πόσατος σαρξ γινώμενος. Εὐ-
λογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θ εοτόκεν πάντες σε, τὸν Θεὸν κυήσασαν ἔγνωμ, τὸν
τῆς Τριάδος εἷα γὰρ, σεσαρκωμένον ἐκ σὲ γεγενή-
κας· Εὐλογημένους Πάναγνε, ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας σε.

Ω δὴ, ἢ. Ο' Εἰμὸς.

Ε ξέκτω πυρὶ ὠιδυνῶντες, οἱ Θεοσεβεία προσεῴτες
Νεανίαι· τῇ Φλογὶ δὲ μὴ λωβηθῶντες Θεῶν ὕμνον
ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τριτάριον.

Ε ῥάγι Ναῦ ἡ Φαιδράτης, ὅτε ὁ Σταυρὸς σε ἐπάγι ὡ
κρανίῳ· ἡ ἡ Κτίσις συνεχλονήτα, φόβῳ ἀναμέλπω-
σα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε νεςκς Χριστὲ ἐκ τῆ Γάφης, ἡ τὸν πεπρωκότα τῆ αἰατή διὰ
ἑξὺς ἀνωρθώσω, θεία δυνάμει κράζοντα, ἡ λέγοντα.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Η αὐς τῆ Θεῦ ἀνεδεχθῆς, ἐμψυχον χωρίον Κιβωλὸς τε,
τὸν Ποιῆτην τοῖς ἑσθλαῖς γὰρ, Θεογνωτῆτορ· Ἀχραντε κα-
τήλλαξας, ἡ ἀξίως πάντα τὰ ἔργα ὑμνεμένῳ σε, ἡ ὑπερυψώ-
μεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ἄλλος. Ἐνύμφη Φλόγα πυρός.

Ο λόγος ἡ παθῆτος· ἀπαθῆς γὰρ τῇ Θεότητι. πάχει
σαρκὶ δὲ Θεός, ὃ ἡ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Υ πνώσας μὲν ὡς θνητός, ἐξηγέρθῃς ὡς ἀθάνατος Σῶ-
τερ, ἡ σώζῃς θανάτῳ τὰς μέλποντας· Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τριαδικόν.

Π ατρὺς μὲν εὐσεβῶς. Τρισυπόσατον Θεότητα, ὠζομέ-
νην ἀπαύσας, ἡ ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Τῆς Θεοτόκης. Ο' αὐτός.

Η Θεὸς χρηματίσασα· εὐλογῶμεν Εὐλογημένη Παρθένε
τὸν

τὸν Τόκον σε, ἢ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Πὸ κάλλος τὸ Φυσικόν, ὠραιότερον ἀνέδειξας, ἐξα-
στράπτουσα σφόδρα Θεότητος. εὐλογῶμεν Εὐλογημέ-
νη Παρθένε τὸν Τόκον σε, ἢ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς
αἰώνας.

Ω δὴ, θ'. Ο' Εἰσμος.

Καὶ τὸ θαῦμα, ἢ θεοπρεπές· τῆς Παρθένου γὰρ τὴν
κεκλησισμένην πύλιν, σαφῶς διοδεύει Κύριος. γυμνὸς
τῇ εἰσόδῳ, ἢ σαρκεφόρος ὡφθῇ ὡ ἐξόδῳ Θεός, ἢ μὲν
ἡ πύλη κεκλησιμῆ, ταύτην ἀφράσας, ὡς Θεομητορά
μεγαλύνομεν.

Τροπάριον.

Φρικτὸν ἰδεῖναι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλῳ ἀναρτηθῶντα
Λόγε Θεῷ· σαρκικῶς δὲ πάχοντα. Θεὸν ὑπὲρ ὕλων.
ὡ μνημείῳ ἄπνυν κατακείμενον, νεκρὸς δὲ τῷ Ἀδελφῷ
κότῃ· ὅθῳ Χριστῇ, σὲ ὡς Παντοδύναμον μεγαλύνομεν.

Φθορὰς θανάτῳ ἔσφασας Χριστῇ, τὰς Πωκάτορας κα-
τατεθείς ὡ τάφῳ νεκρὸς, ἢ ζῶν ἐξημῆσας νεκρὸς
ἀναστήσας. χηραγωγῆσας Φύσιν τὴν βροτείαν πρὸς Φῶς,
ἢ θῆκαν ὠδύσας ἀφ' ἑαυτῶν. ὅθῳ πηγὴν σε Φωτὸς ἀνέκλυσ-
μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Μὰς ἢ Θρόνος ὡφθῇ τῷ Θεῷ, ὡ ὡ ὠκῆσιν ὡ ὡ ὑψί-
στοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράνδρως Πάναγνε, σαρκὸς
μὴ ἀκείας ὅλως σε πύλας. ὅθῳ ταῖς ἀλήκτοις Σεμνῇ,
λιταῖς σε τὰ Φύλα τῶν βαρβάρων, θάπτον εἰς τέλος, τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν καθυπόταξον. Ἄλλος. Οἱ τῷ γλυκῇ.

Εῖρας βροτοῖς, ἐξ ἀτίμῳ θανάτῳ, πᾶσιν ἐπήγασας, εἰ
διὰ Σταυρώσεως Σῶτερ γευσάμενος. τῇ ὑσῖα τῇ θνήσκῃ
ἀφ' ἑαυτῶν μοι ἐδώρησιν. Χριστῇ ὁ Θεὸς ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἴσωσάς με ἀνασῶς ἐκ τῷ τάφῳ, Χριστῇ ἢ ὕψωσας, ἢ
Πατρὶ προσήγαγες τῷ σῷ Γυνάτορι. δεξιᾷ τε τῇ
αὐτῷ συνεκάθισας, διὰ σπλάγχνα ἐλίας σε Κυρίε.

Τῆς Θεοτόκου. Ο' αὐτός.

Εῖρας τῶν σῶν ἐφ' ὀμνίων Παρθένε, ταῖς εὐαγείαις τι-
μῆς, ὅλος ἐ προσγίνεται. πόθῳ γὰρ πόθῳ αἰεθῶν.
ἢ πνευματικὴν προσλαμβάνοντες, ὡς Μητέρα Θεῷ με-
γαλύνομεν.

Εἴθῃ ἡμῖν ἀκατάχαλτον πρέσβυν, τὴν σὲ τεκέσσαν Χριστῇ.
ταύτῃ ταῖς ἐν τεύξεσιν ἱλῶν νέμοις ἡμῖν, Πνεῦμα με-
ταδοτικὸν ἀγαθέτητος, ἐκ Πατρὸς διὰ σὲ προσερχόμενον.

Εἰς

Εἰς τὰς Αἶνες. Στιχηρὰ, Ἀναστάσιμα.

Λεῖτε πάντα τὰ Ἔθνη, γινώτε τὸ Φρικτὸν Μυστήριον τῆς Δύναμιν. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ὡς ἀρχὴ Λόγος, ἐσαυρώθη δι' ἡμᾶς, ἡ ἐκὼν ἑτάθη, ἡ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τὸ σῶσαι τὰ σίμπαντα, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ληγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ Φύλακες σε Κύριε. ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν αἰσιζον τὴν Ἀνάστασίν σε, ἣν ὁ Κόσμος δοξάζει, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν Πέραν εἰληφέτω. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνὴ, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν. εὗρεν Ἀγγελοῦ ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐκασπράκτουτα ἡ λέγοντα· τί ζητᾶτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἐκ ἔσιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς ἔπε, πράγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εν τῷ Φωτί σε Δέσποτα, εὐόμεθα Φῶς Φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτήριαν τῷ γόνι τῶν ἀνθρώπων δωρημένος· ἵνα σε πᾶσα Κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Υμνον ἐωθινόν, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἀρώματα κατέχουσαι, τὸ Μνήμα σε κατέλαβον, τὸ ἀπραντὸν σε Σῶμα μυρίσαι σπυδαίσεις. Ἀγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσας, τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ παύσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Εκασπράπτων Ἀγγελοι, ἐπὶ τὸ Μνήμα σε τὸ ζωοποιόν, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγον. ἐκύνωσε τὰς τάφους ὁ Λυτρωτὴς, ἐσκύλευσε τὸν Ἄδην, ἡ ἀνέστη τριήμερος, ὁ μόνος Θεὸς ἡ Παντοδύναμος.

Εἰς τὸ Μνήμα σε ἐπέζητησεν, ἐλθῆσα, τῇ ματρὶ τῶν Σαδβαίων. Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, μὴ εὐρῆσα δὲ ὡλοφύρετο, κλαυθμῷ βοῶσα. εἰμὶ Σωτὴρ με, πῶς ἐκλαπῆς πάντων Βασιλεῦ; ζεύγος δὲ ζωοφόρων Ἀγγέλων, ὥσθθω τὸ μνημεῖον ἑβόα· τί κλαίεις ὦ Γύναι; κλαίω θησὶν, ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν με τὴν τάφον, ἡ ἐκ οὐδα πῶς ἔδηκάν αὐτόν. Αὐτὴ δὲ γραφῆσα ὀπίσω, ὡς κατήδεσεν, εὐθέως ἑβόα· ὁ Κύριος με, ἡ ὁ Θεός με, δοξάσθαι.

Εβραῖοι συνέκλησαν ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν. Ἀντίθετος δὲ ἀνέστη

ἀνέωξεν αὐτὴν τῇ γλώσσῃ τὴν τοῦ Φῆν, κραυγάζων ἢ λέγων,
ὁ μετ' ἡμᾶς δι' ἐμὲ σωθήσῃς, συνεκρεματό μοι ἐπὶ τῷ
ξύλῳ, ἢ ἐσώσεντό μοι ἐπὶ τῷ Θρόνῳ· τῷ Πατρὶ σύγκα-
θήμηνος. αὐτὸς γάρ ἐστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος. Εἰς τὴν Λητερίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Τετήσαντα Χριστὲ τὴν ὑπόληψιν σου, τὴν Προπάτορα
Αδὰμ τῇ Παραδείσῳ ἐξώρισας, τὸν δὲ Λησὴν οἰκ-
τιρῶν, ὁμολογῶσάντά σε ὡς Σταυρῷ, ὡς αὐτῷ ἐσώκ-
σας κράζοντα. Μνήθητι μὲς Σωτὴρ, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τμαρτίσαντας ἡμᾶς, τῇ τῷ θανάτῳ κατεδίκασας ἀρεῇ,
Αὐτὸς Ζωοδότης ἢ Κίριος. ἐν δὲ τῷ Σώματί σου, ἀνα-
μαρτίτως Δεσποτα παθῶν, τὴν θνήσκον ἐξώσας κράζον-
τας. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῖνας ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξάνεσχας ἡμᾶς ἐκ τῶν
Απαθῶν, τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε. τὴν δὲ θανάτῳ πα-
σαν, τὴν θυνασίαν ὤλεσας Σωτὴρ. διὰ τοῦτο πίστιν σοι
κράζομεν. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῇ τριμέρῳ σου ταφῇ, τὴν ὡς τῷ Ἄδῃ νεκρωθώτας
Αὐτὸς Θεός, ζωοποιήσας συνήγηρας, ἢ ἀφθαρσίαν
τάσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ὡς πίστιν κρά-
ζουσι πάντοτε. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναῖξιν, πρώταις ἐσώσας, ἀναστὰς
Αὐτὸς ἐκ τῶν νεκρῶν, Σωτὴρ βεήσας τὸ χαίρετε, ἢ δι' αὐ-
τῶν τοῖς φίλοις, τὴν σὴν μινύας ἐγερσιν Χριστὲ. διὰ τοῦτο πί-
στιν κραυγάζομεν. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Ὄρει Μωϋσῆος, ἡμεῖς ἀπλώσας, προστύπε τὸν
Σταυρόν, τὸν Ἀμαλὴν τρεπώσαντες. ἡμεῖς δὲ πίστιν
τῆτον, κατὰ δαιμόνων ὅπλων κραταῖον, ἐληφέτες πάντες κραυ-
γάζομεν. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα ἢ Υἱόν, ἢ Πνεῦμα Ἅγιον ἐκλήσωμεν τι-
Εσθὶ, εὐὰ Θεὸν εὐὰ Κίριον, ὡς ἐξ αὐτοῦ Ἠλὶς. Τριτο-
λαμτὴς γὰρ ἐστὶν ἡ Τρίαις, ἢ Ὁμολογία πάντας τὴν κράζου-
σας. Μνήθητι ἢ ἡμῶν, ὡς τῇ Βασιλείᾳ σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Χαῖρε ἡ πόλις τῆς Θεοῦ, δι' ἧς διὰ τοῦ σαρκωθῆς ὁ Πλασθε-
γός, ἐστὶν σαρκωθῆς ὁ Πλάσας σε. Χαῖρε Νεφέλη κα-
θη, τὸν Θεὸν ἐμψῶν Οὐρανὸς Χριστὸν. Χαῖρε κλίμαξ ἢ
Θρόνε Οὐρανε. Χαῖρε Ὁρεὶς σεπτὴν, πῶς, ἀλατρώμην.
Τέλος τῆς Τρίτης Ἦχου.

Εἰ ἢ Τρίτος σὺ, κλὴν πρὸς ἀνδρικούς πόδας,
 Συνεγγυς ἢ πῶς, τῷ προάγοντος Τρίτε,
 Ἀκομψος, ἀπλῆς, ἀνδρικός πάνυ Τρίτε,
 Πέσοντας ὄντως, ἢ σὲ τιμῶμεν Τρίτε,
 Πλήθους κατάρχων, ἰσαριθμῶ σοὶ Τρίτε.
 Πλήθει προσήκης προσφυῶς ἡμεροσμῶ.
 Ἕτεροι Στίχοι εἰς τὸν Τρίτον ἤχον τὸν Φρύγιον.
 Τρίτον σε τάξει θεῖε ὑμνήσι Τρίτε,
 Τρίτον Πλαγίῳ τῷ Τετάρτῳ τὸν κλάδον.
 Μέλπεις δὲ ἢ σὺ Τριᾶδα τὴν αὔριαν,
 Τριφυνίας σε εἰς Τρίτον μετατρέπων.
 Σὺ δ' ἔν ὑπάρχεις ἢ πρὸς λυπηρὰ πάθη,
 Λυγρὸς ἤχων, ὡς φέρῃ σε ἡ Φύσις.

Η Χ Ο Σ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀνασάσιμα.

Τὸν ζωοποιόν σε Σταυρὸν, ἀπαίσεις προσκυνῶντες Χρι-
 στέ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σε Ἀνάσασιν διζοίμεν. δι'
 αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρῆσαν τῶν ἀνθρώπων
 φύσιν Παντοδύναμε, ἢ τὴν εἰς Οὐρανὸς ἀνοδὸν, καθυ-
 πέδωξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς ἢ Φιλάνθρωπος.

Τῷ ξύλῳ τῆς πικρακῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτῆρ.
 τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ ἐκασίως προσηλωθεὶς, ἢ εἰς
 Ἀδὰμ κατελθὼν Δυνατε, τῷ θανάτῳ τὰ δεσμὰ ὡς Θεὸς
 διέορκας. ἐὼ προσκυνῶμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σε Ἀνάσασιν,
 ὡ ἀγαθλαΐσει βιώντες. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Πύλας Ἀδὰμ συνέτριψας Κύριε, ἢ τῷ σῶ θανάτῳ, τῷ
 θανάτῳ τὸ βασίλειον ἔλυσας. Γάμος δὲ τὸ ἀνθρώπι-
 νον ἐκ φθορᾶς ἡλευθέρωσας, ζωὴν ἢ ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ
 δωρησάμενος, ἢ τὸ μεγα ἔλεος. Ἔτερα Στιχ. Ἀναθολικά.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν Λαοὶ, τὴν τῷ Σωτῆρος τριήμερον
 ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τῷ Ἀδὰμ αὐτῶν
 δεσμῶν, ἢ ἀφθαρσίαν ἢ ζωὴν πάντες ἐλάβομεν κρά-
 ζοντες. Οἱ ταιρωθεὶς ἢ ταφείς ἢ ἀναστὰς, σῶσον ἡμᾶς
 τῇ Ἀναστάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἄγγελαι

Τῆ γὰρ ἡμερᾷ ἡ Ἀνθρωπὸς Σωτὴρ, τὴν σὴν ὑμνοῖσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηυγάθη τῆς Οἰκουμενῆς τὰ περάτα, ἡ τῆς θελείας τῆ ἐχθρῆ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ Παντοδύναμε Σωτὴρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πύλας χαλκᾶς συνετριψας, ἡ μοχλᾶς συνέθλασας· Χοιρὲ ὁ Θεός, ἡ Γένος Ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας, διὰ τῆτο συμφώνως βοῶμεν· ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε δόξα σοι.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γυνήσις, ἄχρονος ὑπάρχει ἡ αἰδὸς, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφρατος ἀνθρώποις, ἡ ἀνερομήνευτος, ἡ ἡ εἰς Ἄδην καθόδος, φοβερά διαβόλω, ἡ τοῖς Ἀγγέλοις αὐτῆ. Θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστη, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, ἡ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτερ Προφῆτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σου προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι καίησαντι, παρέστη ἡ Βασιλεία σου ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μῆτέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδοξεν, ὁ Ἀπατωρ ἐκ σου ὡς ἀνθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτῆ ἀναπλάσῃ Εἰκόνα, σθερεῖσας τοῖς καθεῖσι, ἡ τὸ πλανητὴν ἐρηάλων εὐρὴν πρόσαιον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, ἡ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συναΐψῃ· Δυναμέσι, ἡ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, ἡ πλῆσιεν ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Κύριε ἀνελθὼν ὡς τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάρσαν ἐξέλειψας, ἡ κατέλθων ὡς τῷ Ἄδῃ, ἵνα ἀπ' αἰῶνος δεξιῇ ἡλεθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρέμενος, τῶν ἀνθρώπων τῷ Γένει, διὰ τῆτο ὑμνῶντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιόν, ἡ σωτήριόν σου ἔγερσιν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Κοιμώμενος ἐπὶ ξύλῳ μόνε Δυνατὲ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθῆς ὡς ταφῇ δέ, τὰς κατοικῶντας ὡς ταφῇ ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν ἡ ζωὴν δωρέμενος τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, διὰ ὑμνῶντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Παὸς παραινόμε· Χριστέ, σὲ προδὸς τῷ Πιλάτῳ, ταυρωθῆναι κατεδικάσω, ἀγνώμων περὶ τὸν Εὐεργέτην Φανείς. Ἄλλ' ἔχων ὑπέμεινας ταφὴν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος, ὡς Θεὸς δωρέμενος ἡμῖν, ἀτελειότητα ζωῆς, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ

Μετὰ δακρύων γυναῖκες, καταλαβέσθαι τὸ Μῆμα, σὲ ἐπεζητήσαν. μὴ εὐρεῖσαι δέ, ὁλοφύρομαι μετὰ κλαυθμῷ βρῶσαι ἔλεγον· οἱμοὶ Σωτὴρ ἡμῶν, Βασιλεὺς τῶν πάντων. πῶς ἐκλάπης; πῶς δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σε; Ἀγγελος δὲ πρὸς αὐτὰς ἀπεκρίνατο· μὴ κλαίετε φησιν, ἀλλ' ἀπελθῶσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαθάσιν, ὡς μένος εὐσπλαγχνος. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπον παρακλήσεσι τῶν οἰκετῶν Παναγίωμε. παύσασθαι δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεως, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττωσα. σὲ γὰρ μένην ἀσφαλῇ, ἡ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, ἡ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα, μὴ αἰχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βωόντων. Χαῖρέ Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, ἡ σκέπη, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Απολυτίκιον.

Εὐφροδὺν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τῆς Ἀγγέλου μαθεῖται αἰ τῷ Κυρίῳ Μαθήτριάι, ἡ τὴν προσηκῆν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, ταῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· ἐσχύλεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρήμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Εὐδ' ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, ἡ Ἀγγέλοις ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σὲ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανερωται. Θεὸς ὡ ἀσυγχύτῳ ὡσὶν σαρκήμενος, ἡ Σταυρὸν ἐκυσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' ἧς ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρὸς.

Τέταρτος Ὕμνος τῷ Θεῷ, Μητροφάνης.

Ω δὲ, α. Θεολάουης τὸ Ἐρυθραῖον.

Τριτάτῃ Θεαρχικὴν δεξάσωμεν ταῖς ὑποστάσεσι, μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον εἰς θρόνον, ἡν δουσὼ πάντες λεγομεν· σῶσον τὴς πίσει σε δοξάζοντας.

Εχρίθη ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι ἀγαθιάσεως. Σεβεργικῶ ἐλαίῳ ὁ Υἱός, ἡ βροτὸς ἐρηματίσει, ἡ τῆς μίας Θεότητος, τὸ Τρισυπόστατον ἐδίδαξε.

Εὐ καὶ τῆς ἀπροσίτου δόξης σε, Μονὰς Τρισήλιε, τὰ Σεραφίμ ἡ φέροντα ὄρα, συγκαλύπτονται πτερύξι.

ἢ τρισαγίοις ἁσμασιν, ἀκαλαπαύσως σε δοξάζουσι. Θεολοκ.
Τραύσως τὸν ποιητὴν γεγώνηκας τῶν ὅλων Πάναγνε,
 τῆς παλαιᾶς λυτρεύμενον ἀρεῆς, τῆς βροτῆς, ἢ θα-
 νάτης φθορᾶς, διὰ σὺ ἐτέγνωμιν, ὡς Θεὸν τὸν Τρισυ-
 πόσατον. Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ὦ σοφία.

Τῶμιν ἐξ ὕψους, τοῖς Ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις σε,
 ὡς ἀπέστηλας Χριστὸν, παρὰ Πατρός τὸν Παράκλη-
 τόν, τὴν μίαν ἐνέφνης φύσιν Τρισήλιον.

Τῶ Πατριάρχῃ. Ἀβραὰμ ὅτε ὠφθης ὠχήματι, ἀν-
 δρικῶ Τριτῇ Μονᾷ, τὸ ἀπαράλλακτον ἑδηξας,
 τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἢ Κυριότητος.

Ο χαρακτήρισιν, ὦ τρισὶν, εἰς Θεὸς πιστευόμενος, ἀπε-
 ρίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασιν, ρῦσαι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἐκ πάσης θλίψεως. Θεστοκίον.

Ετοιχωθῶτες, τῷ Υἱῷ σε σοφαῖς ἐσηγήσεσιν, ὡς-
 κὴν ἢ τριλαμπῇ, θεαρχίαν δοξάζομεν, ἢ σὲ μα-
 καρίζομεν τὴν Ἀειπάρθιον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τροισήλιε, ἄκτισε, ἢ ὁμοῖσιε. Μονᾷς τρισυπόσατε,
 ἢ ἀκατάληπτε, τῆς θύλης σε οἰκτιρον, σῶσον ἐκ-
 τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον,
 λυτρωτὴν ἢ Δεσπότην, κεκτήμεθα βοῶντες· γινῶ ἡμῶν
 ἰλέως. Δόξα, ἢ νῦν. Θεστοκίον. Ὁμοῖον.

Πολλὰς περισάσεις, ἢ συμφορὰς τῶν δεινῶν, παρθεῶς
 κυκλῆμενοι, ἢ πρὸς ἀπόγνωσιν, ἢ περικύπτοντες,
 μόνην σε σωτηρίαν, ἢ ἐλπίδα, ἢ τῆχος, ἔχομεν Θεοτό-
 κε, ἢ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, προσκίπτομεν νῦν ὡς πίσιν,
 σῶσον τῆς θύλης σε. Ὡδὴ, δ'. Οὐ καθήμικος ὦ δόξη.

Υπερέσιον Τριάδα, ὦ Μονάδι Θεότητος, ἢ Κυριαρ-
 χίαν σὺν τῆς Σεραφίμ σὲ δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον
 οἰσιν, ὡς ἀπρόσιτον, ὡς ἰσορρόπον, δόξη Θεὸς ἀκατάληπτε.

Μεριστὴν ἔσαν ἀφράτως, τοῖς Προσώποις Θεότητα, ἢ
 ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ Κυριότητι, ἀπερίρι-
 ζον μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνομνῆμῶ σε, τὸν Ποιητὴν
 πάσης Κτίσεως.

Νεὺς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορόητως γεγώνηκε, ἢ
 τὸ Ὡον Πνεῦμα, τὸ ἰσοδυνές ἐκπεπόρευκε, ἢ διὰ
 τῆτο Τριάδα ὁμοῖσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων Θεόν
 κα-

καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Οπτανόμενος τῷ παλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν
ἐκ σὲ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος. ἀλλ' ὕψερρον, ἐπι-
φανείς τῷ ἀνθρώποις, καὶ ἀλήθειαν, Τρισυπόστατον μίαν
ἀρχὴν ἐφάνερωσε. Ὡ, δὴ, εἰ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ευνύπτες ἐκ πίστεως, τῆς παντρυγῆ Θεότητος, μίαν μὲν
ἀπρόσιτον ὡσίαν, τρεῖς δ' Ὑποστάσεις ζωαρχικὰς συμ-
φυῆς. σέβομεν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
συναϊδίον ὑπαρξίν.

Τὸ σέλας Τρισήλιε, τῆς ὡσιώδους αἰγλης σε, λάμ-
ψον ἐν αἰῶνι μοι Θεότης, ἀκτίσε Φύσις, καὶ φωταε-
γαῖα Πηγὴ, πάσης φωτοδέτιδος αὐγῆς. ἵνα κατοπτρί-
ζωμαι, σὲ τὸ κάλλος τὸ αἰρόντων.

Ως μόνον ὑπάρχοντα, Δημιουργὸν τῶν σύμπαντος, καὶ
συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάντοφον ὄντως, καὶ τῆς
ζωῆς χορηγόν. αἰνούντες βοῶμεν σοι πιστῶς. Δέσπστα
Τρισήλιε τὰς ὑμνούντάς σε Φρονήσον. Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βελλόμενος, τὸν πρὶν φθαρνύτα ἀνθρώπον, ὁ δι'
ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δειξας εἰκόνας θείαν
μορφὴν, ἀνθρώπος ἐγίνετο ἐκ σὲ, καὶ μίαν τρισάριθμον.
Θεαρχίαν κατήγγειλε. Ὡ, δὴ, εἰ. Ἐβόησε, προτυπῶν:

Ενέφηνεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν Υἱότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθῆναι ὁρώμενον. διὰ τῆς
μίας καὶ τριττῆς Θεαρχίας δοξάζομεν.

Ως ᾄδεις, Τρισαγίαις Φωναῖς ἀνυμνέμενον. Ἡσαΐ-
ας, ὑψηλῶς ἐπὶ Θρόνον καθήμενον, τὴν τριττὴν ἐ-
πεφώνω, τῆς μίας Θεαρχίας Ὑποστάσιν.

Μετάρσιον, ὑψηλὲ Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν καρ-
δίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδηξον, ἵνα τῆς
σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα. Θεοτοκ.

Μεζίσωτε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμετερον, ἐκ Παρ-
θένε, ὁ Υἱὸς τῷ Θεῷ ὡς Φιλάνθρωπος, καὶ τῆς
θείας δόξης, κοινωνῆς τὰς ἀνθρώπους ἐποίησε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τετέρα αἰώνητον, τὸν δὲ Υἱὸν γυνήτην, καὶ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς, φρονούντες χρηστ-
τομῶν, ἀναρχεν Βασιλείαν, καὶ Θεότητα μίαν. ἦν περ δο-
ξολογούντες, ὁμοφρόνως βοῶμεν. Τρεῖς ὁμοούσιε, σῶσον
ἡμᾶς

ἡμᾶς ὁ Θεός. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὶν χρόνων ἐπέκνηα, ἡ πρὸ αἰώνων Θεὸν, ὡ χρό-
νω ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Θεάνθρωπον Ἀ-
χράντε. ὅθω σε Θεοτόκον, ἀληθῶς ἡ κυρίως, πάντες
ὁμολογῶντες, ἐκταῶς σοι βοῶμεν· τῆς δόξης τῆς αἰωνίης
πάντας ἀξιώσον. Ω δὴ, ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πᾶς τεταγμίας, ἐπυρανίης φύσης ἡ νοεράς, τάξεις ὁ-
δοδόξας πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμῶμεναι δοξάζομεν,
μίαν Θεότητα, ὡ τρισὶν ἰσοθεγαῖς Ὑποστάσεσι. Δίς.

Πῶς ἡς Ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ὡ αὐτῶν αἰώνων πάντων Δημιουργόν, προσέδλωσαν
ἀνεκφράστον, Θεὸν ἡ Κύριον, Θεαρχικαῖς ὡ τρισὶν Ὑπο-
στάσεσι. Θεοτοκίον.

Ο Κατ' ὁσίαν ἀθεώρητος Λόγος, ἡ πανουργός, ὥφ-
θης τοῖς ἀνθρώποις, Ἀνθρωπος ἐξ Ἀγνῆς Θεομήτο-
ρος, τὸν ἀνθρωπὸν ἀνακαλόμενος, πρὸς μετεσσίαν τῆς σῆς
Θεότητος. Ω δὴ, η'. Χῆρας ἐκτετάσας.

Φῶς μονοχικόν ἡ τριλαμπές, ἡ ἀναρχε, κάλλος
ἀμήχανον, ὡ τῇ καρδίᾳ με οἴκησεν, ἡ ναὸν τῆς σῆς
Θεότητος, φωτεινὴ ἡ καθαρὴν, δαξόν με κράζοντα·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Δίς.

Τὸ τῶν πακίλων με παθῶν, Τριᾶς Ἀμέριστε, Με-
νίας ἀσύγχυτε, ἡ τῆς ζοφώσεως λυτρωταί, τῶν
πταισμάτων, ἡ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σε Θεϊκαῖς,
ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, ἡ ἀνυμνῶ σε τῆς δόξης
τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ηὺς μὲν ὁ Ἀγώνητος Πατὴρ, ἡ Λόγος σίμμορφος,
ἡ Πνεῦμα σύνθρονον, Οὐσία, Δύναμις, Ὑπαρξίς,
ὑπερῶς, ἀνεκφράστῃ, μεγαλουργέ, Τριᾶς Μενίας, φέρων
τὴν κρίμην σου, ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκης, ὡς φύσει
Φιλάνθρωπος. Ω δὴ, θ'. Ἀπας γηγενής.

Ο λην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν με, ἡ τὴν διάνοιαν,
ἡ τὰς διαθέσεις δε, ψυχῆς ἀπάσας, ἡ τὰς τῆ σώ-
ματος, τὸν Πλαστουργόν ἡ ῥύστη με, Μενίσρχα τοίτωτε,
ἡ βοῶ σοι· σῶσόν με τὸν δούλον σου, πηρασμῶν ἐκ παν-
τοίων ἡ θλίψεων. Δίς.

Υψωσον ἡμῶν, ἡ νῦν ἡ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν Ὑψι-
στον. Φώτισον σαῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις Πάτερ, Λό-
γε.

γε, Παράκλητε, ὁ ὢς οἰκῶν ἀπόστολον, τῆς δόξης Ἡ-
 λιε, Φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζησιν σε, τὸν Μονάρχην
 Θεὸν Τρισυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ἐῶσον τὰς εἰς σε, πισεύοντας Κύριε, ἢ καταγέλλοντας,
 Γάλαρχον, αἰῶδιον, ἑστίαν μίαν, τρία δὲ Πρόσωπα,
 Θεαρχικὰ ἢ σύμμορφα, σῆς Κυριότητος· ἢ τῆς θείας,
 δόξης σε ἀξίωσον, τοῖς λιταῖς τῆς Ἀγνῆς Θεομήτορος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ἐναβλέψασαι τῇ τάφῳ τὴν εἴσοδον, ἢ τὴν φλόγα τῇ
 Ἀγγελῇ μὴ φέρεσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξί-
 σαντο λέγασαι· ἄρα ἐκλάπη ὁ τῷ Ἀπὸ ἀνίστας Παρά-
 δεσιν; ἥρα ἠγέρθη ὁ ἢ πρὸ πάσης κινήσεως τὴν ἔγερσιν;
 Ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν Ἀδμ παρέχων
 ζωὴν ἢ Ἀνάστασιν. Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκκυσία σε βελῇ, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτῆρ, ἢ ἐν μνή-
 ματι καινῷ, ἀνθρωποὶ ἔδωτο θνήσκει, τὸν διὰ λόγῳ
 τὰ πέρατα συσπείρων. ὅθῳ δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος,
 θάνατος θνήσκῃ ἐσχυλεύετο. ἢ οἱ ἐν Ἀδμ ἅπατες ἐκραύ-
 γαζον, τῇ ζωηφόρῳ ἠγέρσῃ σε. Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδο-
 τῆς, μετὰ τὴν τῶν αἰώνων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, ἢ ἐλαμ-
 βανῶν εἰς νῦν, τὸν ἐπὶ πέσον ὑπὸν, ἐν τῇ ἀσπύρῳ
 συλλήψῃ σε Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον.
 Ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαι, ἢ μαρτυρῶν ὁ Μνή-
 στωρ σε ἢ φυλάξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος
 τίκτει, ἢ μετὰ τόκον, πάλιν μὲν Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ταχὺ περκατάλαβε.

Ἐνέσης ὡς Ἀθάνατος, ἀπὸ τῇ Ἀδμ Σωτῆρ, συνήγαγας
 τὸν Κόσμον σε, τῇ Ἀναστάσει τῇ σῇ Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν.
 ἔδρασας ἐν ἰσχύϊ, τῇ θανάτῳ τὸ κράτος, ἐδίδας ἐλεημῶν,
 τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· δόσε ἢ δοξάζομεν μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἀνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, ἢ
 ἐν τῇ πέτρᾳ προσελθὼν, ὡθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευ-
 χιμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαίονσας. παύσαδε ἡμεῖς.
 τῆς

τῆς θρησκείας κραυγῆς, ἔχουσαι αἱ, τὸ εὐσυνταχθῆτον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίετε, θαρσύνετε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγγιγερταί. διὸ βεβαίη, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκόν. Ὁμοίον.

Ψατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τῷ Μυσήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλας ὡς βροτὶς ταῖς σαῖς συνέχεται; ἢ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, ἢ γαλῶνται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοῇ ἀφάτω χρηστότητι, ἢ σὲ ὡς ὄντως, Θεὸς Μῆτέραί, εὐφημῶντες δοξαζέσθαι.

Μετὰ τὸν Ἀρμονον. ἡ Ὑπακοή.

Ψα τῆς σῆς παραδόξῃ ἐγέρσει, προδραμῶσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις, ἐκήρυττον Χριστὲ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α΄.

Θὲς νεότητός μου πολλὰ πολεμῶ με κάθη. ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβὼ, ἢ σῶσεν Σωτὴρ μου.

Ομιλοῦντες Σιών, αἰχμαδῆτε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γὰρ, περὶ ἑσέδε, ἀπεξηραμένοι. Δόξα, ἢ νῦν.

Ψα γὰρ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, ἢ καθάρσεται ὡς ὕψος, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον, Β΄.

Θὲς κέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου, καί μοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ὤτα.

Θὲς πρὸς τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος, ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπώντων. Δόξα, ἢ νῦν.

Ψα γὰρ Πνεύματι, ἀναβλύζη τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπαντα τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον, Γ΄.

Ψα καρδίᾳ μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψώθῃτω, ἢ ὡς θέλω ἔλθῃ με, τῶν Κόσμου τερπνῶν, πρὸς χαμαιζελίαν.

Θὲς πρὸς τὴν Μῆτέρα αὐτῆς ὡς ἔχει τις στεγὰν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστῶμαι. Δόξα, ἢ νῦν.

Ψα γὰρ Πνεύματι, Θεωγνωσίας πλῆτος, θεωρίας ἢ σοφίας. κατὰ γὰρ ὡς τῷ τὰ Πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον. Ἀνάσα Κύριε βοήθησον ἡμῖν.

Στίχες. Ὁ Θεὸς ὡς τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσασιν.

Δοξαζέσθαι πάντας

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστῷ Θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ω, δὴ, α'. Ο' Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχθεσιν,
ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, ταυροτύποις Μωσέως
χερσὶ, τῷ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώ-
σατο.

Τριτάτην.

Υψώθη τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν ἐπανορθίμενος, ἐν τῷ
ἀγαλῆναι ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος,
πικρολεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς ἢ Παντοδύναμος.

Εν τῷ σώματι, ὡς Ἀδὰμ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός.

Εν τῷ Παραδείσῳ δε μετὰ Λαζάρου, ἢ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες
Χριστέ, μετὰ Πατρὸς ἢ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ
ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Εστὼς τῷ τῷ Πατρὸς βελήματι, ἐκ Θεῶν Πνεύματος.

Απὸ τῷ Θεῷ συνήληφας Ἰὺν, ἢ σαρκὶ ἀπεκύησας.

τὸν ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, ἢ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Ἀπάτρα.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροῦ. Ω, δὴ, α'. Ἀντίξω τὸ σῶμα μὲν.

Εἰσὶν τὸ σύντριμμα τῆς Ἀνθρωπότητος Κύριε, τῷ θανάτῳ

σώματι, ἀνασκευάσας αὐτὴν, ἢ συνέτριψας, δυνά-

μιν ἐν ἰσχύϊ, τὸν πάλαι συντρίψαντα, σὺ τὸ πλασθένημα.

Κεκρῶν ἐξανάστασις, διὰ νεκρώσεως γέννας, ἰσχύς γὰρ ἀ-

μφηρῆται τῆς θανατώσεως, ὁμιλήσασα, ζωὴ τῇ αἰωνίῳ.

τῷ πάντων δεσπόζοντι σιγαλκωμῶν Θεῷ. Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν Οὐρανίων δυνάμεων, ὁ Θεός

σὺ γέγονε, οἶκος ὁ ἐμψυχός, ἢ ἐν μήτρᾳ σε, βασι-

λεῖσα Παρθένος, τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον σὺ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεότοκον. Οὐ ἡ ἀκρος.

Τέταρτος Ὑμνὸς τῇ πανευκλεῇ Κόρῃ.

Σὺν τοῖς Εἰρμοῖς. Τριτάτας κραταίς.

Εσθίονταν Λαοὶ, ἐταράχθησαν Ἔθνη, Βασιλεῖαι

κρατααί, δε ἔκλιναν Ἀγνὴ, ἐκ τῷ φόβῳ τῷ Τόκῳ

σὺ. ἤλθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς μὲν, ἢ καθῆλε τὸν Τύραννον,

ἢ τὸν Κόσμον φθορᾶς ἐλυτρώσατο.

Πρὸ σκῆνωμα αὐτῷ, ὁ οἶκός ἐν Ὑψίστοις, τοῖς βροτοῖς

συγκαταβῆς, ἠγάπησε Χριστὸς, ἢ ἀσάλευτον ἔδειξε.

μόνη γὰρ μετὰ τὸν τόκον, Παρθενίας καμήλιον, ἢ τὸν Κτί-

σιν τεκῆσαι δέμενον. Ω, δὴ, γ'. Ο' Εἰρμός.

Εὐφραϊ-

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σὺ Χριστέ κράζουσα.
Εσύ μὲν ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ σκεπασμα. Τροπ.
Πρὸ ζύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἀμπελος.
Πρὸ Σταυρὸν κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πιγαίζουσα.
Ως μέγας, ὡς φοβερός, ὡς τὸ τῷ Ἀδὲ καθελόν.
Ωφθαλμοῦ, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, κὺν σωματικῶς
 ἐξεγήγερται. Θεοτοκίον.

Εὐ μόνῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρό-
 ξενος, Μήτηρ Θεῷ γέγονας. ὅθι σοι τὸ χαῖρε προ-
 σαγομεν. Ἀλλος. Τῆς σὺς ὑμνολόγης Θεοτόκε.

Εὐ ἀναμέσους μοι ὁ Ὁφίς, ὀδόντας ἐπέκρινε Σωτήρ. ὅς
 Παντοκράτωρ Δέσποτα, ἡλὸς χειρῶν σὺ ἐθλάσας,
 ὅτι ἔκ ἔσιν Ἅγιος, Ἅγιον πλήν σὺ Φιλάνθρωπε.

Ωράθης Φιλάνθρωπε βελήσει, ὡ τὰφῃ νεκρὸς ζωο-
 ποῖς, καὶ πύλας ἀνεπέτασας, Ἀδὲ ταῖς ἀπ' αἰώ-
 νων λυχαῖς, ὅτι ἔκ ἔσιν Ἅγιος, Ἅγιον πλήν σὺ Φιλάν-
 θρωπε. Θεοτοκίον.

Εὐήροτος ἀρετὰ ὠράθης, τὸν εἶχυν τεκῆσα τῆς ζωῆς,
 τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας προξένον, τὸν
 ὡ Ἅγιος Ἅγιον, ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Ἀλλος. τῆς Θεοτόκου. Ἀδὲ ὕλης κατῆλθες.

Εὐπύεται βρετῶν ἡ εἶσα, διὰ σὺ ὀμνύσασα, ἀσέκτων
 θείῳ πυρὶ, ὡς ἐγκρυφίας Πάναγνε Παρθένε ὡ σοί,
 ἄρτος ἐξοπτηθεῖσα, τῷ καὶ σὲ ἀλώβητον διαφυλάξαντι.

Πρὶς αὐτῇ ἡ ὄντως πλησίον τῷ Θεῷ, ὡς ὑπερβάσα
 ἅπαντα τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ἡ μόνη ὡ τῷ
 καλλί τῆς Παρθενίας, οἷα Μήτηρ λάμπουσα τῷ Παν-
 τοκράτορι. Ω δὴ, δ. Ο. Εἰρήμης.

Εὐπαρθένε σε ἰδύσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυρῷ τὸν
 ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔση ὡ τῇ τάξει αὐτῆς, νικό-
 τως κραυγαίζουσα, δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε. Τροπ.

Εὐκλήλυσας τὰ πάθη μὲν θεράπευσον, ἐπὶ Σταυρῷ
 τῷ πάθῃ τῆς ἀχράντη σαρκὸς σὺ, ἣν ἐκὼν ἐφόρε-
 σας, διὸ κραυγαίζομεν, δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε.

Εὐναμαρτήτῃ ὁ θάνατος γεγευμένος, ζωοποιῶν τὸ σῶμα-
 τος τῷ σὺ ἐταξίως, Δέσποτα κυνέκρωται. ἡμεῖς δὲ
 βεβῶμεν σὺ, δόξα τῇ δυνάμει σὺ Κύριε. Θεοτοκ.

Εὐπερογάμης ἐκίστας ὁ Παρθένε, καὶ μετὰ Τόκον ὡφ-
 θης

θης παρθενεύσας πάλιν. ὅθω ἀσιγήτας θῶναις, τὸ χαῖρέ
σε Δέσπονα, πίσει ἀδιδάκτω κραυγάζομιν.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ηνωμοθετημένος ὢν Ἰσραὴλ, σὲ Χοιρὲ τὸν νομοθε-
τήσαντα. Θεὸν ἔκ ἔγνω, ἅλλ' ὡς ἄνομον Σταυρῷ,
παρανομῶν προσέπηξεν, ὁ νομοθεσίας ἀναΐσιος.

Ητέθεωμίν σε Σῶτερ ψυχῇ. Ἀδὲ θησαυρὸς προνο-
μεύσας. τὰς ἀπ' αἰῶνος συνανέστησε ψυχὰς. τὸ ζωη-
φόρον σῶμα δέ, πᾶσιν ἀφθαρσίαν ἐπήγαγε. Θεοτοκ.

Εὐ τὴν Ἀειπάρθωον ἢ ἀληθῇ, πάντες Θεοτόκον δο-
ξάζομεν, ἣν προετύπη, τῷ θεόπτη Μαῦσῃ, ἀκατα-
φλέκτως Πάναγνε, Βάτος τῷ κυρὶ ὁμιλήσας.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκῃ. Ὁ Καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ευνανερράφῃ ἀνθρώποις, ὁραθεὶς ὁ ἀδρατος, ἐν μορφῇ ὑ-
πάρχων, τῆς ἀκαταλήπτῃς Θεότητος, ἢ μορφωθεὶς ἐκ σὲ
Κόρη τὸ ἀλλότριον τῆς κούρας σε, σῶζῃ Ἀγνὴ Θεομήτορα.

Υπεδέξατο ἐν ὕλῃ, ἡ Παρθένος τὸν ἄλλον, ἐν μεδέξῃ
ὕλης, βρέθος ἐξ αὐτῆς χρηματίσαντα. ὅθω ἐν δὴ
ἐστίαις εἰς γνωρίζεται, σαρχοφόρος Θεός, ἢ βρεθὲς ὑπερύσιος.

Ημετὰ Τόκον σε Παρθένον, ὁ Παρθένον εἰκήσας σε,
ἢ τεχθεὶς ἀσπόρως, Λόγος ἢ Θεὸς διεσώσατο, ἢ
ἐν τῷ τίχτειν Παρθένον διεφύλαξεν, ὡς Δεσπότης, ἢ
Δημιουργὸς πάσης Κτίσεως. Ὡς δὲ, εἰ. Ὁ Εἰσμός.

Εὐ Κύριέ με φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας, φῶς
Ἄγιον ἐτίστροφον, ἐκ ζωφώδους ἀγνοίας, τῆς πίσει
ἀπομνήντας σε. Τροπάριον.

Εὐ Κύριε πρὸς γῆν, συμπαθῶς κατελήλυθας, σὺ
ἐσώσας τὴν πεσῆσαν, τῶν ἀνθρώπων ἐσίαν, ἐν
ξύλῳ ἀναστρώμενος.

Εὐ ἤρας με Χοιρὲ, τῶν πταισμάτων τὸ ἔγκλημα, σὺ
ἐλέησας τὰς οὐνάς, τῆ θανάτῃ Οἰκτιρῶν, τῇ Θείᾳ
Ἀναστάσει σε. Θεοτοκίον.

Εὐ ὅπλον ἀράαγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ
ἄγκυραν ἢ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε
κεκτήμεθα. Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εὐδέξατο ὅλον σε, Ἀδὲς ὁ ἄφρων τόματι. ξύλῳ γὰρ
παγώγα σε ἀφρόνας, λόγχῃ νυγῖτα, ἅπτεν τὸν
ζῶντα Θεόν, ψιλὸν ἐλογίσατο βροτὸν. ἔγνω πηραθεὶς
δὲ

δὲ σὺ, τὴν ἰχθὺν τῆς Θεότητος.

Προθύτα Φιλάνθρωπε, σὺ τὸν ναὺν τοῦ σώματος, τά-
φος μερισάμενος ἢ Ἀδης, ἀκόντες ἄμφω δίκας ἐς-
πράττονται, ὁ μὲν τῶν Ἀγίων σε ψυχὰς, σώματα δὲ
ἑτέρας, συνεκτέμνων ἀθάνατε. Θεοτοκίον.

Εδὲ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ Προφῆτη προόρησις. σὺ
γὰρ ἀπερόγαμε Παρθένε, ἔχες ὦ Μήτηρ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, ἢ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμν-
οῖς σε σωτηρίαν βραβεύσας.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Νῦν ἀναστήσομαι.

Οἶκον τῆς δόξης σε ὄρος Θεῶ, Ἀγιον Ἀγνή, Νύμφην
Πασαδά, Ναὺν ἀγιάσματος, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεῶ, ὡς οἱ
οἰκήσας, ἢ Παράδεισον τρυφῆς, αἰδοῖς ἡμῖν ἐργάσασθαι.

Γάρκα ἐξ αἵματος παρθενικῆ, ἤληφας Χοιρὲ, ἄσπορον,
ἄχραντόν, ἢ ὠυπόσατον, λογικὴν ἢ νοεράν, ἐμψυχω-
μένην, ὠεργὴν, θελητικὴν αὐτοδέσποτον ἢ αὐτεξέσθιον.

Πύραννον φρόνημα Παρθενικῆ, ἤχυνε Γαστήρ. βρέ-
φος ἀσπίδων γὰρ, τρώγλην ψυχάλεθρον, ἐξηρέυνησε
χείρ, ἢ ἀποσάτην ἀλαζονα καθελόν, τῶν Πιστῶν τοῖς
ποσὶν ὑπέταξεν.

Ὡ δὲ. ε'. Ο' Εἰσμός.

Θύσω σοι, μετὰ Φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
σοι, ἐκ Δαιμόνων λυθρὰ κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἰκ-
τῆς, ἐκ τῆς πλευρᾶς σε ῥέυσαντι Αἵματι. Τροπάριον.

Ενὶ ἡλθεσ ὦ Σταυρῷ δυναστήαν ζωσάμενος, ἢ συμ-
πλακὲς τῷ Τυράννῳ, ὡς Θεὸς ἐξ οὐκῆς κατέρρα-
ξας, τὸν Ἀδὰμ δὲ, ἀιτητήτῳ παλάμῃ ἀνέστησας.

Ενέσης, ἐξασράπτων ὠραίος ἐκ τάφου Χοιρὲ, ἢ διεσκέ-
δασας πάντας, τὲς ἐχθρὰς τῇ θείᾳ σε δυναστείᾳ,
ἢ τὰ πάντα, ὡς Θεὸς εὐφροσύνης ἐπλήρωσας. Θεόλογ.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων Θαυμάτων καινότερον, ὅτι
Παρθένος ὦ μήτρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέπον-
τα, ἀπνοσάνδρας, συλλαβεῖσα ἐκ ἐξουσιώρησε.

Ἄλλος. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Λήναιζε Φάρυγγα ὁ Ἀδης, ἢ κατατέτωκέ με, ἢ
ψυχὴν ἐπλατύνεν ὁ ἄφρων. ἀλλ' ὁ Χριστὸς καταβάς
αἰνῶν, τὴν ζωὴν μὲς ὡς Φιλάνθρωπος.

Εἰλὼ ὁ θάνατος θανάτω, ὁ γὰρ θανὼν ἀνέστη ἀφθα-
σίαν μοι δωρημένος. ἐμφανισθεῖς, Γυναῖξ, προσ-
φθεύ-

Φεγγεται, τὴν χαρὰν δὲ ὁ ἀθάνατος. Θεοτοκίον.

Τεκετὲ Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδὺς σε, ἀναδέ-
δικται ὡ Θεότοκε. ἡ ἀδελῆς, Οὐρανῶν τὰ τάγματα
αὐτῶσαι, ἡ δεδύνηται. Τῆς Θεότητος. Ο' αὐτός.

Πάλαι μὲν ἠπάτησεν ὁ Ὁφίς, ἡ ἐθανάτωσέ με διὰ
τῆς Προμήτορος μου Εὐας. νῦν δὲ Ἀγνή, διὰ σε ὁ
πλασας με, ἐκ Φθορᾶς ἀνεκαλέσατο.

Τὺ βυστός σε Ἀβυσσον ἀρήντως, τῆς εὐσπλαγχνίας Κό-
ρη, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξε θαυμάτων. ἡ γὰρ ἐκ σε, ἀ-
τραπὴ Θεότητος, Μαργαρίτης Χρυσὸς ἐλαμψε.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οσωτὴρ ἡ ρύστης μου, ἀπὸ τῆ τάφου οἰκτιρῶν, ὡς Θεὸς
ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τὰς γυναικας, ἡ πύλας Ἀδὲ
συνέτριψε, ἡ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος. Ο' Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τριή-
μερον ἐκ τάφου, ἡ πύλας τῆ θανάτου σήμερον συν-
θλάσαντα τῇ δυνάμει τῇ αὐτῇ, τὸν Ἀδὲν τε νεκρώσαν-
τα, ἡ τὸ κώτερον τῆ θανάτου συντρίψαντα, ἡ τὸν Ἀδὰμ
σὺν τῇ Εὐφῇ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γη-
γενῆς, εὐχαρίσως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. αὐτὸς γὰρ ὡς
μόνος κραταῖος Θεὸς ἡ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὡ δὲ, ζ' Ο' Εἰρμῆς.

Εν τῇ Καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι Παῖδες τῆς Περσικῆς πόθῳ
εὐσεβείας μάλλον, ἢ τῇ φλογὶ περιπολύμενοι ἐκραύγα-
ζον· εὐλογημένους ἢ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Τροπ.

Πρὸς ἀφθαρσίαν, ἡ ἀνθρωπότης ἀνακέκληται, θείῳ
λυσαιμῇ αἵματι τῷ Χριστῷ, εὐχαρίσως ἀναμέλτυ-
σα· εὐλογημένους ἢ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ζωφόρος ὡς Παραδείσῳ ὑψιότερος, ὅντως ἡ
πασάδος πάσης Βασιλικῆς, ἀκαδέδνηται λαμπρο-
τερος. Χρυσὸς ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῆ ὑψίστης, ἡγιασμένων Ἰσθον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ
σε γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεότοκε τοῖς κραυγάζουσιν·
εὐλογημένη σὺ ἐν Γυναϊκῇ, ὑπάρχῃς πανάμωμος Δέ-
σποινα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Εταπίνωσας, ὡ ξύλῳ ἀναρτώμενος, ὄμμα μετέωρον,
ἡ ἐπερμῶν ὄφρυν, εἰς γῆν καταβέβληκας, εἴπας
τὴν

τὸν ἄνθρωπον . ὑπερύμνητε , ὁ τῶν Πατέρων Κύριος , ἡ
Θεὸς εὐλογητὸς ᾤ .

Ρῆ δυνάμει σε , τὸ κέρας ἡμῶν ὑψώσον , τῶν λατρεούν-
των σε , ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν , ἡ Ἀδὲς κενώσας
πρὶν , τὸν πολυάνθρωπον , πλῆθον Δέσποτα , ὁ τῶν Πα-
τέρων Κύριος , ἡ Θεὸς εὐλογητὸς ᾤ . Τριαδικόν .

Τῇ σεσι θείᾳς , ἐπόμενοι δοξαζόμεν μίαν Θεότητα ,
ὥς περ λαμπᾶσι τρισὶν , ἀσύγχυτον , ἄτμητον , ἀ-
γλῆν ἀνέσπερον , τὴν φωτίζουσαν , πᾶσαν τὴν Κτίσιν
ψάλλουσαν , ὁ Θεὸς εὐλογητὸς ᾤ .

Ἄλλος . τῆς Θεοτόκου . Νέσι τρεῖς ὡ βαβυλῶνι .

Ελκε με πρὸς ὑμνωδίαν , ποθὲ τῷ παρθενικῷ , τὸ πῦρ
τὸ ἐγκάρδιον . βοᾶν τῇ Μητρὶ ἡ Παρθένῳ , εὐλο-
γημένη Κύριος , μετὰ σε τῶν δυνάμεων .

Υπερέτερα τῶν κτισμάτων , ὡφθης ὡς τὸν Ποιητὴν , τε-
κῆσαι ἡ Κύριον . διό σοι βοῶ Θεοτόκε . εὐλογημένη
Κύριος , μετὰ σε τῶν δυνάμεων . Τριαδικόν .

Κυριότητά σε μίαν σέβων ὡ ἁγιασμοῖς , τρισὶν αἰδαι-
οῦμαι . ὑμῶν τρισυπόσατε φύσις . εὐλογημένη κράζων
σοι . ἡ τὸ πᾶν διΐθύνεσα . Ὡδὴ , ἡ . Ὁ Εἰρμός .

Χῆρας ἐκπέλασας Δαυὶδ . Λεόντων χάσματα ἐν λαί-
κῳ ἔφραξε , πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν , ἀρετὴν περι-
ζωσάμενοι , οἱ εὐσεβίας ἑρασαὶ Παῖδες κραυγάζοντες
εὐλογῆτε , πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον . Τροπάριον .

Χῆρας ἐκπέλασας ὡ Σταυρῷ , τὰ ἔθνη ἅπαντα ἐπισυ-
νήγαγες , ἡ μίαν ἑδούξας Δέσποτα , Ἐκκλησίαν ἀνυ-
μῶσαν σε , τοῖς ἐπὶ γῆς ἡ Οὐρανῷ , συμφώνως ψάλλου-
σιν εὐλογῆτε , πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον .

Τευχημῶν ὠράθη Γυναῖξί . τῷ ἀπροσίτῳ Φωτὶ τῆς
Ἀναστάσεως κατ' ἀσραπτόμενος Ἀγγελος , τί τὸν ζῶντα
ὡ τῷ τάφῳ βοῶν , ἐπικύητε ὡς θνήσκον , ὅντως ἡγήσθη Χριστὸς
ὡ βοῶμεν πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν τὸν Κύριον . Θεοτοκίον .

Εὐ μόνῃ ὡ πάσαις γυναιξί , Παρθένε Ἀχραντε . Μητὴρ
ἐδέειχθης Θεῷ , σὺ τῆς θεότητος γέγονας , ἐνδιαιτήμα
Πανάμωμε , μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ , τῷ ἀπροσίτῳ Φω-
τός . ὅθω πάντες σε εὐλογῶμεν Μαρία Θεόνυμφε .

Ἄλλος . Παῖδας εἰαγῆς ὡ τῇ Καμίνῳ .

Τὴν ἄδικον βλέψασα σφαγῆν σε , ἡ Κτίσις κατηφιῶ-
σα

σα ἐπιιδύρετο. γῆς παραπομπῆς γὰρ, ζῶζον ὡς ἱμάτιον, μελεμβάφες ὁ Ἥλιος περιεβάλλετο. ἡμῆς δὲ σε ἀπαύ-
τως ὑμνῶμεν, καὶ ὑπερυψώμεν Χριστὲ εἰς τὰς αἰῶνας.

Οὐ συκαλιβάς μοι μέχρ' Ἄδ'· καὶ πᾶσιν ὁδοποιήσας τὴν
Ἀνάστασιν, αὐθις ἀναβέβηκας, ἄρας με ἐπ' ὤμων σε, καὶ
τῷ Πατρὶ προσήγαγες, ὅθεν κραυγάζω σοι. τὸν Κύριον ὑμνῶ-
τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψύετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τριαδ.

Ἡοῦν πρῶτον καὶ αἴτιον ἀπάντων, Πατέρα μόνον ἀναί-
τιον δεξάζομεν. Λόγον τε τὸν ἀναρχον, Πνεῦμα τὸ
Παράκλητον, εἷα Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ ποιητὴν τῶ πάντος,
Τριάδα συμφυὴ προσκυνῶντες, καὶ ὑπερυψύοντες εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας. Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Λυτρωτὰ τῶ πάντος.

Εκ πλευρᾶς τῆς Ἀδὰμ πλασθεγγήσας σε, ἐκ τῆς σῆς Παρ-
θενίας σεσάρκωται, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, ὃν ὑμνῶντες
βοῶμεν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνῶτε τὸν Κύριον.

Ενοσχὴν Ἀβραὰμ ἐθεάσατο, τὸ ὡ σοὶ Θεότοκε Μυ-
στήριον. τὸν γὰρ Υἱόν σε ἀσάρχον, ὑπεδέξατο μέλ-
πων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνῶτε τὸν Κύριον.

Εσαρίδμεν Τριάδος διέσωσε, τὸ τῆς σῆς Παρθενίας
προχάραγμα. ὡ γὰρ παρθένους σώμασι, κατεπα-
τεν τὴν φλόγα Κόρη βοῶντες, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν
Κύριον.

Ὡ δὴ, θ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἶδος ἀχρηστόμητος Ὅρεξ, ἐξ ἀλαξέυσης Παρθένε, ἀχρο-
γυμναῖος ἐτμήθη Χριστὸς συναΐσας, τὰς διεσώσας Φύσεις,
διὸ ἐπαγαλλόμενοι σοὶ Θεότοκε μεγαλύνομεν. Τροπῆριον.

Ολον με ἀνέλιψας ὥσως, ὡ συναφρία ἀσυγχύτῳ, ὅλω μοι
διδῶς ὁ Θεός με, τὴν σωτηρίαν διὰ τῶ Πάθους σε. Ἐν
Σταυρῷ ὑπέμεινας, σωματικῶς δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Οὗ σοὶ Μαθηταὶ καθορῶντες, ἀνεφωμίσαν σε τὸν τάφον,
καὶ τὰς θεοφόρους σινδόνας, κεκνωμίας τῇ Ἀναστάσει
σε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἔλεγον· ὅντως ἐγήγερται ὁ Κύριος.

Τριαδικόν.

Ἡονάδα μὲν θείας ἑστίας, ἀλλ' Ὑποστάσεων Τριάδα,
πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνῶμεν, ὡ ὁσυχύτοις ταῖς
ὑποστάσεσιν, ἰσοδυνῇ ὁμότητι, ἣν εὐσεβῶντες μεγα-
λύνομεν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἀπας γηγενής.

Δόλω τῆς Ἑδῆς ἐρπύσας ὁ ὄψις με, εἶδεν αἰχμαλώτων.
πρὸς τὴν τῶ κρανίς δὲ, κρατίζει πέτρην ἱερὴν ἡδ' ἀφισιν.

ὁ Παντοκράτωρ Κύριος , καθάπερ νήπιον . τῆς τρυφῆς δε-
 αίνδεις μοι τὴν ἑσόδον . διὰ ξύλης Σταυρῷ ἀνετέτασιν .

Εἴθ' ἐκ κραταῖα , ἐχθρῶν ὀχειρώματα , οὐκ ἔσθ' ἐρήμωσιν . τῇ
 Παναλκесάτῃ δέ , χειρὶ τοῦ πλῆτον τῷ τῷ δειροπασας , ἐκ
 κινεωνων Ἄδ' με , συναναστήσας Χριστέ , ἢ τὸν παλαι ,
 αἰμετρα καὶ χῶμενον , ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξας .

Τῇ τῷ πτωχῷ , Λαῖσιν τὴν κάκωσιν ἐπισκευόμενος .
 τῇ συμπαθεσάτῃ δέ , ἢ κραταῖα σε χειρὶ δυνάμει ,
 τὸν Σταυροφόρον Ἀνακτα , καλὰ βλασφημιῶν ἐχθρῶν , ἐξε-
 λέξαι , σὺ τὴν περισσίον , κληροχίαν Χριστέ ὡς Φιλάν-
 θρωπος . Ἄλλος , τῆς Θεότητος . Κρυπτὸν Θεόν .

Ορῶμεν ὡς κρῖνον σε τῇ ἀλουργίᾳ , βεβαμμένῳ Ἀχραντε .
 τῷ Θεῷ Πνεύματι , τὸν ἀκαθῶν ὡς μέσῳ ἐκλάμπυσαν ,
 ἢ εὐωδίας πληρῶσαν , τῆς σὲ γηισίως μεγαλύνοντας .

Πευσὴν προσλαβόμενος βροτῶν φύσιν , ἐκ τῆς σῆς Πανά-
 μωμε Γαστρὸς ὁ ἀφθαρτος , ὡς ἐαυτῷ ἀνέδειξεν ἄρρευσον ,
 οὐκ εὐσπλαγγνίαν . διὸ σὲ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν .

Η Πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων , τῷ λαῷ σε δώ-
 ρησαι τὰ νίκης τρόπαια , τὸν δυσμενῆ τεθῆσαι ὑπό-
 σπονδόν τῇ Ἐκκλησίᾳ , ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν .

Εἰς τὰς Αἰῶνες . Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα .

Ο Σταυροῦν ὑπέρμινος ἢ θάνατον , ἢ ἀνάστασιν ἐκ τῶν νεκρῶν ,
 παντοδύναμε Κύριε , δεξαίνομαι σε τὴν Ἀνάστασιν .

Εν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ , τῆς ἀρχαίας κατάρτας ἡλευ-
 θέρωσας ἡμᾶς , ἢ ὡς τῷ θανάτῳ σε , τὸν τὴν φύσιν
 ἡμῶν τυραννίσαντα , διάβολον κατήργησας . ὡς δὲ τῇ ἐγέρ-
 σε σε , χαρὰς τὰ πάντα ἐπλήρωσας . διὸ βοῶμέν σοι , ὁ
 ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν , Κύριε δόξα σοι .

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτῆρ , ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τῇ
 ἀληθείᾳ σε , ἢ μῦσαι ἡμᾶς , τῶν παγίδων τῷ ἐχ-
 θρῷ . ὁ ἀνάστας ἐκ τῶν νεκρῶν , ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας
 τῇ ἁμαρτίᾳ , ἐκτίνας τὴν χεῖρά σε , Φιλάνθρωπε Κύριε ,
 τῇ ποσειδίᾳ τῶν Ἀγίων σε .

Πῶν Πατακῶν σε κόλπων , μὴ χωριθεὶς Μονογενὲς Λό-
 γον τῷ Θεῷ , ἡλθες ἐπὶ γῆς διὰ Φιλανθρωπίαν . Ἀνθρω-
 πος γενόμενος ἀτρέπτως , ἢ Σταυρὸν ἢ θάνατον ὑπέμει-
 νας σαοκί , ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι . ἀνάστας δὲ ἐκ νεκρῶν
 ἀθανάσιον παρέχεις τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων , οὐκ μόνον
 παντο-

παντοδύναμος.

Ἔτερα Στιχῆρά Ἀνατολικά.

Θάνατον κατεβέβω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγμα-
τευσάμενος Σωτὴρ. ἢ ἐν τῷ ὠκιστῇ, ἵνα ἡμᾶς τῷ
Ἀδὲ ἐλευθερώσῃς, συναναστήσας σεαυτῷ, παθὼν μὲν ὡς
Ἀνθρώπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός, διὰ τὸ τοῦτο βοῶμεν. δό-
ξα σοι Ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτραι ἐσχιάσας Σωτὴρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ἐ Σταυ-
ρός σε ἐτάπη. Ἐφείκειν Ἀδὲ Πυλῶσι, ὅτε ἐν τῷ
Μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης. ἢ γὰρ τῷ θανάτῳ καταργή-
σας τὴν ἰχθύν, τοῖς τεθνεῶσι πᾶσιν ἀφθαρσίαν παρέχεις
τῇ ἀναστάσει σε Σωτὴρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Επέθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σε τὴν Ἀνάστασιν, Χρῖστε
ὁ Θεός. ἤλθε προλαβῆσα Μαρία ἡ Μαγδαληνή, εὑρε-
τὴν λίθον ἀποκυλιζόμενα τῷ μνήματι. ἢ τὸν Ἀγγελοῦ
καθεζόμενον ἢ λέγοντα. τί ζητᾶτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Πεῖ ἐσιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε Φιλᾶττην; ἤπατε Ἰου-
δαῖαι; πῶς ἐσιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λί-
θον σφραγίσαντες; ὁτε τὸν νεκρὸν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρηστή-
μενοι. ὁτε τὸν ταφέντα, ἢ πικεύσατε τῷ ἀναστάντι, καὶ
ὑμῖς σιγήσητε τῷ Κυρίῳ τὴν ἔγερσιν, εἰ λίθοι κεκραῖνον-
ται, μάλιστα ὁ ἀποκυλιζόμενος ἐκ τοῦ Μνήματος. Μῆλα σὺ τὸ ἔ-
λεος, μέγα τὸ Μυστήριον τῆς Οἰκονομίας σου. Σωτὴρ ἡ-
μῶν δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λητ. οἱ Μακαρ.

Λιὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παράδεισον γέγονεν ἀποικίος. διὰ
ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ἀδὲς Παράδεισον ἐκίχων. ὁ μὲν
γὰρ γενεσάμενος, ἐν τῇ ἡμέτῃ σου τῷ Ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρωμένος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήμητι
με βοῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Οὕψωθίς ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ τῷ θανάτῳ λίσσας τὴν δύ-
ναμιν, ἢ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ κατ' ἡμῶν χαρὸν
γραφόν Κύριε. Ἀπὸ τὴν μετάνοιαν, ἢ ἡμῖν παράσχῃ μόνε
Φιλάνθρωπε, τοῖς πίστι λατρεύοσι, Χρῖστὲ ὁ Θεός ἡμῶν,
ἢ βεβῶσί σοι. Μνήμητι ἢ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Πρὸ χαρὸν γραφόν ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ τῇ λύγῃ διέρ-
ρηξας, ἢ λογιζόμενος ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκῆσε Τύ-
ραννον ἐδήσας. ῥυσάμενος πάντας, ἐκ δεσμῶν τῷ Ἀδὲ
τῷ Ἀναστάσει σου. δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, Φιλάνθρωπε Κύριε.

Βασιλεύ σοι. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
 σταυρωθῆς ἡ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς ἐκ τάφου τριήμερος,
 ἡ τὸν Πρωτόπλαστον Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθά-
 τε, καί με εἰς μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κυριε καταξιώσων,
 ὅλης καρδίας μου, ἡ ἐν θερμῇ τῇ πίστι ἡ κραυγάζων
 Μνήθητί μου Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ἡ ἡμᾶς ὁ ἀπαθὴς, παθητὸς ὅγιωτο ἀνθρώπος, ἡ ἐκ-
 σίως ἐν Σταυρῷ, προσηλωθῆς ἡμᾶς ἐξανέστησε. διὸ
 δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ πάθος ἡ τὴν Ἀνά-
 σιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν ἡ σωζόμεθα ἀνα-
 αζόντες. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ὁν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἡ τὸ τῷ Ἀδὲ κράτος σκυλερί-
 σαντα, ἡ ὁραθῶτα Γυναῖ. Μυροφόρας λέγοντα Χαί-
 τε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ θερμῆς λυγρώσασθαι τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν κραυγάζοντες πάντοτε. Ἀπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν Φωνὴν
 ὁρᾷ αὐτόν. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Ὁν Πατέρα ἡ Υἱόν, ἡ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ Ἄγιον, ὁμο-
 φρόνως αἱ Πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξόμεθα, Μονά-
 θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσιν Ὑποστάσεων, ἀσύγχυ-
 ον μίαν, ἀπλήν, ἀδιαίρετον ἡ ἀπόρριπτον, δι' ἧς ἐκλυτρί-
 εθαι τῷ κυρῶς τῆς κολάσεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁν Μητέρα σου Χριστέ, τῆς ἐν σαρκὶ ἀσπόρου τεκῆσάν
 σε, ἡ Παρθένον ἀληθῶς, ἡ μετὰ Τόκον μένουσαν
 Ὁθρον, αὐτὴν σοὶ προσάγομεν, εἰς πρεσβίαν Δίεσπота
 λαυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς
 οὐσί σοι. Μνήθητι ἡ ἡμῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τέλος τῆς Τέταρτης Ἠχῆς.

Ἰανηγουριῆς, ἡ χορευτῆς ὦν, φέρεις.

Τέταρτον εὐχος μεσικωτάτη χρ. σκ.

Ὁ τῆς χορευτῆς δεξιόμενος πλαττης.

Φωνὰς βραβεύεις, ἡ κροτῶν ἐν Κυμβάλας.

Ὁ τὸν Τέταρτον Ἦχον, ὡς εὐφρανίας

Πλήρη, χορευτῶν εὐλογεῖ τὰ εἶφ.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν τέταρτον Ἦχον τοῦ Μεξελούδιον.

Λάδος τέταρτος τῷ Πατρὶς σου πέλας

Λογὴ δ' ὑπάρχεις ἡ τέρας διαπατῶν.

ὣτως μεσαζεις ἐν ἐκπλῶ τῶν σάββα.

Ἰανηγουρίδων ὡς τε ἀρχὴ θ' ὡς τέλος.

Πάντως

Πάντως χάρις ἢ βροτοῖς δοῦν λύσις.

Τέταρτε λαμπρῶς ποικίλα δρῶν τὰ μέλη.

Η Χ Ο Σ. Πλ. Α'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Λιὰ τὴν ἡμῶν Στρωτὸν Χριστὲ, διάβολον ἡχυνας, ἢ διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σε, τὸ κώτερον τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν. ἢ ἐσώσας ἡμᾶς ἐκ τῶν πυλῶν τῆς θανάτου. δοξάζομεν σε Μονογενε

Ο τὴν Ἀνάστασιν δόου, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἡχθῇ, ἔφριξαν τέτον οἱ Ἀρχόντες τῷ Ἀδμ, ἢ ἐπὶ τῆς πύλαι ὁδοῦ. εἰσεληλυθε γὰρ ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, λέγων τοῖς ὡ δεσμοῖς, ἐξέλθετε. ἢ τοῖς ὡ τῷ σκότει, ἀνακαλύπτετε.

Η ἐξ αὐτοῦ, ὁ τῶν ἀσπράτων Κτίστης, διὰ Φιλανθρωπίαν, σαρκὶ παθῶν ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. δεῦτε Πατριὰ τῶν Ἑθνῶν, τέτον προσκυνήσωμεν. τῇ γὰρ αὐτῇ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ῥυθίτες, ὡ τρισὶν Ὑποστάσεσιν, ὡ Θεὸν ὕμνῃν μεμαθήκαμεν. Ἔτερα Στιχηρὰ, Ανατολικά.

Εσπερινὴν προσκύνῃσιν προσφέρω σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων, ὡς ὡ ἐσώπτερι διασαρκὸς, λάμψαντι τῷ Κόσμῳ, ἢ μέχρις Ἀδμ κατελθόντι, ἢ τὸ ἐκῆσε σκότος λύσαντι, ἢ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι. Φωτοῦτα Κύριε δοξα σοι.

Τὴν Ἀρχηγὸν τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογῶμεν. αὐτῇ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κόσμος ἐκ πλάνης σέσωται. Χαίρει χορὸς Ἀγγέλων, Φεύγει Δαιμόνων πλάνη, Ἀδμ πεσὼν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Οἱ τῆς Κρυσθίας αἰχμῶντο ὑπὸ τῶν παρανόμων, καλῶντε Χριστὸν τὴν ἔγερσιν. ἢ λαμβέτε ἀργύρια, ἢ ἡπάτε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τῷ μνημῆτι ἐσπλήθη ὁ νεκρὸς. τίς ἦδε; τίς ἦκασε νεκρὸν κλαπῶντα ποτὲ. μάστιγα ἐσφυρησμένον ἢ γυμνόν, καταλιπόντα ἢ ὡ τῷ τῷ Φῶς τὰ ἐντάδια αὐτῆ; μὴ πλανᾷς Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ὁδοὺς τῶν Προφητῶν, ἢ γινώτε, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἀληθὺς, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Κόσμῳ ἢ Παντοδύναμος.

Κύριε

Η καὶ ὁ τὸν Ἀδὸν σκυλεύσας, ἢ τὸν θάνατον πατήσας
 σωτήρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον, τῷ Σταυρῷ τῇ
 τιμῇ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἀρουρᾷ θαλάσῃ, τῆς Ἀπιοσυγάμης Νύμφης εἰκὼν
 διεβράφη ποτὶ. Ἐκὼ Μωϋσῆς διαίρετης τῆ ὕδατος, εὐθα-
 δε Γαβριὴλ ὑπὲρ τῆς τῆ θαύματος. τότε τὸν βυθὸν ἐπέ-
 ζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγαίνησεν
 ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τῆ Ἰσ-
 ραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμεμπτος μετὰ τὴν κήσιν τῆ Ἐμ-
 μανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθόρος. ὁ ὢν, ἢ προὖν, ἢ φανὴς ὡς ἀν-
 θρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Εν τὸν σαρκωθῶτα Σωτῆρα Χριστὸν, ἢ τῶν Οἰρανῶν μὴ
 χωριθῶτα, ὡ φανὴς ἀσμάτων μεγαλίνομεν. Ὅτι
 Σταυρὸν ἢ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γνῶς ἡμῶν, ὡς φιλάν-
 θρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἀδὸν πύλας, τριήμερος ἀνέ-
 σης, σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Η γνήσις σε τῆς πλευρᾶς ζωοδοτα, κενὸς ἀφέσεως,
 πᾶσιν ἐξεβλυσας ζωῆς ἢ σωτηρίας. σαρκὶ δὲ θά-
 νατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρέμενος οἰκήσας τὰ
 Φω δε, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, συναναστήσας σεαυτῷ ὡδῆσας
 ὡς Θεός, διὰ τὸ το βωῶμεν· φιλάνθρωπε Κίριε δόξα σοι.

Σωῆσε ἡ Σταυρώσει, ἢ ἡ ὡ ἀδὸν κάθοδος, φιλάνθρωπε
 ὑπάρχει, σκυλεύσας γὰρ αὐτὸν, ἢ τὴς πάλαι δεσμίαις
 συναναστήσας σεαυτῷ, ὡδῆσας ὡς Θεός, τὸν Παραδόχον
 ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τὴν ἡζιώσας. διὸ ἢ ἡμῖν τὰς δεξαζέ-
 σι, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρηται ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν,
 Παραδείσῃ εὐχητορας καλεῶν, ὡς μόνος Εὖςπλαγχνος.

Ο δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, ἢ τριήμερος ἐκ νε-
 κρῶν ἀνάσας, τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὰ πάθη θεοάπευσεν,
 ἢ ἀνάσῃσιν ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε, ἢ
 σωσον ἡμᾶς. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Η αὐτὸς ἢ πύλη ὑπάρχεις, Παλάτιον, ἢ Θρόνος τῆ Βα-
 σιλέας, Παρθένε πάντεμνε, δι' ἧς ὁ Λυτρωτὴς μὴ
 Χριστὸς ὁ Κύριος, τὰς ὡ σκότῃ καθεύδουσιν ἐπέσαιν,
 Ἡλὸς ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων εἰς ἔπλα-
 σε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χερὶ τῇ ἑαυτῇ. Διὸ πανίμνητε,
 ὡς μητρικὴν παρόχσιαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως
 πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Τὸν

Εν συναρχον Λόγον Πατρί ἡ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένῳ τεχθῶτα ἡς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοί, ἡ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠδοκίμῃσεν σαρκί, ἀνελθὲν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡ θάνατον ὑπομῖναι, ἡ ἐγείραι τῆς θεοῦ τας ἐν τῇ ἐκείνῃ Ἀναστάσει αὐτῆς. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίε ἡ ἀδιόδευτος. Χαῖρε τήχος, ἡ σκέπη τῶν προστρέχόντων εἰς σέ. χαῖρε ἀχίμασε λιμῆν, ἡ ἀπιρόγαμε, ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί τὸν ποιητὴν σε ἡ Θεόν, προσβέυσσα μὴ ἐλπίης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, ἡ προσκυνούντων τὸν τόκον σε.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὗ ἡ ἀκρος.

Κανὼν ὁ τέμπτος Φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ.

Ω δὴ, α. Ἰππεν ἡ ἀναβάτην.

Εράτος τῆς αἰαίας, ἡ τρισηλίε μορφῆς, ἀνυμνῶντες βοῶμεν. τὸν νῦν ἡμῶν καταύχασον, Θεὲ παντοδύναμε, ἡ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα, μετεώρισον δοξάν ἀφρασον.

Ενωσε τῶν Ἀγγέλων διάκρομοι νοεροί, ἀσιγήτως ὑμνῶσιν ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, Μονάδα τρισαριθμον, ἡ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερῶσιν παντοδύναμον.

Εκίλε τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτατον Φωτισμόν, τῇ ψυχῇ με παράχες, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, ἡ θείαν κατανύξιν, καθαδικὴν Δέσποτα, πολυέλεε πάσης Κτίσεως. Θεοῦ.

Ωσπερ ἐπὶ τὸν πέκον κατῆλθον ἀποφητὶ, ἐρανέθην Παρθένε, ὁ υἱός σου μήτρας σε, ὁ Θεός ἡ ἔσωσε, ἐρανθεῖσαν ἀτασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν Ἀχραντε.

Ω δὴ, γ. Οὐκ ἔξας ἐπ' ἐδνός.

Εοήσας τὰς νοεράς ἐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδῶς ἀπαύσας τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεέ, ἡ παντοεργὴ ἀλλὰ ἡ τῶν πηλίνων, ἡ γηγενῶν δέξαι τὴν δέξιν, ἡ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Οπάσῃ κατὰ φύσιν τροπῇ ἀπαράδεκτος, τοῖς ἀλλοιμένοις ἡμῶν ἡ μέλπεσι, τὴν ἀνεξιχνίασον πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθοσύνης, πλημμελημάτων δὲ συγχώρησιν, ἡ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ηατίρα, ἡ τὸν Υἱόν, ἡ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν ἀπαρολλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν οἶκον ἡ τριλαμπὲς Κυρίον τῶν ἀπαντων, ὡς οἱ Προφῆται ἡ Ἀπόστολοι,

ταρά

παρὰ σὺ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Εφάνης τῷ Μωϋσῇ, ὡς βάτω ὡς Ἄγγελος, βελῆς τῆς μεγάλης τῆ Παντοκράτορος, σὺ τὴν ἐκ Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεῷ Λόγε, δι' ἧς ἡμᾶς μετεσώχρισταις, καὶ πρὸς Οὐρανὸς ἀνεβίβασας.

Κάθισμα. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελεῖμων ὑπάρχεις Τριάς ἀμέριστε. ἐλεῖς γὰρ ἅς πάντας ὡς Παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων συμπαθὴς, καὶ πολυέλεος, διὰ προσφύεσθαι πρὸς σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, ἐσθόμενοι κεκραγότες ἰλαίδητοῖς σοῖς δόλοισι, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης κολάσεως. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τὰς προσφύγοντας πίσει εἰς σέ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτεμῶνς τὴν θεομήνην σὺ νῦν ἀντίληψιν. δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τὰς πάντας σώζειν ὡς ἔσθαι. Μήτηρ Θεῷ τῇ ὑψίστῃ, ταῖς μητρικαῖς σὺ πρεσβείαις αἰὶ χρωμῶν Θεοχαρίτωτε.

Ω, δὴ. δ'. Τὴν θείαν ἐνόησας σὺ κύνωσιν.

Παῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφασὲς ὁ Δανιὴλ Χριστὸν Κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. Δίς.

Πηλίοις τὰς ὑμνῶντάς σε σόμασι, τὸν ὑπερῷον Θεόν. Τριαδικὸν ὑποστάσεις, Μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξίωσον. Θεοτοκίον.

Πρὸ ὅρας τὸ δαυὶ κατὰ σκιν, θῆδε πρὶν ὁ Ἀβραάμ, ἐξ ἧς προῆλθω ὁ Ἅγιος, τὸν δυδεώρητον Τόκον, ἰδὼν σὺς Παρθένε συλλήψεως. Ω, δὴ, ε. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ο δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν Ἄνθρωπον, καὶ κατ' Ἐκτίαν τὴν σὴν ποιήσας, ὡς ἐμοὶ κατοίκησον, τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Εὺ με καθοδήγησον Μονὰς Τριῆλιε, πρὸς τρεῖς θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σὺς ἐλπίσεως, πληρῶσον ὡς εἴσῃ. Θεὸς ἀπνεροδύναμος.

Φως τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμῶν τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπές, ἀνεσπερον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καταίγασον ταῖς ἀγλαῖς σου. Θεοτοκίον.

Ως κατεῖδε πάλαι σέ, Ἄβη Πανάγχα, ὁ Ὑποφάνης, βλέψαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀδύσιν, εἰδὼς σε ἐπίγνω Θεῷ καλοικητήριον. Ω, δὴ, ε'. Μαινομένω κλυδωνί.

Τριφασὲς

Τριφάης ὑπάρχοντα, Θεαργία ὑποστατικῶς, ἐνίαία
πεφυκας ὡς σύμμορφος, ἢ ἰσχυρὸς ἢ κατ' ὕψιν
ἢ βέλῃσιν. Δίς.

Εκάνως ἐδήλωσεν, ὁ Προφῆτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σὺ
Φωτὶ ἐλόμεθα τῷ Πνεύματι, Φῶς τὸν Υἱόν, ὡς
Θεὸν τὸν Τρισήλιον. Θεοτοκίον.

Εὼν πταισμάτων λύτρωσιν, ἢ κινδύνων, Δέσποτα
Θεέ, ἐνίκη ἢ τρίφωτε κατὰπεμψον, σὰς ὑμνηταῖς,
προσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐ Τρισήλιον σέλας δοξολογήσωμεν, ἢ ἀπλὴν τὴν
Τριάδα νῦν προσκυνήσωμεν. ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, ἢ ἡ-
λέησε, ἢ ἐρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βοσῶν,
λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, αἰδῶλαν τὰντα τὸν Κόσμον,
ἢ Βασιλείαν ἡμῖν παρέχετο. Δέξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκρήσας ἐκ πάντων πρὸς σέ κατέφυγον, τὴν ἐλπί-
δα ἀπάντων, ἢ τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν ἢ τα-
πεινῶν, κράζων τὸ ἡμάρτον· ἁβ. ἐπιμύω τῆς χιροσιν.
ἀναιδιτῶν ὁ ἄθλιος. ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίσρεψόν
με, ἢ ῥῦσαι, πάσης καλασεως τὸν ἀνάξιον.

Ὡδὴ, ζ'. Ο' ὑπερυψύμενος.

Ως ἐλέης ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, ἢ πέλαγος
ἄπυρον, Οικτίρμων ἐλέησον, τὰς ὡς σε ὑμνῶντας,
τριλαμπὴ Θεὸν τῶν ὅλων. Δίς.

Εὐν ἀπερινόητον, αἰκὴν ἢ τρίφωτον, Θεὸν σε ἢ Κῡ-
ριον, ὑμνῶντες βοῶμεν σοι· παράχῃ τοῖς σὰς δούλοις,
ἰλασμὸν ἀμαρτημάτων. Θεοτοκίον.

Ράδαμνον ἐβλάησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς
Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδόντα,
τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὡδὴ, η'. Σοὶ τῷ Παντοκρῶ.

Ενα τῆς μιᾶς ἀνακαλύψης πάλοι, σαφῶς Κυριότητος,
Τριττὴν Ὑπόστασιν, ὡθῆς Θεέ μὲ, ἐν χήματι ἀν-
δρίων, Ἀβραὰμ ὑμνῶντι, σὸν κράτος ἐνίαιον. Δίς.

Εύμε πρὸς τὰς σὰς Θεοργικὰς ἀκτῖνας, δόξαειν κα-
ταξίωσον, Φῶς τὸ ἀπείριστον, Πάτερ Οικτίρμων, ἢ
Λόγε, ἢ τὸ Πνεῦμα, τὴ εὐαρεσάν σου, ἁβ. Κύριε παν-
των. Θεοτοκίον.

Μετράσας ἡμῖν τῆς Τρισηλὸς δόξης· τὸν ὡς Παν-
μνητε

μνητε Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυῖντα τὴν μίαν Θεαρ-
χίαν, ὡς τρισὶ προσώποις, ὑμνεῖν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὡς δὲ, θ'. Ἡσαῖα χόρευε.

Ἐαὶ σὺ σε βρόττιαι, κατ' ἀξίαν ἀναρχε Μονάρχῃ
σὺν ὑμῖν· πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ
Θεαρχικῇ σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν
κράτει, καὶ τὴν αἰνεσιν.

Δίς.

Ἐσοῦτόπω δόξῃ σε, τὸν Μονάρχην τρίφωτον Θεόν,
ἔξαιζε τὰ Χερσεβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἀχράντοις ἐν εὐ-
μασί, μεθ' ὧν ἡμᾶς τὰς ἁμαρτωλὰς, πρόσδεξαι Κύριε,
τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἀγνή, καὶ Ἀμώμος, Παρθένος τέτοκος Υἱόν, λυτρε-
μενον ἡμᾶς ὑπὸ πηρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον. ἀλλὰ καὶ
νῦν ἄλυσον ἡμῖν, τῶν πασιπώσεων, τῆτον δῆναι καθικέτευε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχ. καθίσμ.

Ἀναστάσιμα. Τὸν συνἀναρχον Λόγον.

Ἐν Σταυρὸν τῷ Κυρίῳ ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν
αἰσίαν ὑμνοῖς τιμήσωμεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ
ἐπεροδοῶμεν. ὅτι συνήγκρε νεκρὰς, ἐκ τῶν μνημάτων
ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβολῆς.
καὶ τοῖς ὡς Ἄδῃ ὥς ἀνέτηκε.

Δόξα.

Ἡ τοῖς νεκρὰς προσηγορεύθης, ὁ κενώσας τὸν θάνατον.
Ἡ ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα. αἶψα
ἐρατιώται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τὰς ἀπ' αἰῶνος
νεκρὰς ἐξανέστηας. παυτέθινάμε, καὶ ἀκατάληπτε Κύ-
ριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἄγιον Ὄρος, καὶ Θεοδαδίτι. Χαῖρε ἐμψυχε Βάτε,
καὶ ἀκατάφλεχτε. Χαῖρε ἡ μνητὴ πρὸς Θεὸν Κύριον γέ-
ρα, ἡ με' ἀγνοῖα θνήσκου πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν. Χαῖρε ἀκήρατε
Κορη, ἡ ἀπαράνδρος ἱερῆσα. τὴν Σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Ἡ μετὰ τὴν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τῶν Ἀ-
ποστόλων προσκύνησιν· ὁ Πέτρος ἐβάστα, Γυναῖκα
ἐπετόλμησαν, καὶ γὰρ ἰδεῖν ἔβλεψα. Ληστὴς ἐθεολόγησε, κα-
τὰ τὴν ἡνικαμίην σε. ἀρα καλέσεις με τὸ λοιπὸν Μαθητὴν;
ἢ πάλιν διήξεις με ἀλλοῖα βίβη; ἀλλὰ μετασθέντά με δε-
ξαι, ὁ Θεός, καὶ σῶτόν με.

Δόξα.

Ἡ ἐν μέσῳ σε προσήλθεσαν, εἰ παράνομοι τῶν κατὰ δι-
κῶν,

κων, ἡ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκινήσαν, ὡς ἐλέημον.
 Ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας Ἀδὲ τὰς πύλας, ἡ ἀνέ-
 σης τριήμερος. Ἰδραμον Γυναῖκες ἰδεῖν σε, ἡ ἀπήγγειλαν
 Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν, ὑπερυψώμας Σωτῆρ, ὃν ὑμνεῖσιν
 Ἀγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Τηρόγαμε Νύμφη Θεογενήτρια, ἡ τῆς Εὐαῆς τὴν λύ-
 πην χαρποποιήσασα, ἀνυμνεῖμεν οἱ πιστοί, ἡ προσ-
 κυνῶμεν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,
 ἡ νῦν δυσώπῃ ἀπαύσας, πανύμνητε Παναγία, ἡς τὸ
 σωθῆναι ἡμᾶς. Μετὰ τὸν Ἀρμών, ἡ Ὑπακὴ.

Εγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβόμεναι, ἡ θεῇ ἐγερ-
 σει τὴν ψυχὴν φωλιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστό-
 λοις εὐηγγελίζοντο, ἀναγγέλατε ὡς τοῖς Ἐθνεσι τὴν Ἀνά-
 σασιν τῷ Κυρίῳ, συνεργῶντες τοῖς θαύμασι, ἡ παρέχοντες
 ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α΄

Εν τῷ θλίβεσθαί με, Δαβιτικῶς ἄδω σοι Σωτῆρ μου.
 ἤσασά με τὴν ψυχὴν ἐκ γλώσσης δολίας.

Εποῖς ἐρημικοῖς ζωὴ μακαρία ἐστὶ, Θεῷ ἡ ἐρωτι, πτε-
 ρυμένους. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, περικρατῆται πάντα τὰ ὁρατά τε
 σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὃν τῆς Τριάδος ὡς
 ἐστὶν ἀψεύδως. Ἀντίφωνον. Β΄.

Εἰς τὰ ὅρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῖρο ἐκῆσε, ὅδω βοή-
 θια ἡ καὶ.

Εξία σε χεῖρ καὶ με Χριστὸς ἰπταμένη, σκαιωρίας πά-
 σης περιφυλαξάτω. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, θεολογῶντες φῶμεν, σὺ ἡ Θεός,
 ζωὴ, ἔως, φῶς, νῦς, σὺ χορηγός, σὺ βασιλεύς
 ἡς τῶς αἰῶνας. Ἀντίφωνον. Γ΄.

Επὶ τοῖς ἰσχυροῖς μοι, ἡς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυ-
 ρίον, χαλᾶς πεδῶς πλινθίς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Επὶ οἶκον Δαβὶδ, τὰ φοβερά τελεσιουργῆται, πῦρ γὰρ
 ἔχει Ὀλόγον, ἅπαντα αἰχρῶν νῦν. Δόξα, ἡ νῦν.

Εγὼ Πνεύματι, ζωαρχὴ· ἀξία, εἶ ἡ πᾶν ζῶον ἐμ-
 ψυχῶνται, ὡς ὡς Πατρί, ἅμα τε ἡ Λόγῳ.

Προσκύνησον, Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σπῆν, Ἐξομολογησάμην σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Εὐαγγέλιον τὸ, Ἐαθρόν. Ἀνάσασιν Χριστῷ, ἡ ὁ Ν΄.

Κανὼν

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ὡδὴ, α. Ο' Εἰρμός.

Ιππον ἢ ἀναβάτην εἰς θάλασσαν εὐοθρᾶν, ἢ συντρίβων πολέμους ὡς ὑψηλῷ βραχίονι. Χριστὸς ἐξετίναξεν. Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα. Τροπάρ.

Εἰ ἡ ἀκαυτοφόρος Ἑβραίων συναγωγὴ, ἐσογὴν εὐεργέτα πρὸς σὲ φυλάξασα, μητρικὴν Χριστὲ ἐπεφάνω σε, τῷ γενναίῳ λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Μεγάρως με πεσόντα τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεὶς, ζωοδότα ἀπώτως, ἢ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπερᾶσως Θείας ἐσίας, μύρω με, εὐωδίας.

Θεοτοκίον.

Πέλυσται ἡ κατάρα, ἡ λύπη πέταυται. ἡ γὰρ εὐλογημένη, ἢ κεχαριτωμένη, πιστοῖς χαρὰν ἐξανέτελεν, εὐλογίαν πᾶσιν ἀνθηφορέουσα, Χριστὸν τοῖς πέρασιν.

Ἄλλος Κανὼν Σταυροαναστάς. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ θελήσει Σταυρῷ, προσηλωθῶτι σαρκί, ἢ τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τὸν διὰ ξύλου πεσόντα ἐλευθερώσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι.

Τῷ ἐκ τάφου νεκρῷ, ἐξανασάντι Χρ. τῷ, ἢ τὸν πεσόντα συνεγείραντι, ἢ συνεδρία Πατρικὴ κατακρομήσαντι. αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδοξάσαι. Θεοτοκίον.

Τῷ χραντι Μήτρε Θεῷ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σῆ, ἢ ἐκ τῶν κόλπων τῇ Γυνήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα. Θεὸν ἀπαύτως πρέσβευε, πάσῃ περιστάσει, εἶπαι ἢ ἐπλασε.

Ἄλλος Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἢ ἡ ἀκρις.

Ὡς ἡ τεκέσα, φώτισόν με Παρθένε.

Ἰππον, ἢ ἀναβάτην.

Φῶς τὸ κατασκηνώσαν ὡς σοὶ Πανάχραντε, ἢ φωτίσαν τὸν κόσμον μαρμαρυγαῖς Θεότητος. Χριστὸν ἐκδυσώπησον φωτιθῆναι ἅπαντας, τὰς ὑμνούντας σε Μητροτάρτα.

Ὡς ὑψαζομένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἢ κεχαριτωμένη καλλοπαῖν εἰπρήναι, τῇ αἵγλῃ τῷ Πνεύματος, ὑπεδέξω Παναγνε, τὰς τὰς εἰς πάντα καλλωπίσαντα.

Εἰ πάλαι περτυθῆσα, ἢ Βάτος ἢ ὡς Σινᾶ, ἐκ ἐφλέχθη Παρθένε, τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα. Παρθένε γὰρ τέτοκας, ἢ Παρθένος ἔμενας, ὑπὲρ ὧσιν Μητροτάρτα.

Ὡδὴ, γ. Ο' Εἰρμός.

Ο πᾶσας ἐπ' ἐδούς τὴν γῆν τῇ προσάξῃ σε, ἢ μετεώρισας

ωρίσας ἀχέτως βρίζσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ,
πέτραν τῶν ἀπολῶν σε, τὴν Ἑκκλησίαν σε φρέωσον,
μόνε ἀγαθὴ καὶ Φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ὡ-
τῇ ἐρήμῳ τερατοποιήσαντι, σοὶ προσευχόμενοι Χρι-
στέ, ὅς ἡ δ' ἀντὶ τῆς Μάννα, εὐεργεσίαι σοὶ ἡμέψαντο,
παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Οἱ πάλαι Φωτοῦδῃ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ὡ-
τάφῳ Χριστέ κατέθεντο. Ἄλλ' αὐτεξουσίως ἀναστὰς,
πᾶσι πιστοῖς παρέχες, τὴν μουσικῶς ἐπισκιάζεις, ἀνω-
θεν τῷ Πνεύματος Ἰλαμίν. Θεοτοκίον.

Εὐ Μήτηρ Θεῷ ἀσυνδυάτως γεγνήσας, τῷ ἐξ ἀκηρά-
του Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνενθεν ὠδίνων μητρικῶν,
ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὁρ-
θοδόξως κηρύττομεν.

Ἔτερος Σταυροσάκας. Δυνάμι τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ.

Τῆς ἐκ τῆς τάφου Χριστέ, θανάτου λυτρωσάμενος,
τὴν ἀνυμνῶντας ζωοῦσα, τὴν ἐκείσιν σε Σταυρώσιν.

Μυρίσαι σε τὸ σῶμα Χριστέ, αἱ Μυριόβοι κατεπε-
χοντο, καὶ μὴ εὐρεῖσαι ὑπέσπερον. ἀνυμνῶσαι σε τὴν
ἐκείσιν. Θεοτοκίον.

Εκτεσε ἀπαύτως Ἀγνή, τὸν σαρκωθέντα ἐκ λαγό-
νων σε, ρυθῆναι πλάνης διαβολῆς, τὴν ὑμνεῖσας σε Παρ-
θώε Ἀγνή, Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου Ὁ πῆξας ἐπ' ὠδίνος.

Η κλίμαξ, ἡ πρὸς ἡμᾶς κατέβη ὁ Ὑψιστος, τὴν
ὁδοποίησαν φύσιν ἐπανορθώσασθαι, σὺ ἀριδηλότε-
τα Σεμνή, πᾶσι νῦν καθωράθης· διὰ σε γὰρ ὁ ὑπερά-
γαντες, Κόσμῳ ὁμιλῆσαι ἠδύκῃσε.

Πρὸ πάλαι προοριδὴ Παρθώε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν
αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ,
χρόνον νῦν ἐπ' ἐσχάτων, ὡς τῇ θεοῦ σε Πανάμωμε, πέ-
ρας ἡλικίᾳς ἀναυδοῦνται.

Ελπίθῃ τῆς αἰῶς τῆς πάλαι κατάκρισις, σὺ τῇ μεσι-
ταίᾳ Παρθώε ἄχραντε. ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ὁφθεῖς,
πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ὡς ὑπεράγαθος ἀνέβλεπες, μόνη τῶν
βροτῶν ἐγκαθάρσις. Ωδὴ, δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ελάν θῆκαν ὡσεὶ σε κύνισιν, προβλεπτικῶς Ὁ Ἀββᾶ-
κέμ. Χριστέ ὡς τρέμῃ ἐβόα σοι, ἡς σωτηρίαν λαβὼν σε,
τῷ

τῷ σώτῃ τῆς Χοιρῆς σε ἐλήλυθας. Τροπῆριον.

Τῆς Μερρᾶς τὰ πικρότατα νάματα, ὡς ὡ ἐκόνι προ-
τυπῶν, τὴν ἀφραντόν σε Σταυρὸν ἀγαθὲ, τῆς ἀμαρ-
τίας νεκρῶντα, τὴν γείσιν διὰ ξύλου ἐγλύκανας.

Σταυρὸν κατὰ τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, κατὰ γλυκείας ἐδώ-
δης, χολὴν Σωτῆρ με προσίεσαι, κατὰ Θυσίας δὲ
θανάτου τὸ Αἷμά σε τὸ Θεὸν ἐξεχεας. Θεοτεκνίον.

Εκτὸς μὴ συναθείας συνέλαβες, ἀδιασφύτως ὡ γα-
στρί, ἢ πρὶν ὠδῆσαι τέτοκας, ἢ μετὰ τόκον Παρ-
θῆνός. Θεὸν σαρκὶ τεκῆσα πεφύλαξαι.

Ἄλλος Σταυροναῖος. Εἰσακήκου τὴν ἀκοήν.

Ως ἐπάγει ἐπὶ γῆς, ὡ τῷ κρανίῳ ὁ Σταυρὸς, συνεβρίβη-
σαν μοχλοὶ, ἢ πυλωροὶ αἰώνιοι, ἢ ἐβόησαν· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Ως κατήλθον ὁ Σωτὴρ, πρὸς τῆς δεσμῆς ὡς θιγτός.
συνανέστησαν αὐτῷ, αἱ αἰτ' αἰῶνος θανόντες, ἢ ἐβόη-
σαν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτεκνίον.

Η Παρθένος ἔτεκε, ἢ τὰ Μητέρων ἐκ ἔγνοι. ἀλλὰ
Μήτηρ μὴ ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέμεινεν. ἦν ἀνυμνών-
τις, Χαίρε Θεοτόκε κραυγάζομεν.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκης. Τὴν θείαν ἐνέχσας σε.

Καρδιά, νῶ, ψυχῇ τε, ἢ σώματι, ὁμολογῶν πανευ-
σεβώς, σε Θεοτόκον κυρίως Ἀγνὴν, τὴν σωτηρίαν
καρπῶμαι, ἢ σώζεμαι Παρθένε προσβέβαις σε.

Οκτίσας ἐκ μὴ ὄντων τὰ σύμπαντα, ἐκ σὺ κτιοῦναι
τῆς Ἀγνῆς, ὡς εὐεργέτης κδόκησε, πρὸς σωτηρίαν
τῶν πίσει, ἢ πόθω σε ὑμνούντων Πανάμωμε.

Υμῶσι τὸν σὸν Τόκον Πανάμωμε, αἱ ὑπερκόσμοι
χερεὶ, τῇ σωτηρίᾳ γηθόμενοι, τῶν ἀληθῇ Θεοτό-
κῃ, φρονούντων σε Παρθένε Ἀρόλυντε.

Ερραβδὸν Ἡσαΐας ἀνέμασιν, ἐξ ἧς ἐβλάστησεν ἡμῖν
Γωραῶν ἀνθος Χριστὸς ὁ Θεός, πρὸς σωτηρίαν τῶν πίσει, ἢ
πόθω προσερχόντων τῇ σκέπῃ σου. Ὡ, ὦ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἀναβαλλόμενος Φῶς ὡς ἱμάτιον, πρὸς σε ὀρθεῖζω,
ἢ σοὶ κραυγάζω· τὴν ψυχὴν με Φωτίσον, τὴν ἰσχυ-
ρισμένην, Χρῆς ὡς μόνος εὐσπλαγχνος. Τροπ.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ὡ ἀδοξίας μορφῇ, ἐπὶ τῷ ξύλῳ
ἡττωμένως, ἐκείως χρεμαται, τὴν θείαν μοι δόξαν,
ἀφάσας

ἀφράτως προμνησμένους.

Εὐ με μετήμφιασας, πρὸς ἀφθαρσίαν Χριστῷ, φθορᾶς
Θανάτε ἀδιαφθόρως, τῇ σαρκὶ γευσάμενος, ἢ ἐξανα-
παύσας τῷ μνήματός τριήμερος. Θεοτοκίον.

Εὐ δικαιοσύνην τε, ἢ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεχῶσα Χρι-
στὸν ἀσπόμενος, ἐλευθέρων ἰδράσας ἀρᾶς, Θεοτόκε,
τὴν φύσιν τῷ Προπάτορος.

Ἄλλος, Σταυροῦν. Ὁδορίζοντες βοῶμῳ σοὶ Κύριε.

Εξέτινας τὰς χεῖρας Σωτῆρ ἡμῶν, ἐπὶ τῷ ξύλῳ, πάν-
τας προσκαλημένους, τοὺς σεαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος.

Εσχύλευσας τὸν Ἄδην Σωτῆρ ἡμῶν, τῇ ταφῇ σου, ἢ τῇ
Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας. Θεοτοκ.

Παρθένε μετὰ Τόκον ὑμνήμῳ σε, Θεοτόκε. σὺ γὰρ τὸν
Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκε. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τπαντες Προφῆταί σε, σαφῶς προήγγελλαν, γυνισμέ-
νην Θεῷ Μητέρα, Θεοτόκε πάνσομνε. μὴ γὰρ εὐρέ-
θης, Ἀγνή τελείως ἄμωμος.

Φωτεινὴν νεφέλην σε, τῷ ζῶντος ὕδατος, ἡμῶν τὸν ὕμ-
νον τῆς ἀφθαρσίας, τὸν Χριστὸν ὁμβρήσασαν, τοῖς
ἀπεγνωμένοις, σερμὴν ἐπεγινώσκωμεν.

Ως πλησίον ὤλην σε, καλὴν ἢ ἄμωμον, ἐσφραγισμένην
τῇ Παρθενίᾳ, παβαρῶς ἡγάπησεν, ὡς σοὶ ὁ σκηνώσας
Θεὸς, ὡς μόνος εὐσταγχνος. Ὡς ἢ, εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρῳ, Δέσποτα Χριστῷ,
τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασεν, ἢ ἐκ φθο-
ρᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσταγχνος. Τροπάριον.

Εἰς φθόρην κατώλισθεν, ὁ Γυνάρχης, Δέσποτα Χρι-
στῷ παρκοῦς βρώσεως γευσάμενος, ἢ πρὸν ζωὴν ἀνῆλθαι
διὰ τῷ Πάθῳ σου.

Η ζωὴ κατήνησας, πρὸς τὸν Ἄδην, Δέσποτα Χρι-
στῷ, ἢ φθόρᾳ τῷ φθάραντι γινόμενος, διὰ φθορᾶς
ἐπήγασας τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Η παρθένως ἔτεκε, ἢ τεχῶσα, ἔμεινεν Ἀγνή, ὡς
χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς Παρ-
θένος Μητὴρ βασιλέασα.

Ἄλλος, Σταυροῦν. Ἐκύκλωσέ με Ἄβυσσος.

Εξέτινας παλάμας σου, συνάγων μακρὰν ἀσπύδα σου,
ἰδοὺν

ἐθνῶν τὰ συστήματα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ ζωῇ φέροι·
σταυροῦ σε ὡς σιδήνθρωπος.

Θοκίλευσας τὸν θάνατον, ἢ πύλας τῷ Ἀδὰμ συνέτριψας. Ἀδὰμ δὲ ὁ δεσμός, λυθὲς ἀνεβόασεν, διέσωσέ με ἡ δεξιὰ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, ἢ ὄρος ἢ κλίμακα ἡμιβυχον, ἢ Πύλιν κρῖνον ἀξίως δοξάζουεν. Μαρία ὡδοῖ, Ὁδοδῶν καὶ ἤχημα. Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Μαινομένην κλύδωνι.

Παῖς ὁ αἴτιος, ἢ τὸ εἶναι πᾶσι ταραχῶν, ὡς αἰτίαν ἔχης σαρκήματος. Το καὶ ἡμᾶς, σὲ Θεομήτορ Πανάμωμε

Ελπίσας Δεσποινά, ψυχολόγον βοῦσαν πηγὴν, τῆς ἐπιστῆς προσρέχουσι τῇ σκέψει, τῇ εὐκλείᾳ, γινώσκουμένω σε Πανάμωμε.

Γωτηρίας αἴτιον, ζωοδότην τέτοκας ἡμῶν, αἰωνίαν λύτρωσιν δωρέμενον, τῶς ἀληθείᾳ, σὲ Θεοτόκον κηρύττει.

Κοντάκιον. Μυμητὶς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτήρ μου συγκαταβέβηκας, ἢ τὰς πύλας συντρίψας ὡς Παντοδύναμος, τὰς θανόντας ὡς Κτίστης συνεξάνεψας, ἢ θανάτω τὸ κώτερον Χριστέ συνέτριψας, ἢ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρύσω Φιλάνθρωπε, διὸ πάντες σοι κράζομεν, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Εκύσασαι Γυναικες τῷ Ἀγγέλῳ τὰ ῥήματα, ἀτεβήλουντο τὸν θρόνον, προχάσαντο, γινόμεναι, ἢ σύντρομοι τῇ Ἀνάσσειν ἐβλεπον· ἢ ὡς Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τὸ, χαίρετε· θάρσυντε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, ἢ τὰς δεσμίαις ἐρύσάμην. σπεύσατε ἐν τῷ τῆς Μαθητῆς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς ὡς τῇ Πόλει Γαλιλαία τῷ κηρύξει, διὸ πάντες σοι κράζομεν· σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὡ δὲ, ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ο ὑπερυψώμενος, τῶν Πατέρων Κύριος, τὴν φλόγα κατέσβεσε, τὰς Παῖδας ἐδόξισε, συμφώνως μελωδῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Τροπῆριον.

Γάρκα περιθίμμος, ὡς ἀγκίστριον θέλει, τῇ θείᾳ δυνάμει σε, τὸν ὄφιν καθήλυσας, ἀνάγων τὰς βοῶντας· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς ἦ.

Ο τῆς Γῆς τὴν ἄπλετον, ὑσιώσας στίξασιν, ὡς τὰ φως καλύπτεται, σαρκὶ ὁ ἀχώρητος, ὡς πάντες μελωδῶμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, ἦ.

Θεοτοκίον.

Μίαν

Μείαν μὴ ὑπόσασιν, ὡς δυσὶ ταῖς Φύσσει, Πανάμω-
με τέτοκας, Θεὸν σωματέμενον. ὃ πάντες μελωδῶ-
μεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἄλλος. Οἱ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

Οὐ δὲ ξύλα Σταυροῦ, τὴν τῶν ἐδώλων λύσας πλάνην.
εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ ἀνέσας ἐκ νεκρῶν, ἢ τὴς ἐν Ἀδὴ συνεγέρτας, εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οὐ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἢ Θεοτόκον ταύτην δέξας, εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Οἱ ὑπερυψῶμενος.

Οὐ ἀπεμάριζος, διαμένεις ἀτρέπτος, σαρκὶ καθ' ὑπό-
στασιν, ἡνώθη ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς σοὶ τῇ Παναγίᾳ,
ὁ μόνος εὐλογημένος.

Ἦ ύμῳ σε Πανάμωμον, Θεοτόκε Δέσποινα, συμφώ-
νως δοξάζομεν, ἢ. Θρόνον τῷ Κτίσῃ σε, ὃ πάντες
μελωδῶμεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μήτηρ τῷ Παντάνακτος, ἀγνοῆσαι Πνεύματι, Παρ-
θένῳ γεγνήσθαι, τῷ σὲ πλασθέντι, ὃ πάν-
τες μελωδῶμεν. ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐσώσε με Κύριος, Θεομήτορ Ἀχραντε, σαρκὸς περιβό-
λαιον, ἐκ σὲ περιδεμένος, ὃ πάντες μελωδῶμεν. ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ωδὴ, ἡ. Οἱ Εἰρήμος.

Εοὶ τῷ Παντοκρῶτι, ἐν καμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον
πλέξαντες, χοροῖαν ἡμῶν. πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύ-
ριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπ.

Εὐ τὸ θελήτην, τῷ σωτηρίᾳ πάθεις, ἀπὸ ἡμῶν ποτήριον,
ὡς περ ἀβέλητον. διὸ θελήσεις, δυσὶ γὰρ καταλλή-
λας, Φέρεις ταῖς ἡγίαις, Χριστὲ εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐ τῷ Πανίερῳ, τῇ καθαβάσει Ἀδὴς Χριστὲ, καλαγέλα-
τος, γεγονώς ἡμεσε, πάντας τὰς πάλαι, τῇ πλάνῃ νεκρω-
θείτας, σὲ ὑπερυψῶντας εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Εὐ τὴν ὑπὲρ νῦν, θεανδρικῶς τῷ Λόγῳ, τεκῆσαν τὸν
Κύριον, ἢ παρθενεύσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθέ-
νε εὐλογῶμεν, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων.

Τὸν ὡς Σταυρῷ ἐκκρίως, τὰς θαλάμους ἐκπετάσαντα,
ἢ τὰ δεσμά τῷ θανάτῳ διαορύσαντα, Χριστὸν τὸν Θεόν.
Ἰερῆς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τὸν

Πάντες ὡς Νυμφίον ἐκ τάφου ἀνατείλαντα Χρ. σὺν τὸν Θεόν,
ἢ Μυροφόροις ὁσθαίτα, ἢ χαρὰν αὐταῖς φθεγγόμενον.
 Τροῖς ὑμνεῖτε. Λαὸς ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς Θεοτοκ.

Πάντων Χερσβίμ ὑπερτέρα. ἀνεδήχθης Θετόκε Ἀγνή, σὺ
 τῇ Γαστρὶ σὺ τὸν πῦτοις, ἐποχόμενον βασιλεύσασα. σὺ
 σὺν Ἀσωμάταις, βροτοὶ δοξολογῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

"Αἰῶς, τῆς Θετόκης. Σοὶ τῷ Παντεργῷ.

Πᾶσαι ταὶ νῦν, ἡ Προπατέρων λύκη, χαρὰν τετρα-
 μῶν σὺ τῆς Θεομήτορος. ἔθιν ἀπαύτως, ὑμνεῖμὲν σε
 Παρθένε, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τοὶ σὺν ἡμῖν, τῶν Ἀσωμάτων δῆμος, Παρθένε τὸν
 πῦτον σὺ τὸν ἀκατάληπτον, μίαν χορείαν, σπράμιαι,
 σὺν πᾶσι, ἢ ὑπερυψῶντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τοῖς διαγύς, ἀθανασίας Κόρη, ἐκ σὲ ἐξελίλυ-
 θῶ, ὁ πᾶντων Κύριος, ῥύπον ἐκπλύνων, τῶν πί-
 σι σὲ ὑμνεῖνται, ἢ ὑπερυψῶντων εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θὸν ἀληθῶς, ἢ Φωτοφόρον Θεόνον, ἢ Πλάκα τῆς
 χάριτος, ὁμολογῶμεν σε, Λόγον Παρθένε, Πατρός
 ὡς δεξαμένην· σὺ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω δὴ, θ'. Ο' Εἰσμός.

Πᾶσα χόρευε, ἡ Παρθένε ἔχω σὺ Γαστρί, ἢ ἔτεκεν Υἱόν
 τὸν Ἐμμανὴλ, Θεόν τε ἢ Ἀνθρώπον. Ἀναβόλῃ ὄνομα
 αὐτοῦ, σὺ μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένου μακαρίζωμεν. Τροπ.

Πάντες πεσόντα ἄνθρωπον, ἀνεδέξω Δέσποτα Χριστέ, ἐκ
 Μήτρας Παρθενικῆς, ἁλῶ σπλαγχνεῖς. μόνον ἀμαρ-
 τίας δὲ μὴ μετασχῶν, ὅλον ἐκ φθορᾶς, σὺ ἡλευθέρωσας,
 τοῖς ἀχραντοῖς σὺ παθήμασι.

Θεοῦ τῷ Αἵματι, κενωθέντι Δέσποτα Χριστέ, ἐκ τῆς
 ἀχραντοῦς πλευρᾶς, ἢ ζωοποιῷ, θυσιᾷ μὲν πέπαι-
 νται εὐδαίμων. πᾶσα δὲ ἡ Γῆ, σὺ τῆς αἰνέσεως, τὴν θυ-
 σίαν ἀναφέρωμεν.

Θεοτοκίον.

Οὐ Θεὸν ἀσώματον, εὐδὲ πάλιν ἄνθρωπον ψιλόν, προ-
 σήμαγενὴ Ἀγνή, Κόρη ἢ σεμνή, ἀλλ' Ἀνθρώπου τέ-
 λειον, ἢ ἀψευδῆ, τέλειον Θεόν. σὺ μεγαλύνωμεν, σὺν
 Πατρίτι ἢ τῷ Πνεύματι.

"Αἰῶς. Σε τὴν ὑπὲρ νῦν.
 Σε τὸν σὺ Σταυρῷ τὰ πάθη δεξιόμενον, ἢ θανάτῳ
 συντρίβοντα, τῷ Ἀδὲ τὴν δύναμιν, εἰ πιστοὶ ὁρδο-
 δῶς μεγαλύνωμεν.

Σε

Εν τὸν ἀναστάντα, ἐκ τὰ Φω τριήμερον, ἡ τὸν Ἀδὴ
 σκυλεύσαντα, ἡ Κόσμον φωτίσαντα, οἱ πιστοὶ ὁμο-
 φρόνως μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεότοκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας αἰτή-
 σαι, πταισμάτων τὴν ἀφεσίμω δωρηθῆναι τοῖς πίστι
 ἀνυμνεῖσί σε. Ἄλλος, τῆς Θεοτέκν. Ἡσαΐα χόρευε.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ἐτυρώθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ
 πάντων Δημιουργῷ ἡ Μονογενῇ, Υἱῷ τοῦ Γεννήτορος,
 ὡς ἐξ ἀνδρός, ἀνευ δε σπορᾶς, ὥνως ἡ ἐμφυχος, Θεο-
 τόκε Ἀνιάρθως.

Ηερομανὴν ἔστησας, τῷ θανάτῳ ἄχետον ὁρμήν, γεννήσασα
 σαρκικῶς, ὀνίως ὑπὲρ νῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ προβαλὼν
 τόματι πικρῷ, Ἀδὴς κατήρηται, Παναγία Μητροπάρθως.

Εν Θρόνῳ καθήμενος, ὁ Υἱός σε, τῷ Δεσποτικῷ, πρυστοῖς σε
 ὡ κορυφατοῖς, θείαις ἀρεταῖς, Φαιδρῶς διαλάμπεσσαν, ἐκ
 δεξιῶν, ἔστησεν αὐτῷ, νέμων τὰ αἵσια, ὡς Μητρί σοι Πανα-
 μώμητε. Εἰς τῆς Λίνες. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ηύριε, ἐσφραγισμῶν τῷ τὰ Φω ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλ-
 θες ἐκ τῷ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτοκῆς.
 ἐκ ἔγνωσαν τῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σε Ἄγγελοι,
 ἐκ ἥδοντο τότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε κρατιῶται. ἀμ-
 φότερα γὰρ ἐσφραγίσαι τοῖς ἐρευνῶσι. πεφανέρωται δε τὰ
 θαύματα, τοῖς προσκυνῶσιν ὡ πίστι τὸ Μυστήριον. ὁ
 ἀνυμνεῖσι, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαθίασιν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Ηύριε, τῆς μοχλὸς τῆς αἰωνίης συντρίβας, ἡ δεσμά
 διαρρήξας τῷ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σε τὰ ἐν-
 τὰ Φω, ἡς μαρτυρίαν τῆς ἀληθῆς τριήμερ τὰ Φως σε, ἡ
 προσῆγες ὡ τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ὡ στηλαίῳ τηρέμενος. με-
 να σε τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ηύριε, αἱ Γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τῷ ἰδεῖν σε τὸν
 Χριστόν, τὸν δι ἡμᾶς παθόντα, ἡ προσελθόντα, εὗρον
 Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ κυλιθῶντα, ἡ
 πρὸς αὐτὰς ἐβόησε λέγων ἀνέστη ὁ Κύριος, ἡ πατε τοῖς Μα-
 ρθαῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ηύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμῶν τῷ τὰ Φω, ὡς ἡ
 σπλῆδες ἡ τῶν θυρῶν κεκλησιμῶν, πρὸς τῆς Μαθητῶν σε.
 δακνύν αὐτοῖς τὰ τῷ σώματος παθῶν, ἡ περ καλεδῆξω Σωτὴρ
 μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, μὴλωτας ὑπῆνε, καὶ
 ὡς

ὡς Υἱὸς θεοῦ Θεοῦ Κόσμον ἡλεθέρωσας, μέγας τὸ ἔλεος ἀκατάληπτε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀναθλ.
Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἡ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δὲ ἡμᾶς Σταύρωσιν, ἡ ταφῇ σαρκὶ καταδεχάμενος, ἵνα ἡμᾶς τῆς Ἀδὲ ἐλευθερώσης πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σε ἄλλον ἔχ οἶδμεν.

Κύριε τὰ ὑπερλάμποντά σε θαύματα, τίς διηγήσεται; ἡ τίς ἀναγγελεῖ τὰ Φρικτά σε μυστήρια; ὡς ἀνθρωπίνης γὰρ οὐκ ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανερώσας τῆς δυνάμεώς σε, ὡς γὰρ τῷ σταυρῷ σε, τῷ Ληστῇ Παραδείσῳ ἡνοιξας, ἡ ὡς τῇ ταφῇ σε, τῆς μοχλὸς τῆς Ἀδὲ συνετρίβας, ἡ ὡς τῇ Ἀναστάσει σε, τὰ σύμπαντα ἐπλήτισας, εὐσπλαγχνε οὐράσῃ.

Μυροφόροι Γυναῖκες, τὸν τάφον σε καταλαβῆσαι, λίαν πρῶτ', ἐπέζητην σε μυρίσαι τὸν ἀθάνατον Λόγον ἡ Θεόν, ἡ τῆς Ἀγγελικῆς ῥήμασιν ὡκηθῆσαι, ὑπέσπερον ἡ χαρᾷ τοῖς Ἀποστόλοις μνηύσαι ἐμφανῶς, ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἡ παρεχῆς τῷ Κόσμῳ ἰλασμόν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν Θεοδέχμονος τάφου, πρὸς τῆς Ἰουδαίκοι Φυλάκες ἐλέγον, ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συμβουλῆς, φυλάσσειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, ματὴρ ἐκοπιάσατε, κρύψαι τὴν Ἀνάστασιν τῆς σταυρωθῆτος βυλόμενοι, τρανῶς ἐφανερώσατε, ὡς τῆς ὑμῶν ματαιόφρονος συνεθείμ, τί πάλιν κρύψαι συμβυλεύεσθε, ὃ ἡ κρύπτεται, ματὴρ δὲ παρ' ἡμῶν ἀκρύσατε, ἡ πιεῦσαι βελησάτε τῶν γινόμενων τὴν ἀλήθειαν. Ἀγγελος ἀσραπτηφόρος ἐνανθῶν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, ἡ τῷ φόβῳ νεκρῶσιν συνεχέθημεν, ἡ φωνήσας ταῖς κραταύφοροις Μυροφόραις, ἔλγε Γυναῖξιν, ἔχ ὁράτε τῶν φυλάκων τὴν νεκρῶσιν, ἡ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τῆς Ἀδὲ τε τὴν κώωσιν; τί τὸν τὸ νίκος τῆς Ἀδὲ κατασχέσαντα, ἡ τῆς Θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θιγτὸν ἐπιζητῆτε; εὐαγγελίσασθε δὲ, ταχύ πορευθῆσαι, ταῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι, ὅντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λιττεργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ο Ἀληθὴς ἐν τῷ Σταυρῷ, Θεὸν αἰνᾷ σε τιθεύσας Χριστὲ, ὡμολόγησέ σε ἡλικρινῶς ἐκ καρδίας, μνήθητί με Κύριε βούων, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Τὸν ἐν τῷ ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ζῶν ἀνθήσαντα τῷ γέ-

ναι ἡμῶν, ἢ ξηράναντα τὴν ἐκ τῆ ξύλης καταραν, ὡς
Σωτῆρα ἢ Δημιουργόν, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τὴν θανάτω σε Χριστέ, θανάτω ἔλυσας τὴν δύναμιν,
ἢ συνήγησας τὰς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, σὲ ὑμνῶντας
τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἢ Σωτῆρα ἡμῶν.

Επὶ τὸ μνημά σε Χριστέ, παραγωγόμεναι Γυναῖκες σε-
μναί, ἐπεζητήεν σε Ζωοδότα μυρίσαι, ἢ ὠφθη ταύταις
Ἄγγελος βοῶν· ἀνέστη ὁ Κύριος.

Εταυρωθιώτος σε Χριστέ, ὡ μέσῳ δύο καταδίκων Λη-
στῶν, ὁ μὲν εἰς βλασφημῶν σε, κατεκρίθη δικαίως·
ὁ δὲ ἄλλος σὲ ὁμολογῶν, Παράδεισον ὤκησε.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, παραγωγόμεναι Γυναῖκες
σεμναί, ἀνεβόησαν ὁ Χριστὸς ἀνέστη· ὡς Δεσπότην ἢ
Δημιουργόν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Δόξα.

Τραϊὰς ἀμέρισε Μονὰς, ἢ παντεργός, ἢ παντοδύναμος, ὁ
Πατήρ, ὁ Υἱός, ἢ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, σὲ ὑμνῶμεν τὸν
ἀληθινὸν Θεόν, ἢ Σωτῆρα ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐμψυχε Ναὲ Θεῷ, ἢ πύλη αἰδοόσευτε, χαῖρε
ἁφλεκτε, ἢ πυρίμορθε Θρόνε· χαῖρε Μητὴρ τῆ
Ἐμμανηλ, Χοιρὴ τῆ Θεῷ ἡμῶν.

Τέλος τῆ πλ. Α'. Ἦχος.

Θρηνοῦν· ἢ σὺ, ἢ Φιλοκτιέρμων ἄγαν.

Ἄλλ· εἰς τὰ πολλὰ ἢ χορεύεις ευρύθμως.

Ὁ μυσικὸς νῆς, ὃν ἐγνώρισε τέχνη.

Τίς ἢ παρεκλίνας κλῆσις πλαγίων;

Πέμπτεσσέ τάξις, ἀλλὰ πρῶτον τῆ μόνης,

Ἐχη σε, ἢ λέγη σε πρῶτε πλαγίων.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν Πλ. α' ἦχον τὸν Ὑποδῶριον.

Πρώτῃ Πλαγίῳ Κυρίῳ πρώτῃ λέγω.

Κεῖνος μιμῆσαι μέλος ἔπερ Πλαγίῳ.

Ἄλλον ἀνιῶς ὡ τριφωνία κλίνων,

Οὐχ' ὡς δ' ἐκένος τετραφωνία πρέπας.

Οἱ αὖτε καὶ οἰδεῖσσι τὸν λόγον,

Καθ' ὃν Πλαγίῳις λήξας ὡ τριφωνία.

Η Χ Ο Σ. Πλ. Β'

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ηἰκνῦ ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τὴν Ἀδμ. ὡ τῷ Σταυρῷ
 αὐτῷ, ἵνα τὴν οὐκ ὀκνῇ θανάτῳ καὶ θνήσκῃς, συνα-
 γίσῃς σεαυτῷ ὁ ὡ νεκρῶν ἐλείθερος. ὁ πηγάζων ζωὴν ἐκ
 τοῦ φωτός, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν ἀγαλλίασιν τῷ Κόσμῳ ἐδώρησάτο, ἵνα πάντες
 καυχώμενται τὸν ὕμνον. ὅπως ἡπώμην ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς.
 τὸ ἀπρόσιτον Φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὖ Κύριε τὸν ὄντα ὡ πάσι τῇ Κτίσει, ἀμαρτωλοὶ πᾶ-
 σεις ὡ τῷ Οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικῇς. ὡ τῷ
 Ἀδμ.; ἐπάτησας θάνατον. εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλά-
 σσης; ἐκὶ ἡ χηρὰ σε Δεσποτά. πρὸς σε καταφεύγμεν,
 σοὶ προσκίπτοντες ἰκετεύομεν. ὁ ἀίαςας ἐκ τῶν νεκρῶν,
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν τῷ Σταυρῷ σε Χριστέ καυχώμεθα, ἡ τὴν Ἀνα-
 στάσιν σε, ὑμνήσω, ἡ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ ἡ Θεὸς
 ἡμῶν. ἐκτός σε ἄλλον οὐκ εἶδαμεν.

Δὶα πάσις εὐλογῶν τὸν Κύριον, ὑμνῶμεν τὴν Ἀνάστασιν
 αὐτῆς. Σταυρὸν γὰρ ὑπεμείνας, θανάτῳ θανάτῳ ὤλεσε.

Δὶα τῇ δυνάμει σε Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τῷ
 ἀρχαίῳ ἔχοντα τὸ θάνατον, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τῆς
 Σταυρῷ σε, δωρούμενος ἡμῖν, ζωὴν ἡ ἀσφαλείαν.

Ημεῖς σε Κύριε, τα δεσμὰ τῆς Ἀδμ. συντρίψας
 ἀνέστης. ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις, τὸν Κόσμον ἐφω-
 τίσας, Κύριε δόξα σοι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίην.

Πρὸς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυ-
 μνήσει σε τὸν ἀλόχευτον ἱερόν; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πα-
 τρός ἐκλάμβας Τὸν μετ' ὅθεν, ὁ αὐτὸς ἐκ σε τῆς Ἀγνῆς
 προῆλθω ἀφ' ὁρατῶς σαρκωδὲς, φῆσι Θεὸς ὑπάρχων, ἡ
 φύσις γενόμενος ἀνθρώπος δι' ἡμᾶς. ἐκ τῆς θαλάσσης πρὸς ὡ-
 πων τεμνόμενος, ἀλλ' αὖ θαλάσσης φύσει, ἀσυγχύτως, γνω-
 ριζόμενος. αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παρμακάρισε, ἐλεηθῆ-
 ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ.

Τὴν

Πρὴν Ἀνάστασιν σε Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελον ὑμῶν
 ἐν Οὐρανοῖς, ἢ ἡμᾶς τὰς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ὡς
 καὶ ἡμεῖς παρὸς σε δοξάζον. Τὰ κατὰ ἈΛΦΑΖΗΤΟΥ.

Πίλας συντρίψας χαλκᾶς, ἢ μοχλὲς τῷ Ἀδὰμ συν-
 θλάσας, ὡς Θεὸς Παντοδύναμος, γένοις ἀνθρώπων
 πεπτωκόσιν ἀνέστησας· διὰ τοῦτο ἢ ἡμᾶς συμφύτως βοῶ-
 μεν· ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῷ εἰσεὶς ἡμᾶς τῆς πάλαι Χοιρὸς, ἐταυρωθῆσαι θέλων,

Σταυρωθῆναι προσκυνῶνται, ἢ τὰ ὦτά τεθῆναι ἐν Μήτρει σου
 ἱναῖκεται, μετὰ θαυμάσιον ζητῆσαι βοηθεῖσαι· ἔλεον, εἴ μοι Σω-
 τὴρ τῶν πάντων, πῶς κατεθέχῃ τὰ ὦτά σιχῆσαι· σιχῆσας δὲ
 θέλων, πῶς ἐκλάττει· πῶς μετέδωκε· τοῖς δὲ τόπος, τῇ
 σὸν ζωὴν ὅσον κατέκρυψε Σῶμα· αἰδῶ Ἀποστόλου, οὐδέ τι
 ἡμῶν ἐμφορῶν, ἢ παῖσιν αὐτῶν ἡμῶν τῇ ἐδουλομένη θαυμάσιον
 βοηθεῖσαι δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτάς ἀπεβήκει, τῶν
 θανάτων παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἦκατε, ἐπὶ αὐτῇ·

Κύριος, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, ἢ τῇ μέγα ἔλεος.

Εταυρωθῆς ὡς ἡβηλῆθες Χοιρὸς, ἢ τὸν θάνατον τῇ
 σταυρῷ σου σκυλευσας, τοῖς ἡμέτερος ἀνέτης, ὡς Θεὸς μετα-
 δόξας, τῷ Κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεῖ τὴν ζωὴν, ἢ τῇ
 μέγα ἔλεος. Δόξα, ἢ πρὸ Θεοτοκίῳ.

Οπάρτη· ἢ Λυτρωτὴς μὲν Παναγνὴ Χοιρὸς· ὁ Κύριος· ἢ
 τῇ σὲς νηὶς προελθῶν, εἰς εὐδαιμόνιον, τῆς προση-
 κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἡλὲ θέρωσε. ὁ σοὶ Παναγνὴ, ὡς τῷ
 Θεῷ Μητρί τε, ἢ Παρθένῳ ἀληθῆς, θείῳ μὲν ἀποχρητῶν
 τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ, χαῖρε Δέσποτῳ, πρὸς τῇ
 σκέπῃ, ἢ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτικὸν·

Αγγελοὶ καὶ ὁσάμινος ἐπὶ τῇ νηὶ μάρτυς, ἢ οἱ Φυλάκοντες,
 ἀπακράδοντες· ἢ ἦκατε Μαρία ὡς τῷ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ τὰ
 τὰ ἀχρηστῶν σε Σῶμα· ἐσχιλεύσας τὸν Ἀδὰμ μὴ πηλαδῆσαι
 ὡς αὐτῷ· ὁπότε καὶ τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τῇ ζωῇ,
 ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι. Θεοτοκίον.

Οπάρτη· ἢ Λυτρωτὴς μὲν Παναγνὴ Χοιρὸς· ὁ Κύριος· ἢ
 τῇ σὲς νηὶς προελθῶν, εἰς εὐδαιμόνιον, τῆς προση-
 κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἡλὲ θέρωσε. ὁ σοὶ Παναγνὴ, ὡς τῷ
 Θεῷ Μητρί τε, ἢ Παρθένῳ ἀληθῆς, θείῳ μὲν ἀποχρητῶν
 τὸ χαῖρε τῷ Ἀγγέλῳ, χαῖρε Δέσποτῳ, πρὸς τῇ
 σκέπῃ, ἢ σωτηρίᾳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀπολυτικὸν·

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρὸς.

Τὸν ἔκτον ὕμνον προσθέσωσι Θεότης.

Ὡ, δὴ, α'. Ὡς ἐν ἡμέρῳ πεζεύσας.

Προὶς Τροάσας ὑμῶν μεν Θεαρχικὰς, υἱαίας Φύ-
σικας, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν φιλάνθρω-
πον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν ἡμῖν δωρόμενον.

Οὐπερὺς μόνος ἢ τριλαμπής, χαρακτήσι Κύριος,
Ὡ Θεότητι μιᾷ, πεφυκὸς συνέτισον ἡμᾶς, ἢ ἀξίω-
σιν τῆς εἰς Θεῆς ἐλπίδος.

Ηυμοσολίσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἰδνῶν. Ἐκκλησίαν
ἡμῶν σε. Τρισυπόστατον Θεῖν, προσηκῆν ἰδοῦσθαι ἐξ
ἐ, ἢ δι' ἔπερ, ἢ ἐν ᾧ τὰ πάντα γέγονεν. Θεοτοκ.

Εκ τῆς Γαστρὸς σου προήλθεν ὁ νεκρὸς, Θεοτόκε Ἥλιος, ἢ
κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφάης Θεότητις αἰγυαῖς ὄν ὑμῶντες
εὐσεβῶς σε μακαρίζομεν. Ὡ, δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὁ σὺ.

Βρομήσας τρίψυτε Θεῖ, τάξας τὰς ἐραυνίς, κατὰ
ῥεύσας μέλτην. Τρισυνία σε Φωαῖς, δέξαι μεθ'
ἡμᾶς, ἀνυμῶντας σε τὴν ἀγαθότητα.

Πρὴν μόνην ἀτρέπτον τρίτην, σύμμορφον υἱαίαν, Θεαρ-
χίαν ὑμῶντες, λυτάζομεν σε θερμῶς, ἀμαρτημάτων
τοῦτων, καταπέμψαι ἡμῖν συγχωρήσιν.

Οὗτος ὁ ἀναρχὴς Πατήρ, σύμμορφε Θεῷ Λόγῳ, ἢ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ θῆον τὸ ἀγαθὸν ἢ εὐδὲς, τὰς ἀνυμῶντας
τίς τις τὸ σὸν κράτος, φέρησον ὡς εὐσπλαγχνός. Θεοτοκ.

Ηομὴν ἀνέστης Φθορᾶς. Ἀνθρωπος κατ' ἐρίαν, γε-
γονώς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μητρὶ σου Ἀγνῇ, ἢ τὰς
Γυναρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος ἡλευθερώσας.

Καθίσματα. Τὸν ἑτὲρ ἡμῶν.

Λίσποτα Θεῖ, ἐπίβλεψον ἐρανόθεν, ἵδὲ τὴν ἡμῶν τα-
πνύσιν ὡς Οἰκτίριμον, ἢ σπλαγχνιῶντι φιλάν-
θρωπε πανάγαθε, εὐαμοδίῳ γὰρ ἐλπίζομεν, συγχωρή-
σεως ἐνέχεσθαι, τῶν κακῶν ἐν ἡμαρτομεν, οἷο γὰρ μεθ'
ὑμῶν, ἢ εὐδὲς κατ' ὑμῶν. Δέξαι, ἢ ἡν. Θεοτοκίην.

Λίσποτα Ἀγνὴ ἐπίβλεψον Θεοτόκε, ἵδὲ τῶν ἡμῶν τραυ-
μαμάτων τὰς ἀλγυῖδας, ἢ σπλαγχνιῶντι Πανάχαρτε,
ἢ ἴασαι τὰ συνιδότες τὸν καίσιωτα, τῷ σῶ ἐλέμ ἀρετίζου-
σα, ἢ βούσας τὰς δέλεις σου. ἐγὼ ἡμῖ μεθ' ὑμῶν, ἢ
εὐδὲς

καθ' ἡμῶν. Ὡς δὲ, δ. Κριτὸς με δύναμις.

Υπὲρ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τριφῶτος, ἢ ψυχὴν, ἢ καρ-
διαν σὺν ἡμῶντων, θάττον ἀναβιβασον· ἢ τῆς ἐλ-
λαμψείας τῆς σῆς, ἢ λαμπρότητος αἰτίωσον.

Ζεταχημάτισον, ἢ μελεμῶν-ζωσον, ἐκ κακίας με τὰ-
σας πρὸς ἀρετὴν, μόνῃ ἀχημάτιζε· ἢ ἀπαλλοιώ-
τε Τριὰς, ταῖς σαῖς αἰγλαῖς καταλάμπρυσον.

Τήσας πρέτερον, σαφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς
τάξεις λειτουργικὰς, σὺ τῆς ἀγαθότητος, ἢ Τρισυπό-
στατος Μονὰς, μεθ' ἧν δέξαι με τὴν αἴψιν. Θεοτακ.

Θύση ἀκτίσος, Θεὸς αἰδίας, τὴν χτιστὴν τῶν Ἀν-
θρώπων προσελθὼς, ζῶσιν ἀνεμῶν-ζωσω, ὡς τῇ
Ἀγίᾳ σου Γαστρί, Θεοτόκε Ἀπαράθου.

Ὡς δὲ, ε. Τῷ θείῳ ἐγγυησε ἀγαθῇ.

Ζεῶτες ζῶσιν Θεολογικὴν, προνοητικὴν ἢ σωτικὴν τὰν-
των ὑπάρχουσαν Δεσποτῶν, τριφῶτον τε μίαν πρὸς σὲ
ἐρδοίωσαν, συγχώρησον αὐτῶντες τῶν παραπτώσεων.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος ἢ Θεὸς, ἢ ὁ συναΐδιος Υἱός, Πνεύ-
μα τὸ Ἅγιον στήριξον. Μηναρχικωτάτῃ Τριὰς τῆς
σῆς ἡμῶντας, ἢ πάσης ἐκκλησίας μῦσαι ἢ θλάψαι.

Τριμύζων λάμπει διανοῶς, ἢ πρὸς εὐαρεσκίαν τῆς
σῆς, Τρισυπυστάτε Θεότητες, Ἦλπε τῆς ὁμοῦ καθούλη-
γῶν αἰῶν, ἢ Θείας Βασιλείας μέτοχον ποιήσον. Θεοτακ.

Ο πάντα ζέων ἢ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμει σου χερεῖ.
Λέγει Θεὸς ἀναλλοίωτε, Φύρα ἢ συντηρεῖ τὰς σὲ δο-
ξαζόντας, πρεσβυίας τῆς τελευτῆς σου Θεομήτερος.

Ὡς δὲ, ς. Τῷ βίβει τὴν θάλασσαν.

Εξιδίαν ἢ εὐρεῖσιν, Θεασχία τριφῶης, ταῖς ἡμῶντας σου
δύνασαι, ἢ τῇ καλλῶς ἀκτῖσι τῷ φωταγωγῷ, τῆς σῆς
ἀγαθότητες, καταλάμπειν πάντας καταξίωσον. Δίς.

Φως τὸ ἀδιαίρετον, κατ' ἐξίαν τριλαμπές, Παντοκράτης ἀ-
τρέσις, τὰς καρδίας καταυγασοῖ τῶν πιστῶν, αἰωνίων
τῷ κρατὶ σου, ἢ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀνεκτίτρωσον. Θεοτακ.

Εν σοὶ κατεσχένηται, Ἀγκάθου σαφῶς, ὁ συντηρῶν
ἢ Κύριος, τῶν ἀπάντων, ἢ μίαν τρισταλαμπτῇ, μερῶν
τῆς Θεότητος, προσκυλῶν τῆς ἀνθρώπου νοσηρίωτος.

Καθίστα Τριαδικόν. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ ἢ Υἱὸς σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλεψοῖς ἐς ἡμᾶς
τῆς

τις τίμη σε ποιηκύνοντας, ἢ δοξαζοντας τὸ κράτος σου
ἐκπλαγχε, σὺν τοῖς τυράννοις ἐκλήλυσαι. ἄλλοι γὰρ πληρ
σε ἐκ εἰδωμένων, ἢ βίωσιν τοῖς ἐμνοσί σε· ἐγὼ ἡμὶ μεθ' ὑ
μῶν, ἢ ὑδὲς καθ' ὑμῶν. Δόξα, ἢ σὺν. Θεοτοκίον.

Θαυόνος ἡμᾶς Πανύμντε Θεοτόκε, λάμψον Φαῖσμι.
καρδίας ἐσκοτισμένας, ἢ καταύγασον τὴν πείνην
σε Παναγχαίε. ὅσα γὰρ θέλεις, ἢ δύνασαι ὡς Μητὴρ ὅσα
τε Κτίεις σε, ἢ βίωσιν τοῖς αἰτῶσί σε· ἐγὼ ἡμὶ μεθ' ὑμῶν,
ἢ ὑδὲς καθ' ὑμῶν. Ω σὴ. ζ. Δροσίζου μὴ.

Θιμαλαίαν μοι διάνοιαν προβαίνουσον, τοῖς ὦτε χαχα.
τῆρεσι Μέναι, τῷ Οὐλάττειν σε, ἢ τῆρεσι τὰς θείας
αἰτολίας, ἢ πάντετε ψάλλουσιν σε τιζῶς· Εὐλογητὴς ἢ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ταυτὴ τῆς φύσεως ἐμνήμωνος, ἀφράτως οὐαῖος Θεός.
τῶς Προσώποις δὲ τῆς Τριᾶδος ὁρῶν ἀριθμὸν, συνήκ
σει ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων περασμάτων, ἢ περσάσει.

Θυμῶν ἢ συναΐδων δοξαζομεν, ὡς σε κατ' ἡγίαν
Θεὸν, ἰοῖσθαι ἀσχεγῶτα ὑπεκατακῆς. Τριὰς τὴ
διὰ Θεον ἅπλως, προβαλλομένη ὡς μερῶν, ἀπαρῶν
τα σαφῆς. Θεοτοκίον.

Θεὸς ὁ ὑπερέστις προσήλθον, Ἀχραντὲ ἐκ Γαστρός σε
Ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον Φλανδρώτως Οὐραμα σαφῆς, ἢ
πάντας εἰδῶς βεῶν· Εὐλογητὴς ἢ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα
τέρων ἡμῶν. Ω σὴ. η. Ἐκ Φλητὸς τῶς ὁσίαις.

Ελατμόν τῶν πταισμάτων θάττω παρεδύμει, ἢ παθῶν
ταλυτῶν τῶν ἀπλήττωσιν, σὺ μμερῶς Τριὰς, ἢ Μο
ναί, τριαντόσατι· ἵνα σε δοξαζῶ ἡς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θελητὴν τῶ ἐλέως καταγγελλομένης, ὡς Θεὸς ἐλεῶν
πάντας ἐλέησον, τριῶτε Μναί, ἢ Τριὰς ὑπερί
γαθε, τῆς δεξολογῆτας τὴν σὴ ἀγαθωσίτη.

Εκ φωτὸς αἰδῶς Φῶς συναΐδων, τῷ Πατρὶ γυνθῶτα.
Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκτορευτῷ Φωτὶ τίτω δοξαζο
μεν, ἢ ὑπερῶμεν ἡς πάντας τῆς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Εατὸν τῶς ἀνθρώποις, Ἀχραντὲ τέτοκας, Παντοδύνα
μον Λόγον Χρῆσιν τὸν Κύριον, τῆς προσηκῆς πληγῆς
πάντας ἰωμενον, τῆς ὑπερῶντας αὐτὴν ἡς τῆς αἰῶνας.

Ω σὴ. θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδῶν ἀδύνατοι.

Ορῶν αἰ ταῖς Χερσὶν Δεσπότη, καλλῆς τῷ σὺ τῇ
δοξαν.

δοξάν. ὃ δυνάμει πτέρυξι. κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύ-
τως τριττόν. ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ Τρισηπόσατον. τῆς
σῆς Θεοκρατίας εὐκλῆς, κράτος δοξάζουσαι.

Πίς σὰς ἐλθαίμηνς αὐτε Ἥλιε. σὸν αἰκετῶν παρά-
λυσαι ταῖς καρδίαις ἡ Φώτισον, τὰς ψυχὰς ἡ λύ-
τρωσαι πταισμάτων ποδῶν, μόνε Παντελεήμων, ἡ Τρι-
σηπόσατε, ἡ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἡμᾶς ἀξιώσον.

Ηφῶς ἐμοτιμον ἡ τριήλεον. ἡ Φωτισογὼν Θεότης τε-
φουκῆα καταίγασον, τὰς πικρὰς σε μέλποντας, ἡ
τῆς ζοφείας, ρῦσαι κακοπραγίας, ἡ καταξιώσον τῶν φω-
τεινοτάτων σε Σκηνῶν, ὡς ὑπερυγαθος. Θεοτοκίον.

Γοφῶς τὸν Ἀνδρωπὸν πρὶν διέπλασαι, ὁ σὲ Υἱὲ Παρ-
θένε, ἡ φθαρῶτα ἀνέπλασε, διὰ σε Πανύμνηε ἡ Θεὸς
Φῶδες, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τὰς σε Θεο-
τόκου ἀληθῆ, πίστι δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Ὁρθρην. Μετὰ τὴν α. Στιχολ. Καθίσ. Ἀναστάς.

Πρὸ τῆς Τάφου ἀνευγμῶν, τῷ Ἀδὲ ὀδυρμένῳ, ἡ Μαρία εὐχα-
ριστῶν τὰς κεχυρμένους Ἀποστόλους, ἐξέλθετε οἱ τῷ ἀμ-
πελοῦς Ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς Ἀναστάσεως λόγον,
ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ημῖς ταρίσατο τῷ Τάφῳ σε Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ,
ἡ ἐκλαίεσθαι, ἡ Κηρυκὸν σε νομίζοντα ἔλεγε, πᾶς ἐκου-
ψας τὴν αἰώνιον ζωὴν, πᾶς ἔδωκε τὸν ἐπὶ Θρόνον Χερσίδι, οἱ
γὰρ Ἰσταν φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπεκρώθησαν, ἡ τὸν
Κύριόν μου δότε μοι, ἡ σὺν ἐμοὶ κραυγάζατε, ὡς νεκροὶ, ἡ
τὰς νεκρὰς ἀναστήσας δοξάσαι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρὸς τῇ ὁ Γεδών τὴν σὺλληψιν, ἡ ἐρμηνεύει ὁ Δαβὶδ τὸν
τόκον σε Θεοτόκε, κατέβη γὰρ ὡς υἱὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος
ὡς τῇ Γαστρί σου ἐδιδάξας ἀνευ σπέρματος, ἡ Ἀγία, τῷ Κόσ-
μῳ τὴν σωτηρίαν. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογ. Καθίσματα Ἀναστάσιμα.

Ηζωὴ ὡς τῷ Τάφῳ ἀνέκητο, ἡ σφραγίς ὡς τῷ λίθῳ ἐπέ-
κνητο, ὡς Βασιλεῖα ὑπενῆα σφαλιῶται ἐφύλαττο, Χριστὸν
ἡ τὰς ἐλθεῖς αὐτῆς ἀπορροία παλάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος. Δόξα.

Πρὸς τῇ ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰάσονα, ἡ ἐρμηνεύει Συμεὼν τὴν
ἐγερσιν τὴν ἀπὸ τοῦ ἀθανάτου Κύριος, κατέβη γὰρ ὡς ὡς
νεκρὸς ὡς τῷ Τάφῳ, ὁ Λόγος Ἀδὲ τὰς τύλας ἀνέστηκε ἀπὸ
σθερῆς ὡς Δεσπότης, τῷ Κόσμῳ τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

μαρ. Σωτίσας τὰς ψυχὰς σου. Καὶ νῦν. Ὡς τὴν.

Ἰησοῦ Πατρὸς, ἵκεται τὸν Κύριόν σου, τὸν ἐκ νεκρῶν
προσκαρτεῖς αὐτῷ Σταυρῷ, ἡ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν,
Χοῖρον τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἀμῶν, ἡ Ὑπακοή.

Ἡ ἐκείνη ἡ ζωτικὴ ἀθανάτου Χοῖρος, πύλας τῆς Ἀγάπης
συμμετέχεις ὡς Θεός, ἡνείκα ἡμῶν τὸν πάλαι Πατέρα
σου, ἡ ἀνάστασις ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον. Α.

Ἐν τῷ Οὐρανῷ, τὰς ὀφθαλμοὺς μου ἀνῶν πρὸς σὲ Λό-
γε, εἰκτιρὼν με, τὰς ζωσας.

Ἐλεῖπον ἡμᾶς τὰς ἐξουθενήμας, καταρτίζων εὐχρη-
στα, σκεπῆσθαι Λόγε. Δόξα, ἡ νῦν.

Ἐγὼ Πνεύματι πανσρωσικῇ αἰτία, ἥτιν τέτων κατ'
Ἀξίαν πνεύματι, ταχὺ ἐξέρχου τῶν τῆς γῆς, πτεροῦ,
αὔξει, τὰττι ἀνω. Ἀντίφωνον. Β.

Ἐγὼ ὅτι Κύριος ἦν ὡς ἡμῶν, εὐχὴ ἡμῶν ἀντιχρὴν ἡμῶν
το. ἐχθρὸς παλαίσμα, ἀνικῶντες γὰρ αὐτῶν ὡς τὰ.

Ἐγὼ εὐχὴ αὐτῶν, μὴ με λησθῆτω ἡ ψυχὴ ὡς σαρ-
θῶν Λόγε. εὐχὴ τῶν μελλόντων τῶν ἐχθρῶν ρυθῆναι,
Φιλαμαρτίμων ὑπαρχῶν. Δόξα, ἡ νῦν.

Ἐγὼ Πνεύματι, ἀφένεις τὰς τὰς, εὐδοκία εὐ-
νεσις, εὐμένη, ἡ ἡ εὐλογία. ἰσχυρὸν γὰρ τῷ Πα-
τρί εἰσι, ἡ Λόγε. Ἀντίφωνον. Γ.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροὺς καταβροῦν, ἡ πᾶς
θραυστικῆς. ἀνω γὰρ ὁρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, ἐπί-
κρουσεν σὲ ἔργον, Σωτὴρ ἐκ ἐχθρῶν. Δόξα, ἡ νῦν.

Ἐγὼ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἀνω
ἀσκητικαὶ προσκυνῶσι, σὺν πᾶσι πνεύματι τῶν κατῶ.

Προσκυνῶσι. Κύριε, ἐξέμαρτον τὴν δυναστείαν σου, ἡ ἐλθῆ-
ναι τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχες. Οἱ παλαίονες τῶν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Πᾶσα πνεύματι. Ἡ παγγέννητος τὸ Ἐωθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεοσάμωνα. Καὶ ὁ Ν'.

Κατὰ ὁ Ἀναστάσιμος. Ω δὲ, α. Ὁ Εἰρημὸς.

Ὡς ὡς ἡ πνεύματι περὶ σῶσαι ὁ Ἰσραὴλ, ὡς Ἀβιὰς ἡ γυ-
σι, τὴν δυνάμειν Φαραὼ, κατὰ τὴν πνεύματι Θεοῦ.

ἐπὶ τὸν

ἐπινίκιον ὠδὴν ἐβόα ἄσωμεν.

Τρεπάριον.

Εκτεταμένας παλάμας ἐπὶ Σταυρῷ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα διδόν, ἐπινίκιον ὠδὴν, σὺ πάντες ἄσωμεν.

Φόβου σα ὡς θεαταινός, ἡ τελευταῖα πρὸς αὐθιγα, πρόσσι τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῶν, ἀτελεύτητον ζωὴν, ἢ τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Πρὸν ἐκείνης δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησιν, ἐξ ἀσπόρου σε Γαστρός, ὑπὲρ νῦν σαρκῶμενον, Ἀγνή, τῶν χτισμάτων ἀληθῶς, ἐδίδου Δέσποινά.

Ἄλλος Κανὼν Σταυραῶν. Ω, δὴ, α. Κύματι θαλάσσης.

Εν ἡματι Πιλάτου, παρίσταται θέλων, ἀνόμιμον κρίματι, ὡς περ κρίτος ὁ Κριτὴς, ἢ ἐκ χειρὸς ἀδικίας εἰς τὸ πρῶτον ῥακίζεται, ὁ Θεὸς ἐν Φρίττειν, ἢ Γῆ ἢ τὰ Οὐράνια.

Ηπλώσας τὰς θείας, παλάμας σε Σωτὴρ, ἐν τῷ Ἀχράντιστον, ἢ ζωοῦσθαι Σταυρῷ, ἢ συνηγάγων τὰ ἔθνη, ὡς ἐτίγινυσίν σε Δέσποτα, προσκυνῶντα Κύριε τὴν ὑπόδόν σου Σταυρώσιν. Σταυροθεοτοκίον.

Εστατο δακρύων, πληγὰς ἀφείσα, ἢ ὑπεράμυνος ἐν τῷ Σταυρῷ σε Σωτὴρ, τὰς ἐκ πλευρᾶς σε ρανίδας, τῶν αἱμάτων καθορώσα Χριστὲ, ἢ τὴν σὴν ἀνείκαστον συμπαθεῖαν δοξάζουσα.

Ἄλλος Κανὼν ἐκ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Οὐ, ἢ ἀκρος. Μῆτερ Θεῷ, τὴν ἀφ' ὅσον μοι δὸς χάριν.

Ω, δὴ, α. Ὡς ὡ ἡπέρω πεζεύσας.

Ημεταλαβῶσα ἡ Εὐα τῆς τῆ Φυτῆ, παρὴν βρώσεως, ἐπικράτησεν τὴν ἀράν. ἀλλ' αὐτὴν διέλυσας Ἀγνή, εὐλογίας ἀπαρχὴν Χριστὸν κύψασα.

Ημαρμαρτίην τῆς θείας ἐξαστραπῆς, τὸν Χριστὸν κυήσας, τῶν παθῶν μετὰ τὴν ἀχλὺν, ἢ πταισμάτων τάρταρον Ἀγνή, διασκεδάσας φωτὶ τῆς σῆς λαμπρότητος.

Πρὸν τῶν ἰδνῶν τρεσδάκιον ὁ Ἰακώβ, τὸν ἐκ σῆς σαρκῶμενον, προσέωρα μυτικῶς, νοεραῖς τοῖς ὄμμασι Θεόν, τὸν ἐν σάμινον ἡμᾶς τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εκλελειπέναι Ἀρχόντων ἐκ τῆς Φυλῆς, τῷ Ἰὼδα Πατριάρχῃ, ὁ Υἱὸς σου ἢ Θεός, προσελθὼν Ἠγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς νῦν ἐβασίλευσεν.

Ω, δὴ, ε. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψίστος
τῶν κέρας, τῇ πίστει σου ἀγαθὸς, ἡ στερρώσας ἡμᾶς,
ὡς τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου. Τροπᾶριον.

Θεὸν σαυρώμενον σαρκί, καθάρῳσα ἡ Κτίσις, διελύτῃ
φύβῳ, ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμῃ τῶν ὁρίων ἡμᾶς, σαυ-
ρωθέντος κραταιῶς συνέχετο.

Θανάτῳ θανάτου λυθὲς, κῆται δόλαιος ἄτης. τῆς
ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν αἵρεσιν προσβολὴν, νεκρῶ-
ται ὁ ἰχθυὸς, ἡ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις. Θεοτοκ.

Τὴν θάψ τῆς σου Ἀγνῆ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερ-
βαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες
ὡς Γαστρί, ἡ τεχῆσα μῆκος Ἀνθρώπου.

Ἐτερος Σταυροναεσίμω. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Τὴν αἵμα ἰσημερεύσας, ἀνέστησας ζωοποιῶ ἐγέρσει, τὰς πρὶν
θανάτωθῆντας, ἡ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς
ἡ ἀλλοιοῦτο ἰσὺς ἡ λύτρωσις, ἡ λῆδες Κίμε κραυγαζόντες.

Λόξα τῇ σου ἐγέρσει. Σωτὴρ ἡμῶν, ὅτι ἡμᾶς ἐξ Ἀδῆ,
ἡ ὁδοῦ τῶν θανάτων. ἐρρίσω ὡς Παντοδύναμος
ἡ μελωδόντες λέγομεν. ἔκ ἔστιν Ἅγιος, πλήττει Κύριε
Βιολάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Οὐ τὸν ἐκ σου τεχθῶτα, ὡς ἐβλάψας τιτρωσκόμενον
γλῶσση, ἐτρώδης τὴν καρδίαν, Τπεραγία Πανάμω-
με, ἡ θαμβημένη ἔλεγε· τί σοι ἀπέδωκε Τέκνη, δῆ-
μος ὁ ταραννομος.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Τὴν εὐσὴν με σάρκα ἡ θνήσκην, Πάναγνε Θεομήτερ, ἐκ
Γαστρός σου ἀφράτως, προσλαβὼν ὁ ἀγαθός, ἡ
ὁ ὁ θάρτισας αὐτὴν, αἰωνίως ἐκ τῷ συνέχετο.

Θεὸν σαυρώμενον ἐκ σου, καθάρων σε Παρθένε, ἐξε-
πλήττειτο φύβῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, ἡ ὡς
Μτέρα Θεο, ἀσιγήτως ὕμνοις σε γεραίρουν.

Εὐσὴ ἐξος νεκτὸν, βλέπων σε ὁ Προφῆτης, Δανιὴλ ἐξ
ἑλίδος, ἐτμήθη ἀνευ χροῶν, ἡ τῶν δαιμόνων βω-
μῆς, Θεομήτερ, κραταιῶς συνέτοιπεν.

Οὐ δάει λόγος σε βροῦν. ὅτι γλῶσσα Παρθένε, εὐφραίν-
σαι αἰζίως, ἐκ σου γὰρ ἀνευ σποράς, ὁ Ζωοδότης Χριστός,
σαρκωθῆναι Πάναγνε ἠδύνῃσιν.

Χριστός μου δύναμις, Θεός ἡ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλη-
σία

αίμα θεσπερῶς, μέλπη ἀνακραίβουσα, ἐκ διανοίας κα-
θαράς, ἐν Κυρίῳ εὐορτάζουσα. Τροπαρίου.

Τὸ ξύλον ἠνέθηκε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς. ὁ Σταυρὸς
γὰρ ἐπαύη ἢ ἀρρέουθαι, αἵματι ἢ ὕδατι, ἐξ ἀκη-
ροῦτε σε πλευράς, τῇ ζωῇ ἡμῶν ἐβλάστησεν.

Ουκέτι ὄφει μοι ψευδῶς, τὴν θέωσιν υπαβάλλει. Χρι-
στὸς γὰρ ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκω-
λύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν. Θεστοκίον.

Ως ὄντως ἄφθαρτα, ἢ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς
θεοτόκε θεσπετῆς, πέφικε κηρύσσας, τοῖς ἐπι-
Γῆς ἢ Οὐρανῷ. Ἀντάρθως Μυτήρια.

"Αἷος Σταυροῦν, τὴν ἐν Σταυρῷ σε θῆαν κεύσω.

**Ττὴν Ἀγίαν Λόγην, σὺν τῷ Καλάμῳ Στέφανον, τὸν
ἐξ ἀκανθῶν, δι' ὧν, ἐκ τῆς τῆ Ἀδὰ φθορᾶς ἐρρίσθημεν.**

Τὰς σε Σωτὴρ σε ὑπεδέξατο, ἐκυσίως νεκρὸν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐοθιῖτα. ἀλλ' ἑδαμῶς δεύνηται Λόγε καταχρῆν.
ὡς Θεὸς γὰρ ἀνέστης, σώζων τὸ γένος ἡμῶν. Θεστοκίον.

Προχυῆτορ Ἀντάρθως, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν βροτοῖς
ἀπέτεκῶσα, κινδύνων ἢ κολάσεων λύτρωσαι ἡμᾶς,
τὴς προσφεύγοντας πίσει, τῇ θῆα σκέπη σε.

"Αἷος, τῆς θεοτόκε. Χριστὸς με δύναμις.

Υμῶν Ἀχραντε, σε τὴν Πανάμωμον, διὰ σὺ δι-
σωθεύτης ἢ εὐσεβῆς, μέλποντες κραυγάζομεν. Εὐ-
λογημῶν ἢ Θεὸν, Ἀντάρθως κηρύττασα.

Πὸ φῶς τὸ αὐτὸν, Παρθῶς τέτοκας, τοῖς ἐν σκότει-
νι τῷ βίῳ διὰ σαρκὸς, φαῖνον Παμμακάρισε, ἢ τοῖς
ὡμῶς σε χαρὰν, Ἀντάρθως ἐπήγαγας.

Η Χάρις ἠνέθισεν, ὁ νόμος τέπαιται, διὰ σε Πανα-
γία. σὺ γὰρ Ἀγνή, τέτοκας τὸν Κύριον, τὸν πα-
τρέμωρον ἡμῶν, Ἀντάρθως τὴν ἄφθον.

Ηεκρὸν με ἐδίδε, οὐτὲ ἀπογευσις, τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον
ἐκ σε φαυλῷ, Πάμωγε, ἀνέστης, ἢ Παραδίδεις τῆς
τρυφῆς, κληρονόμον με κατέτισες. Ὡς δὲ, ἢ. Ὁ Εἰρμῶ.

Πὸ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθοφρονούντων σοι ψυ-
χὰς πόθῳ καλαιύγατον δεομαι, σε εἰδῶναι Λόγε Θεῷ
τὸν ὡς Θεὸν ἐκ βοῆς τῶν πταισμάτων ἀνακαλόμενον. Τροπ.

Υποχωρεῖ μοι τὰ Χερσβίμ, νῦν ἢ ἡ Φιλογίη ὁρμῶσαι.
Δέσπο

Δέσποτα, νῦτά μοι δίδωσι, σέ ἰδόντα Λύγε Θεῷ, τὸν ὄντα Θεόν. Ληστὴ ὁδοκαίησάντα τὸν Παράδεισον.

Οὐκ ἔτι δέδωκα τὴν εἰς γῆν Δέσποτα Χριστέ ὑποσφοφῆν. σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνέβησας, ἐπιλελησμένον δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀποθανοῦσας τὴν ἀνάστασίν σου. Θεοτοκε.

Τὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τῷ Κόσμῳ ἀγαθῇ, ὁμολογῶντας διάσωσον. σέ γὰρ προσάσιν ἀκατήμαχτον κεκτήμεθα, τὴν ὄντως Θεργυνήτριαν.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Θεοφανείας σε Χριστέ.

Βούουσι τῷ ξίλι ὡς Ἐδεμ, ἀπατηθείς εἰς φόβον κατέλιπον. ὁ Γυνάρχης παρακῆσας Κύριε, ἀπολύε τῆς σῆς ὑπεράγαθε· ἀλλὰ τῆτον διὰ Σταυροῦ πάλιν ἀνήγαγες. εἰς τὸ πρῶτον καλῶς, ὑπήκουε τῷ Πατρὶ Σῶτερ γνωσμένος.

Τῷ σὺ θανάτῳ ἀγαθῇ, τὸ τῷ θανάτῳ ἡθάρται κρατος, ἡ πηγὴ ζωῆς ἡμῖν ἀνέβλυσε, ἡ ἀθανασία δεδωρηται. διὰ τούτου τὴν Ταφὴν, ἡ τὴν Ἀνάστασιν πίστιν προσκυνεῖμεν, δι' ἧς ὡς Θεός, Κόσμον πάντα κατεβώτισας. Θεοτοκίον.

Οκατακλῶν ὡς Οὐρανούς, ἡ Παιστής τῶν ἀπάντων Κύριος, ὡς τῇ σῇ Πανάμωμε κατώκησεν, ἀπορήτως ὑπὲρ ὅσας σε, ὑπερέβαν τῶν Οὐρανῶν, ἀγιωτέραν τε Ταγματῶν αὐλῶν. διὸ νῦν οἱ ἐπὶ γῆς σε μακαρίζομεν.

Ἀλλας, τῆς Θεοτόκε. Τῷ θένῳ φέγγῃ σου Ἀγαθῇ.

Τὴν γέννα λάμψασα τηλαυγῆς, θεῖον ὑφαιτήμα, τῷ Δέσποτῃ Πανήμελῃ γέγονας· σὺ γὰρ μόνη Μητὴρ ἐδείχθης Θεῷ, ἀγκάλαις ὥσπερ βρέφος τῆτον βασιλεύσας.

Φορέτα καλῶς τὸ νεπτόν, τῆς ὑπαιφάνης σε ψυχῆς, Νύμφη Θεῷ ἐχηματίσας, κατέσφραγίσμην τῇ Παρθενίᾳ σεμνῇ, ἡ φέγγῃ τῆς Ἀγνείας Κόσμον φαυδρύνουσα.

Θρηναίῳ σύσημα δυοσεβῶν, τῶν μὴ κηρυττόντων σε διὰ ῥήθην Ἀγνὴ Θεομήτορα. σὺ γὰρ Πύλη Θεῆς φωτὸς ἐδείχθης ἡμῖν, τὸν φόβον τῶν πταισμάτων διασκεδάζουσα.

Ω δὴ, σ'. Ο' Εἰρμός.

Τὺ βίβῃ τὴν Θαλάσσαν, ὑψιμύην καθερῶν, τῶν πικρῶν μοῦν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμνῇ σου προσδραμῖν. Βού σοι ἀναγαγε, ἐκ φόβου τὴν ζωὴν με Πολυέλεε. Τροπ.

Εταυρέμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν αἶραν τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῷ δὲ λόφῳ τῷ ὅμοιος τὴν πλευράν. Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας, τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας.

Ἀδάμ

Τὸν καλὸν ἐκείνου, δι' ἀπάτης πλεονθεῖς, πρὸς τὸ γὰρ Ἄδ' αὖτε
Σάραθρον· ἅλ' ὁ Φύσι Θεός τε καὶ συμπαθὲς, κατήλθεν
 πρὸς ἑρπεναν, καὶ ἐπ' ὧμων βασάσας συνανέστησας. Θέτοκ-

Πάνανγος Δέσποινα, ἡ τεκνύσα τῶν ἐροῦσιν, τὸν Κύβε-
 ρήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὰ τὸν αἶσαν καὶ δεινὸν, κα-
 τεύνατον τάραχον, καὶ γαλήνην παράγει τῇ καρδίᾳ μου.

Ἐτερος Σταυροναός. Συνεχέσθῃ, ἅλ' ἔκκατεχέσθῃ.

Χριστοκτόνος, καὶ προφητοκτόνος, ἔφυ' Ἐβραίων ἡ πλη-
 θὺς. ὡς γὰρ Προφῆτας πάλαι, ἀληθείας ὄντας κυ-
 ρικὰς ἀκτῖνας, κτεῖναι καὶ ἐδεδοίκει, ἔτω καὶ νῦν τὸν Κύ-
 ριον, ὃν ἐκήρυττον ἐκεῖνοι τότε, φθόνῳ βαρβάρων ἐκτε-
 ναν· ἅλ' ἡμῖν, γέγονε, ζωὴ αὐτῇ ἡ νεκρώσις.

Συνεχέσθῃ, ἅλ' ἔκκατεχέσθῃ, Σῶτερ ὦ τῷ Μνήματι.
 Γαί γὰρ καὶ ἐκκύβητος, ἀπεψεύσω τῷ θανάτῳ Λόγε, ἅλ'
 ἀνέστης ὡς Θεὸς ἀθάνατος, συνεγέρσας τὰς δεσμύς ὦ Ἄδ' ἡ
 καὶ χαρὰν Γυναϊκὶν ἀντὶ τῆς λύτης, τῆς πρὶν ἀνταλλαξά-
 μενος.

Σταυροθεοτ.

Τιμὸν σε, καὶ ἐκλείπον ὥσθ' ἔδος σαρκὸς παρὰ ἐροῦς.
Σὺ γὰρ καὶ τὸ πάθος τῆς Θεότητος καὶ γὰρ ὡς ἡμεῖς, ὡραῖος
 καὶ ἡμεῖς τῷ Δαβὶδ ἐδάκνυσο, ἅλ' ἀράδω σε τῆς Βασιλείας,
 ἐν θρόνῳ συντρίψας ἰσχύϊ, ἔλεγεν ἡ Ἀγνή, ὦ Γίε με καὶ Θεὸς
 τὰ ὦρα ἀνάστη. Ἄλ' ὁ Θεὸς τῆς Θεότητος. Τὸ εἰς τὴν Θέλασαν.

Ο μέγας προέγραψεν, ὦ Προφῆτας Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν
 καὶ Τράπεζαν, καὶ Λυχνὶν καὶ Στάμνον συμβολικῶς, ση-
 μαίνων τὴν Σάρκωσιν, τὴν ἐκ σε τῇ Ἰψίσει Μηροπάθους.

Ηεκρῆται ὁ Θάνατος, καὶ ἀργεῖται καὶ φθορὰ, τὸ τῷ Ἀδὰμ
 κατὰ κρίμα, τῷ καρπῷ σε ὡς Δέσποινα προσβαλὼν.
 Ζωὴν γὰρ ἐγυνῆσας, ἐκ φθορᾶς λυτρωμένη τὰς ὑμνῶντάς σε.

Ο νόμος ἠδωκὸς, καὶ παρήλθεν ἡ σκία, τῆς ὑπὲρ νῦν
 καὶ αἰνοῦν, ἐκφανθείσης μοι χάριτος τῆς ἐκ σε. Παρ-
 θεῖως κηρύσσει, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι Πολυμήνῃ.

Κοντάκιον. ἦχος, ὁ αὐτός. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ζωαρχικῆς ταλαμῆς ἐς τὸ νεῶτα, ἐκ τῶν ζωοφερῶν κε-
 μῶνων ὁ Ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός.
 τὴν Ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ Φυλάματι, ὑπάρ-
 χῃ γὰρ πάντως Σωτῆρ, Ἀνάστασις, καὶ Ζωὴ καὶ Θεός
 τῷ πάντος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ταφὴν σε Ζωοδότα, ἀνυμνεῖται οἱ
 πᾶσι.

πιστοὶ ἢ προσκυνῶμεν. "Οτι τὸν Ἀ, ὁ ἡνέδισας ἀθάνατε ὡς
 Θεὸς Παυσιδύναμος, ἢ νεκρὸς συνανέστησας, ἢ πύλας τῆ
 Ἀ, θε συνέτριψας, ἢ κράτες ἱερατάς καθείλες ὡς Θεός. Διό
 εἰ γηγενὲς δοξολογῶμεν σε πέθω τὸν Ἀνατάντα, ἢ καθελόν-
 ται ἐχθρὸν τὸ κράτος τῆ πανώλης, ἢ παύσας ἀναστήσαντα. Τίς
 ἐπὶ σοὶ πισεύσαντας, ἢ Κόσμον λυτρώσάμεινον ἐκ τῶν βελῶν
 τῆ ὀφθειας, ἢ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάτης τῆ ἐχθρῆς λυ-
 τρώσάμεινον ἡμᾶς. "Οθεν ἀνυμνῶμεν εὐσεβῶς τὴν Ἀνά-
 στασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς ὡς Θεὸς τῶ πάντος.

Ω, δὴ, ζ. Ο. Εὐμένες.

Δροσεβόλει μὲν τὴν Κάμινον, εἰργάσατο Ἀγγελος
 τοῖς Ὀσίσις Παισί· τῆς Χαλδαίης δὲ καταφλέγον
 πρῶταγμα Θεῷ, τὸν Τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς
 εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ὁλοκρῖνες τῷ Παθί σου ὁ Ἥλιος, ζῶσον περιβάλλεται, ἢ
 ὡ ἡμέρα ἐπὶ πᾶσαν Δέσποτα τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσχό-
 τασε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η μφάσαντο Χοῖρε τῇ καταβάσει σου, φέγγος τὰ κα-
 ταχθῆναι, ὁ Προπάτωρ δὲ θυμχιδίς ἐμπλεῶς ὀφ-
 θεῖς, χορεύων ἐσχίρτησε βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτακίον.

Αἰά σου Μήτηρ Παρθένε ὡς αἰέτηλε, πάση τῇ Οἰκουμενῇ
 Φαυρόν, ὃν γὰρ Κτίσιν σὺ τῶν ἀπάντων ἱετοκας Θεόν.
 ὃν αἰτήσαι Πανάγει ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς ἱερεῖσι τὸ μέ-
 γα ἔλεος. Ἴτερος Σταυροαναστάσις. Ἀφρατον θαῦμα.

Ω ὡς τρώπῃ τὸν Ἰσραὴλ ὁ ρυσάμενος, ἐκ δουλείας τῆς τῆ
 Φαραὼ, καιρῶτα ἐκάνυπ' αὐτῆς, ἢ λίσσιπρας αἰμπλα-
 κημάτων, ὡ ἱΐση μελωδῶμω. Λυτρωτὴ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ

Επὶ τὴν Σωτήρα, ὡ τῷ κρανίῳ ἐσαύρωσαν, παρανόμων
 παῖδες ἀσεβῆς, τὸν πύλας χαλκᾶς, ἢ μοχλὸς
 συνθλάσαντα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδόντων. Λυ-
 τρωτὴ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ. Θεοτακίον.

Εὐας τῆς πάλαι, ἐλευθερίαν κινήσασα, τῆς πατάρας λύεις
 τὴν Ἀδὰμ, Παρθένε Ἀνῆ, διὸ μετ' Ἀγγέλων σε, σὺν τῷ
 ἱερωεὶ μνῆμω, ἢ βοῶμιν· Λυτρωτὴ ὁ Θεός εὐλογητὸς εἰ.

Ἀλλος, τῆς Θεοτόκου. Δροσεβόλει μὲν.

Η εανίας τρεῖς ἢ καμινὸς ὡς ἐφλέξε γύνυσιν πρῶτον πρῶτα
 τὴν σὴν· τὸ γὰρ ὅσον πύρ σε μὴ φλέξαι, ὡκίον· εἰ

σοί, ἢ πάντα εἰδάζε βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεγαλοῦνται τὰ πέρατα τῆ Πάναγνε Μῆτερ αἰς προσφύτουσας, φωτιζόμενα φωτοβόλοις λάμπουσι ταῖς σοῖς, ἢ χάριτι μέλποντα βοᾶν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ληθρίαι μὲν ὀδόντας μοι ἐνέπικρον, Ὁφεις ὁ πονηρότατος· ἀλλ' αὐτὴς ὁ σὸς Θεομήτωρ ἔβλασεν Υἱός, ἰχὺν δέ μοι δέδωκε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τελευτήριον τῆς φύσεως εὐ πέφυκας, μόνη Θεομακαίρισε. τὸν ἐπ' ὧμων γὰρ Χερυβίμη καθήμενον Θεὸν ἀγκύλαις βασιλεύσας βοᾶς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ω, δὴ, ἢ. Ὁ Εἰσμός.

Εκ φλογὸς ταῖς Ὀσίοις δρόσον ἐπήσας, ἢ δικαίαις θυσίαις ὕδατι ἐφλέξας. ἀπαντα γὰρ ὄρας. Χριστέ μόνω τῷ βέλει· σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπαίριον.

Τυδαῖον τὸν πάλαι προφητοκτόνον λαὸν, Θεοκτόνον ὁ Φθόνος νῦν ἀπικράσατο. σὲ ἐπὶ Σταυρῷ ἀναρτήσαντα· Λόγε Θεῷ· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ουρανίαις ἀψίδας καὶ καλαλέλοιπας, ἢ εἰς Ἀθῆναι φοιτήσας, ὅλον συνήγαγας, κείμενον Χριστέ ἐν σαπρίᾳ τὸν ἀνθρώπον, σὲ ὑπερυψῆντα, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτακίον.

Εκ φωτός· φωτοδοτῇ Λόγον συνέλαβες, ἢ τεκῆσα ἀφ' ὧν ἔσκηνοσιν, ὅθεν σε ὑμνῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἑτέρες Σταυροναῖες. Ἐκκεῖθι φρίττων Οὐρανέ.

Εφῆξε πάσῃ ἀκοῇ, ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκὼν ἦλθεν ἐπὶ γῆς, τῷ Ἀδὰμ τὴν ἰχὺν χαρίσασθαι, διὰ Σταυρῷ ἢ ταφῇ, πάντας διευγῆραι, κραυγάζον· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερῆς ἀνυμνῆτε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Πέπαυται Ἀδὰμ Τυραννίς, ἢ τὸ Βασίλειον ἐκδιδώται· λοιπὸν. Σταυρῷ γὰρ ἐπὶ γῆς τηνύμενος, ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, τὴν τῆς δυναστείας καθῆλκεν· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερῆς ἀνυμνῆτε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω τῇ ἀφάτῃ σου Χριστέ, Φιλανθρωπότητος, ἢ ἀρετῶν ἀγαθῶν. ἐμὲ γὰρ καθορῶν ὀφειλόμενον, ἐν τῇ τῷ Ἀδὰμ σκεῇ, τὰ πάθη ὑπομένεις ἐοῦσῶν. διό σε εὐλογῶμεν, τῶν ἑλῶν Δεσπότην, ἢ ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Ἐκ φλογός τοις Ὅσιος.

Λιαγρεύσω ἐδῆτι ὥσπερ Βασιλιῶταν, ὃ Υἱὸς σε λαμ-
πρύναις αἵγλῃ τῷ Πνεύματος, σὲ ἐκ δεξιῶν αὐτῷ
ἔστησε Πάναγνε· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οὐ δελήματι μόνῳ Κόσμον κηζάμενος, ἐξ ἀχράντης σε
μήτρας σάρκα δανίζεται, ἀνῶθεν αὐτῇ ἀναπλάσαι
βελόμενος· ὃν ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ευναΐσας τῷ Λόγῳ πρὸς με τὸν αἰθροῦτον, εὐδιάτημα
θεῖον Πάναγνε πεφουκας, λαμβύσας σε ὡς Παρθένιας
λαμπρότησιν. ὅθω σε ὑμνῶμεν, ἡς πάντας τὰς αἰῶνας.

Χρουσαυγῆς σε Λυχνία προσειτύπωσε, δεξαμένην ἀφ' ὅ-
σως Φῶς τὸ ἀπόσιτον, γίγνηται τῇ αὐτῷ καταυγά-
ζων τὰ σύμπαντα. ὅθω σε ὑμνῶμεν, Ἀγνή τις τὰς αἰ-
ῶνας.

Ὡ δὲ, θ'. Ὁ Εὐμῆς.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἡ τολμῇ Ἀγγέλου
ἀπεισίσει τὰ τάγματα, διὰ σὲ δὲ Πάναγνε ἀράθη βρο-
τοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
ἐκράναις Στρατιάς σε μακαρίζομεν. Τροπάριον.

Παθῶν ἀμέτεχος συ διέμεινας, Λόγε Θεῷ σαρκί προ-
σομιλήσας τοῖς πάθεσιν· ἄλλα λείπεις τῶν παθῶν τὸν
Ἀνθρώπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτῆρ ἡμῶν.
μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθὲς ἢ Παισιόνημος.

Φεραν θανάτου καταδεδωμένος, θαυμάσιος ἐτήρησας τὸ
Σῶμα σου ἀγέιστον, ἡ δὲ σὴ ζωοποιός, ἢ θεὰ ψυχῇ.
Δύσπασα ὡ τῷ Ἀδρ, ὃ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ εἰ-
πὺς ἀναστής, ἡμᾶς συνήγαγες. Τριῶδικόν.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συναναρχόν, πάντες ἱερεῖς καὶ λαοὶ
ἀγνοοῖς μὴ διδάσκον, τὴν δὲ ἀόρατον ἢ ὑπερέχον.
Πνεύματος Παναγίαν, ἐκταμιν σέβοντες μὴ γὰρ ὑπάρ-
χεις παθόντης, Τρίες ἀχώριστοι.

Ἴτερος Σταυρῶν. Μὴ ἐπιδόξασθε Μήτηρ.

Εἰ ἢ ὡ τὰς κατὰ θεὸν, ὡς θεοῦ Ζωοῦτα, ἐκείνη τῇ
Ἀγνεί τὴν ἰσχύϊν, διελύσας Χρῆσιν, συνεγείρας νεκροῖς,
ἢ συνεκατέτισε, ἢ Ἀνάστασιν πᾶσι τυφλοῖς καὶ θύ-
τοις ὡ πῖσι ἢ πῖθω σε μεγαλύνειν.

Τγαθὰ δὲ ὡ Κτίσις, ἢ αἰθέτω ὡς κρῖον, ὃ γὰρ Χρῆσιν
ἐκ τῶν νεκρῶν ἡγεῖσθαι θεός, τῇ σε θανάτου τὸ κῶ-
τερον, κεράζομαι, τῇ σε Ἀδρ τὸ νῆκος, καθάπερ σε ἡ γῆ ὡ
ἰούσας

ἰψώσας τὸ κέρας ἡμῶν ὡς εὐστραγγινός. Σταυροθετόν.

Φέρεις τὸν σέροντα πάντα, ἢ κατέχεις ὡς βρέφος, αἱ
ταῖς χερσὶ τὸν ἐκ χειρὸς, ρυόμενον ἡμᾶς, πολέμιον
ἐν θρῶν. Ἀχραστε Δέσποινα, ἢ ὄρας ἐπὶ ζύλῳ, ὑψόμενον
Σταυρῶ, τὸν ἐκ βόθρου πακίας ἡμᾶς ὑψώσαντα.

Ἄλλες, τῆς Θεοτόκε. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Εὖ ἐκλάμπων αὐγαῖς Θεότητος, ἐξ Ἰακώβ τῆς
Ἰζόφω κρατερούσης ἀνέτηλε. διὰ σὺ κῶν Πάναγνε
Χριστὸς ὁ Θεός. Λόγος σεσαρκωμένος. ᾧ φωτίζομεν,
σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατιάς σε μακαρίζομεν.

Εὐώδεις δυνάμει τῇ σὴ ἢ χάριτι, σοὶ τὴν ὁδὸν προ-
δύμους ἐκ καρδίας ἀνέθηκα. ἀλλὰ ταύτην πρόσδεξαι.
Παρθεῖν Ἀγνή, χάριν ἀντιδίδουσα, σὲ τὴν πολυφῶτον,
ἐκ τῶν ἀκηράτων θησαυρῶν Θεομακάρισε.

Εὖ ἐδύχθηκε σαφῶς Θεότητος, ὡς ᾧ εὐλοῖν τῷ σώ-
ματι· ὁ Λόγος ἐξέφανε. Θεουργήσας τὴν ἐμὴν Παρ-
θεῖν μορφήν. ἥντις ἀδεδυμένος, πάντας διέσωσε, τῶν
ἐκ διανοίας καθαρῶς, σὲ μεγαλύνοντας.

Ηεκεῖ Ἀνάσσεις κῶν δεδωρήται, διὰ τῆς σῆς ἀσφα-
λεως, ἢ ἀρήτης κήσεως, Θεοτόκε Πάναγνε. Ζωὴ
γὰρ ἐκ σὺ, σάρκα περικαμμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, ἢ τῇ
τῷ θανάτῳ ἀμειδῶς, σαφῶς διέλυσε.

Εἰς τῆς Λίνης. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ο Σταυρός σε Κύριε, Ζωὴ ἢ Ἀνάσσεις ὑπάρχει τῷ
Λαῷ σου. ἢ ἐκ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀνασάντα
Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η ταθή σε Δέσποτα. Παράδουσον ἥνοιξε τῷ γένει τῶν
Ἀνθρώπων. ἢ ἐκ φθορᾶς λυτρωθώτες, σὲ τὸν
ἀνασάντα Θεὸν ἡμῶν ὑμνῶμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν Πατρὶ, ἢ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν
ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν, ἢ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν. σὺ
Ζωὴ ὑπάρχεις ἡμῶν, ἢ Ἀνάσσεις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προήμερος αἰετός Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γεγραπται.
Συνεγκνέας τὸν Πατρίαντα ἡμῶν. διὸ σε ἢ δοξάζει.
τὸ γένος τῶν Ἀνθρώπων, ἢ ἀνυμνᾷ σε τὴν Ἀνάστασιν.

Ἑτάρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Κύριε μέγα, ἢ Φοβερόν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστά-
σεως, τὸ Μυστήριον. ἔτω γὰρ προήλθες ἐκ τῆς τάφου.

ὡς Νυμφίος ἐκ πασῶν, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα
τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσῃς. ὁθι ἐν Οὐρανῶις Ἀγγέλαι
χορεύουσι, ἢ ἐπὶ γῆς Ἀνθρώποι δοξάζουσιν, τὴν εἰς ἡμᾶς
γενουσάνην, εὐσπλαγχνίαν σε Φιλάνθρωπε.

Ω παράνομοι Ἰουδαῖοι, πῶς εἰσὶν αἰσφραγίδες, ἢ τὰ ἀρ-
γύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις. ἐκ ἐκλάπη ὁ Θε-
σαιρὸς, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός. αὐτοὶ δὲ κατηχύνθητε,
ἀρνησάμενοι Χριστὸν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα, ἢ
ταφώτα, ἢ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Εσφραγισθέντες τῷ Μνήματι, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι;
Φύλακας καταστήσαντες, ἢ σημεῖα θύντες. τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεὺς. ἢ ὡς νεκρὸν παρα-
στήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδούν-
τες· δοῦσα Κύριε τῷ Σταυρῷ σε, ἢ τῇ Ἀναστάσει σε.

Εξωδούχον σε Μνήμα, αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες οὐδὲ
μνησιν κατέλαβον Κύριε, ἢ μύρα βασιλεύσας, τὸ Σῶμα
σε τὸ ἀχραντίνον μυρίσαι ἐπεζητήσαν· εὗρον δὲ Φωτοφόρον Ἀγγε-
λεν, αἰ τῷ λίθῳ καθήμενον, ἢ πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενον, ἢ
λέγοντα· τί δακαίετε τὸν ἐκ πλευρᾶς τηγασαίᾳ τῷ Κόσμῳ
τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὥσπερ θηρὸν ἐν μνήματι τὸν ἀθάνατον;
δοξαμίνας δὲ μάλῃ, ἀπαγγέλατε τοῖς αὐτῷ Μαθηταῖς, τῆς
αὐτῇ ἀνδοξῆς Ἀναστάσεως, τὴν παγκοσμίον χαρμονίην. αἰ ἢ ἢ
ἡμᾶς Σωτὴρ φωτίσας, δωρησάμενος ἰλασμόν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν Λατβερίαν, οἱ Μαχαρισμοί.

Μνησθῆτί με ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ με, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σε, ἢ σῶσόν με, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος.

Αὐτὸς τὸν Ἀδὰμ ἀπατήσας, καὶ ζύλῳ Σταυροῦ
πάλιν ἐσώσας, Ληστὴν βιώντα· Μνησθῆτί με Κύριε
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε.

Εν ὧ ζύλῳ τῷ Σταυρῷ προσηλωθῶτα, ἢ τὸν Κόσ-
μον ἐκ πλάτης ρυσάμενον, συμφώνως πάντες, Χρι-
στὸν ἀλημνίσωμεν.

Τὸς πόδας, ἢ μοχλὸς συντρίβας ζωοδότα, ἀνέστησας
πάντας, Σωτὴρ βιόπτας· δοῦσα τῇ Ἐγέρσει σε.

Μνησθῆτί με ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σε,
ἢ τῇ Ἀναστάσει σε, χαρὰς τὰ πάντα, πληρώ-
σας ὡς εὐσπλαγχνῆς.

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλθεῖσαι, τῷ Ἀγγέλῳ
κραυγὰ

κραυγάζοντος ἤκον. Χριστὸς ἀνέστη. Φωτίσας τὰ σύμ-
παντα. Δόξα.

Πὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν ὁμολογῶμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ Ἅγιον λέγοντες. Τρεῖς Ἀγία, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηκτίσθη τὸν ἴδιον. Παρθένε σῶζε, τίς σὲ μεγαλί-
νοντας. Τέλος τῆ πλ. Β'. Ἦχκ.

Ἐκτος μελωδός, ἀλλ' ὑπερπρωτος τέλης.

Ὁ δεύτερος σὺ, τῶν μελῶν δευτερείων.

Τὰς ἡδονὰς σὺ διπλοσυνθέτης φέρεις.

Τῷ δευτέρῳ πῶς δευτερείων δευτέρως.

Σὲ τὸν μελιχρὸν τὸν γλυκύ, τὸν τέττιγα,

τὸν ἐν πλαγίῳις Δεύτερον, τίς ἔφιλῃ;

Ἐτεροι Στίχοι εἰς τὸν Πλ. Β' ἤχον τὸ Ὑπολύδον.

Φθορικὸς εἰ σὺ ἐν Φθορᾷ Φθορὰν φέρων,

Ἦδὺς δὲ βάλλων δευτέραν Φθορὰν ἄπο.

Καί σοι τὸ λήγειν ἔστιν ἐν τριφωνίᾳ.

Ὡς ταῖς Πλαγίῳις δυνατὸν πρᾶτ' ἔστιν τόδε.

Ἦδὺς δὲ μάλλον πᾶσαν ἢν ῥήψῃς Φθορὰν,

Φαίνεται ἀρίστε τῶν Πλαγίῳις Δεύτερε.

Η Χ Ο Σ. Βαρύς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι Θανάτη
τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι Ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀ-
σωμάτων κραυγάζοντες. Δημιουργέ, καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εταυρὸν ὑπερμένης Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς. Θανά-
τον ἡμεῖς ὡς Θεός, θάνατον ἀνέκρωσας. διὸ προσκυνῶμεν
τὴν τοιῆμερόν σου Ἀνάστασιν. Κύριε δόξα σοι.

Επόσοιαι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τῷ Δημιουργῷ, ἐθαύμα-
σαν βοῶντες τὴν ἀνέσιν τὴν Ἀγγελικὴν. αἰτὴ ἡ δόξα
τῇς Ἐκκλησίας, ἔτος ὁ πλεῖτος τῆς Βασιλείας· ὁ παθὼν
δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι. Ἐτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Εὐὐν συκεληθῆς Χρ. σὲ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, αἰδῶν
σὺ μὲν ἡ Θεός, καὶ ἐκ αἰχλύνου. Ἐμασίηθες τῶν
νῶτον.

νῶτον. ἔκ ἀνῶμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, ἢ ἔκρούπτω.
εἰς τὴν ἔγερσίν σε καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σε ζωὴ με.
Παντοδύναμε ἢ Φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Λαβιτικὴν προφητίαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότη-
τα, ὡς Σιών τὴν αἰκίαν Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν. αἰνε-
τὸν δεικνὺς ἑαυτὸν, ἢ δοξαζόμενον αἶν, σὺν Πατρί τε, ἢ
Πνεύματι Ἁγίῳ. πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕπε-
ρον δὲ δι' ἡμᾶς σαρκαρῶμενον, ἢ νεκρωθῆντα ὡς Ἄνθρω-
πον, ἢ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς Φιλάνθρωπον.

Κατ' ἡλθες ὡς τῷ Ἄδῃ Χριστὲ ὡς ἡβελήθης, ἐσκέλευ-
σας τὸν θάνατον ὡς Θεὸς ἢ Δεσπότης, ἢ ἀνέστης
τρίημερος, συναναστήσας τὸν Ἄδᾶμ, ἐκ τῶν τῷ Ἄδου
δεσμῶν ἢ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα ἢ λέγοντα· δόξα
τῷ Ἀναστάσει σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Εν τάφῳ κατετέθης ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, ἢ ἀνέστης τριή-
μερος, ὡς δυνατὸς ὡς ἰσχυρὸς συναναστήσας τὸν Ἄδᾶμ,
ἐκ τῆς φθορᾶς τῷ θανάτῳ, ὡς Παντοδύναμος.

Δόξα, ἢ νῦν Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώθης ὑπὲρ φύσιν Θεότοκε, ἔμμενας δὲ Παρ-
θεύεις ὑπὲρ λόγον ἢ ὥριαν. ἢ τὸ θαῦμα τῷ Τόκῳ
σε, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα ἢ δύναται. παραδόξῃ γὰρ ἔσθις τῆς
συλλήψεως ἀγνή, ἀκατάληπτος ἐσὶν ὁ τρόπος τῆς κηρύσεως.
ὅτε γὰρ βέλεται Θεὸς, νικᾶται φύσεως τάξης. διό σε πατρὶς
Μητέρα τῷ Θεῷ γινώσκοντες, δεόμεθα σε ἐκτενῶς, πρέσβευε
τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.
Ἄνεστης ἐκ τῷ Τάφῳ Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, ἢ συνήγη-
σας τὰς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα
σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἢ φωτίσαντα πάντα, δευ-
τε προσκυνήσωμεν. ἐκ τῆς τῷ Ἄδῃ γὰρ Τυραννίδος
ἡμᾶς ἡλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτῆς τριήμερῃ ἔγερσεως, ζωὴν
ἡμῶν δωρησάμενος, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Υπὸ τὸν Ἄδῃ κατελθὼν Χριστὲ, θάνατον ἐσκέλευσας,
ἢ τριήμερος ἀναστὰς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξαζόντας
τὴν σὴν παντοδυναμίαν ἔγερσιν, Κύριε Φιλάνθρωπε.

Φαίρετός ὡφθης Κύριε, ὡς Τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν.
Ἀναστὰς δὲ τοῖς τριήμερος ὡς δυνατὸς, τὸν Ἄδᾶμ συνα-
νέστησας, κραυγάζοντα· δόξα τῷ Ἀναστάσει σε, μόνε Φι-
λάνθρωπε.

λάνθρῃκε.

Δόξα, ἡ κν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς,
προσπεφευγότες βοῶμέν σοι. Θεότοκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
ρύσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ἡ σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν. Ἀπολυτίκιον.

Ἡατέλυσας τῷ Σταυρῷ σε τὸν θάνατον, ἠνέωξας τῷ
Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρόνον
μετέβαλες, ἡ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύτταν ἐπέταξας,
ὅτι ἀνέστη Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως θησαύρισμα, τὴς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανήμνητε, ἐκ λάκκου ἡ βυθῆ πταισ-
μάτων ἀναίγαγε. σὺ γὰρ τὴς ὑπευθύνες τῆς ἁμαρτίας ἔσω-
σας, τεκῆσα τὴν σωτηρίαν. ἡ πρὸ τόκου Παρθένος, ἡ ὑ-
πὸ τόκου Παρθένος, ἡ μετὰ τόκον Παρθένος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκρος.
Λινῷ Τριάς σε τὴν Μοναρχικὴν Φύσιν.

Ω, δὴ, ἀ. Νευσεῖ σε πρὸς γεώδη.

Ἡνοῖζόν με τὸ εἶμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, ἡ χεί-
λη τὰ ὦνλα, πρὸς ἀνέσιν σε τρίφωτε, μία Θε-
της πάντων, ἄδῃν σοι ᾠδὴν φωταργέ χαρισήριον.

Ἡνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρησέτητος δέξῃς, διέ-
πλασας ἀνθρώποις, Τριάς ἀπεροδύναμε, μόνον εἰκόνα
πυλίνην, σὺ τῆς ἀοχικῆς, πλασεργέ Κυριότητος.

Ἡς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γυνήσας, ἡ Πνεῦμα
συναναρχον ἐκλάμψας κατηξίωσιν, ὡς Θεὸν κατ' ἐ-
σίαν σύμμορφον ἡμᾶς προσκυνεῖν Τρισυπόστατον. Θεότη.

Ωφθῇς ἐπὶ τῆς Βάτῃ, τῷ Μωϋσῇ Θεῷ λόγε, ὡς πῦρ
καθαυτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρ-
θῆς προτυπὼν σε σαρκῶσιν, δι' ἧς τὴς βροτῆς ἀνεμόρφω-
σας. Ω, δὴ, μ'. Ο' κατ' ἀρχὰς τὴς Οὐρανεῖς.

Ἡὸν εἰκὼν ἡ τριλαμπῇ, ἡ πανταργὸν σε Δεσπότην,
ἀνιμνῶντες τῶν ἁμαρτιῶν, ἡ τῶν παρασμῶν αὐτῶ-
μεν λῦτρωσιν, ἀπεροδύναμε Θεέ. μὴ ἔν παρ' ἡς τὴς
τίξει, σε τὴν Ἀγαθότατα δοξαζοντας.

Ἡἀδάμνος ὠφθῇς ἐκ Πατρὸς, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρχος
Θεὸς Λόγος ἡ ἰσοδυνῆς, σὺν τῷ συμΦυῖ ἡ Θεῷ
Πνεύματι.

Πνεύματι, ἢ διὰ τὸ τοῖς Πιστοῖς, Τριαδικὴν τοῖς προ-
σώποις, μίαν Κυριότητα δοξάζομεν.

Εσχλη ἢ συμΦυῇ. τὴν Τρισυπόστατον Φύσιν, ἀμερί-
τως ἢ διαμετῶς, ἢ μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε,
δοξολογῶμεν οἱ πιστοὶ, ἢ προσκυνῶντες αἰτῶμεν, τῶν
πλημελημάτων τὴν συγχωρήσιν. Θεοτοκίον.

Εκείνη ἡ ἀφ' ἧς ἐξ ἑαυτῆς ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα, Θεὸς Ἰησοῦς
Χρῆς ἐξ Ἀγίας προήλθες σαφῶς, ἢ πᾶσιν ἐδίδας τὴν
Θεορχίαν τριλαμπῇ, ἢ εὐκὴν τῇ ἐστί, τῶν ἀπαραλλάκτων
ὑποστάσεων. Κάθισμα Τριαδικόν. Ὁ δὲ ἐμὲ ἀναρχόμενος

Ημαυτοκτίας ἐλέησον, Τριάς Ἀγία τὰς δούλῃς σε, ἢ
δέξαι μετανῶντάς σοι εὐσπλαγχνε, ἢ συγχωρήσε-
ως ἀξίωσον. Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πλὴς κακωθίσας ψυχὰς ἡμῶν τοῖς ἀμαρτίαις, ἀγάθυ-
νον Πάναγνε Θεότοκε, ἢ λύτρωσαι πλαισμάτων, τὰς σε
ἐμμένοντας Θεονόμειτε. Ὡς δὲ, δ. Ὁ Πατρικὴς κόλπος.

Ενεκτικὴ τρίψωτε Μοῖας, Θεορχικὴ ἢ σωτικὴ τῶν
δούλων, τὰς ἐμμενῶς νῦν περιφύεσθαι, ἢ σῶσον ἐκ
θλίψεως, ἢ ταθῶν, ἢ πάσης κακώσεως.

Ερημαντικὴν λέξω τῆς σῆς, ἀκαταλήπτῃ τριφάει Θεό-
τητος, ἀπορῶντες ἀνυμνεύμῃ σε, Φιλένδρωτε Κύριε,
ἢ δοξάζομέν σε τὴν δύναμιν.

Επὶ τῆς γῆς ὡς ἐν ἑορακίαις, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χο-
ροῖς, Μοῖας ἢ Τριάς, ἀμερίτως σε μερίζομεν, ἢ
πόθω δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Εφῆς Πατρικῆς δόξης ἐκ ἐκείας, εἰς τὴν ἡμῶν ἐξαγίαν
κατήλθες ἐκὼν, σαρκιωθεὶς ὁ ὑπερῷος, ἢ πάντας
ἀνύψωσας, πρὸς τὴν Θείαν δόξαν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡς δὲ, ε. Οἱ ὁμολογῶντες.

Η Ἀρχιῶτος εἶσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆσι, ἢ
Μοῖας ἐν βολήσῃ, ἢ δόξῃ, ἢ τιμῇ, κραταίωσον
ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπην.

Η εἰς, ἢ Λόγον ἢ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεορχίαν ἢ
Τρισήλιον Φύσιν, δοξάζοντες αἰτῶμεν, ρυθίηται
παρασμῶν, ἢ παντοίων θλίψεων. Θεοτοκίον.

Η ἐρρωθῆς Θεὸς Λόγος, τὴν φύσιν τῶν Ἀνθρώπων, ἐξ
Ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδιδάξας ἡμᾶς,
σύμμορφον ἢ σύνθετον. Ὡς δὲ, ε. Ναυτιώτα σάλω.

Ομοῦς ὡς κράτει, τὴν Μοναρχικὴν Θεσσοχίαν, τρισὶν Ἰσοστά-
 σεσι περὶ Οὐκὴν ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν. τὴν
 αὐτὴν ἐχέσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστη ιδιότητος. Δίς
 Θεοῦ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰῶσι
 Τρισήλιε Μοναρχία. μεθ' ὧν ἡ ἡμεῖς ἐν πληνίνοις
 εὐμασίᾳ, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνελογούμεν, ἡ
 ἡμεῖς δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Τετάρτῳ λόγῳ, Λόγος γυνηθὴς ἐξ Ἡλίου Πατρὸς,
 ἄλλος Ἡλίας πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐχάτως
 ἐκτελε, ἡ Μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον
 Θεὸν εἰδίδασκε.

Κάθισμα Τριαδικόν. Πυρὸς Φωτεινότερον.

Τριάς Ὁμοῦσι, Μονὰς Τρισυπέσας, ἐλέησον ἡμᾶς ἐκπλασας
 ἀθάνατε, καταφλέγῃς κακίας τῶν πλαιόντων, ἡ Φω-
 τίζῃς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγγνίαν σε, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν δοῦσα σοι. Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πυρὸς Φωτεινότερον, Φωτὸς ὑπεργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς χά-
 ριτός σε Δέσποινα, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἡ δροσίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖά σε Θεο-
 τόκε Πανάμωμε. Ὡ δὴ, ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ τῆ πυρὸς.

Εἴσεσι θεῶν Προφητῶν, κηθαρχέντες ὡς σε μόνην,
 Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ὡς τρισὶ χαρακτῆρσιν, ἔτι
 εὐώνυς. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Χοῖκος χήλεσιν ἡμεῖς, σὺν αἰῶσις Τάξεσιν ὕμνοις, Τριάς
 Ἀγία σε μέλπομεν ἐν Μενάδι ὑσίας ἀναδοῦντες εὐλο-
 γητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ενα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ
 σοῦ σαφὸς ἀνθρώπησε, τῆς Ἀνθρώπου θεώσας, ἔτι
 βούντας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ Κερτὸς τῆς κοιλίας σε.

Ὡ δὴ, η'. Ἄφλεκτος πυρὶ.

Κρατὴς τῆ παντός, ἡ τριτὴ ἡ οὐαία, Κυριαρχία ἀναρχε,
 ἡ διδύμης Οὐρανὸν, ἡ τὴν γῆν, διόμε φίλτρῳ τῷ σῷ, κα-
 ταβελγόμενον αἶν. Φύλαξον ψάλλον σοι πάντα τὰ ἔρφα Κυ-
 ρίε τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἡ ὑπερυψῆτε αἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ηλίε βολαῖς, τριλαμπὲς καταυγαδῆναι, Φωτοεργικαῖς
 ἀξιώσον, τῶν ὑμνωδῶν σε τὰς καρδίας, ἡ νῦν ὁρᾷ
 τὸ κάλλος τὸ σὸν, Τριάς Μονὰς αἰς ἐφικτὸν, δώρησαι
 πάντοτε, πάντων τῶν πίσει τρετῆσθ, τὴν σὴν Μεγα-
 λωσύνην.

λωσύνῃ, ἀνυμνολογούντων εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Καὶ ἄν με τῆς σῆς, τριφῶς ποιήσῃς αἴγλης, ἀγαθὰ γὰρ
 φιάνθρωπε, ἡ μετὰ σίας ἡ μεθέξῃς, ἀπρόσιτον
 τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, ἡ σαρκὸς πάθει. Δέσπο-
 τα δεῖξον Μονάρχα Θεέ μου, ἡ Κύριε τῆς δόξης, τῷ ὑμνο-
 λογεῖν σε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Φως Θεοτοκίον. ἐκ Γαστρὸς σε ἀνατελάν, Παρθενονομήτει
 Ἀχραντε, πάντα τὸν Κόσμον Τρισηλίω Φωτὶ κατέφασε.
 ἡ τὴν γῆν καθάπερ ἄλλον Οὐρανὸν ἔδειξε φάλασσαν. πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἡ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας
 τὰς αἰῶνας. Ωδὴ, 9. Μήτηρ Θεῷ, ἡ Παρθένος.

Υψιγενεῖς ἡ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ὡ ὑψίστοις ἀπαύτως,
 Σεραφίμ ἀνυμνεῖσιν, ἐκ ἐξιχύομεν οἱ πῆλινος· πλὴν
 ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, ἡ Φιλάνθρωπότατον
 Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀληθείας λύτρωσαι, ἡ ψυχικῆς ἐμπαθείας. Τὸς
 ὑμνωδὸς σε, Μοναδικῇ Τριάδι ἀχώρισε, ἡ διαφυλάττε-
 δαι ἀτρώτως, ἐκ πάντων τῶν βιωτικῶν πειρασμῶν ἀξίωσον.

Εσοδωὴς Θεοαρχία τρίφωτε, προϊχομένη τὸ κράτος,
 ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς ἐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς
 τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, ἡ τῶν πηρασ-
 μῶν ἡ παθῶν ἀπολύτρωσιν. Θεοτοκίον.

Καὶ τὴν ψυχὴν ἡ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσελήφως
 Θεοτόκε, ἐκ σῆς Μητρὸς ἀχράντη, ὁ Θεὸς Λόγος
 κατ' ἀλήθειαν Ἄνθρωπος ὦφθι, ἡ θείας ἑσίας, κοινω-
 νόν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς ὡπεφάνε.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΤῃ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Καὶ ζῶν ὡ τῷ τάφῳ ἀνέκμητο, ἡ σφραγὶς ὡ λίθῳ ἐ-
 τέκμητο· ὡς Βασιλέα ὑπνύντα, κρατιῶται ἐφύλα-
 ττοι Χριστὸν, ἡ Ἀγγελοι ἐδοξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον,
 Γενναῖος οἱ ἐκραύγαζον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ
 Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα.

Εν τριήμερῳ ταφῇ σε σκυλεύσας τὸν θάνατον, ἡ φθα-
 ρύτα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σε ἀναστήσας
 Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς Φιλάνθρωπος, δόξα σοι. Καὶ νῦν, Θεοτακ.

Εν ταυρωθείτα ὑπὲρ ἡμῶν, ἡ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν
 Θεόν, ἡ καθελεύτα τῷ θανάτῳ τὸ κράτος, ἀπαύτως
 ἰκέτευε.

ἴκετε. Οὕτως Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν θ'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Θσφραγισμὸν τῆς μνηματος, ἡ Ζωὴ ἐκ τὰς ἀνέτειλας.

Χαρὴς ὁ Θεός· ἡ τῶν θυρῶν κεκλησμένων, τῆς Μαθηταῖς ἐπέσης, ἡ πάντων Ἀνάστασις. Πνεῦμα εὐθὺς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῶν, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Δόξα.

Επὶ τὸ μνήμα ἔδραμον Γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρεσαι, ἡ στρατιῶν φυλασσόντων σε τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκλύσει ἡμῶν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλῃς Βουλῆς Ἀγγελός, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν ἡ προστασία τῆς γυναικῶν Ἀνθρώπων. ἐκ σε γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆς Κόσμου, μόνῃ γὰρ ὑπάρχῃς, Μήτηρ ἡ Παρθένος, αἱ εὐλογημένη, ἡ δεδόξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα ἡμῶν σωθήσεται πάση τῇ Οἰκουμένη.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, ἡ Ἰσακὴν.

Θῆμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν, ἡ ὑπομένεις Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς Φιλάνθρωπος. Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον, Α'.

Τὴν αἰγματοειδέαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ με Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων οὐλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπέρων θλίψης, νηστίας μετὰ δακρύων, ἔστος χαρῆς δρέψεται, δράγματα ἀνθρωπίνης ζωῆς.

Δόξα, ἡ νῦν.

Τὴν Πνέματι, πηγὴ τῶν θείων θεσπεσιμάτων, ἡ ἐξ ἡ σοφία, σύνσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα, τιμὴ, ἡ κράτος. Ἀντίφωνον, Β'.

Εὰν μὴ Κύριος εἰσδεθῇ σὺν ἡμῖν τὸν τῆς ψυχῆς, μάλιστα κοπιῶμεν. πλήν γὰρ αὐτῷ, ἡ πράξις, ἡ λόγος τελῆται.

Εκαστὴ τῆς Γαστρὸς αἱ Ἅγιοι πνευματικοὶ κινήτως, ἀναβλάσκει πατέρα δόγματα ὑποθεσίαις. Δόξα, ἡ νῦν.

Τὴν Πνέματι, τὰ σύμπαντα τὰ ἵνα ἔχει, πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων Κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων. Ἀντίφωνον, Γ'.

Ο· φοβέμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν ἡ αἱ μακαρίζονται, δόξη ἀκηράτοι.

Ηύκλω τῆς τραπέζης σε, ὡς τέλει βλέπων τὰ ἔχονα

κονά σ. χαῖρε, εὐφραίνε, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ
Πνευμαργα. Δόξα, ἡ τῶν.

Τῷ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλῆτος δόξης, χρι-
μάτων βάθος μέγα, ὁμολογῶν Πατρί ἡ Υἱῷ λατρευ-
τὸν γάρ. Προκείμενον. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μῶ.

Στίχες. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάστασις Χριστοῦ.

Ο' Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος. Ω, ὦ, α'. Ο' Εἰρμός.

Εἰσι σ. πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν
εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε. ὅθεν ἀβρόχως πε-
ζεύσας, ἀδὴ Ἰσραὴλ σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον. Τροπάριον.

Ἐκρίται τῷ θανάτῳ, ἡ Τυρανίς διὰ ξύλῳ, ἀδικῶ
θανάτῳ σ. κατακριθῶτος Κύριε. ὅθεν ὁ Ἀρχὼν
τῶ σκότους σὲ μὴ κατιχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Τῷ σοι προσπελάσας ἡ τοῖς ὁδοῖσι μὴ δυνάων, συνήρψαι
τὸ σῶμά σ. τὰς σιαγῆνας τέθλασαι. ὅθεν Σωτὴρ τὰς
ὁδύνας, λύσας τῷ θανάτῳ, ἀνέστης τριήμερος. Θεοτόκion.

ἔλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς Περμήτορος Εὐας. ὁδύνας
λαθῶσα γάρ, ἀπηρεργάμως τέτοκας. ὅθεν σαφῶς
Θεοτόκion. Πάναγνε ἰδοῦτε σ. πάντες δοξάζομεν.

Ἄλλος Κανὼν Σταυροακας. Πόντῳ ἐκάλυψε.

Ὡς πηγὰς ἡμῶν, ὡς Σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ
ζωηφόρος, ἐκ τῆς αὐτῆς νυγείας Πλευρᾶς ᾤσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδόξασαι.

Τῷ ὄντι οἰκήσας, ἡ ἀνατὰς τριήμερος, ἀφ' ὧσιν
παύσῃ, ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς ᾤσωμεν
αὐτῷ, ὅτι δεδόξασαι. Θεοτόκion.

Μὲν Παρθένος, ἡ μετὰ Τόκον ἐδέχθη, τὸν γάρ
Κτίστην τῷ Κόσμῳ, σεσαρκωμῶν τέτοκας. Χαῖρε
σοι πάντες κραυγάζομεν.

Ἄλλος Κανὼν οἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκion.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Νεύσει σ. πρὸς γεώδη.

Τῷ βουγον ἡ τεκῶσα, τῆς εὐσπλαγχνίας, Παρθένε, ψυχὴν
μῶ καταύγασον, τῷ φωτὶ φέρῳ λάμψισ. ὅπως
ἀξίως ὑμνήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τῇ Ἀβουγον.

Βίβει τῆς ἀμαρτίας, κατατρεφθῶτας ὁ Λόγος, ἡμῶς
θεοπάμνος, ὡς Εὐεργέτης ᾤκτησεν. ὅθεν ἀφρατῶς
ὠνται.

ῶνται, Πάναγνε σαρκί, τῇ ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος.

Εγένε τῷ θανάτῳ, καταχεῖθαι ἡ φύσις, φθαρτὴ
ἢ ἐτίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε, σὺ δὲ ζωὴν
συλλαβεῖσα, ταύτην ἐκ φθορᾶς, πρὸς ζωὴν ἐπαύγαγες.

Ω, δὴ, γ', Ὁ Εἰρμός.

Ο κατ' ἀρχὰς τῆς Οὐρανὸς παντοδυνάμω σε Λόγῳ σε-
ρεώσας Κύριε Σωτὴρ, ἢ τῷ Παντεργῷ ἢ Θείῳ
Πνεύματι, πάσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσφαλείῳ με-
πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σε σερεώσον. Θεοπάριον.

Εὐ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκκοίνας
γεῦσπλαγχνὲ Σωτὴρ, ἢ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρὸς
ζωὴν, ἢ σωτηρίαν τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σοῦ Ἐλεήμων,
πάντες κατηλάλγημιν Γυνήτορι.

Εὐ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετραμμένον,
δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, ἢ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει
πάλα μοι κατακισμῶν ἢ φθορᾶς, διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς
Ἄβην, καταβεβηκώς με συνανέστησας. Θεοτοκίαν.

Φίς ἀπὸ ἀνδρῶν σε Μητρίς, ταῖς ἐκκοίνας τῷ Κόσμῳ,
τὴν εἰρήνην βεάβευσον Σωτὴρ, ἢ ἢ τῷ Βασιλεῖ τὴν
νίκην δῶρσαι, κατὰ βαρβάρων δυσμῶν, ἢ τῆς ἀφ-
ραῖς σε ὁδῆς, τῆς δοξολογούντας σε ἀξίωσον.

Ἄλλος Σταυροῦ. Ὁ Οὐρανὸς τῷ Λόγῳ σερεώσας.

Ο ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, ἢ τῷ Ληστῇ τὸν
Παραδόντον ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης ἢ Θεός, σερεώ-
σόν με τὸν νῦν, εἰς τὸ θέλημά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Ο ἀναστὰς τριήμερος ἐκ τάφου, ἢ τὴν ζωὴν τῷ Κόσμῳ
ἀνατείλας, ὡς Ζωοδότης ἢ Θεός, σερεώσόν με τὸν
νῦν, εἰς τὸ θέλημά σε μόνε Φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Η τὸν Θεὸν ἀστόρακ συλλαβεῖσα, ἢ τῆς ἀρᾶς τὴν
Εὐὰν ῥυσαμένη, Παρθενότητῳ Μαριὰμ, δυσώπη-
σον τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεόν, σώσαι τὴν ποιμήνην σε.

Ἄλλος. τῆς Θεοτόκου. Ὁ κατ' ἀρχὰς τῆς Ὑρανός.

Λοίπων ἐρπίσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θεωσῶς πόθῳ, δε-
λεάσας ἐρρίψον εἰς γῆν. ἀλλ' ὁ συμπαθὴς ἢ φύσις
εὐσπλαγχνὴς, κατακτείνῃς δευροῦ, ἐν τῇ Γαστρί σε
σκηνώσας, ἢ ἀμοιωθεῖς μοι Μητροπάρθῳ.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σοῦ κοιλίας Παρθῶς,
Θεοτοκε πάντων ἡ χαρὰ, χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ Κόσ-
μῳ

μα τέτοκας, ἢ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσιν λύπην, τὴν τῆς ἀμαρτίας Θεογνώμειν.

Ζωὴν αἰώνιον ἢ φῶς, Θεογονήτορ Παρθένε, ἢ ἡσυχίαν τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπων πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα ἢ Θεόν, καταπραΰνουν πῖσιν, ἢ ἐμολογία τῇ τῆς χάριτος. Ὡς δὲ. Ὁ Εἰρμός.

Ο πατρικὲς κόλπος μὴ λύπῃν, ἢ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χρίσε ὁ Θεός, τὸ Μυστήριον ἀκηκοα τῆς οἰκονομίας σου, ἢ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Εν ἑαυτῷ νῶτον δεδωκας, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς ἡς μάστιγας, δὲ πταίσαντος, αἰκίζεται Δεσπότης ἀνείδυνος, θαλίῳν μὲ τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκὸς βήματι κριτῶν ταρνομένων, ὡς Κριτὸς εὐδύνεται, ἢ ῥαπίζεται πηλὴν χηρῇ, ὀπλάσας τὸν ἀνθρώπον ὡς Θεός, ἢ κρίνων δικαίως τὴν γῆν. Θεοτοκίον.

Ως ἀληθῶς Μήτηρ τῷ Θεῷ, τὸν Ποιητὴν σου ἢ Τῖόν ἰκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθύναι με λιμένα Πανάμωμε, τῷ αὐτῷ ἐδόξεν θελήματος.

Ἄλλος. Ἄλλος. Κατανύων ὁ Προφήτης.

Ο μὴ εἰδὼς ἀμαρτίαν, ἢ διὰ ταύτην γεγωνὸς Κύριε, ὁ ἐκ ἡδοῶ, μορφῶσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον, ἵνα σφίσης τὸν Κόσμον, ἢ κτείνης δελεάσας τὸν Τύραννον.

Επὶ Σταυρῷ ἀνηρτήθης, ἢ τῷ Προπάτορος Ἀδάμ ἔλυσας ἀμαρτίαν, ὅτι πάντας τῷ σῶσαι, τῆς χρηστίας σου ἐλήλυθας. Θεοτοκίον.

Εὐγεννηθείς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις, ζωῆς δὲ τὸν Ἀδάμ γνῶμη τὸν πλανηθέντα, ἢ γὰρ κατέπληξε θάνατος τὴν ἰχὺν σου, ὅτι πάντας τῷ σῶσαι τῆς φθαρτικῆς ἐλήλυθας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Ὁ Πατρικὸς κόλπος.

Εκλεκτὴ ὅλη ἢ καλὴ, ἀναφανῆσα τῷ Θεῷ πρὸ Κτίσεως, τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τῆς ὑμνούντάς σε καταφαιδρουν.

Θεὸν βροτοῖς τέτοκας Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ Ἀγνῶν αἱμάτων σου, τὸν λυτρώμενον πταισμάτων πολλῶν, τῆς πόθῳ γεραίροντας, ἢ ὑμνούντάς σε Μητροπαρόντι.

Εργαίῃ φύσις λογικῇ, τῷ ἀνατίλαντι ἐκ σου Πανύμνητε, τὸ Μυστήριον τὸ ἀφραστον τῆς κυοφορίας σου, μυηθεῖσα νῦν Παμμακάρισε. Ὡς δὲ. Ὁ Εἰρμός.

Νύξ

Ηὺς ἀφεγγῆς τῆς ἀπίστου Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου διὰ τῆς πρὸς σὲ ὀρθεῖζω, ἢ ἀνυμνῶ σοὶ τὴν Θεότητα. Τροπαιο.
Υπὲρ πάντων δούλων πιπρώσκη Χριστέ, ἢ βαπτισμὸν καρτερῆς, ἐλευθερίας προξενον, τοῖς μελωδῶσι, πρὸς σὲ ὀρθεῖζω, ἢ ἀνυμνῶ σοὶ τὴν Θεότητα.

Σὴ Θεὸς σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκὸς, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, ἢ ἡμετέραν με θανάτῳ Σῶτερ, δι' Ἀναστάσεως ἀνέστηξας. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύνησας, Μήτηρ Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σου Θεοπρεπῶς Πανύμνητε. Ἐπεὶ ἐκ ἔγνως ἀρρώτως εὐνήν, ἀλλ' ἐξ Ἀγίου κύου Πνεύματος.

Ἄλλος Σταυραναστάσιμος. Κύριε ὁ Θεός μου.

Οὗτε ἐν τοῖς ἀνόμοις λογισαῖς, ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ Φωστῆρες ἐκρύπτοντο, ἢ δεκλονεῖτο ἡ Γῆ, ἢ Νεφέλαι φρόνως ἐρράγη, Ἐβραίων δηλῶσα τὴν ἐκπτώσιν.

Εν τὸν ἐξανελόντα, τῷ Τυράντῳ πάσαν τὴν δυναστείαν. Γίγχι Θεότητος τῆς ἀκαταλήπτου σου, ἢ νεκρὸς τῇ σου Ἀναστάσει ἐγήραντα, ὕμνοις δοξάζομεν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τῷ Βασιλέως ἢ Θεῷ, Πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς ἐπί σοι ἢ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημῶσιν αἶ, ἱλασμοῦ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν παραπτωμάτων καταπεμψόν.

Εἰρμός ὁ αὐτός. Τῆς Θεοτόκου.

Ηλίμακα θεωρήσας, Ἰακώβ πρὸς ὕψος ἐσηκυσμένην, εἰκόνα μεμύηται τῆς Ἀπαρογάμευ σου διὰ σὲ γὰρ Θεὸς ἀνθρώποις ὠμίλησε, Πανάγνη Δέσποινα.

Εὐτρώσιν αἰωνίαν, διὰ σὲ Παρθένε νῦν εὐφρόνως, προθύμως βοῶμέν σοι· τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε. ἢ τῷ σου φωτὶ γεγηθότες Πανύμνητε, ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόννη σε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνον Παρθένε, εὐρὴν διαλάμπουσιν ἀγνείας σιληνότητι, ἢ φωτὶ τῷ τῆς Παρθενίας Πανάμωμε, Νύμφην προσήκατο.

Ὡ δὴ, εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Ηαυτιῶντα σάλας, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποτῶμενον ἁμαρτίας, ἢ ψυχοφθόρῳ θνήσκει προσηπτόμενον, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστὸς βοῶ σοι. ἐκ θανάτου σου με βοῦθ' ἀνάγαγε. Τροπαιο.

Εμνημόνεόν σου, αἱ κατακληιδῆσαι, τῷ Ἀδελφῷ ψυχῆς, ἢ

ἢ ἐκλήπυσαι τῶν Δικαίων, ἢ παρὰ σὺ σωτηρίαν προ-
θύχοντο· ἢ διὰ Σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχ-
θούσις, ἐπιβάς ὡς εὖσπλαγχνος.

Τὸς τὸν ἐμύχοντα, ἢ ἀχαιοποίητον ὁμον, λυ-
θῶτα παθήμασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς Ἀπε-
στόλων ἀπήλπισεν· ἄλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀ-
ν' ἐν γερμῶν πανταχῶς ἐκήρυξε. Θεοτοκίον.

Πρὸς ἀφράστῳ Τόκῳ, σὺ τῆς Παναμώμου τὸν τρόπον, Παρ-
θῶς Θεοτοκίῳ, τὴν δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεύσαι ἀνθρώπων
διηγήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ὡωθῆς σε,
Σπέρμα ἐκ σὺ ἐγένετο. Ἐτερος Σταυρεῖται. Ὁ Ἰωάννης ἐκ καλίας.

Εν τῷ Σταυρῷ ὡωθῆς, Σωτὴρ ἐκασίας, τὸ τῷ ἐχ-
θρῷ ἡχμαλωτεύσας κράτος, ὡ τῷ προσήλωσας,
τῆς ἀμαρτίας Ἀγαθὲ τὸ χηρόγραφον.

Εκ τῶν νεκρῶν ἀνάστας, Σωτὴρ ἐκασίας, συνήγαγας τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος, ζωὴν ἢ ἀφθαρσίαν, δωρησά-
μενος ἡμῖν ὡς Φιλάνθρωπος. Θεοτοκίον.

Ονέτεκες Θεὸς κε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωπῶσα μὴ
παύσαι, ριθῆναι ἐκ κινδύνων, τῆς ὑμνῶντάς σε Ἀγνή
Ἀμάρθου. Ἄλλος, τοῖς Θεοτόκῳ. Ναυτιῶντα σάλῳ.

Ησυχίως προεμήνου, τὸν πολυμερῶς ἢ πολυτρόπως, εὐε-
ργητότα τῆς πίστεως ὑμνῶντάς σε.

Συνωβίτα πάλαι, ἐξ ἐπιβλήης ἐρεσκτόνῳ, Ἀδὰμ τὸν προ-
τόπλαστον, τῆς ὡθῆς τῷ Παραδείσῳ τρυφῆς Ἀπερρίσας,
αὐθις ἐπανήλασες λεκῶσα, τὸν ἐκ παρὰ πάσης ἡμᾶς ρυγάμιν.

Οβελήσας θείᾳ, διμυρενικῇ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συζη-
σάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς Γαστρός σου Ἀγνή προ-
κλυθε, ἢ τῆς ὡ τῷ σκέτῃ τῷ θανάτῳ, διαρχικωτά-
ταις ἀσραπαῖς κατέλαμψε. Κοντάκ. Οὐκ ἔτι φλογίτη.

Οὐκ ἔτι τὸ κράτος τῷ θανάτῳ ἰσχύει κατέχειν τῆς ἐρεθῆς.
Χριστὸς γὰρ κατέηλθε συτρίβων, ἢ λύων τὰς δυνάμεις
αὐτῆς. Δεσμεῖται ὁ Ἄδης, Πρεσβῆται συμθώτικῳ ἀγάλλου-
ται, ἐπέση, λέγοντες, Σωτὴρ ταῖς ὡ πίστι, ἐξέρχεται οἱ
Πιστοὶ ἡς τὴν Ἀνάστασιν. Ὁ Οἶκος.

Ετρεμε κάτωθεν τὰ καταγένοια σήμερον, ὁ Ἄδης, ἢ ὁ
θάνατος τὸν ὡα τῆς Τριάδος, ἢ Γῆ ἐκλονεῖται, πύλωτος ἐξ
Ἀδὲς

Ἄδ' ἰδόντες σε ἔπληξαν. ἡ Κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφῆταις χαίρεισα. ψάλλει σοι ἐπινίκιον ᾠδὴν, τῷ Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι τὴν θανάτῃ τὴν δύναμιν, ἀλαλάζωμεν ἢ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, ἢ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, εὐλὸν τῆτον ἡσέγγαγιν, ἐξέρχεσθε οἱ Πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάσασιν.

Ω, δὴ, ζ'. Ο' Εἰρμός.

Κάμινον Παῖδες τυρίφλεκτον πάλαυ, δροσοβολῶσαν ἀπέδειξεν, ὡς Θεὸν ἀνυμνῶντες, ἢ λέγοντες· ὁ ὑπερυψώμενος, τῶν Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος. Τροπάριον.

Σύλω νεκρῆται Ἀδὰμ ἐκκοσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοὴ δὲ Χριστῷ ἀναπέπλασαι· δι' ἐμεσαιρῆται γὰρ, ὁ Τίς τῷ Θεῷ ὁ ὑπερώδοξος.

Γε ἀνασάν, α. Χριστῇ ἐκ τῆ Γάφῃ, ἡ Κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε. σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ὡς Ἀδ' ἐξήνθησας, ταῖς νεκροῖς Ἀνάσασιν, τοῖς ὡς σκότῃ τὸ Φῶς ὁ ὑπερώδοξος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Οὐγατίη Ἀδὰμ τῷ Φθαρῶτος, χαῖρε ἡ μόνη Θεόκλυμπος· Χαῖρε δι' ἧς ἡ Φθορὰ ἐξωστράκισαι, ἡ Θεὸν κησασα· ὃν δυσώπη Ἀγνή σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἔτερος Σταυροσανας. Οἱ ὡς καμίνω τῷ πυρός.

Ὡς τῷ εὐλῷ τῷ Σταυρῷ, ἀμαρτίας κώτρον ἀμβλύνας, ἢ τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως τὸ χηρόγραφον λύσας, λόγχῃ πλευρᾷς σπ'· Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς τὴν πλευρὰν διανυγίς, ἢ ραίσις αἵματος θείης, τὴν γῆν καθαίρας τοῖς αἵμασι τῆς σιδωλομανίας καταχωρῶθῆσαν. Εὐλογητὸς ἡ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Πάν πρό ἡλῖς Φωτισμὸν, ἀνατέλλεις Κόσμῳ Θεοκλῆτορ Χριστὸν, τῷ σκότῃ ρυσάμενον, ἢ φωτίζοντα, πάντας Θεογκωσία· Εὐλογητὸς ἡ κρᾶζοντας, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἄλλος, τῆς Θεοτοκῆς. Κάμινον Παῖδες.

Πεποικλμῶν διαχρυσον Κόσμον, σὲ κερτημῶν ἡγάπησιν, ὁ πλαστουργός σε Παρθένε, ἢ Κύριε, ὁ ὑπερυψώμενος, τῶν Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος.

Πύπτει Κόρη τὸν ἄνδρα κα πάλαυ, ὁ Ἠσαΐας δεξιόμενος, συμβελικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψώμενον, τῶν Πατέρων Θεὸν, ἢ ὑπερώδοξον.

Γύμβελα πάλαυ τῷ θείῳ σε τόκῳ θείῳ Προφῆται θεώμενοι, ἡ χαρμονικῶς ἀνυμνῶντες ἐκραύγαζον. ὁ ὑπερυψώμενος, τῶν Πατέρων Θεός, ἢ ὑπερώδοξος. Ω, δὴ, η'. Ο' Εἰρμός.

Ἄφλεκ-

Τὸ φλεκτος πυρὶ, ὡς Σινᾶ προσομιλῶσα, βάτες Θεὸν ἐ-
Αγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ ἢ δυσήχῳ Μωσῇ, ἢ
 Παύλῳ ζῆλος Θεῷ, τρεῖς ἀναλώτες ἐν πυρὶ, ὑμνωδῶν
 ἑοῦ. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ ὑ-
 περυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Τροπάριον.

Τὸ χραντος Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τῷ Κοσμῷ, σφαγια-
Αθῆς κατέταυσε, τὰ κατὰ Νόμον προσφερόμενα,
 καθάρας τῆτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, εἰς αἶν
 κράζοντα· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἢ
 ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸ φθαρτος ἐκ ὕδατος πρὸ πάθους, ἢ λησθῆσα ὑπὸ τῷ
Ακτίστῳ σαρξὶ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος ἢ τὴν ἔγερσιν,
 ἀπόσιτος τῇ φθαρᾷ κατεσκευάσθη, ἢ θνητὸς καινοργῇ,
 κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Θεοτοκίον.

Ρὺς Ἰσκαριώτην, ἢ Παναμίῳμον Παρθένον, ἢ ἔμμου-
Ιστον, τῆς Οἰκεμονίης ἀπέκαθρε, ἢ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς
 τὸν Θεὸν κατὰ θαυμάσιόν Πανάγε, πάντα τὰ ἔργα διό σε
 Παρθένε, ἐλλογῶμεν ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ἔτερος Σταυρεῖας. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὸν ὑπομέναντα, ἐκκεκῶς τὰ πάθη, ἢ ὡς Σταυρῷ προ-
Εσηλωθῆντα ἐκλήσκει, ἢ λύσαντα τὰς τῷ Ἀδὰμ δυνάμεις,
 ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν καταργήσαντα, τὸ θανάτῳ τὸ κράτος, ἢ ἀναστάντα ἐκ
Τῷ Τάφῳ ὡς δὲ ἢ σφύσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
 ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν μόνον εὐσπλαγγνόν, ἢ πρῶτον Λόγον, τὸν ἐπ'
Εσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθῆντα, ἢ λύσαντα τὴν ἀρ-
 ταν κατὰ τὸν, ὑμνεῖτε Ἱερῆς, Λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάν-
 τας τὰς αἰώνας. Ἄλλος, τῆς Θεοτοκῆς. Ἄφλεκτος πυρὶ.

Τὸν φέρων τῆς Τρεῖς, τὴν Οἰκεμονίην ἑνοπεριτῶς
Εἰσώπτας, Θεογονήτωρ, τὴν γὰρ ὅτιως Θεὸν, ἀγκά-
 λας φέρει τὰς σῆς, καταλαμπρύνοντα πρὸς τὰς αἰ
 κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
 ἢ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Υμνῶμεν Ἀγνή, εἰσεὶ θῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν τὸν Θεὸν
Εχωρήσαντα, ἀνεμνηστικῶς τιματῶμενον, τὸν δόντα τῶσι
 πιστοῖς, Θεωσιώας Φωτισμόν, τοῖς αἶν κράζουσιν· πάντα τὰ ἔργα
 Κυρίου.

Κυρίε, τὸ Κύριε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψύετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φωτός σὺ ταῖς μαρμαρυγαῖς, τὰς σὲ ὑμνῶντας Φωτοειδὲς ἀπέργασαι, Φωτογενῆτορ Θεοτόκε Ἀγνή, Φωτὸς γὰρ ὡφθης σκηπὴ, καταφαιδρύνουσα Φωτὶ τὰς αἰεὶ κράζοντας, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψύετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Ὡς δὲ, θ'. Ο' Εἰρμός.

Μὴ τῆς Φθορᾶς διακίρα κυοφορήσασα, καὶ παντε-
χνήμονι Λόγω, σάρκα δανίσασα, Μήτηρ ἀπὴ-
ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχᾶν τῷ ἀσέκτῃ, χωρίον
τῷ ἀπέκτῃ, Πλαστουργὲ σὺ σὲ μεγαλύνομεν. Τροπ.

Οὐ τῇ Θεότητι πάθῃ προσαρμόζοντες, ἐπισομίζετε πάντες
ἀλλοτρίεφρονες, Κύριον δοξᾶτε γὰρ, σαρκὶ ἐσαυρωμένον,
ἀσαϊρώτον δὲ Φύσιν, τῇ Θείᾳ ὡς ἐν δύο, ὡς αὐτῇ με-
γαλύνομεν.

Οὐ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χρι-
στῷ πορευθεῖτες μῆμα διδάχθητε, ὅτι νεκρῶται,
καὶ ἐγίγερται πάλιν, ἡ Σὰρξ τῷ Ζωοδότῃ, εἰς πίσωσιν
ἐσχάτης, Ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν. Τριαδικ.

Οὐ Θεότητων Τριάδα, ἀλλ' ὑποστάσεων, καὶ Μονάδα
Προσώπων, ἀλλὰ Θεότητος, σέβοντες τέμνομεν, τὰς
ταύτην διαφέντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τὰς σύγχυσιν
τολμῶντας κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Ἄλλος Σταυραναγ. Μήτηρ Θεῶν καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ Φωτὸς Πατρικῆς ἀπαύγασμα δοξᾶς, ἀχρόνως
ἐκλάμψαν, ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ τῷ ἀνθρωπίνῳ
Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ διῶκον ἀπήλασε σκότος, ὃν ἀκα-
ταπάντως οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Πάθῃ σαρκὸς, καὶ ἰσχὺν Θεότητος, ἐν Χριστῷ καθαρῶν-
τες, οἱ φρενῶντες τὴν μίαν σύνθετον Φύσιν, αἰ-
χυνέωσαν, ὃ γὰρ αὐτὸς, ὡς μὴ ἀνθρωπικῇ ἐνέσκη, ὡς
δὲ τῷ παντὶ Δημιουργῷ ἐξανίσταται. Θεοτοκίον.

Πλὴν σὺ Θεὸν, καὶ γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐν
ἔθνεσιν με ἀπίστων, οἰκίαν Νύμφην ἐκλεξάμενος, διδὼς
ἐν Λόγῳ πιστὸς σωτηρίαν, σὺ τῆς Κυνησάσης, πρεσβυταῖς
ὡς Εὐσπλαγχνος. Τῆς Θεοτόκης. Ο' αἰτός.

Χαῖρε ἡμῖν αἰώνιε πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδέχθης,
Ἀνπαρθένε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα.
τὸν

τὸν ἀληθῆ, ἢ Πνεύματι Θέῳ, τὰς αὐτὸν τιμῶντας
ὡς Θεὸν ἐκλυτρεμένον.

Ψάλλον Δαβὶδ, σὸς Προπάτωρ Πάναγνε, σὲ Κιβω-
τὸν ὀνομάζει, ἁγιάσματος Θεῶν, ὑπερφύως Θεὸν
χωρήσασαν, τὸν ὡ Πατράσις καθήμενον κόλποις, ὃν
ἀκαταπαύτως οἱ Πιστεῖ μεγαλύνομεν.

Ως ἀληθῶς ὑπερέρα πέφυκας, πάσης τῆς Κτίσεως Κόρη,
τὸν γὰρ Κτίσιν τῶν ὅλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγώνησας.
ὅθεν ὡς Μητὴρ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχι-
κῶς τὸ ἐκνίκημα. Εἰς τὰς Αἰῶνες. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Τέση Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτῳ τὰ δεσμά.
Εὐαγγελίξω γὰρ χαρὰν μεγάλην, αἰνῆτε Οὐρανοὶ Θεὸς
τὴν δόξαν.

Τάσασιν Χριστὸς Θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστὸς τὴν Ἀνάσασιν, προσκυνῶντες ἡμεῖς ταυόμεθα.
αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄ-
γιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δειξας τὴν Ἀνάσασιν.

Εἰ ἀνταποδώσωμι τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκεν ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ὡ ἀνθρώποις, διὰ τὴν
καταφθαρῆσαν φύσιν, ὁ Λόγος Σὰξ ἐγνώετο, ἢ ἐσκη-
νωσεν ὡ ἡμῖν. πρὸς τὰς ἀχαρίστας ὁ Εὐεργέτης. πρὸς
τὰς αἰχμαλώτους ὁ Ἐλευθερωτής. πρὸς τὰς ὡ σκότι
καθημένας ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ
ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ Φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ Ζωή.
ἡ Ἀνάστασις διὰ τὰς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ Θεὸς
ἡμῶν· δόξα σοι. Ἐτέρα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ηύλας Ἄδην συνέτριψας Κύριε, ἢ θανάτῳ τὸ κράτος
κατήσκησας, τῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου, ἢ συνήγησας
νεκρὰς τὰς ἀπ' αἰῶνος ὡ σκότι καθεύδοντας, τῇ θείᾳ
ἢ ὡδῶν Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τῷ παντός, ἢ
Θεὸς Παντοδύναμος.

Λεῖπν ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἢ εὐφρανθῶμεν ὡ
τῇ Ἀναστάσει αὐτῇ, ὅτι συνήγηρε νεκρὰς, ἐκ τῶν
τῷ Ἄδῃ ἀλείτων δεσμῶν, ἢ ἐδώριστο τῷ Κόσμῳ ὡς
Θεός, ζῶν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Εξασπάπτων Ἄγγελος ὡ τῷ λίθῳ ἐκάθητο, τῷ Ζω-
δόχῳ μνήματος, ἢ Γυναϊ Μιροφόροις εὐγγελίξε-

το λέγων, ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προῆπεν ὑμῖν. ἀπαγγέilate τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. τῷ δὲ Κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πρὶ ἀποδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαίον, ὃ παραινομεν Ἰεσσαῖοι· ἑστὸς ἐστὶν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὃ ἐκ πέτρας πηγάσας ὡ ἐοίκει τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτῷ ἀθανασίαν. ἑστὸς ἐστὶν ὁ λίθος, ὃ ἐξ Ὄρους Παρθενικῆ ἀποτμηθεὶς, ἀνευ θελήματος ἀνδρὸς, ὁ Υἱὸς τῷ Ἀνθρώπῳ, ὃ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῷ Οὐρανῷ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς ἔπε Δανιὴλ, καὶ αἰώνιος αὐτῷ ἡ Βασιλεία.

Εἰς τὴν Λητεργίαν, οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν, καὶ καλὸς εἰς βρώσιν, ὃ ἐμὲ θανατώσας καρπός. Χριστὸς ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ ἧς φαγὼν καὶ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ Ληστῇ. μνήθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμων, τῷ Ἀδὰμ τὸ χρεῖσθαι, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἐσώσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν. ὁ Θεὸς ἀνυμνεύω σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσέλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμων, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ, καὶ διὰ τῆς σου θανάτου, τὸν θάνατον νεκρώσας, ἐγείρας τὸς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν. ἔδωκεν προσκυνεῖν σε, τὴν σεπτὴν Ἀνάσασιν.

Εξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφης, ἀκραιῖς ταῖς τῆς Εὐᾶς ποτέ. Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ Κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν· μνήθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν μνήματι ὡς θνήσκων ἐτέθη, ἡ ζωὴ τῶν πάντων Χριστέ, καὶ ἐθάλασας τῷ Ἄδῃ τὸς μοχλὺς, καὶ ἀνάσας, ὡς δόξη, τριήμερος ὡς δυνατὸς, πάντας κατεφώτισας, ὡς αὖτε τῇ ἐγερσει σου.

Ο Κύριος ἀνάσας τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἐδωρήσατο τὴν ῥῆσιν τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τῷ τῷ εὐλογήσας ἐξαπέστειλεν εἰπὼν· πάντας προσαγάγετε εἰς τὴν Βασιλείαν μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, Φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, Φῶς τὸ Πνεῦμα

μα τὸ Ἅγιον ἁλλ' ἐν Φῶς τὰ τρία. Ἐς γὰρ Θεὸς ἐν
τρισὶ μὲν Προσώποις, μιᾷ δὲ Φύσει ἢ Ἀρχῇ, ἄτμη-
τος, ἀσύγχυτος, πέλων πρῶτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίαι.

Ἐκίησας τὴν Υἱόν, ἢ Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν σαρκὶ
ἐπὶ γῆς, ὡς εἶδε Θεοτόκε ὁ αὐτός. διὰ Παρθενότη-
τος, οἱ Θεωθῶντες διὰ σὲ, χαῖρε σοὶ κραυγαῖζοντες, τῶν
Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς.

Τέλος τῷ Βαρύς Ἦχος:

Ὁπλητικῆς Φάλαγγος οἰκῆον μέλος.

Ὁ τῷ Βάρῳ σὺ, κλήσιν ἡλιφῶς φέρεται.

Ἦχον τὸν ἀπλὴν τὸν Βάρῳ ἐπάνυμον,

Ὁ τῶς λογισμῶς ἐν Βοαῖς μισῶν, Φιλῆ.

Ἀνδρῶν δὲ ἄσμα, δευτεροῦντες βρέμεις.

Ποικίλος δὲ ὦν, ὁ ἀπλῆς ἔχης φίλῳ.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν Βαρὺν Ἦχον τὸν Ὑποφρύγιον.

Βαρὺς κεκλησάι ἐπὶ Πλάγιος τῷ Τρίτῳ.

Πῶς τῷτο; ὡς γὰρ Πρωτόβαρος, ἐκ ἔχης

Φωνῶν τετάρτην, ὡς δὲ Βαρὺς τὴν τρίτην,

Ὁρθῶς. σὺ δ' ἐν γε ἡχῆς ὑπὲρ λόγον,

Τὰς Φωνὰς αὐτὰς τριγὶ ποιῶν τόνους.

Ἐντεχνος ἐν πέφυκας ἢ ὑψηπέτης.

Η Χ Ο Σ. Πλ. Δ'.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, ἢ λογικὴν λατρίαν, σοὶ Χριστὲ
προσφέρομεν, ὅτι ἠυδόκησας, τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ
τῆς Ἀναστάσεως.

Κύριε Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσώπῃ σου.

ἁλλὰ εὐδόκησον, τῷ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Χαῖρε Σιών Ἁγία, Μητὴρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεὸς κα-
τακτητήριον. Σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν,
διὰ τῆς Ἀναστάσεως. Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς.

Ὁ ἐκ χαίτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπηνρο-
γαμῆς σαρκωθεὶς, βελήσῃ σάλευσιν θανάτου ὑπέμνηται.

ἢ τὸν πάλαι νεκρωθῆναι Ἀνθρωπον ὅσως, διὰ τῆς
ἐκ τῆς Ἀναστάσεως.

Πῶς ἐν νεκρῶν σὺ Ἀνάσαιν, δοξολογῶμεν Χριστέ, δι
ἧς ἡλευθέρωσας Ἀδαμῖον γένος, ἐκ τῆς τῆς Ἀδ
τυραννίδος, ἢ ἐδώκῃς τῷ Κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώ
νιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτὴρ Τῆς Θεῆς Μονογενές, ὁ προσπα
γῆς ὦ τῷ Σταυρῷ, ἢ ἀνάσας ἐκ τάφῳ τριήμερος.

Εὐδοκῶμεν Κύριε, τὸν ἐκκρίσις δι' ἡμᾶς, Σταυρὸν
ὑπομέναντα, ἢ σὲ προσκυνῶμεν, Παντοδύναμι Σω
τῆρ, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσώπῃς σου, ἀλλ' ἐπά
κυσον, ἢ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ Φιλάνθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς
ᾤκησθαι, ἢ τοῖς ἀνθρώποις συναναστῆναι, ἐκ Παρθένου,
γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, ἢ ἐκ ταύτης προελθὼν
μετὰ τῆς προσλήψεως. εἰς εἰς τὴν Τρίτην διπλῆς τὴν φύσιν, ἀλλ'
ἐκ τῆς Ὑπόστασιν, διὰ τέλειον αὐτὸν Θεόν, ἢ τέλειον Ἀν
θρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογῶμεν Χοῖσόν τὸν
Θεόν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευς, Μῆτερ Ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά.

Εἰλθες ἐπὶ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ Οὐρανοῦ,
ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος. πρὸς τὰς
ὡ σκότει τὸ Φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τὰς περὶ τὰς ἢ πάν
των Ἀνάσας. ὁ φωτισμὸς, ἢ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Χριστὸν δοξολογῶμεν, τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. ψυ
χὴν ἢ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλή
λων διέτεμε, τῆς ἀχράντε μὲν ψυχῆς, ὡς Ἀδὲς καταβε
σθαι, ὃν ἢ ἐσκύλευσε. τάφῳ δὲ διαφθερᾶν, ὡς εἶδε τὸ
Ἅγιον Σῶμα. τῷ Λυτρωτῇ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμοὶ ἢ ὕμνοι δοξολογῶμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου
Ἀνάσαιν, δι' ἧς ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τῆς
Ἀδὲς, ἢ ὡς Θεός ἐδώκῃς, ζωὴν αἰώνιον, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε Ποιητὰ Οὐρα
νῆ, ἢ γῆς, διὰ Σταυρῷ παθὼν, ἐμοὶ ἀπάθηναι
ἐτήρασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, ἢ ἀνάσας ὡς δὲ
Θεὸς, συλαβήσας τὸν Ἀδὰμ, χερὶ παντοδύναμῳ. Δόξα

τῇ σὴ τριήμερῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδοῦρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς μόνος Εὐσπλαγχνος.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὐμψεύετε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράτως συλλαβεῖσα σαρκί, Μητὴρ Θεοῦ τῷ Ὑψίστῳ, σὺν οἰκετῶν παρακλήσεως δέχῃ Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγῶσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, ἀπεσώπη σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Ἀπελυτίκιον.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν, ἡ Ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δέξασθαι. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ Σταύρωσιν ὑπομήνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δάξας ὡς Θεός· μὴ παρίδῃς ἕς ἑπλάσας τῇ χειρὶ σὲ, δάξον τὴν Φιλανθρωπίαν σου Ἐλέημων, δέξαι τὴν τεκῆσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, Λαὸν ἀπειγνωσμένον.

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

Εν τῷ Μεσονυχτικῷ, Κανὼν Τριαδικός. Οὐ ἡ ἀκροῦς.

Τριάς Μονὰς σῶσον με τὸν σὸν Οἰκέτην.

Ωδὴ, α'. Ἀρματιλάτην Φαραῶ.

Τῷ τριηλίου Βασιλεῖ, καὶ Πρίταμι, καὶ τριμυθῇ τῷ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, Ουσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐν αἰαίᾳ ἔχοντι, τῆς Θεότητος δέξαν, Θεῷ Μοναρχῇ προσκίπτομεν, ὁμνῶν τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Ρήσας τὰς θείας, καὶ χρυσῆς τὰς ἁγίων, μεμνημένῳι σαφῶς, Θεαρχικὴν Φύσιν, ἐνικήν δεξαζομένην, αἰδὼν συνάναρχον, ὡ τρισὶ τῇ Προσώποις· Πατρί, Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματι, διμικρυγικήν παντοδύναμον.

Τερτυνίσης Ἀβραάμ γεννημένος, ἱερετικῶς τὸ πρῶν, τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποτάσσουσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποτάσσων, κρατὶς ἐν αἰῶνι ἑνωριστ. Θεοτοκίον.

Τημεσίμως τὸν Χριστὸν ἐκίνησας, τοῦ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ἐληφότα Φύσιν Πάναγχε καὶ ἀτρέπτει, κατ' ἁμῶν διαμάναντα· ὃν δυσώπτε ἀπαύτως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πηρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Ωδὴ, γ'. Ο τρεῖς κατ' ἀρχάς.

Επὶ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, ἡ βασιλεῖα τῆς δόξης, ἐπὶ Θρόνον
 Ἡσαΐας κατέβη, ὑψλὲς ἡ Χερεβὶμ, ἡ Σεραφὶμ δο-
 ξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, Μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Μόνον Πατρόςθεν ὡς ἐκ Νῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον,
 ἡ τὸ Πνεῦμα προελθὼν ἀπορρήτως, καταβλήλοις
 λογισμοῖς, ἡ γραφικοῖς διδάγμασι, κατηλιφότες ὡς.
 Θεὸν τρισήλιον σέβωμεν.

Οὐρανὸν ἀγώνητος Πατὴρ, ἡ τῆς ἰδίας ἕστιας, τὸ ἀπαύ-
 γασμα γεννήσας ἀρεύσας, τὸν Υἱὸν Φῶς ἐκ Φωτὸς,
 ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς Φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ
 παντοκρὸν ἡ ὁμότιμον. Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐδέιχθης καθάρως, Παρθωνομήτωρ Μαρία, τῇ τῶ
 πάντα πανδυνῶς ἡ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ,
 ἡ ταῖαντος ἡ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς
 σε δέησιν. Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ προσαχθῶ.

Τῆς τρισηλὲς ἡ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυνασίας
 οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημῶμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ Πᾶν
 συνέστησε, τὰς ἀνω Χοροσασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κατὰ
 Τεταρχίας Ἐκκλησιῶν, τῇ κραυγάζειν τὸ Ἅγιος, Ἅγιος,
 Ἅγιος ὢ, Θεὲ ὑπεράγαθε, δόξα ὕμνος τῷ κράτει σε.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πρὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἡ τέτοκῃα, ἀλλοιομένην εἰς ῥῆ-
 τὴν ἁμαρτίαν, ταῖς προσβολαῖς τῆ δολίης ἡ τῇ ῥαθυ-
 μίᾳ, σερῶσον τὴν καρδίαν μου ἀγαθῇ, προσβείαις ταῖς
 μητρικαῖς σε, ὅπως καὶ γὰρ, εὐχαρίσως δοξάζω σε. Θεο-
 γεννήτωρ Μαριάμ. ἐλεῆσον τὴν ποίμνην σε, ἣν ἐκτήσω
 Πανάμωμε. Ω δὴ, δ. Σύ μου ἰσχυὲς Κύριε.

Ενατολὴ, ἐπιφανῆσα Θεότητος, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν
 διεσκέδασε, τὴν ἀφ' ἑγγῇ νύκτα τῶν παθῶν, ἡ δικαιο-
 σύνης, τὸν Ἥγιον ἐξανέτειλε, ἀπλῆν μὲν κατ' ἕστίαν,
 τριλαμπῇ δὲ προσώποις, ἣν ὑμνῶμεν ῥῆ ἡ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, σόμασι τὸν ἀνυμνήμενον, τοῖς πηλίνους χείλε-
 σιν δοξάζομεν, μοναδικὸν ἡ τριαδικὸν Κύριον τῆς δόξης, τῇ
 Φύσει ἡ Ἱεροσάσσει, βωῶντες ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δόλοις
 παράχῃ, τῶν πικρίων πταισμάτων συγχώρησιν.

Επιεκτικῇ, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμων, εὐ-
 σπλαγγε φιλόφρονε, Τριάς σεπτῇ, ἡ Θεαρχικῇ, μή
 με ἐπιλήσῃ, τῷ σε οἰκέτῃ τὸ σύνολον, μήτε διασκεδάσῃ, ἣν
 διέθε

διέδωκε σοῖς δόλαις, διαθήκην δὲ ἄφατον ἔλεος. Θεοτοκίον.

Ωραίαν σε Πάναγνε μόνην εὐράμιον, ἐξ αἰῶνος. Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλῶντι, ἢ ὡς οἱ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν συντησιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύτως, ἀπὸ πάσης οὐθῆνός με θλίψῃς. Ὡ δὴ, ἐ. Ἰνατί με ἀπώσω.

Συνάλλα τρία, Πρόσωπα δοξάζομεν, ὡς δὲ Κύριον, σὲ τὴν θεάν Φύσιν, διαρρύντες ἀπλῶς ἢ συνάπτοντες, ἢ πιστῶς βοῶμεν· Θεαρχικὴ Τριάς Ἀγία, τὰς σὺς δόλως ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ολοφύρομαι σκόδρα, διὰ τὴν ἀδυνάειαν τῆς διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάχω, τὴν ἀβέλητον ὄντως ἀλλοίωσιν. διὰ τὸτο κράζω, ζωαρχικὴ Τριάς Ἀγία, τῶν καλῶν ὡς τῇ εἰσῇ με σύνταξον.

Κυσαγμῷ βαρυνθῶτα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με, ἢ συνκυθμενῶν, πρὸς θάνατον ὕπνου, ὡς φιλάνθρωπος ἢ υπεράγαθος, ἢ παντελεῶμων, Θεαρχικὴ Τριάς Ἀγία, κατοικτήρησον ἢ διανήρησον. Θεοτοκίον.

Κητροπάρθενε Κόρη, Πάναγνε Πανάμωμε Θεοχαρίτωτε, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις τὸν Υἱὸν ἢ Θεόν σε ἢ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, ἢ τῶν παθῶν ἢ τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δῶλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὡ δὴ, ε'. Ἰλαδίητί μοι Σωτήρ.

Επταράνιον Νέων, ταξιαρχίας μιμνήσκου, Μοναρχικὴ τῶ παντός, Τριάς ὑπερσβε, τρισαγίαις ἄτμασι, σὲ δοξολογῶμεν, τοῖς πηλίοις ἡμῶν εἴμασι.

Πρὶν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον διαπλάσαντα, ἢ ἐξ ἐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς ὑποστήσαντα, Θεὸν Τρισυπόστατον, προσκυνῶ, ἢ εὐβῶ, ἢ ἱμῶν ἢ μεγαλύνω σε.

Οπαντοκράτωρ Θεός, ἢ μόνος ἀπειρώτος, ἐνέκησον ὡς ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλις Δέσποτα, ἢ κατὰ γαστρί με, ἢ συνέτισον ὡς εὐσπλαγχνος. Θεοτοκίον.

Καὶς ἐδάχθης Θεῷ, τῷ ἀχωρήτῃ Πανάχαυτε, Νέον καμὲ τῆς αὐτῆς, δέξον Θείας Χάριτος, Παναγία Δεσποίνα, ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, ἢ συντήρησον ἀλώβητον.

Κάθισμα Τριαδικόν. Τὸ πρῶτον.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, ἢ Πνεῦμα Θεὸν ἀληθῶς ὁμολογῶμεν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως

ἢ

ἡ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν Ἀγίαν ἡ συμφυῆ,
 βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις Ἁγίος ἅ. Πάτερ ὦν σὺν
 τῷ Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ ἡ σεπτῷ, ἐλέησον ὡς ἐκ-
 λασας, κατ' εἰκόνα σε Διοπτετα.

Δέξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εὐχαριστῶμέν σοι ᾗ Θεοτόκε, ἡ μεγαλύνομεν Ἀγνὴ
 ἡ προσκυνῶμεν, ἀνυμνῶντες τὸν Τόκον σε Κεχαριτω-
 μενῇ, βοῶντες ἀκαταπαύτως, σῶσον ἡμᾶς. Παρθένε παν-
 τελεῆμεν ὡς αἰχλὴν, ἡ Δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίῃς
 φοβερεῖ. σὺ ὦρα τῆς ἐπάσεως, μὴ αἰχυνθῶμεν οἱ δούλοί
 σε.

Ω, ᾗ, ζ'. Θεὺ συγκατάβασιν.

Σοφία ἀρήτω σε, ἡ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
 σῶσον τὸν σὺν δούλον, ἡλεημένον ἀνάδελφόν με, ἡ νῦν
 καθάπερ πάλαι ἡ ρῦσαι κακώστες, Τριάς Μονάς ὁ
 Θεός, ἀμαρτιῶν ἡ παθῶν.

Δίς.

Οὗτος ὁ ἀγνῆτος, Πατὴρ ἡ Λόγος ὁ γεννηθεὶς ἐξ αὐ-
 τοῦ, ἡ τὸ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, ἀκαταλήπτως ἐκπροε-
 τὸν πεφυκός, Θεὲ Μονάρχῃ Τρισήλιε ψάλλω σοι. Εὐ-
 λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡνεκρωμαί Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας τιῶν τὸ Φάρμα-
 κεν, ἡ προσρέχῃ σοι Πίστι, τῇ τετκῆσθαι τὸν Ἀρχι-
 γόν τῆς ζωῆς. ταῖς σαῖς πρεσβύταις τὸν δούλον σε ζῶωσον,
 ἡ παρασμῶν ἡ παθῶν, λύτρωσαι μόνῃ Ἀγνῇ.

Ω, ᾗ, ἡ. Ἑξαπλασίως κάρμεν.

Οὗτος ὑπάρχον ἄδουτον, τριλαμπές ἡ τρισήλιον, ἡ μο-
 ναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλῆστατον, Θεὸς ἀκατάληπτος,
 ἡ Μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν σκοτεινὴν ἡ ζεφεράν με
 καρδίαν, καταύγασον ἡ δέξον, φωταυγὴ ἡ φωσφόρον,
 ἡ μὴν σε ἡ δέξαις, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Εἰρωτάταις πτέρυξι, Σεραφίμοι θεότατοι, πρόσωπα
 ἡ πόδες, εὐλαβῶς καλύπτῃσι, τὴν δόξαν ἡ φέρον-
 τες, τῇ ἀμυγάνῃ κἀλλεσσ, ἀγαθαρχικῇ, Θεαρχικῇ
 Μοναρχίᾳ, Τριάς ὑπεραγία, πλὴν ἡμῖς ἀνυμνῶν σε,
 τελειῶμεν ἡ δέξαις, πιστῶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἡριαρχίαν ἀναρχον, πανδοῦν ἡ πανάγαθον, τελε-
 ταρχικὴν, ἀγαθαρχὸν ἀόριστον, αἰτίαν ἀνάιτιον, ποιη-
 τικὴν αἰδίου, προστακτικὴν, ἡ σωφικὴν τῷ ἀπάντων,
 Μονάδα κατ' ὕψος, ἡ Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε

Θεέ

Θε με, πικῶς εἰς τὴν αἰῶνα.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῆς γῆς ἀνέτελλοι, ὁ ἀνέσπερος ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ
σῶ, παρθενικῆς γυνήσεως, Πανάχροαντε Δέσπονα,
ἢ τὴν βροτῶν ἀπήλασε, τῆς εἰδωλικῆς ἢ ζοφερᾶς σκοτο-
μῆς. διὸ ἢ νῦν με μάλλον, τῆς αὐτῆς Θεαρχίας, κα-
ταύρασον ταῖς αἰγλαῖς, ἢ φέρει τὸν σὸν δῶλον.

Ὡ δὲ, θ'. Ἐξέρχεται ἐπὶ τῷ οὐρανῷ.

Πᾶν πάντων Βασιλεῖδα ἢ Πανταγίν, ὑπεράρχιον Φύ-
σιν ὑπέροχρον, ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνὸν Φιλάν-
θρωπον ἀγαθὴν, ὑποαρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογῶντες
ἀμαρτιῶν, συγγνώμην αἰτῶμεν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην,
ἢ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Δίς.

Ημία Κυριότης ἢ τριλαμπής, ὡική Θεαρχία τρισή-
λιε, τὴν ὑμνήτας, πρόσδεξαι τὰς σὺς ἀγαθοπροεπῶς,
ἢ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, ἢ τῶν περασμῶν ἢ τῶν
ὀχρῶν, ἢ θάττον τὴν εἰρήνην, παράσχῃ Φιλανθρώ-
πως, ταῖς Ἐκκλησίαις, ἢ τὴν αἰῶσιν.

Θεοτοκίον.

Ηδὴν Χριστὲ Σωτὴρ με Παρθενικὴν, ὡικήσας ἐφά-
νης τῷ Κόσμῳ σε, Θεανδοικῶς, ἀτρεπτος ἀσύγχι-
τος ἀληθῶς, ἢ καθυπέσχῃ πάντῃ, μετὰ τῶν σῶν δέλων
ἵνα σαθῶς. διὸ τῆς σὲ Τεκνῶς, πρεσβύτας τὴν εἰρήνην,
τάσῃ τῇ ποιμένῃ σε πρυτάνευσον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τετῆς ἐκ νεκρῶν, ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων, ἢ Ἄγγελος
Φωτὸς, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα. παύσαθε τῶν δακρύων,
ταῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε. κράξατε ἀνυμνεῖν, ὅτι
ἦν Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εἰδοκῆσας σῶσαι αἰς Θεὸς, τὴν
γῆν τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα.

Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον.

Τετῆς ἐκ τῆ ταφῆ αἰς ἀληθείας, ταῖς ὁσίαις προσέταξας
Γυναῖξί, κηρύξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις αἰς γέγρα-
πται, ἢ δογμαῖς ἢ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, ἢ τὸ Φῶς ἐν
τῷ ταφῷ, ὅρῳ κατεπλήττετο. ὅθεν ἢ κατείδε, τὰ ὁθόνια
μόνα. ὅθεν γὰρ βλέπειν δύναται, ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα,
ἢ πικρῶς ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις
ἀπαντὰς Σωτὴρ ἡμῶν· τὸ Παῖδες γὰρ ὑπαρχοῦς ἀπαύγα-
σμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμειν.

Τὴν

Πῆν Οὐράνιον Πύλιν ἢ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὁρὸς
τὴν Φωταυγὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν Οὐράνιον
Κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λί-
τρωσιν, τῆς Οἰκουμενῆς ὅλης, τὸ Μέγα Κιμήλιον, ὅτι
σωτηρία, ὡς αὐτὴ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ ἢ ἄφεςις, τῶν
ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τὸτο βεβῶμεν αὐτῇ· πρόσβευε
τῷ σὺ Γίῳ ἢ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄσcesιν δωρήσασθαι,
τοῖς εὐσεβῶς προσκυνῶσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογία. Καθίσμ. Ἀναστάσιμα.

Τῖνδρωται τὸ μνήμά σου Σωτὴρ ἐσθραγίσαντος, Ἀγ-
γελος τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλιτε. Γυναῖκες
ἐδεάσαντο ἐξηγεμενόν ἐκ νεκρῶν, ἢ αὐταὶ εὐηγγελίσαντος,
ταῖς Μαθηταῖς σου ὡς Σιών, ὅτι ἀνέστη ἡ Ζωὴ τῶν πάντων,
ἢ διελεύθη τὰ δεσμά τῆ θανάτου, Κύριε δόξα σοι. Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς αἱ Γυναῖκες κομίσασθαι. Φωνὴς Ἀγ-
γελικῆς ἐκ τῆ τάφου ἤκον· καίσαδε τῶν θακρῶν, ἢ
ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσαδε· κράζατε ἀνυμνεῖσαι, ἐπὶ
ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίῳ.

Επὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέ-
λων τὸ σύστημα, ἢ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη
Ναὺς, ἢ Παράδεισος λογικὴ, παρθενικὸν καὶ ἵερμα, ἐξ
ἧς Θεὸς ἐπαρκώθη, ἢ Παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶν
ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. τὴν γὰρ σὴν Μίτραν θρόνον ἐποίη-
σε, ἢ τὴν σὴν Γαστέρα, πλατυτέραν ἡρανῶν ἀπνογα-
γατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις.
δόξα σοι. Μετὰ τὴν Ἀμωμον. ἢ Ὑπακίη.

Τὶ Μυροφόροι τῷ Ζωοδότῃ ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν
Δεσπότην ἐξήτην, ὡς νεκρῶς τὸν ἀθάνατον, ἢ χαρὰς
Εὐαγγέλια ἐκ τῷ Ἀγγέλῳ δεξάμεναι, ταῖς Ἀποστόλοις ἐμή-
νυσιν, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος. Σὶ Ἀναβαθμῶ. Ἀντίφων. Α'.

Εκ νεότητός μου ὁ ἰχθύς με περιάζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέ-
γει με. ἐγὼ δὲ πεταθὼς, ὡς σοὶ Κύριε προτίμῃ τῶτον.
Οἱ μισούντες Σιών, γυνήθητῶσαν δὴ πρὶν ἐκσταθῆναι
ὡς χόρτος, συγκόψῃ γὰρ Χριστὸς αὐχρῶας, αὐτῶν το-
μὴν βασάνων. Δόξα, ἢ νῦν.

Τῷ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, Φῶς ἐκ φωτός
Θεός

Θεός μέγας. σὺν Πατρὶ ἰμῶμεν αὐτὸ, ἢ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον, Β'.

Η καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέδω, ταπεινὸν φρονέσα,
μὴ ὑψωθείς, ἀποπέσῃ ἐκ σοῦ πανοικτιρῶμων.

Επὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, ἔσθῃσι τότε, ὅτε
ἐπὶ τὰ πάντα κρινῇ, ἢ κολάσῃ. Δόξα, ἢ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεὸς βλέπῃ ἢ προλέγῃ,
τετρατοροῦ ὕψιστα, ὡ τοῖσιν ὧς Θεὸν μέλτων. ἢ

γὰρ ἢ τριλαμπῇ, μοναρχεῖ τὸ Θεόν. Ἀντίφωνον, Γ'.

Εκεκραξά σοι Κύριε, πρόσχες κλῆρόν μοι τὸ ἥς σου βοῶν-
τι, ἢ καθαρόν, πρὶν ἄρῃς με ἀπὸ τῶν αἰσθάνε.

Επὶ τῇ Μιτέρᾳ αὐτῇ, γῆν δύνων πᾶς αὐτῇς ἀνα-
λύσει, τῇ λαβεῖν βατάνας, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα, ἢ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, Θεολογία Μοναρχοσαγία. ὁ Πατὴρ γὰρ
ἀναρχος, ὡς ἔφθ' ὁ Υἱὸς ἀρχόντος, ἢ τὸ Πνεῦμα σύμ-

μορφὸν σὺν Θεῶν, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν. Ἀντίφ. Δ'.

Εὗ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κακοῦν ἀδελφῶς
ἅμα; ἐν τῷ γὰρ Κυρίῳ, ἐπηγγέλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Εν δέματι αὐτῇ, ὁ τὰ κρίνα τῇ ἀγρῇ κοσμῶν κε-
λεύει, μὴ δὲν φροντίζειν. Δόξα, ἢ νῦν.

Γίῳ Πνεύματι, εἰσὶν αἰτία, πάντα ἔχεται ἡσυχ-
αυοβραβεύτως. Θεὸς τὸ γὰρ ἐστὶ Πατρί τε ἢ Υἱῷ

ὁμοῦσιν κυρίως.

Προκείμενων. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχος. Αἶνι ἢ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν.

Ἀνάσσειν Χριστὲ Θεασάμενοι.

Καὶ ὁ Ν'.

Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος.

Ω, θῆ, α. Ο' Εἰρμός.

Ερματιλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τετρατοροῦσα ποτὲ,
Μωσαϊκὴ Ῥάβδος, σαυροτύπως πληξάσα, ἢ διε-

λῶσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, περὶν ὁδότην διέ-
σωσεν, ἅσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάριον.

Εν Παντοδύναμον Χριστὲ Θεότητα, πῶς μὴ θαυμά-
σωμεν; ἐκ μὲν καθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθαν,

ἢ ἀφ' ὁρασίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ Ἀγίας, τηγνὴν
ἀθάνατον εἰζῶσαν, ἢ ζωὴν ἐκ τῶς αἰῶνος.

Ως εὐπρεπὴς ταῖς Γυναῖξιν ὁ Ἰησοῦς, πῶς ἐμπιφά-
νεται.

νισαι, ἢ τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτης σίμβολα, αἰὲν
καθαρότης, τῇ μορφῇ δὲ μύριαν, τὸ φέγγος τῆς Ἀ-
ναστάσεως, κράζων ἐπηγάθη ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Λεδοξασμένα περὶ σὺ λαλάληνται, ὡ γενναῖς γενεῶν,
ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ὡ Γαστρὶ χωρήσασα. Ἀγνὴ δὲ
διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε, διό σι πάντες γεραίρε-
μιν, τὴν μετὰ Θεὸν προσάσιαν ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν Σταυροαναγ. Ὑμνὸν διδεδύσας.

Επῆρθησαν πύλαι ὀδυνηραί, ἢ ἔρριξαν Ἄλῃ καὶ θο-
ρῶντες αἱ τυλωραί, ὡ τοῖς κατωτάτοις τὸν ὡ ὕψει,
τῆς τῶν ἀπάντων ἐπεκίνα φρίσεως.

Εξέτισαν τάξεις Ἀγγελικαί, ὁρῶσαι ἐν Θεῶν, ἰδου-
μένην τῷ Πατρὶκῷ, τὴν ἐκ πλῶτον φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
τὴν καθοσμικὴν ὡ τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Θεοτοκίον.

Πάξεις σε Ἀγγέλων, ἢ τῶν βροτῶν, ἀνύμψετε Μη-
τερ, εὐφημῶσιν ἀνεκτίτῳ. τὸν Κτίστη γὰρ τέταν-
το περ βρέφος, ὡ ταῖς ἀγκάλας σε ἐβάσπασας.

Ἔτερος Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Κατὰ ἈΛΟΓΙΣΤΟΝ. Ἀσμεν τῷ Κυρίῳ.

Τῆραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένη τὸν αἰῶνα, ἢ ὑ-
πέρθευ Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεχῆτα ὑμνῶμι σε.

Ρότουν σε ζωοφῶσιν, τὸν τῆς παγκοσμίου ἀποσάξοντα,
ἐκ γλυκασμῶν σωτηρίας, ἡ Παρθένος Χριστὲ ἀπεκύησε.

Εώς Ἀδαμῶν, πρὸς τὴν ὑπὲρ νῦν μακαριότητα, διὰ
σὺ ἀνηγμῶν, Θεοτόκε ἀΐως δοξάζει σε.

Ὡ δὴ, γ. Ὁ Γίνομαι.

Οσερεώσας κατ' ἀρχάς, τῆς Οὐρανῶς ἐν συνέσει, ἢ
τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ὡ τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ,
τῆς Ἐκκλησίας ἐτήρουν, ὅτι ἐκ ἔστι πλῆν σε, Ἄγιος μόνος
Φιλάνθρωπε. Τροπάριον.

Κατακοιθῶντα τὸν Ἀδᾶμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας,
τῆς Σαρκὸς σε τὸ Σωτήριον Παιδίος, ἐδικαίωσας Χριστὲ.
αὐτὸς γὰρ ἐκ ὑπεύθυνος, τῆς τῷ θανάτῳ πέρας, πεφθ-
ναι ὁ ἀναμαρτήτος.

Πῆς Αναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει,
τῷ θανάτῳ ἢ σκιά καθημῶν, ὁ Θεός με Ἰησοῦ.
ἢ τῷ αὐτῷ Θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τέτυ τα
σκεῖν δῆρτασε. Θεοτοκίον.

Τῶν

Τῶν Χερσβίμ , ἢ Σερραβίμ , ἐδάχθης ὑψηλότερα ,
 Θεότοκε . σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω , τὸν ἀχώρητον Θεόν ,
 ἡ σὴ Γαστρί ἀμόλυντε . διὸ πιστοὶ σε πάντες , ὕμνοις Ἀ-
 γνῇ μακαρίζομεν .

Ἐτερος Σταυροεναεσάσιμος . Οὐρανίως αἰψίδος .

Τειθήσαντα πρῶν τῇ ἐντολῇ Κύριε , τῷ πεποικότες
 με ὄντως σὺ ἀπεξώσας . ὃν μορφωσάμενος , ὑπα-
 κύν τε παιδεύσας , σεαυτῷ οικείως διὰ Σταυρώσεως .

Οσοφία τὰ πάντα προεγκωκῶς Κύριε , ἢ τῇ σὴ συνέσει
 συμπήξας τὰ ὑποχθόνια , ἢ ἀπὸ κτίσεως συγκαταβάσῃ
 σε Λόγε , τῷ Θεῷ ἀναστῆναι τὸν κατ' εἰκόνα σε . Θεοτ .

Ενοικήσας Παρθένω σωματικῶς Κύριε , ὡφθης τοῖς ἀν-
 θρώποις , ὡς ἔπρεπε θεωθῆναι σε , ἣν ἢ ἀνδείξας , ὡς
 ἀληθῶς Θεότοκον . ἢ πιστῶν βοήθειαν , μόνε Φιλάνθρωπε .

Ἄλλος . τῆς Θεοτόκης . Σὺ ἡ τὸ σερεῶμα .

Λός ἡμῖν βοήθειαν , ταῖς ἰκεσίαις σε Πάναγνε , τὰς
 προσβολάς , ἀποκρομένη , τῶν δυνῶν περιστάσεων .

Εὐας τῆς Προμήτορος . σὺ ἐκάνερθαις γεγονας , τὸν
 ἀεχληρὸν , τῆς ζωῆς τῷ Κόσμῳ , Θεότοκε κυήσασα .

Θῶσον δυναστήναι με , ἢ ἀληθῶς Θεὸν Πάναγνε , τὴν
 ὡτὲ Πατέρις , ὡς σαρκὶ τέχῃσα , ὑποτάσσον Δύναμιν .

Ὡς δὲ , δ' . Ο' Εἰρμός .

Εὺ με ἰχὺς Κύριε , σὺ με ἢ δύναμις , σὺ Θεός με ,
 Γου με ἀγαθίαμα , ὁ Πατρικὺς κόλπος μὴ λιπὼν ,
 ἢ τὴν ἡμετέραν , πτωχίαν ἐπισκεψάμενος . Διὸ σὺν τῷ
 Πρωφῆτῃ , Ἀβραχὰμ σὺ κραυγάζω· τῇ δυνάμει σε δοξά-
 σαι Φιλάνθρωπε .

Τρεπάριον .

Εὺ οὐσεμνῇ , ὄντα με λίαν ἡγάπησας· σὺ κενώσῃ , ξὼν
 χαλασθεύσας , ἐπὶ τῆς γῆς εἰσπλαγχνῇ Σωτῆρ· τῆς ἔχα-
 τίας με . τὴν ὕβριν μὴ ἀνθιάμενος , ἢ μίνας ἐν τῷ ὕμῳ ,
 τῆς αἰφραδῆς σε δόξης , τὸν πρῶν ἡτιμωμένων ἐδέξασας .

Πρὶς καθορᾶν , Δέσποτα νῦν ἐκ ἐξίσταται , διὰ πάθος ,
 θάνατον λυόμενον , διὰ Σταυρῶν , φεύγεται φθοράν , ἢ
 δια θανάτου , τὸν ἄδην πλῆτε κενύμενον , τῆς θείας δυναστείας ,
 ὡτὲ Ἐξαιρωμῶν , ὃ ἐξάσιον ἔργον Φιλάνθρωπε . Θεοτοκε .

Εὺ τῶν πιστῶν , καύχημα πέλει Ἀνύμφευτε , σὺ προσά-
 γεις , σὺ ἢ καὶ ἀφύγιον , Χριστιανῶν τήχης ἢ λιμῆν . πρὸς
 γὰρ τὸν Τίον σε , ὡτὲ ξὺς Φερὸς καταμύκωμε , ἢ σάβης

ἐκ

ἐκ κινδύνων τὴς αὐτοῦ πίσει ἢ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνήν σε γινώσκοντας. Ἐτερος Σταυροῦν. Εἰσακήκου Κύριε.

Πῶ Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ τῶν παρανόμων Παῖδες Φιλάνθρωπε. δι' ἧς ἔσωσας ὡς Εὐσπλαγχνος, τὴς δοξάζοντάς σε τὰ Παθήματα.

Ανάσας ἐκ τῆς μνήματος, πάντας σικανέησας τὴς αὐτοῦ Ἀθι νεκρῆς, ἢ ἐφώτισας ὡς Εὐσπλαγχνος, τὴς δοξάζοντάς σε τὴν Ἀνάστασιν. Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, Ἀχραντε Μαρία, τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν. Τῆς Θεοτόκου. Οὐ αὐτός.

Μὲν τὸν σάχυν βλαψήσας, τὸν ζωοπαῖδαν ἀνθρώπος ἀφ' ὧρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν. Θεοτόκε σῶξε τὴς ὑμνῶντάς σε.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν. τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ελάσμον ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, ἢ ἠρήνευσον τὸν Κόσμον σε, ὁ Θεὸς πρεσβείας τῆς τεκέως σε. Ὡς δὲ, εἰ. Οὐ Εἰρμός.

Ενα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆς προσώπης σε τὸ Φῶς τὸ αἰδιον, ἢ ἐκάλεψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τῶν δειλαίων; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, ἢ πρὸς τὸ Φῶς τῶν αἰτιῶν σε, τὰς ὁδὸς με κατεΐδονον δεομαι. Τρεπάριον

Περιδέσθαι ἡνέχε, χλαῖναν πρὸ τῆς πάθης σε Σῶτερ. Παιζέμενος, τὴν τῆς Πρωτοπλάτης, περιεβλεπόντων ἀρχήμονα γυμνωσιν, ἢ γυμνὸς παύῃναι, ὡς τῷ Σταυρῷ ἀπαμφοδιζῶν, τὸν χιτῶνα Χρῖστε τῆς νεκρώσεως.

Εκ χροῖς τὸ θάνατε, σὺ τὴν πεπτωκῆν με ἀνωκεδόνῃς, ἀνάσας ὥσαν, ἢ ἀγέρῳ Χρῖστε κατεσκεύασας, ἀναστῆσας πάλιν. Βασιλικὴν ὥσπερ εἰκόνα, ἀφ' ὅρασίαν φωτὶ ἀτασράπτεισαν. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρήσιν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σε κεκτημένη Πάναγνε, συγγνώμης προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίσης δεόμεθα, ὅτι σε ἢ μόνον, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμον εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἐτερος Σταυροαναστάσιμος. Φώτισον ἡμᾶς.

Οδῆγησον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τῆς Σταυρῆς σε Χρῖστε. δι' αὐτῆς γὰρ σοὶ προσπίπτομεν, τὴν σὴν εἰρήνην παρά-

οὐκ ἡμῶν φιλοânθρωπε.

ἡ βένησον ἡμῶν, τὴν ζωὴν κἄν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν ὑ-
 μνούντων σε τὴν ἔγερσιν, καὶ τὴν εἰρήνην παράχῃ ἡμῶν
 χαλάνθωπι. Θεοτοκίον.

ΘΕΟΤΟΧΙΟΝ.

Λυσώπησον Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπὸ
 ἡμῶν Μαρία σερμνή, τῷ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς
 τὸ μέγα ἔλεος. Ἄλλος, τῆς Θεότητος. Ὁρθρίζοντες.

Βατεύουσιν τὸν ἄσπετον, κλύδωνα τῶν παθῶν μῆ, ἢ
 ἢ ὁ μὲν κλύσασα, τὸν Κυβερνήτην ἢ Κύριον.

Σταυρέυσι τῷ τόκῳ σε, Ἀχραντε Θεοτόκε, Ἀγγέλων
τὰ τάγματα, καὶ τῶν βοσίων τὰ συήματα.

ἀρία Θεοῖσθε ἀνὶ μφευθε, γας ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν μα-
ταῶφον, ἢ ἴδς ὑμνῆντίς σε εὐφρανον. Ω, δὴ, σ'. Ὁ Εἰρ.

Τὸ λαὸν αὐτοῦ Σωτὴρ. περὶ αἱ ἀνομίαι μου, ἃ ἐκ
Βυθῶ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε διαμαρτυρίαν πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη-
 σα, ἢ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Τροπάρ.

Αἰὰ ξύλῳ κραταῖως, καθέειλε με ὁ ἀρχέκακος. αὐτὸς
δὲ ἀναρτηθεὶς, Χρῖστὲ κραταιώτερος, Σταυρῷ κατα-
βεβήκας, ὀνηματίσας τῷτον, τὸν πεσόντα δὲ ἀνέστησας.

Εὐώκτηρας τὴν Σιών, ἐξαναστάς τῷ μνήματός,
 Γαυρὴν ἀντὶ παλαιᾶς, τέλειος ὡς εὐσπλαγχνος, τῷ
 θένῃ σε αἵματι, ἢ νῦν βασιλείης, ὡς αὐτῇ αἰς τὰς αἰώ-
 νας Χριστέ. Θεοτοκίον.

Θεοτοχίου.

Γαυδάμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκυσίαις τῆς
 Θεογενήτωρ Ἀγνῆ, καὶ τύχομεν Πάναγνε, τῆς θείας
 ἐλπίδος, τῆ ἐκ σὲ ἀφράως, σαρκωδότης Ὑῆς τῆ Θεῆς.

"ΕΤΕΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ. Τὴν ΘΕΣΙΝ ΕΧΧΕΩ.

Παλάμας ὡ τῷ Σταυρῷ ἐξήπλωσας, ἰατρείαν τὴν ἀκρατῶς παθῆσαν, ὡ τῇ Ἑδῇ, χῆρα τῇ Πρωτοπλάστῃ, ἢ τῆς ἰδίας χολῆς ἀντεγεύσῃ Χρυσῇ, ἢ ἔσσης ὡς δυνατός, τὰς δεσάζοντας τὰ παθήματα.

Θανάτῳ Λυτρωτῆς ἐγγείσατο, τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως
ὅπως, ἢ τῆς Θεοῦ, τὸ βασιλῆον λύσι, ἢ τοῖς ὡς
Ἄρξ Φοιτήσας αἰέση Χείρς. ἢ ἔσφου ὡς κραταῖς, τῶς
ἐμνήτας αὐτῇ τὴν Ἀνάσιν. Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Τῇ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, τῷ Υἱῷ σου Θεο-
 τόκῃ Παρθένῃ. ὅτι Πιστῶν, σῆμαγμα σὺ ὑπάρχουσα.
 ἢ τῇ ἐλπίδι τῇ σὴ κραταυμέθῃ, ἢ πόθῳ σὲ ἢ τῷ ἐκ-
 σῷ,

σὺ, σαρκωθέντα ἀφράτως ὁξάζομεν.

Ἄλλες, τῆς Θεότητος. Χιτῶνά μοι παράχες.

Η αὐτὸν σε τὸ Θεὸν ἢ κιβωτὸν, ἢ Πατέρα ἐμψυχον, ἢ Πύλιν Οὐράνιον, Θεότης οἱ τισοὶ καταγγέλλομεν.

Σ αἰῶνι καταλύτης ὡς Θεός, γεγενῆς ὁ τόκος σε Μαρίαν Θεόνυμφε, προσκυνῆται σὺν Πατρὶ ἢ τῷ Πνεύματι.

Ο λόγος τὸ Θεὸν σε τοῖς βροτοῖς, Θεότης ἐδίδξεν, Οὐράνιον Κλίμακα, διὰ σὺ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Κοντάκιον. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς Φύσεως.

Ε ξανκὰς τὸ μῆμας, τὰς τεθνεῶτας ἡγίρας, ἢ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας, ἢ ἡ Εὐὰ χορεύει ὡς τῇ σῇ Ἀναστάσει, ἢ Κόσμος τὰ τέρατα πανηγυρίζει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σε Πολυέλεε. **Ο** Οἶκος.

Τὰ τὸ Ἄ δε σκυλεύσας βασιλεία, ἢ νεκρὰς ἀναστήσας μακρόθυμε, Γυναῖξι μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χάριν κομισάμενος, ἢ Ἀποστόλεις σε ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μὲν Ζωοδότα, ἢ τῇ Κτίσει ἐφώτισας Φιλάνθρωπε, διὰ τὸτο ἢ Κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σε πολυέλεε. **Ω**, ἦ, **Ζ**. **Ο** Εἰρμός.

Θ εὖ σε ἡ κατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθῃ ὡς Βαβυλῶνι ποτὲ, διὰ τὸτο οἱ Παῖδες, ὡς τῇ Καμίνῳ ἀγαλλομένην ποδὶ, ὡς ὡ λημῶνι χορεύοντες ἔψαλλον, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Τ**ροπάριον.

Η ἀδελφεοὶ κύνως, ὁ θῆος πλῆτες τῆς σῆς τραυτίας Χριστέ, κατακλήτῃ Ἀγγέλεις, Σταυρῷ ὄντας σε καθιζήμενοι, διὰ τὸ σῶσαι τὰς πίστιν κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θῆος καθόδο σου, Φωτὸς ἐπλήσθῃ τὰ καταχθόνια, ἢ τὸ σκοτὸς ἡλάσθῃ τὸ πρὶν διώκον. ὅθι αἰετήσαν, εἰ ἀπ' αἰῶνος δεσμῶται κραυγάζοντες, Εὐλογητὸς ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Τ**ριαδικόν.

Ε πάντων μὲν Κύριον, ὡς δὲ μόνον μονογενὲς Υἱόν, ἐξ ἁδελφῶς Πατέρα, Θεολογენტὲς σε καταγγέλλομεν, ἢ ὡς ἡσώτες σε ἐκπορεύομενον, Πνεῦμα εὐθὲς, συμΦύες, ἢ συναΐδιον. Ἐτερος. Σταυρεανὰς. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σωτηρίαν ἐγὰς μέσῃ τῆς Οἰκουμενῆς Χριστέ, προΦηκτικῶς βροῦμεν, ὑπαβίς γὰρ ὡς ἔλθῃ πάντας ἀνεκαλέσῃ, τὰς αἰτίς κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Γ**εραγός.

Αναστὰς ἐκ τῆς τάφου, ὡς ἐξ ὕπνου Οἱ Τίτρωι Κόσμον συ-
νήγαγας. ἡ Κτίσις ἐπισύθη, διὰ τῶν Αποστόλων, κη-
ρυτῶν τὴν ἑγερσιν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τεκεῖνος τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος, ἡ συνα-
δῖος. ὡ μῆτερ τῆς Παρθένου, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ
πλασθεῖται, ἡ Πνεύματος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Τῆς Θεοτόκου, ὁ αὐτός.

Παρθενικῆς ἐκ τοῦτος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν. διό σὺ τὴν Μητέρα, ἰδοὺς Θεοτόκον, ἀρδύδ-
ξως κραυγαζόμεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Παῖδες ἔφους Παρθένου, ἱερταὶ ἐκ τῆς οἰκῆς ἡ καμμακαίρι-
τος, καρπὸν ἀνιφορέσας, σῶν ἡμεῖς τοῖς τίς, τῷ Τίῳ σὺ
κραυγαζέσθαι· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Σοφίας ἐμπλήσων πάντας, ἡ δυνάμειος θείας ἡ αὐ-
πύσας. Σοφία τῷ ὕψει, διὰ τῆς Θεοτόκου, τῆς
ἐν πίστι σου ψαλδόντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἰ. Ὡ δὲ, ἡ. Ὁ Εἰρημὸς.

Επταπλασίως Κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς
θεοσεβείσιν, ἑμμανὸς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττειν,
περισωθῆναι τῆς ἰδῶν, τῷ Δημιουργῷ ἡ λυτρωτῇ ἀ-
νεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογῆτε, ἱερταὶ ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑ-
περυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπάρειον.

Πῆς ἱερῆς Θεότητος, ἡ ὑπέρθεος δύναμις, ὡ τοῖς καθ'
ἡμᾶς, θεοπρεπῶς ἐξέλαμψε, σαρκὶ γὰρ γευσάμε-
νος, ἐπὶ πάντος θανάτῳ Σταυρῷ, ἔλυσε τῷ Ἀδὰμ τὴν
ἰσχύν, ὃν ἀπαύσας, οἱ Παῖδες εὐλογῆτε, ἱερταὶ ἀνυμνεῖ-
τε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Οσαρκωθεὶς ἐγήγερται, ὁ μεγαλουργὸς πέπτωκεν, ὁ
καταπεσὼν, ἡ συντριβὴς ἀνάρθεται, φθορὰ ἐξω-
στράχεται, ἡ ἀφθαρσία ἠνθίσεν, ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ, τὸ
θνητὸν κατεπόθη. οἱ Παῖδες εὐλογῆτε, ἱερταὶ ἀνυμνεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψεῖτε, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Τροπῶν.

Παιδοφάγῃ Θεότητι, οὐαίαν ἐκλάμπεσαν, αἰγλήν ἐκ
ἐμῆς, τρισυποστάτης φύσεως, Γυνήτορα ἀναρχόν, ὁμο-
θυάτε Λόγον Πατρός, ἡ συμβασιλεύον, ὁμοῦσιον Πνεῦμα,
οἱ Παῖδες εὐλογῆτε, ἱερταὶ ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψεῖτε εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας. Ἐτέρος Σταυροῦ. Νικηταὶ Τυράντων.

Πρὸ ἐπὶ τῷ ξύλῳ, χηρὰν μοι ἐκτέννεται τῷ γυμνασθῶ-
τι.

τι, προσκαλέμενόν με, τῇ αὐτῇ εὐχόμενοι θάλλειν γυμ-
νάσει, εὐλογᾶτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν ἐκ κατωτάτου, Ἄγε με: ὤσαντα τὸν πεπρωκότα,
καὶ τὸ ὑψιθρόνον, δοξάζετε Γενήτορες τετιμηκότα, εὐ-
λογᾶτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπέσοντος μὲν ὠφθης
θυγάτηρ, τῇ Θεῷ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός
με τὴν ἑστίαν, ὃν ὑμνέμην πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ
ὑπερυψώμην εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ὡαντίων τὰς θεληκίας καὶ φλογώδεις, καθ' ἡμῶν κα-
τάσσειςον βολίδας, ὅπως σε ὑμνῶμεν ἀγνὴ εἰς τὰς αἰῶνας.

Υπερφύσας τὸν διμυρογόνον καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον Ἰετοπας

Παρθένε, ὃν ὑπερυψώμην εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Φωτιστικὴν σε καὶ χρυσαυγὴ τὸ ἐκλήυσαν, ὡς σοὶ Φῶς
ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδοξε λαμπάδα εἰς πάντας τὰς
αἰῶνας.

Ως δὲ, θ'. Ὁ Εἰσμός.

Εξῆλθ' ἐπὶ τῷ ὀ Οὐρανῷ, καὶ τῆς γῆς κατεπλάσθ' ἡ πέτρα-
τα, ἔτι φέρε, ὠφθῆ τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ Γαστήρ
σε γέγονεν, εἰσφυγιστέρα τῶν Οὐρανῶν, διό σε Θεοτόκε.

Ἄγε, γελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίας μεγαλύνουσι. Τροτ.

Τὴν θῆκα καὶ ἀνάρχον Κύριον ἀτλάει, περικλῶς συνελθὼς τρο-
πὴν βίβλου σαρκός, ὡς εἰσι τῶν τῶν ἐπιστήσας Λόγε Θεῷ,
πεπρωτός ὡς ἀνθρώπος, ἑμμένας ἐκίς πάθος ὡς Φῶς, διό σε ὡ
ἑστίαν, ὡς σὺν αὐθιότατος, καὶ ἀσυνγχεῖταις μεγαλιότατος.

Πατέρα κατ' ἑστίαν τὸν Θεῖον, ὡς οὐ οἶσται γινώμε-
νος ἀνθρώπος, ἔφης Θεὸν, ὡς τοῖς θελαῖς σιγκα-
τιῶν, ἐξανατάς τῷ μήματός, χαρίτι Πατέρα τῶν γη-
γυνῶν, τιθεῖς τὸν κατὰ φύσιν, Θεὸν τε καὶ Δεσπότην.
μεθ' ἧς πάντες μεγαλιότατον. Θεοτοκίον.

Πράξης ὡ Παρθένε Μήτηρ Θεῷ, ἐπὶ τοῦ Φύσιν τεκῆσαι ἐν
σώματι τὸν ἀγαθόν, Λέγων ἐκ καρδίας τῆς βαί τῆς ἐν
Πατὴρ ἡρεῖσθαι, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός, ἐν τῇ
τῶν σωμάτων, ἐπέκτανα νοῦμεν, καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἔτερος Σταυροκρατάσιμος. Ἐφ' οἷς, πᾶσα ἀκοή.

Θεῷ σε Φύσιν τὸν Υἱόν, συλλυγέσθαι τὰ ὡ γαστρί, ἐτίσαι-
μιθα, τῆς Θεομήτορος, καὶ γεγονότα ὡς ἡμῶς ἀνθρώ-
πον, καὶ καθαρῶντες ἐν Σταυρῷ, τῇ Φύσιν μὲν παχύν-
τα

τα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπαθῆ δὲ ὡς Θεὸν διαμέναντα.
Τέλεται σκότος ἀμίδες, ἐκ τῷ "Αὐτὸν γὰρ ἀνέτειλεν" Ἡ-
Ιλιος, δικαιοσύνης Χριστός, τῆς γῆς φωτίζων πάντα τὰ
περατά, λαμπρῶν Θεότητος αὐγαῖς, ἑράνιος ἄνθρωπος, Θεὸς
ἐπίγνητος· ἐν ᾧ φέρεσι διττῶς μεγαλύνομεν. Θεοτοκίην.

Εὐτάνη ἡ κατενοῦς, ἡ βασιλεὺς Τῇ Θεομήτορος,
Ἰσμαλίτην λαὸν, καθυπετάττων τὸν πολεμῆντα
ὑμᾶς, φιλευσεβέντι βασιλεῖ, ὡς ὄπλον ἀνίκητον ἐπα-
γομῶνός σε, σὺν τῇ λύχῃ τὸν Σταυρὸν χαρίζομενος.

"Ἄλλος, τῆς Θεοτόκου. Κυρίως Θεοτόκον.

Χαράς ἡ εὐφροσύνης, πλήρης σε ἡ μνήμη, τοῖς προσεῖσιν
ἡ ἀμύλα ζεύσεσσι, ἡ εὐσεβῶς Θεοτόκον σε καταγγελλούσιν.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνῶμεν, Κεχαριτωμένη, ἡ ἀσιγήτως
τὸ χαῖρέ σε κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγαγας πᾶσι τὴν
ἀγαθίαν σου.

Ωραῖος Θεότοκε, ἔφυ ὁ καρκὸς σε, ἐκὶ φθορᾶς τοῖς
μετόχεσι πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστι σε με-
γαλυνέσιν. Εἰς τὰς Αἰῶνας. Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Κύριε, ἡ ἡ κατηνύμ παρῆς ὑπὸ Πιλάτῃ κρινόμενος.
Ἄλλ', ἐκ ἀπελευθέρως τῷ Θεῷ, τῷ Πατρὶ συγκαθεζο-
μενος, ἡ ἀνάστας ἐκ νεκρῶν, τὸν Κόσμον ἡλευθέρωσας, ἐκ
τῆς δουλείας τῶ ἄλλοτρίῳ, ὡς Οἰκτιρῶν ἡ Φιλάνθρωπος.

Κύριε, ἡ ἡ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰσραῖοί σε κατέ-
θεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλεῖα ὑπὸντα, στρατῶτά σε ἐφύ-
λαττον, ἡ ὡς ζωῆς Θεσαυρὸν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο.
Ἄλλὰ ἀνέστης, ἡ παρέχες, ἀσφαλείαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε ὄπλον κατὰ τὴν διαβολὴν τὸν Σταυρὸν σε ἡμῶν δέδω-
κας· φοίτη γὰρ ἡ τρέμει, μὴ φέρον, καθορᾶν αὐτὴν
τῇ δυνάμει, ὅτι νεκρὸς ἀνίστα, ἡ θάνατον κατήσχησε.
Ὅσα τὰς προσκυνῶμεν, τὴν ταφὴν σε ἡ τὴν ἔγερσιν.

Ο Ἄγγελός σε Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τὰς
μεν φυλακὰς ἐφόρησε, τὰ δὲ Γύνακα ἐφώνησε λέ-
γων· τὴν ζήτατε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ἀνέστη Θεὸς
ἡμῶν, ἡ τὴν Οἰκτιρῶν ζωὴν ἐδώρήσατο.

"Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Επαθες φῶς Σταυρὲ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, τὰ φῶς κα-
τέδωκας ταῖς ψυχαῖς, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς δου-
λείας τῶ ἐχθροῦ, ἡ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χαι-
σε

ἔσθ' ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σε Φιλάνθρωπε.

Προσκυνῶ ἢ δοξάζω, ἢ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ-
τάφον Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν
τῶ Ἀδὲ ἀλύτῳν δεσμῶν, ἢ ἐθώρῃσω τῷ Κόσμῳ ὡς
Θεός, ζῶν αἰώνιος, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Πρὸ ζωοδόχον σε μνήμα, σφραγίζοντες παράνομοι, σὺν
τῇ κερῶδια ἐσοραγίσαντο τῷτο. Σὺ δὲ ὡς ἀθάνα-
τος Θεός, ἢ Παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

Προευθύντος σε ὡ πύλαις αἰὲς Κύριε, ἢ ταύτας σὺν-
τρίψαντος, ὁ αἰχμάλωτος ἔτις ἐβόα· τίς ἐστὶν ἔ-
τος, ὅτι ἔ καταδικάζεται ὡ τοῖς κατωτάτης τῆς γῆς·
ἀλλὰ ἢ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τῷ θανάτῳ τὸ δεσμωτη-
ριον· εὐεξάμην αὐτὸν ὡς θνητὸν, ἢ τρέμω ὡς Θεόν. Παν-
τοδύναμε ἐλεῆσον ἡμᾶς.

Εἰς τὴν Λιττοχίαν. οἱ Μακαρισμοί.

Πρόδοιτι ἡμῶν, Χριστέ Σωτὴρ τῷ Κόσμῳ, ὡς περ τῷ
Λεῶν, ἐμνήθης ἐπὶ ξύλῳ, ἢ κατεζώωτον πα-
τας μίνε Οἰκτιρῶν, τῆς Οὐρανίης Βασιλείας σε.

Γὰρ ἔχε Ἀδὰμ, ἢ γαίης σὺν τῷ Εὐά, ἐπὶ ὁ γῆρας
τας, πρὶν τῆς ἀμώτερος, ἢ ἡ ἀπατῆς λαβὼν ἡ-
μῶς αἰχμάλωτος, ὡ τῷ Σταυρῷ Χρὶς κατήργηται.

Σὶλῳ προσπαγίς, Σωτὴρ ἡμῶν Βελίση, ξύλῳ τὸν
Ἀδὰμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδίδας ὡς Οἰκτι-
ρῶν τὸ κατ' εἰκόνα, ἢ Παραθέσει τὴν κατείνηςον.

Εἡμέρου Χριστὸς, ἀνέστη ἐκ τῷ τάφῳ, πᾶσι τοῖς τρι-
σπαρέχων ἀφθαρσίαν ἢ τὴν χαρὰν ἐχκαίζει τα-
Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος ἢ τὴν ἑγερσιν.

Χαίρετε σόφαι, Γυναικες Μυροφόροι, πρῶται τῆ
Χοιρῶ· Ἀνάστασιν ἰδεῖσαι, ἢ τοῖς αὐτῷ ἀπαγγε-
λᾶσαι Ἀπόστολοις, παντὸς τῷ Κόσμῳ τὴν ἀνάκλησιν.

Φίλοι τῷ Χοιρῷ, Ἀπόστολοι Φανώτες, σὺνδρῶσαι αὐ-
τῷ, ἐπὶ τῇ δόξῃ, ὡ παρόντια αὐτῷ ἡμᾶς πα-
ραστήσαι, ὡς Μαθηταὶ αὐτῷ προσκυνᾶτε. Δόξα.

Γὰρ ἔχε Γραῖας, ἀμέμεισ ἡσία, σὺνδρῶσαι Μονὰς δ-
ῆμοις τῇ δόξῃ, ἢ ὑπεράρχιας Φύσις ἢ Βασιλῆα
σώζε τα, τίς αὐτομνέτας σε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τῷ Θεῷ, εὐφρόχουεν χωρίον, Χαῖρε κίβωτος
τῆς Νέας Διαθήκης. Χαῖρε ἡ ἑγχεσος Σταυρῶ.

ἔς ἧς τὸ Μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ Οὐράνιον.

Τέλος τῆ πλ. Δ'. Ἦχ.β.

Ἦχων σφραγίς Τέταρτε σὺ τῶν πλαγίων.

Ὡς ὡ σεαυτῷ πᾶν καλὸν μέλος φέρων.

Ανευρίνης σὺ τῆς κρότης τῶν ἀσμάτων.

Ἦχων κορωνίς, ὡς ὑπάρχων, ἢ τέλος.

Ὡς ἄκρον ἐν φθόγγις τε, ἢ φωνῶν ζῆσι.

Ἄκρον σε φωνῆς δις σε καλῷ, ἢ τέλος.

Ἔτεροι Στίχοι εἰς τὸν πλ. δ'. Ἦχον τὸν Ὑπομειλούδιον.

Ὡς ἀρμονίας τὴν βάσιν σὲ Πλαγίον.

Τέταρτε φύσις ἡχέουσα δεικνύει.

Σὲ ἀρμονικὰς ἑπτα, τέσσαρας, δύν.

Ἦχῶδες ἅπαν σὲ μ' ὠνήχει ὁμῶ.

Καί σοι πρόσθεν ἐν τριφώνῳ πέρας.

Ὅλοις λόγοις δὲ τρίτανος ἤχων πέρας.

ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΩΝ.

Ἐξαποσηλαρίων, ἢ τῶν ΙΑ'. Ἐωθινῶν Ἰδιομέλειον.

Εἰδὶ δὲ τὰ μὲν Ἐωθ. δὲ Λέοντος τῆ Σοφωτέτε Βασιλείας.

Τὰ δὲ Ἐξαποσηλαρία, τῆ Τις αὐτῆς Κωνσταντίνου Βασιλείας.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, Α'.

Ἀγίως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ὑψάτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἢ

προσκυνεῖτε τῷ ὑπερῷ τῶν πᾶν αὐτῷ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἢ λεγομένον αὐτὸ ἐκ. γ'.

Ταῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν, ἐν Ὄρει Γαλιλαίας, πῶς

Χριστὸν θεάσασθαι. λέγοντα ἑξῆς ἱαν, λαβὼν τῶν αἰνῶ

ἢ κατὰ, μαθόμεν πῶς διδάσκει βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τῆ

Πατρὸς, Ἐβη πάντα, ἢ τῆ Υἱῶ, ἢ Ἀγίῳ Πνεύματι, ἢ συ

νῆναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέχετο, ἕως τῆς συντελείας. Θεοτοκ.

Ταῖς Μαθηταῖς συνέχαιρες, Θεοτόκε Παρθένε, ὅτι Χριστὸν

ἑώρακας, ἀνυσάντα ἐκ ταύτης, τρίτηρον καθὼς ἔπει.

ἢ ὡς θὰ διδάσκων, ἢ φανερῶν τὰ κερήτωνα, ἢ ἐπ' ἱεὺς

κελεύων, αὐτῷ Πατρὶ, ἢ Υἱῷ, ἢ Πνεύματι, τῷ πιστεύειν, αὐτῷ

ἡμῶς τὴν ἔγερσιν, ἢ δοξάζειν σε Κόρη. Ἐωθ. Α'. Ἦχ. Α'.

Εἰς τὸ Ὄρος ταῖς Μαθηταῖς ἐπινομήσεις, εἰς τὴν χαρὰν

ἑκείνην, ἐπέση ὁ Κύριος, ἢ προσκυνησάντες αὐτόν, ἢ ἔν

δοξῆσαν ἑξῆς ἱαν, πανταχῇ διδωχθῶτες, εἰς τὴν ὑπ' Οὐρα

τὴν

νὸν ἔξαπτεσθαι, κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ἢ
τὴν ἐκ Οὐρανῶν ἀποκαταστάσιν. εἰς ἣ συνδιακινῶνται,
ἀλλευθὴς ἐπηγγέλτο Χριστὸς ὁ Θεός, ἢ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν. Ἐξαπτεσθαι. Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι
ἔχαιρον. ἦδον γὰρ Νεανίσκον, καθήμενον ὡ τῷ τάφῳ, ἢ
αὐτὸς ταύτας ἔφη. ἰδοὺ Χριστὸς ἐγέρσεται, ἔπατε σὺν τῷ Πέ-
τρῳ τοῖς Μαθηταῖς, ὡ τῷ ὅθι φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκ
ἐκείνῳ φθίσηται, ὡς προῆπτε τοῖς Φίλοις. Θεστοκίον.

Αγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τῷ χαῖρε, πρὸ σῆς Χρισ-
τοῦ συγγενέως. Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισε ἐκ τοῦ τα-
φου. ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γὰρ, χαρᾶς ἀφ' ὧν σύμβελα. ὁ δὲ ἀν-
θανάτης δὲ χορηγὸν τῆς ζωῆς κλητῶν ἢ μεφαλύνων, ἢ λεβαν-
τὴν Ἀνάστασιν, συναιεῖ ἢ τοῖς Μύσταις. Ἐωθ. Β'. Ἦχ. Β'.

Μετά μύρων προσελθύσας, ταῖς περὶ τὴν Μαρίαν συναι-
εῖ, ἢ διατηρήσας, τῶς ἐστὶ αὐταῖς ψυχὴν τῷ ἐστί-
ωραθι ὁ λίθος μετρημένος, ἢ θύος Νεανίας, κατασέθεν
τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. ἡγέρθη γὰρ Σπῆιν. Ἰησοῦς
Κύριος, διὸ κηρύξατε τοῖς κηρύξιν αὐτῶν Μαθηταῖς, ἐκ τῆν
Γαλιλαίαν φανέν. ἢ ὅθεν αὐτὴν, Ἀνασταντα ἐκ νεκρῶν,
ὡς Ζωοδότῃν ἢ Κύριον. Ἐξαπτεσθαι. Γ'.

Οτι Χριστὸς ἐγέρσεται, μή τις διατισήτω, ἐφάνη τῇ Μαρί-
ᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς ἐκ ἀγρόν ἀπὸ τοῖς Μύσταις
κατάλιν ὡφθῇ, ἀνακημένους ὡδεκα, ἢ βαπτίζην ἐκ πέ-
ρας, ἐκ Οὐρανῶν, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθῃ, ἐπικερῶν
τὸ κήρυγμα, πληθεῖς τῶν συμμύνων. Θεστοκίον.

Ο ἀναλήλας Ἦλος, ἐκ πατρὸς ὡς Νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σῆ-
μιρον, ἢ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσας, ἢ θάνατον καθαιρούσας, σέ-
τεκεκε πρεσβύταις, ὡς ἡμῖν ἔξαποσινον, ὡς Φαλίζον καρ-
δίας, ἢ τὰς ψυχὰς, ὡς βαδίζην ἀπαντας, ἐμὲ βελόν, ὡ τρι-
στις τρεῖς ματαγωγσε, ἢ ὁδοὺς τῆς εἰρήνης. Ἐωθ. Γ'. Ἦχ. Γ'.

Μὲς Μαγδαληνῆς Μαρίας τὴν τοῦ Σαλμορεῦαυ, ἐλδομῆς
ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν ἢ ἐμφάνειαν, διαπισθύνεσι Μα-
θηταῖς, ἀντιδίδοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν, ὡς τὰ σημεῖα
καθ' ἑκάστην ἢ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπτεσθαι
ἢ σὺ μὲν Κύριε, πρὸ τῶν ἀρχιζωντων, ἀνελήφθῃ Πατέρα, ὡ
δὲ ἐκέρχον παντὶ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πισύμενοι,
διὸ εἰ φωτιζόμενοι δι' αὐτῶν, ὁδεάζομεν ἐκ τῆν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάστασιν.

Ανάστασιν, Οὐλαί· θώπε Κύριε. Ἐξαπόσειλ. Δ'.

Ταῖς ἀρτοαῖς ἀσπάζαντες, ἰδῶμεν ἐπιστάνας, ὡς ζωηφόροι μνήματι, ἀνδρας ὑπ' ἀσπλίτῃσαις, ἐδῆσεν ἰμυροσφύροις κληῖταις ἐκ γῆν ὄψιν, τῷ Οὐρανῷ δεσπόζοντες, ἔειπεν διδάσκειν, ἢ πρὸς ζωὴν, ὡς μνημεῖον θαύμασμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, ἢ τὸ τραχὺ θαυμάσαντες, μίνωμεν Χριστὸν βλέψαι. Θεοῦ.

Πρὸ χαίρετε φθεγγόμενος, διημέλω τὴν λύπην, τῶν Πατέρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντησάγων, ἐγέρσεώς σε ὡς Κόσμου. ταύτης ἐν ζωῷ στα, διὰ τῆς κύκλασός σε ὡς ἐν ἑξοχῇ καθάδιας. Ὡς εἰς ἱερὸν τῶν σῶν ἐξαπόσειλον τῷ ἑσῶν σα. Φιλαύρωπε θεῖον ὄντε, ὁῶσα τῇ σφύρεσιν. Ἐὐὸ. Δ'. Ἠγ. Δ'.

Ο ὅσους ἦν βαθεῖς, ἢ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα σὺ Χριστέ· ἀλλὰ τὸ σῶμα ἐχ' εὐρέσθαι τὸ ποθόμενον αὐταῖς. διὰ ἀπορροαίας, οἱ ταῖς ἀσπλίτῃσαις ἐδῆσεν ἐπιστάνας, τὴν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητῆτε ἔλεγον· ἡγέρσεως προῖπε, τί ἀμνημονῆτε τῶν ὀνημάτων αὐτῆς· εἰς κηδεύειν, τὰ ἀποβῆτα ἐκέρυττον. ἀλλ' ἐδόκει λήρος τὰ Εὐαγγέλια· ἔτις ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί. ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδρακε, ἢ ἰδὼν ἐδῆσεν σε πρὸς αὐτὸν τὰ θαύμασια. Ἐξάπος. Β'.

Μετὰ τὴν ζωὴν ἢ ἰδὼς Χριστὸς, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπῳ, ἢ τῷ Λουκᾷ συναντήσας, οἷς περ ἢ ἐπεγνώσθη, οἷς ἔμμελλε κληῖν τὸν ἄρτον, ὡς ὡς αἱ καρδίαι, καὶ ὡς αὐτοὶ ἐπὶ τῷ ἄρτι, ὅτε τῶν ἐλάλει ὡς τῇ ὁδῷ, ἢ γεραφαῖς ἡμῖν ἡμεῖν, ἢ ὡς ἔστιν, μετ' αὐτῶν ἡγέρθη κρατῶμεν, ὡς ὡς αὐτῇ ἢ τῷ Πέτρῳ. Θεοῦ.

Υμῶν σὺ τὸ αἰμέτρητον ἔλεος Περὶ τὰς μετ' αὐτὸν ἐκείνους· τῇ φερέσαι ἢ εἶσαι. Οὐσιν βροτῶν κακαθεῖσαι, ἢ Θεὸς ὡς ἡνέχευ, ἐκ τῆς Ἀβῆς Θεότατος, κατ' ἐμὴν τῇ ὁδῷ, ἢ κατελθεῖν, μένους Ἀδελφῶν μετ' αὐτοῖς αἱ, πρὸς βεβαίαις τῆς Τεχέως σε. Δεσπότα πανοικίμων. Ἰωθ. Ε'. Ἠγ. τλ. Α'.

Ω τῶν σῶν σὺ κοινῶν Χριστέ, πῶς Πέτρῳ μετ' αὐτῶν ὡς οἷς, ἐδῆσεν ὡς ὡς αὐτῶν τὴν Ἀνάστασιν· Λουκᾷ δὲ ἢ Κλεόπῳ συμπορευόμενος ὡμίλει, ἢ ὡμίλων, ἐκ εἰς Θεὸς αὐτὸν φανεροῖς, διὰ ἢ ὡς ὡς, ὡς μένος παροικῶν αὐτῶν ἰσοσταλῆν, ἢ μὴ μετ' αὐτὸν τῶν ὡς τῶν βελονμάτων αὐτῶν, ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τῶν πλατύνειν σὺ ἐν οἰκονομίᾳ, ἢ τὰς περὶ σὺ προφητείας ἀνέπτυξας, ἢ ὡς τῶν εὐλογεῖν τὴν ἀγῶν, ἐν ὡς αὐτοῖς, ὡς ἢ πρὸς τῶν αἰκαρδίας πρὸς ἑσῶν σε ἀνιφλέγοντες, οἱ ἢ τοῖς Μιθῆταις συνήρουν σμῆνας, ἢ δὴ τραπῶν ἐκέρυττον.

ἐκέρυτ' ἔν σοι τὴν Ἀνάσασιν δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐξάπ. Α΄
Ληκυῶν ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ ἢ κατ' ὕψιν, ὡς μέσσης
 ἐδίδασκες, ἀνάσας ἐκ τῆς τάφου, ἢ ζωώσεως συμμετέχης,
 βάπτισμα μετανόιας, εὐθὺς δὲ πρὸς Οὐρανίον, ἀνελήκης
 Πατέρα, ἢ Μαθηταῖς, τέμπην τὸν Παράκλητον ἐπιγέλω,
 ὑπὲρ θεοῦ θανάτω πε, δόξα τῇ σὺ ἐγέρῃ. Θεστοκίον.

Οπείηης τῆς Κτίσεως, ἢ Θεὸς τῷ ἀπάντων, σάρκα ἐροῖσαν
 ἔλαβεν ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σὺ Παναγία Παρθένε, ἢ
 γὰρ φθαρήσαν πάσαν, τὴν Οὐσιν ἐκαινέωγχε, τάλιν ὡς πρὸ
 τῆς ἰσχύος κατὰ λυγῶν, μετὰ Ἰσχυον, ἔθεν πεισῶς σε πάντες, ἀνεπι-
 μῶμεν κραζόντες. Χαῖρε Δέσποινα Κότις. Ἐωθ. 5. ἤχ. πλ. Β.

Μετ' οὕτως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς Ἀ. θρώπους Θεῶ, εἰρήνην τὴν
 σὴν ἀδός μετὰ τὴν ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβως ἐδίδας,
 αὐτοῖς, δόξαντας πνεῦμα ὁρᾶν, ἀλλὰ κατέσπilas τὸν ταρα-
 χον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δίδας τὰς χεῖρας ἢ τὰς πόδας σε.
 πλὴν ἀπιστῶντων ἐτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήλῃ, ἢ διδαχῶν
 ἀναμνήσῃ, δίδοντας αὐτῶν τὸν νῦν, τῇ συνίαι τὰς Γρα-
 φάς· οἷς ἢ τὴν Πατοικὴν ἐπαγγελίαν καθυποχέμενος, ἢ
 εὐλογήσας αὐτοῖς, δίδεις πρὸς Οὐρανόν, διὸ σὺν αὐτοῖς
 προσκυνῶμύ σε. Κύριε δόξα σοι. Ἐξάποσιλ. Ζ΄.

Οτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας ἐκπύσης, ἐπὶ τὸν τάφον
 ἔδραμον, Σίμαν Πέτρος ἢ ἀδελφός, Μύσης Χριστὸν ἡγά-
 πα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, ἢ εὗρον τὰ ὀσθία, ὡδὸν κείμενα
 μόνα, ἢ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σκεδαῖον χωρὶς τούτων, διὸ
 πάλιν ἠοίχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως ἴδον. Θεστοκίον.

Μεγάλα ἢ παρὰ δόξα, δι' ἐμὲ κατεργάσω, Χριστέ μετὰ
 λυλῆι, ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρκ, ἐτεχθῆς ἀνερωμηνείτως,
 ἢ Σταυρὸν κατεδίδω, ἢ θάνατον ὑπομείνας, ἐξάνεσθι ὡς δόξα,
 ἢ τὴν ἡμῶν Οὐσιν ἡλευθέρωσας τῷ θανάτῳ. Δόξα Χριστῷ τῷ
 ὀδῶν σοι, δόξα τῇ σὺ δυνάμει. Ἐωθ. Ζ΄. ἤχ. Βαρύς.

Εὐαγγελιστὰς πρῶτος, ἢ τί πρὸς τὸ μνημῆτον Μαρία ἔστηκας,
 πολὺ σκότος ἔχοντα ταῖς Σφρασίς, ὅ· ἢ πᾶς τίθηται ζητῆς
 ὁ Ἰησὺς· ἀλλ' ὅσα τὰς συντόξοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὁδο-
 νίαις ἢ τῷ σκεδαῖῳ, τὴν Ἀνάσασιν ἐτεκμήραντα, ἢ ἀνεμνή-
 θισαν τῆς περὶ τούτου γραφῆς, μεθ' ὧν, ἢ δι' ὧν, ἢ ἡμῖς πι-
 σείσαντες, ἀνιμνήμω σε τὸν ζωοδότην Χριστόν. Ἐξάπ. Η΄.

Δὺς Ἀγγέλους ἐπέλασα, εὐδίδων τῷ μνημῆτι, Μαρία ἐξ-
 πλῆττετο, ἢ Χριστὸν ἀγνοῦσα, οἷς Κητερὸν ἐπικράτα.

Κύριε

Κύριε πρὸς τὸ σῶμα τῷ Ἰησοῦ μετέθηκες· κλήσῃ δὲ τέτον Ἰου-
σα. ἵνα αὐτὸν, τὸν Σωτῆρα ἡκούσῃ, μὴ με ἀπτε. πρὸς τὸν
Πατέρα ἀπαιμ, ἵπτε τοῖς ἀδελφοῖς με. Οὐστοκίον.

Τριῶδος Κορητέτοκας ἀπορήτως τὸν ὦα, διπλὴν τῇ Οἴσει
πλέοντα, ἢ διπλὴν ὑπερῷα, ἢ ὦα τῇ ὑπερῷα. Ἰῶτον εἰ
ἐκδυσώπη, ἀνὸς ὑπὲρ τῶν πῖσησε. προσκυνέντων ἐκ πάσης,
ἐπιβελῆς, τῷ ἐχθρῷ λυτρώσασθαι, ὅτι πάντες πρὸς σὲ νῦν
κατὰ Φεύγμεν. Δέσποτα Θεοῦ. Εὐθ. Η'. Ηγ. πλ. Δ'.

Ρὰ τῆς Μαρίας δάκρυα, ἢ μάτην χένται θεομῶς. ὅς γὰρ
κατηξίωται, ἢ διδασκόντων Ἀγγέλων, ἢ τῆς οὐκείας τῆς
σῆς ὡς Ἰησοῦ. ἀλλ' ἐτι πρὸς ἡμᾶς φρονεῖ, εἰς γυνὴ ἀδελφῆς, διὸ ἢ
ἀποπέμπεται μὴ προσψαύσαι σοι Χρῖστε. ἀλλ' οὕτως κη-
ρυξέ πέμπεται τοῖς σοῖς Μαθηταῖς, εἰς εὐαγγέλιον ἔφωσ, τὴν
πρὸς τὸν πατῶρον κληρὸν ἀνοδὸν ἀπαγγέλλεσα. Μεθ' ἧς ἀ-
ξίωσον ἢ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανίας σου, Δέσποτα Κύριε.

Ἐξαποστολάρειν, Θ'.

Ευκεκλησιμῶν Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς ἰσοῦλδες, τῆς
Ἀποστόλης ἔπλησας. Πνεύματος Παναγίου, ἰεροκῶς
ἐμψυσήσας, οἷς δεσμεῖντε ἢ λύνει, τὰς ἀμαρτίας ἡρώκας.
ἢ ὁκτῶ μεθ' ἡμέρας τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπὲρ-
δάξας, ἢ τὰς χεῖρας μεθ' ἧς βοῶμεν, Κύριος ἢ Θεὸς σὺ
ὑπαοχέας.

Θεοτοκίον.

Εν σὴν γόν ὡς ἐβλέπας, ἀνασάντα ἐκ τάφου, τριήμερον
Θεόνυμφε, Παναγία Παρθένε, ἀπασαν θλάψιν ἀπέθε.
ἐν ὑπέσης ὡς Μητὴρ, ὅτε κατὰ δες πάχοντα, ἢ χαρὰς ἐμ-
πληθίσας, σὺν τοῖς αὐτῷ Μαθηταῖς γεραίονσα τέτον
ὕμνης, διὸ τῆς Θεοτόκον σε, νῦν κηρύττεντας σῶζε.

Εὐθινόν, Θ'. Ηγ. πλ. α'.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ὥσπερ οὐκείας Σαββαίων, ἐ-
φίσσας τοῖς φίλοις Χρῖστε, ἢ θαίματι θαῖμα βε-
βαιόες, τῇ κεκλησιμῶν εἰσοδῶ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου
Ἀνάστασιν, ἀλλ' ἐπλήσας χαρὰς τῆς Μαθητῆς, ἢ Πνεύ-
ματος Ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, ἢ ἐξουσίαν ὕμνης ἀφε-
σεως ἀμαρτιῶν, ἢ τὸν Θωμᾶν ἐκατέλεπες, τῷ τῆς
ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδων, διὸ παράχρῃ ἢ ἡμῖν,
γνώσκιν ἀληθῆ, ἢ ἀφῆσιν πταισμάτων εὐστολαγχνε
Κύριε.

Ἐξαποστολάρειν, Ι'.

Τριῶδος θαλάσσης σὺν πατρὶ Ζεβεδαῖ, Ναθαναὴλ τῷ
Πίτρω

Πέτρῳ τε, σὺν οὖσιν ἄλλοις πάλαι, ἢ Θωμᾷ ἔχε πρὸς
 ἄνθρωπον. οἱ Χριστὴ τῇ προσάξει, ὡς δέ τοις χαλαράσας, πλῆθος
 ἤλκεν ἐκ θύων. ἐν Πέτρῳ γινέσκει, πρὸς αὐτὸν αἰχμαιοῦσι τὸ τρί-
 τον Θανέει. ἢ ἄρτεν θύει, ἢ ἰχθὺν ἐκ ἀνδράκων. Θεοτοκ.

Εὐὐ ἀναστάντα Κύριον, τριήμερον ἐκ τῆς Ἰατρίας, Παρθένε κα-
 θικέτεσε, ὑπὲρ τῶν σε ὑμνήτων, ἢ πάθω μακαριζόντων.

Σὺ γὰρ ἔχομεν πάντες, καταδυγὴν σωτηρίαν, ἢ μεσίτην πρὸς
 τὸν κλῆρος γὰρ σὸς, ἢ οἰκέται πέλομεν Θεοτοκε, ἢ πρὸς τὴν
 σὺν ἀντίληπν, ἅπαντες ἀφορῶμεν. Εὐθ. Ι΄. Ἦχ. πλ. Β΄.

Μετά τὴν εἰς Ἄδην κάθοδον, ἢ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν,
 Μαθυμνήεις ὡς οἰκός ἐπὶ τῷ χωρῷ σου Χριστὸς οἱ Μα-
 θηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐστράτησαν, ἢ πάλιν πλοῖα ἢ δίκτυα,
 ἢ ἄγρα ὑδαμῆ. ἀλλὰ σὺ Σωτὴρ ἐμφανίδης, ὡς Δεσπότης
 πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν, ἢ ἦν ἔλεος
 ἔσθον ἐν θύς, ἢ τλήθος τῶν ἰχθύων πολὺ, ἢ δειπνῶν ζῶον
 ἔτοιμεν ὡς γλ. ἢ μεταχόντων τότε σε τῶν Μαθητῶν, ἢ
 κίβης νῦν νοητῶς καταζῶσον, ὡς τρυφῆσαι Φιλάνθρωπε
 Κύριε. Ἐξαποσηλάειν. ΙΑ΄.

Μετά τὴν θάνατον ἔγερσιν, ταῖς τῷ Πέτρῳ Φιλίαις με, πυ-
 θόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται
 ποιμέναρχη. ὅς ἰδὼν ὁν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπάμενος, ἤρετο
 τὸν Δεσπότην, ἔτος δὲ τίς εἰάν θέλω ἔφισε μῶν τῶν, ἔως
 ἢ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σέ φίλε Πέτρε; Θεοτοκίον.

Προβερὸν μυσηρίον, ὡς παράδοξον θαῦμα, διὰ θανάτου
 θάνατος, παντελῶς ἠφανίθη. τίς ἐν μὴ ἀνυμνήσῃ σε,
 ἢ τίς μὴ προσκυνήσῃ σε, τὴν Ἀνάστασιν Λόγε; ἢ τὴν ἀγνῶν,
 ὡς σαρκὶ τεκῆσάν σε Θεοτόκον; ἢ ταῖς πρεσβύαις ἅπαντας,
 λείτρωσαι τῆς γενέτης. Εὐαγγέλιον, ΙΑ΄. Ἦχος, πλ. Δ΄.

Φανερῶν ἑαυτὸν, ταῖς Μαθηταῖς σε Σωτὴρ μετὰ τὴν
 Ἀνάστασιν, Σίμωνι δεδωκας τὴν τῶν προβάτων νο-
 μῆν, ὡς ἀγάπης ἀντέκτησιν, τὴν τῆ ποιμαίνην φρενίδα
 αὐτῶν. διὸ ἢ ἔλεγες· ἢ Φιλίαις με Πέτρε, ποίμαινε τὰ ἀρνία
 μου· ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. ὁ δὲ εὐθέως ὡδεικνύμενος
 τὸ Φιλέσθον, περὶ τῆς ἄλλης Μαθητῆς ἐπυνθάνετο. ὡς
 ταῖς πρεσβύαις Χριστὲ, τὴν πόμην σε διαφύλαττε, ἐκ
 λύκων λυμαιομένων αὐτήν.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Α

Τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τριακοσίους ἔκτει-
νόμῃνα Χρόνους ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς Πίναξι καθορᾶται,
ὧν ἡ ἐρμηνεία ὡδε εἰς Ἀρθρον ἑπτὰ διερρημῇ.

Α'. Οἱ Κύκλοι τῆς Ἡλίου εἰσὶν κή . ἐτησὶ μετὰ παρέ-
λευσιν 12 χρόνων , οἱ Βίσεκτοι ἢ μὴ Βίσεκτοι
Χρόνοι πίπτουσι πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς τῆς Ἑβδομάδος ἡ-
μέρας . Ἐλήφθησαν δὲ ἑπτὰ γράμματα . κατὰ ἀριθμὸν
τῶν ἑπτὰ τῆς Ἑβδομάδος ἡμερῶν , ἢ ἐτέθησαν ἐν τῷ
Α' . Πίνακι . εἰς ὧα ἕκαστον τῶν Χρόνων ἀνὰ ὧ , ὅπερ ἢ
Γράμμα τῶν Χρόνων ὀνόμασαι . Ταῦτά τινες προσαρμό-
ττωσι ἢ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τῶν χρόνων , ἄς περ τῷ Σολομῶ-
τος , καταχρηστικώτερον λεγούσιν . "Ὅτε δὲ ἔ τὸ ἐπό-
μενον Γράμμα , ἀλλὰ τὸ μετ' αὐτὸ ἐτέθη , δηλοῖ ὅτι
προετέθησεν μιᾷς ἡμέρας , ὁ Χρόνος ὑπάρχει Βίσεκτος .
Ἐνθα δὲ εὐρίσκεται κεφαλαιοῦτερον Α . σημαίνει ὅτι ἐν
ἐκείνῳ τῷ Χρόνῳ πρῶτος ὑπάρχει ὁ Κύκλος τῆς Ἡλίου . Εὐ-
ρίσκονται δὲ καὶ ἡμᾶς οἱ Κύκλοι αὐτοὶ , ἐὰν διαφύσω-
μεν τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη τῷ ἀριθμῷ 12 . Εἰσὶ
δὲ ἡμῖν ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι Χριστοῦ ἔτη 1108 .

Β'. Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης , οἵτινες Χουστὲς ἀριθμοὶ , διὰ
τὸ ἑξαίσιον . ὀνομαζονται . εἰσὶ 19 . ἐτησὶ μετὰ παρέλευ-
σιν Χρόνων 19 αἱ ἡμέραι τῶν Σεληνῶν πίπτουσι πάλιν
εἰς τὰς αὐτὰς τῆς Μηνὸς ἡμέρας ἢ πρότερον , ἢ μετὰ
παρέλευσιν 304 . περίπου αἰαυτῶν , προεμπίπτοντες . κα-
ὶ ἡμᾶς ἡμέρα μιᾷ . Εὐρίσκονται δὲ ἐὰν διαφύσωμεν τὰ
ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη τῷ ἀριθμῷ 19 . Ἐτέθησαν δὲ
ἐν τῷ Β' . Πίνακι , τοῖς Γράμμασι Κ . Σ . σηματούμενοι .

Γ'. Τὸ Θεμέλιον τῆς Σελήνης , ὅπερ ἢ Ἑκτακτὴ αὐτῆς
λέγεται , εἰς τὴν ἡ κατάστασιν τῆς Σελήνης ἐν τῇ ἀρχῇ
τῶν Χρόνων . ἢ γὰρ αἱ ἡμέραι ἄς ἔχει ἡ Σελήνη καταλήγουστος
τῶν Χρόνων . Ἐγράφη δὲ ἐν τῷ Β' . Πίνακι , τοῖς Γράμμασι
Θ . Σ . δηλούμενον .

Δ'. Ἡ ἀρχὴ τῆς Σελήνης εὐρίσκεται ὡς τῷ Β'. Πίνακι
 εἰς παρατηρήσωμεν τὸ Θεμέλιον αὐτῆς. Λόγῃ χάριν.
 εἰάν τὸ Θεμέλιον ᾖ κς'. ἡ ἀρχὴ ἢ Σύνθετος τῆς Σελ. ●
 ὡς τῇ ἀρχῇ τῆς Χρόνῃ ἔσται ἐς τὰς 8 τε πρώτης Μη-
 νῆς. Θεοῦ ἢ πᾶν τῆς Μαρτίου. ἔπειθ' κς' ἢ 8' ταῦσι ὁμῶς
 Α'. Ἡ δὲ α' τῆς Σελ. πολιτικῶς, λογιζομένη, ἐς τὰς 8
 τῆς Μαρτίου, ὡς ἢ ὡς τῷ Β'. αὐτῷ Πίνακι φαίνεται.
 (ὅτι ἢ εἰχιδόναι ληπτὰ τῶ αὐτῷ ἔτις ἀρχαὶ τῶν Σε-
 λήνων) ἔπειθ' ἢ Σελήνη μετὰ ἡμέραν περί τε ἀποδοῦναι τῶ
 ὁρασθῆναι. Διὰ δὲ τῆς ἑξῆς Μῆνης κοινότερον, τοσαύτας
 μονάδας προσθέσωμεν ἐς τὸ Θεμέλιον τῆς Σελ. ὅσοι εἰσὶν
 οἱ Μῆνες ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς ἔκκειν καθ' ὃν ζητεῖται ἡ
 ἀρχὴ τῆς Σελ. Εὐρίσκομεν οὖν (κατὰ τὸν μέσον χρόνον)
 τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς Σελ. Δ' εἰάν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς ἐνώ-
 σωμεν ἡμέρ. 7. ὥρ. 9. Λε. 11. Τὴν Πανσέληνον ☾ εἰάν ἐ-
 νώσωμεν ἡμέρ. 14. ὥρ. 18. Λε. 22. Τὸ δὲ ὑπερὸν τέταρτον
 τῆς Σελ. ☾ εἰάν ἐνώσωμεν ἡμέρ. 22. ὥρ. 3. Λε. 33.

Ε'. Ἡ ἀρχὴ τῶν Μηνῶν εὐρίσκεται εἰάν λάβωμεν τὸ Γράμ.
 τῆς Χρόνῃ ἐκ τῆς Α'. Πίνακος, ἢ ἐνώσωμεν αὐτὸ τῷ ὑπὲρ τῆς
 ζητούμενον Μῆνα κεφαλαιῶδες Γράμμα. 7. ἑξῆς αὐτῆς εἰσὶν
 Μ. Α. Μ. Ι. Ι. Α. Σ. Ο. Ν. Δ. Ι. Φ.

Εν Αὐ Γ' εἰς Αὐ Δ' Ζε Β' ἐκ Ζυ Γ' εἰς
 Θεῶν τῷ 1810. ἔτι τὸ τῆς Χρόν. Γράμ. ἐστὶν Ε. τὸ δὲ ὑ-
 πὲρ τὸν Φεβρουάριον κεφαλαιῶδες Γράμμα ἐστὶ τὸ ε. Ἄρα
 ὁ Φεβρουάριος ἀρχεται τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος,
 ἔπειθ' ε' ἢ ε' ὁμῶς γίνονται 1α. ἀφαιρῶμεν δὲ τῶν ζ'.
 μιναι δ' τὴν τετάρτην δηλῶντα τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν.

Ἡ δὲ τῶν ζωδίων καταγραφὴ ὡς πρὸς τὰς Μῆνας τοι-
 αῖτη. Ἀπὸ 1800. ἕως 1900. καθ' ὃ διάστημα χρόνῃ ἢ
 διαφορὰ τῶν Μηνολογιῶν ἡμέραι 12. ὁ ἥλιος ☉ ἐφαπ-
 τεται τῇ πρώτῃ σημεῖν τῆς ζωδιακῆς, τῆς Κοῦβ' Υ' λεγο-
 μένῃ, Ἐκκλησιαστικῶς μὲν τῇ 21. Ἀστρονομικῶς δὲ τῇ 9.
 τῆς Μαρτίου. ὅτε ἢ ἡ Ἐαρινὴ ἰσημερία. Τῆς δὲ Ταύρου δ'
 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 9. τῆς Ἀπριλίου. Τῶν δὲ Αὐγού-
 στου Π' Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 9. τῆς Μαΐου. Τῆς δὲ
 Κρκίνου ☊ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 10. τῆς Ἰουνίου. Τῆς
 δὲ Λέοντος δ' Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀστ. τῇ 12. τῆς Ἰουλίου.

Τῆς

Τῆς δὲ Παρθένου ἡ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 12. τῇ
 Αὐγύστου. Τῆς δὲ Ζυγῆς ἡ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 12.
 τῇ Σιπτεμβρίου. ὅτε ἡ ἡ Φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.
 Ἐφαπτεται δὲ ὁ ἥλιος. Ὁ τῇ Σκορπίου ἡ Ἐκκλ. τῇ 21.
 Ἀπρ. τῇ 12. τῇ Ὀκτωμβρίου. Τῆς δὲ Τοξότης ἡ Ἐκκλ.
 τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 11 τῇ Νοεμβρίου. Τῆς δὲ Αἰγόκερω ἡ
 Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 10 τῇ Δεκεμβρίου. Τῆς δὲ Ὑδρο-
 χόου ἡ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 9. Τῇ Ἰαννουαρίου. Τῶν
 δὲ Ἰχθύων. ἡ Ἐκκλ. τῇ 21. Ἀπρ. τῇ 7 τῇ Φεβρουαρίου.
 Ἀπὸ δὲ 1900. ἕως τῆς 2100. ἔτις καθ' ὃ διάστημα χρόνος
 ἡ διαφορά τῶν Μηνολογιῶν ἡμέρας 13. Ἐφαπτεται ὁ ἥλιος
 τῶν ζωδίων αὐτῶν Ἀστρονομικῶς πρὸ μῆος ἡμέρας. ἤγουν
 ἐφαπτεται τῇ Κριῖ ὧ τῇ 8. τῇ Μαρτίᾳ κτ. Τῇ δ' ὅτε
 ἐπισθοδρομία τῶν Ἰσημεριῶν (précession des équi-
 noxes) λέγεται ταῖς Ἀστρονόμοις. ὡσὶν 30" 20" καθ' ἔτος.

Γ'. Τὸ αἷον Πάχα εὐρίσκεται εἰς τὸν Γ'. Πίνακα ἵαν
 λαβόμεν τὸ Γράμμα τῆς Χρόνης ἢ τὸν τρέχοντα Κύκλον
 τῆς Σελ. τὸν ὄντα εἰς τὸν οἰκίσκον τῆς ἰδίας αὐτῆς Γράμ-
 ματος, ἢ σκεφθώμεν τὰς ἀντικρυ αὐτῆς τῆς Κύκλου Μῆνα
 ἢ ἡμέρας τῆς Μηνός. Θέτοιν τῷ 1811 ἔτι κεκληρωται
 Γράμ. τῆς Χρόνης Γ'. ἢ τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπάρχει ὦ τῶν ε-
 χόντων Σελ. Κύκλ. 4. Ἄρα τὸ Α. Π. Ἀπριλ. 2. Εὐ-
 ρεθόντος δὲ τῆς Α. Π. ραδίως εὐρίσκονται ἢ αἱ ληπαί
 κινηταὶ ἑορταὶ τῆς Χρόνης. ὡς, εἴαν ἀφελώμεν ἀπὸ τῆς ἡ-
 μέρας τῆς αἰγίς Πάχα ἡμέρας 70. εὐρίσκεται ἡ ἀρχὴ τῆς
 Τριωδίας. Ἐάν δὲ ἀφελώμεν ἡμέρ. 16. εὐρίσκεται ἡ Ἀπο-
 κρεία. Ἐάν δὲ προσθεώμεν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Α. Π. ἡμέρ. 39.
 εὐρίσκεται ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως. Ἐάν δὲ 56. εὐρί-
 σκεται ἡ Κυριακὴ τῶν αἰγίων Πάντων κτ.

Ζ'. Τὸ δὲ Νομικὸν Φάσκα εὐρίσκεται εἰς τὸ Β'. μέρος
 τῆς Γ'. Πίν. ταῖς σκεπτομῶσις τὸν Κύκλον τῆς Σελ. ὄν-
 τος γὰρ τῆς Κύκλου αὐτῆς φέρ' εἶπαι 4. τὸ Ν. Φ. Πί-
 πη Μαρτίᾳ 30. Τῇ τεκνῇ ἡ Σύνοδος τῆς Σελ. εἰς τὰς 12.
 Μαρτίᾳ. ἢ 16. τῆς Σελ. (ὅτε ἑορταζέσιν οἱ Ἑβραῖοι)
 εἰς τὰς 26. αἱς προσθετέον ἢ 4. διὰ τὰς τέσσαρας προ-
 εμπτώσεις τῆς Σελ. τὰς γενεμαίας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς
 αἰγίς Πρώτης Συνόδου μέχρι τῆς παρόντος αἰῶνος.

Πίναξ Α'. Περί Γράμματος τῆ Χρυσ.
 Καλανδαριον εως τῶ 2100 εἰς ὅτε ἡ τῶν Μηνολογιῶν δια-
 Φορὰ ἡμέραι 14 ἢ πάλιν καὶ ἡμᾶς Προεμπτικῶς Σελήνης.

Γ1808	Ε1827	Α1846	Δ1865	Ζ1884	Β1903	Ε1922	Α1941
Δ1960	5 1979	Β1998	Ε2017	Α2036	Γ2055	5 2074	Β2093
Δ1809	Ζ1828	Β1847	Ε1866	Α1885	Δ1904	5 1923	Β1942
Ε1961	Α1980	Γ1999	5 2018	Β2037	Ε2056	Ζ2075	Γ2094
Ε1810	Α1829	Δ1848	5 1867	Β1886	Ε1905	Α1924	Γ1943
5 1962	Β1981	Ε2000	Ζ2019	Γ2038	5 2057	Β2076	Δ2095
5 1811	Β1830	Ε1849	Α1868	Γ1887	5 1906	Β1925	Ε1944
Ζ1963	Γ1982	5 2001	Β2020	Δ2039	Ζ2058	Γ2077	5 2096
Α1812	Γ1831	5 1850	Β1869	Ε1888	Ζ1907	Γ1926	5 1945
Β1964	Δ1983	Ζ2002	Γ2021	5 2040	Α2059	Δ2078	Ζ2097
Β1813	Ε1832	Ζ1851	Γ1870	5 1889	Β1908	Δ1927	Ζ1946
Γ1965	5 1984	Α2003	Δ2022	Ζ2041	Γ2060	Ε2079	Α2098
Γ1814	5 1833	Β1852	Δ1871	Ζ1890	Γ1909	5 1928	Δ1947
Δ1966	Ζ1985	Γ2004	Ε2023	Α2042	Δ2061	Ζ2080	Β2099
Δ1815	Ζ1834	Γ1853	5 1872	Α1891	Δ1910	Ζ1929	Γ1948
Ε1967	Α1986	Δ1905	Ζ2024	Β2043	Ε2062	Α2081	Δ2100
5 1816	Α1835	Δ1854	Ζ1873	Γ1892	Ε1911	Α1930	Δ1949
Ζ1968	Β1987	Ε2006	Α2025	Δ2044	5 2063	Β2082	Ε2101
Ζ1817	Ε1836	Ε1855	Α1874	Δ1893	Ζ1912	Β1931	Ε1950
Α1969	Δ1988	5 2007	Β2026	Ε2045	Α2064	Γ2083	5 2102
Α1818	Δ1837	Ζ1856	Β1875	Ε1894	Α1913	Δ1932	5 1951
Β1970	Ε1989	Α2008	Γ2027	5 2046	Β2065	Ε2084	Ζ2103
Β1819	Γ1838	Α1857	Δ1876	5 1895	Β1914	Ε1933	Α1952
Γ1971	5 1990	Β2009	Ε2018	Ζ2047	Γ2066	5 2085	Β2104
Δ1820	5 1839	Β1858	Ε1877	Α1896	Γ1915	5 1934	Β1953
Ε1972	Ζ1991	Γ2010	5 2029	Β2048	Δ2067	Ζ2086	Γ2105
Ε1821	Α1840	Γ1859	5 1878	Β1897	Ε1916	Ζ1935	Γ1954
5 1973	Β1992	Δ2011	Ζ2030	Γ2049	5 2068	Α2087	Δ2106
5 1822	Β1841	Ε1860	Ζ1879	Γ1898	5 1917	Β1936	Δ1955
Ζ1974	Γ1993	5 2012	Α2031	Δ2050	Ζ2069	Γ2088	Ε2107
Ζ1823	Γ1842	5 1861	Β1880	Δ1899	Ζ1918	Γ1937	5 1956
Α1975	Δ1994	Ζ2013	Γ2032	Ε2051	Α2070	Δ2089	Ζ2108
Β1824	Δ1843	Ζ1862	Γ1881	5 1900	Α1919	Δ1938	Ζ1957
Γ1976	Ε1995	Α2014	Δ2033	Ζ2052	Β2071	Ε2090	Α2109
Γ1825	5 1844	Α1863	Δ1882	Ζ1901	Γ1920	Ε1939	Α1958
Δ1977	Ζ1996	Β2015	Ε2034	Α2053	Δ2072	5 2091	Β2110
Δ1826	Ζ1845	Γ1864	Ε1883	Α1902	Δ1921	Ζ1940	Β1959
Ε1978	Α1997	Δ2016	5 2035	Β2054	Ε2073	Α2092	Γ2111

Σ.	Μ.	Α.	Μ.	Ι.	Ι.	Α.	Σ.	Ο.	Ν.	Δ.	Ι.	Φ.	Θ.	Σ.
α	ις	ιδ	ιδ	ιβ	ιβ	ι	θ	η	ζ	ς	ε	δ	ιε	
β	ε	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κβ	κς	
γ	κδ	κβ	κβ	κ	κ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ια	ζ	
δ	ιγ	ια	ια	θ	θ	ζ	ς	ε	δ	γ	β	α	ιη	
ε	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κη	κη	κς	κε	κδ	κγ	κβ	κα	ιθ	κθ	
ς	κα	ιθ	ιθ	ιζ	ιζ	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	η	ι	
ζ	ι	η	η	ς	ς	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κθ	κζ	κα	
η	κθ	κζ	κζ	κε	κε	κγ	κβ	κα	κ	ιθ	ιη	ις	β	
θ	ιη	ις	ις	ιδ	ιδ	ιβ	ια	ι	θ	η	ζ	ε	ιγ	
ι	ζ	ε	ε	γ	γ	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κθ	κζ	κζ	κς	κδ	κδ	
ια	κς	κδ	κδ	κβ	κβ	κ	ιθ	ιη	ιζ	ις	ιε	ιγ	ε	
ιβ	ιε	ιγ	ιγ	ια	ια	θ	η	ζ	ς	ς	δ	γ	ις	
ιγ	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda}$	λ	κη	κζ	κς	κε	κδ	κγ	κα	κζ	
ιδ	κγ	κα	κα	ιθ	ιθ	ιζ	ις	ιε	ιδ	ιγ	ιβ	ι	η	
ιε	ιβ	ι	ι	η	η	ς	ς	δ	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$		ιθ	
ις	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κθ	κζ	κζ	κε	κδ	κγ	κβ	κα	κ	ιη	✠	
ιζ	κ	ιη	ιη	ις	ις	ιδ	ιγ	ιβ	ια	ι	θ	ζ	ια	
ιη	θ	ζ	ζ	ι	ε	γ	β	$\frac{\alpha}{\lambda\alpha}$	κθ	κς	κη	κς	κβ	
ιθ	κη	κς	κς	κδ	κδ	κβ	κε	κ	ιθ	ιη	ιζ	ιε	γ	

ΙΙΝΑΞ Γ'.

Μέρος Α'.

Μέρος Β'.

α. Π. οἱ εὐρέσεως τῆς Ἀγίας Πόλεως. ἢ β'. Περὶ τῆς Ν
μικῆς Φάσκα, ὡς ὦν τῇ καίρῳ τῆς ἀγίας Α'. Συνέδρ.
ἐξ ἧς καὶ ἡμᾶς λογιζόμεθα Προεπιτάσσει Σελήνης.

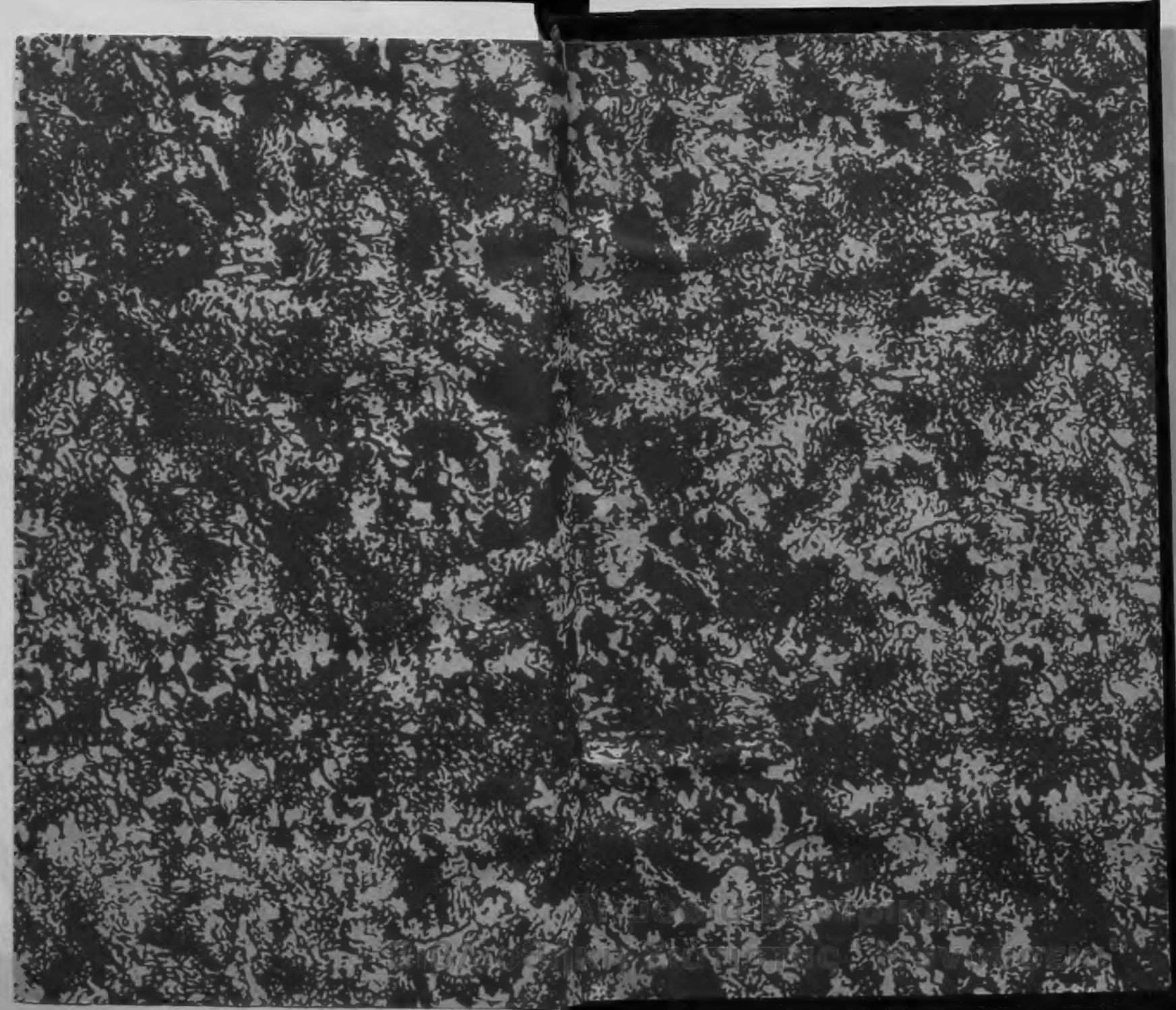
Γ. Χρ. | Οἱ Κύκλοι τῆς Σελήνης. | Μ. ἡμέρ. | Κ. Σ. Ν. Σ.

Α	1.	9. 12. 17.	Α. 7.	α	α.
	2.	13.	Μ. 24.		
	3.	6. 11. 14. 19.	Α. 14.	β	μ. 2.
	4.	7. 10. 15. 18.	Μ. 31.		
Β	5.	8. 16.	Α. 21.	γ	α. 10.
	1.	4. 9. 11. 18.	Α. 6.	δ	μ. 3.
	2.	13.	Μ. 23.		
	3.	6. 7. 14.	Α. 13.	ε	α. 10.
Γ	4.	7. 10. 15. 18.	Μ. 30.		
	5.	8. 16. 19.	Α. 20.	ς	α.
	1.	4. 9. 12. 15.	Α. 5.	ζ	μ. 2.
	2.	7. 10. 18.	Μ. 29.		
Δ	3.	6. 14. 17.	Α. 12.	η	α. 10.
	5.	8. 11. 16. 19.	Α. 19.	θ	α.
	1-3.		Μ. 22.		
	1.	4. 12. 15.	Α. 4.	ι	μ. 2.
Ε	2.	7. 10. 13. 18.	Μ. 28.		
	3.	6. 9. 14. 17.	Α. 11.	ια	α. 12.
	5.		Α. 25.		
	8.	11. 16. 19.	Α. 18.	ιβ	α.
Ζ	1.	4. 7. 12. 15.	Α. 3.		
	2.	10. 13. 18.	Μ. 27.	ιγ	μ. 2.
	3.	8. 11. 19.	Α. 17.		
	4.	16.	Α. 24.	ιδ	α.
Σ	6.	9. 14. 17.	Α. 10.		
	1.	6. 9. 17.	Α. 9.	ιε	μ. 2.
	2.	10. 13. 18.	Μ. 26.		
	3.	8. 11. 14. 19.	Α. 16.	ις	α.
Ζ	4.	7. 12. 15.	Α. 2.		
	5.	16.	Α. 23.	ιζ	α.
	1.	6. 9. 12. 17.	Α. 8.		
	2.	10. 13.	Μ. 25.	ιη	μ. 2.
Ζ	3.	11. 14. 19.	Α. 15.		
	4.	7. 15. 18.	Α. 1.	ιθ	α.
	5.	8. 16.	Α. 22.		

264

OKT

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσος"